

Giới thiệu Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert

Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống giới thiệu vắn tắt: Chuôi này cực phẩm huyền khí Tinh Hồng Liên Nhận chọn dùng truyền thống công nghệ luyện chế, hỗn hợp luyện khí tông sư Bát Hoang Tử thiên chuy bách luyện phương pháp, càng thêm vào nhiều loại đẳng cấp cao hung thú tài liệu, mỗi một đao làm ăn xuất cũng phảng phát có Chư Thiên Tinh Thần sinh diệt... Không nói nữa, ăn tươi nó đoán chừng có thể khiến ta gia tăng 2000 điểm kinh nghiệm EXP."

"Đây là Phá Cổ Tông lão tông chủ tùy thân kiếp bình Bất Nhị Tiên Thiên Kiếm? Tin đồn lão nhân kia tại muôn đời trước dùng kiếm này chém giết mấy vạn Thần Ma liên không có tung tích gì nữa, không nghĩ được kiếm này cư nhiên thất lạc ở ở đây... Thật sự là thiên đại cơ duyên a! Ăn kiếm này, lại bề quan một chút thời gian, ta chẳng những thương thể có thể khôi hân, còn có thể nhiều hơn nữa xuất một đám điểm kinh nghiệm EXP thăng cấp công pháp."

"Đây là cực phẩm kiếp bình Cực Mộc Đại Sâm Quyền Trượng? Chế tác như thế nào như vậy thô táo... Chênh lệch bình luận! Sờ tới sờ lui càng giống tại đào phân... Thật sự là buồn nôn! Ô? Đây là thân gỗ nguyên tinh thạch? Ăn tươi nó có lẽ có thể cho ta gia tăng gần vạn điểm kinh nghiệm EXP... A... Nôn ọe ~~~ quả nhiên nhai lên cùng đóp cứt đồng dạng!"

Truyện mới, hồ từ thần

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Cảm Giác Thân Thể Bị Đào Không

Cảm giác trên mặt có chút ẩm ướt, trong lỗ mũi phảng phát nhỏ vào bọt nước, Tô Hạo cảm thấy đau ngứa khó nhịn, thỉnh linh địa đánh một cái hắt xì.

Từ trên mặt đất chống đỡ ngồi dậy, Tô Hạo híp lại con mắt, xuyên thấu qua ướt sũng tóc nghi hoặc lấy đánh giá bốn phía. Ánh sáng có chút hôn ám, không khí có chút ẩm ướt, bờ móng phía dưới phiến đá băng lãnh được có chút quá mức...

"Chuyện gì xảy ra? Ta nhớ được cứu tế hiện trường hai độ bạo tạc, ta không phải là đã chết rồi sao? Làm sao có thể tới nơi này cái địa phương?"

âm u ẩm ướt thạch thất không thích hợp, cho Tô Hạo cảm giác giống như là loại kia cổ đại giam giữ trọng phạm thạch lao, chỉ ven ven có một cái cửa sổ ở mái nhà bỏ ra thừa thốt ánh sáng, pha tạp được giống như phá thành mảnh nhỏ lượn quanh sơ ảnh.

Oa lạp lạp...

Tô Hạo vừa mới khởi hành, tay lạnh như băng trên chân liền truyền đến khóa sắt đụng sát kim loại âm vang thanh âm, hân vô ý thức địa hoạt động thân thể, lại phát hiện cả người tinh lực phảng phát bị lấy hết...

Liền ngay cả hạ thể cũng mơ hồ có chút không thoải mái...

"Ai ôi!!!, ta sẽ không bị người cho thiên a? !" Tô Hạo không khỏi giật thót một cái, không để ý hình tượng địa búng quần, cúi đầu vừa nhìn, lúc này mới thò ra một hơi, hô... Lão đệ vẫn còn ở, nhỏ cũng không thay đổi nhỏ, chính là cảm giác có chút sùng...

Lúc này, một đoạn ký ức như tia nước nhỏ từ nội tâm của hân chỗ sâu trong chảy ra, chậm rãi cùng hân dung hợp, tựa như là hân tự mình trải qua... Đoạn này ký ức dung hợp quá trình mười phần ôn hòa, nửa ngày, Tô Hạo mới hiểu được sự tình chân tướng.

Nguyên lai chính mình xuyên việt rồi, vẫn rất một cái loại kia hồn xuyên. Hơn nữa cùng tất cả hồn xuyên người đồng dạng, hân đi đến cổ thân thể này bên trong thời điểm, cổ thân thể này bắt đầu chủ nhân đã hồn về tây thiên.

Trùng hợp chính là cổ thân thể này tiền thân cũng gọi là tô hạo, bất quá không phải là Hạo Nhiên Chính Khí hạo, mà là "Nhật Thiên" hạo.

"Tô Nhật Thiên" vốn là Tam Tinh Tông cửa Lưu Vân Kiếm Tông thu dưỡng một đứa bé con, bởi vì thiên phú dị bẩm lại người mang cực phẩm linh căn bị Tông chủ nhìn trúng thu làm đệ tử, lại còn bị trao tặng Lưu Vân Kiếm Tông bất truyền bí pháp.

Tu luyện hai mươi năm, lấy được Lưu Vân Kiếm Tông tài nguyên trút xuống tô hạo rất nhanh bước chân vào trúc nguyên kỳ, lại còn cũng rất cực nhường cho hân từ tiểu Thanh mai ngựa tre Lưu Vân Kiếm Tông Thiếu tông chủ Vân Yên nhưng động tâm hồn thiếu nữ.

Một ngày, Vân Yên nhưng cùng tô hạo đều bước chân vào trúc nguyên kỳ đỉnh phong, Tông chủ Vân Kiếm Phi coi như toàn tông mặt tuyên bố tô hạo đã trở thành con rể của hân, ít ngày nữa thành hôn.

Thành hôn ngày đó, tô hạo cùng Vân Yên nhưng cộng phó mây mưa. Một đêm kia, xưa nay như băng son lãnh ngạo Vân Yên nhưng bỗng nhiên đối với

hắn lộ ra quyền rũ tiểu ý, song tu mang đến mây mưa lộ trạch lại càng là giống như linh đan diệu dược làm hai người tu vi đột nhiên tăng mạnh.

Một Dạ Vân mưa, hai bên tinh bị lực tấn chỉ kịp, lại cũng song song bước chân vào nguyên đan kỳ. Có thể tưởng tượng xưa nay băng sơn không ăn nhân gian khói lửa tiên từ bỗng nhiên đối với người lộ ra mị ý, bức này tình cảnh có hạng gì mất hồn hiệu quả... Vì vậy về sau nửa tháng, Vân Yên nhưng cùng tô hạo một mực ở không biết ngày đêm địa tại trong lúc song tu vượt qua, thẳng đến ngày đó...

Tô hạo một giấc tỉnh lại phát hiện mình toàn thân tu vi mất hết, trong cơ thể nguyên lực gần như khô kiệt, nó nguyên đan kỳ tu vi thoảng cái rớt xuống đến liền người bình thường cũng không bằng tình trạng. Hắn cảm giác thân thể bị đào không, lại phát hiện một bên Vân Yên nhưng đang nhìn nhìn hắn, khi đó thời khắc đó kia song băng lãnh tuyệt trần phượng mâu, tô hạo trọn đời khó quên.

Một khắc này, hắn mới phát hiện Lưu Vân Kiếm Tông đối với hắn hai mươi năm dường dục bất quá là một hồi âm mưu, mà hắn, bất quá là một kiện Vân Yên nhưng dùng để thái bỏ nguyên lực tăng thực lực lên vật hi sinh.

Về sau hắn đã bị Vân Yên nhưng bí mật địa giam giữ tại trong thạch thất, tứ chi dùng băng lãnh Thủ Liên Cước Khảo khóa trụ, thạch thất bên ngoài lại càng là có một cái Thất Tuyệt Tỏa Mệnh Trận ngày đêm phong tỏa, một khi hắn có bất kỳ gió thổi cỏ lay, Vân Yên nhưng cũng có thể trước tiên chạy tới giết chết hắn.

Về phần tại sao trước kia không giết? Tô Hạo cũng lúc trước thân khi còn sống trong trí nhớ tìm được đáp án, nguyên lai Vân Yên nhưng liên tiếp nửa tháng thái bỏ rõ ràng còn không có triệt để mà đem hắn tất cả tinh hoa hấp thu, năng hiện tại giam giữ lấy tiền thân, chính là vì đợi năng luyện hóa đã xong trước kia hấp thu những cái kia tinh hoa, lại đến duy nhất một lần đem tiền thân thái bỏ xong.

"Khó trách hạ thể có chút sưng, thân thể lại phảng phất bị lấy hết... Mây mưa thất thường nửa tháng, lợi hại hơn nữa đảo quốc ca sĩ đều muốn không được, chớ nói chi là Tô Nhật Thiên này! Bất quá tiền thân cư nhiên có thể tiếp tục 'Chiến đấu' nửa tháng, thật sự là lợi hại lợi hại, Vân Yên đó nhưng... Chắc chắn chắc... Lại càng không được! Chỉ tiếc kia đoạn kỷ ức tuy chân thật, lại đơn độc thiếu đi một phần chân thật tự nghiệm thấy cảm giác..."

Tô Hạo tắc lưỡi chỉ chốc lát, cảm giác được tứ chi cùng bờ mông phía dưới truyền đến cảm giác mát, lại cảm thấy lấy ướt sũng cúi ở trên mặt tóc, không khỏi rất cảm thấy khó chịu. Liền ngay cả bụng, đều không bị khống chế địa ừng ực ừng ực địa gọi hô lên.

"Đừng kêu! Nơi này cái rắm cũng không có, ngươi cũng không thể bảo ta đi gỡ khóa sắt a? !" Tô Hạo cười mắng một tiếng, mục quang nhàn nhạt địa nhìn lướt qua trời chật tứ chi bốn cây thô to khóa sắt, bắt đầu dĩ thu hồi ánh mắt.

Chính mình cũng không phải bị áp ở dưới Ngũ Chi Sơn Tôn Ngô Không, đói bụng có thể ăn thiết châu, khát có thể uống đồng nước. Loại này khóa vừa nhìn liền biết không phải là tầm thường thiết tinh chế tạo, một ngụm hạ xuống đoán chừng sụp đổ rơi đầy miệng răng mới là thật.

Đúng lúc này, Tô Hạo trong đầu bỗng nhiên vang lên một đạo băng lãnh hệ thống thanh âm nhắc nhở.

"Đỉnh, chúc mừng {Kí Chủ} 'Tô Hạo' kích hoạt Vô Hận Thôn Phệ Hệ Thống, bổn hệ thống tương vì ngài hộ giá hộ tống, giúp ngài tìm kiếm các loại nguyên liệu nấu ăn, trợ ngài ăn xuất một mảnh bầu trời."

"Cái gì?" Tô Hạo sửng sốt, bất quá tại hệ thống thanh âm nhắc nhở vang lên thời điểm, trước mắt của hắn bắn ra một mảnh chỉ có hắn có thể đủ thấy hệ thống màn sáng cửa sổ, phía trên biểu hiện ra lác đác mấy cái số liệu.

"Vô Hận Thôn Phệ Hệ Thống (LV1): 0

{Kí Chủ}: Tô Hạo

Điểm kinh nghiệm EXP: 0

Công pháp:

Không."

"Vô Hận Thôn Phệ Hệ Thống?" Tô Hạo Híz-khà zz Hí-zzz hít vào một hơi khí lạnh, về Vô Hận Thôn Phệ Hệ Thống tin tức cũng tại lúc này tiến nhập trong đầu của hắn: "Vô Hận Thôn Phệ Hệ Thống (LV1): {Kí Chủ} bằng này hệ thống có thể thôn phệ không cao tại bản thân đẳng cấp nhất giai pháp bảo.

Đồng thời có thể tiến hành nhiệm vụ số: 1

Thôn phệ cùng đẳng cấp pháp bảo chu kỳ: Không

Tiêu hóa cùng đẳng cấp pháp bảo cần thiết thời gian: Nửa tháng

Thôn phệ cao nhất đẳng cấp pháp bảo chu kỳ: Không

Tiêu hóa cao nhất đẳng cấp pháp bảo thời gian cần thiết thời gian: Một tháng

Thôn phệ không cấp bậc vật phẩm chu kỳ: Xem tình huống mà định ra

Tiêu hóa không cấp bậc vật phẩm cần thiết thời gian: Xem tình huống mà định ra

Trước mất thôn phệ nhiệm vụ: Không

Trước mất thôn phệ tiến trình: Không

..."

"Này này này..." Tô Hạo sững sờ ngồi ở chỗ cũ, không để ý bị đông cứng được lạnh cả người bờ mông, mở to hai mắt nhìn kinh ngạc không thôi, "Phương pháp ăn bảo hệ thống? ! Chờ một chút chờ một chút chờ một chút... là cùng huyền ảo tiểu thuyết bên trong ghi đến cái loại kia hệ thống đồng dạng, ta kích hoạt hệ thống có phải hay không hội đưa tân thủ lễ bao gì gì đó?"

Tại trong lòng mặc niệm "Tân thủ lễ bao" rất nhiều lần, Tô Hạo cười cười, quả nhiên huyền ảo tiểu thuyết đều móa nó là gạt người...

Ánh mắt của hắn rơi vào trên tay này thô to khóa sắt...

Đen kịt tỏa sáng khóa sắt, tại hôn ám dưới ánh sáng mờ mờ hiện ra băng lãnh kim loại sáng bóng, tuy này khóa sắt không phải là pháp bảo gì, nhưng cảm nhận ít nhất cũng là cái Thâm Hải gì chìm thiết các loại thứ tốt...

Bắt quá... Dù sao cũng phải có cái thứ nhất ăn khóa sắt người a!

Mang một khóa vì khoa học hiến thân tâm, Tô Hạo há to miệng, chậm rãi tiến tới khóa sắt trước. Băng lãnh kim loại hàn ý như đao mảnh muốn đem Tô Hạo mặt cạo sòn, Tô Hạo a ô một ngum cắn xuống...

"Răng rắc..."

Ồ, răng không có việc gì? Ủ, này khóa sắt đơn giản chỉ cần cứng rắn, thế nhưng bắt đầu ăn... Giòn, Chocolate vị!

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Thôn Phệ Thất Tuyệt Tỏa Mệnh Trận

Băng lãnh hệ thống thanh âm nhắc nhở, tại Tô Hạo nuốt vào đệ nhất miệng khóa sắt thời điểm vang lên, ngay sau đó Tô Hạo chỉ cảm thấy cánh tay chột nhẹ, kia một mảnh trời chặt cánh tay mình thật nhiều ngày khóa sắt cứ như vậy hư không tiêu thất tại trước mắt của hắn, mà trước mắt hắn hệ thống màn sáng, số liệu lạng yên phát sinh biến hóa. . .

"Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống (LV1)

Trước mất thôn phệ nhiệm vụ: Huyền Thiết Liên (không cấp bậc)

Cần thiết thời gian: 100 giây

Trước mất thôn phệ tiến trình: 1% "

. . .

"Đình, chúc mừng {Kí Chủ} thôn phệ Huyền Thiết Liên, ban thưởng {Kí Chủ} điểm kinh nghiệm EXP 5, ban thưởng hệ thống điểm kinh nghiệm EXP 5 điểm."

Tô Hạo trước mắt màn sáng ngay sau đó biến đổi, nổi lên mặt khác vài đạo tin tức.

"Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống (LV1): 5

{Kí Chủ}: Tô Hạo

Điểm kinh nghiệm EXP: 5

Công pháp: Không

...

Thấy như vậy một màn, Tô Hạo nội tâm mừng rỡ không thôi, hắn đem ánh mắt rơi vào mặt khác ba cây Huyền Thiết Liên, nuốt một ngụm nước miếng, a ô tấp tới. . . Rất nhanh Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống điểm kinh nghiệm EXP liền đã tăng tới 20, mà Tô Hạo cũng có thể cảm giác được chính mình nguyên bản phảng phất bị lấy hết thân thể, chậm rãi hồi phục khí lực.

Mất đi Huyền Thiết Liên trôi buốc, Tô Hạo lúc này mới có thể tỉnh tể quan sát âm u địa lao.

Căn cứ tiền thân khi còn sống ký ức, Vân Yên nhưng ngoại trừ dùng Huyền Thiết Liên khóa trụ "Tô Nhật Thiên", vẫn còn ở thạch trong lao bày ra một cái khôn trận —— Thất Tuyệt Tác Mệnh Trận. trận do lưu vân Kiếm Tông cường trận trưởng lão tự tay luyện chế, mặc dù chỉ là một cái nhất giai khôn trận, nhưng nếu là không hiểu trận pháp người vô ý tiến nhập, cho dù người mang trúc nguyên kỳ tu vi cũng phải bị vây khôn giết ở chỗ này.

Tô Hạo nhắm mắt suy nghĩ sâu xa một lát, sau đó tại trong thạch thất một loại vị trí dừng lại.

Lúc này hắn chỗ đứng địa phương, là cửa sổ ở mái nhà ngoại ánh sáng có thể chiếu xạ đến khu vực nhất, đồng dạng vị trí này cũng là Huyền Thiết Liên chiều dài đủ khả năng kéo dài đến cực hạn vị trí.

"Mất trận tất nhiên tại vị trí này." Tô Hạo ung dung nói, đồng thời tỉ mỉ lục lợi lên.

Rất nhanh hắn liền phát hiện, tại một chỗ pha tạp quang ảnh, mặt đất phiến đá lơ lơ có chút buông lỏng. Trong lòng của hắn vui vẻ, ra sức xóc lên phiến đá, đã nhìn thấy trên mặt đất khắc lấy bảy đạo minh văn, tại một ít minh văn trung ương, một chuỗi bích ngọc mảnh kiếm tề sắp vào mặt đất.

Bích ngọc mảnh kiếm thân kiếm không ngừng mà có từng vòng quang sáng đăng xuất, như rung động dưới mặt đất khuếch tán đến toàn bộ thạch trong lao, trận pháp này đồng thời phong tỏa thạch lao đông tây nam bắc trung hoà trên dưới bảy phương vị, là vì thất tuyệt khóa mệnh.

"Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta!" Tô Hạo trong nội tâm hừ lạnh một tiếng, hắn tiền thân cơ hồ là cùng Vân Yên nhưng cùng nhau lớn lên, vì vậy đối với Vân Yên nhưng đại bộ phận bản tính cũng đều rất là hiểu rõ, đối với Vân Yên nhưng bày trận thói quen cũng có chút nắm giữ.

"Ta hiện giờ tu vi mất hết, này trấn thủ Thất Tuyệt Tỏa Mệnh Trận bích ngọc mảnh kiếm ta sợ là không nhổ ra được." Tô Hạo lẩm bẩm nói, bất quá trong mắt lại đã hiện lên tí ti nghiền ngẫm nhĩ vẻ, "Cái thanh này kiếm mẽ có minh văn lực lượng gia trì, ta nhổ là nhổ không đi, cũng không biết bắt đầu ăn có ảnh hưởng hay không. . . Ủ, có phải hay không muốn ăn trước minh văn tài năng ăn nữa kiếm?"

"Ủ. . . Vậy trước tiên ăn trận pháp minh văn a, coi như là đánh bữa ăn ngon!"

"NGAO...OOO ~~~ ta nhổ vào, ta nhổ vào phì phì! ! MD một ngụm bần, lại triều vừa ướm, cùng móa nó đồng dạng. . ."

"Được rồi trực tiếp ăn kiếm a. . . A ô ~~~ "

"È hèm? Ồ? ! Quả nhiên cắn mất một ngụm! Ha ha ha. . ."

"Đình,

Chúc mừng {Kí Chủ} thôn phệ Bích Ngọc Tử Tinh Kiếm, thôn phệ nhiệm vụ khởi động. . ." Cùng với hệ thống thanh âm nhắc nhở vang lên, một mảnh màn sáng bắn ra, một nhóm đi só liệu khởi đầu nhảy lên.

"Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống (LV1)

Trước mất thôn phệ nhiệm vụ: Bích Ngọc Tử Tinh Kiếm (hạ phẩm nguyên khí)

Cần thiết thời gian: 30 thiên

Trước mất thôn phệ tiến trình: 0. 01%

...

Mất đi Bích Ngọc Tử Tinh Kiếm trấn thủ mất trận, thạch lao dưới mặt đất khí cơ trong lúc đó đoạn tuyệt đi, bảy đạo minh văn phảng phất thoáng cái mất đi lực lượng, dần dần trở nên âm đạm vô quang.

Răng rắc. . .

Rất nhỏ phá toái âm thanh từ thạch thất bốn phía nhớ tới, sau một khắc Thất Tuyệt Tỏa Mệnh Trận liền ầm ầm phá toái, giống như vô số lồng lấy mảnh vỡ tự trong không gian bong ra đồng dạng, bay tán loạn lấy tiêu tán.

"Cũng không biết tiêu hóa hết hạ phẩm nguyên khí Bích Ngọc Tử Tinh Kiếm có thể đạt được ít nhiều điểm kinh nghiệm EXP? Có đủ hay không ta thăng cấp? Bất quá trước mất chủ yếu nhất hay là trước thoát đi mảnh đất thị phi này."

"Tiêu hóa Bích Ngọc Từ Tinh Kiếm cần một cái tháng, một tháng này ta phải liều mạng chạy thoát, nếu để cho Vân Yên nhưng phát hiện truy đuổi, đoán chừng có thể so với chết còn khó chịu hơn."

Tất cả mọi người người biết chuyện sẽ đều cho rằng Tô Hạo tiền thân bị Vân Yên nhưng thái độ hết đã bị giết đi, trên thực tế bằng không thì, Vân Yên nhưng vì lần thứ hai thái độ, đặc biệt đem tiền thân giam giữ đến nơi này cái bí mật địa phương.

Nơi này dù sao cũng là Vân Yên nhưng lựa chọn sử dụng tới với tư cách là lần thứ hai thái độ chỉ địa địa phương, quả nhiên là bí mật địa làm cho người tức giận.

Đương nhiên thạch lao vị trí mười phần bí mật hậu quả chính là Tô Hạo đồng học mình cũng từng sốt tha nửa ngày rừng rậm mới tìm được đường xuống núi kính, tục ngữ nói độc vạn quyền sách không bằng đi ngàn dặm đường, đi ngàn dặm đường không bằng tiếp theo đoạn lựa bỏ mây đường núi, Tô Hạo xem như thể hội phần này chưa tốt.

Che khuất bầu trời trong rừng rậm ánh sáng rất là hôn ám, lục lọi gần tới một giờ, Tô Hạo chợt phát hiện nơi xa là cây thưa thớt, có pha tạp quang ảnh tại chạc cây đang lúc chớp động.

"Xem ra rốt cục chạy ra phiến rừng rậm này!" Tô Hạo kinh hãi vạn phần, không khỏi bước nhanh hơn. Đẩy ra ven đường chú ý, Quang Minh tại trước mắt dần dần phóng đại, bỗng nhiên một mảnh gió nhẹ từ bên ngoài rừng rậm thổi tới, Tô Hạo tầm mắt sáng tỏ thông suốt. . .

. . .

Vô tận Vân Hải chỗ sâu trong, từng tòa mũi kiếm son phong xuyên phá tầng mây xông thẳng trời cao, vô số mây trôi tại quang huy hạ lưu phun đầy làm cho người mê say sắc thái, khiến người tâm thần say mê.

Nơi này chính là lưu vân Kiếm Tông sơn môn chỗ, mà ở mây mù bao phủ xuống một loại tòa tiên khí mờ mịt son phong, một đạo bóng hình xinh đẹp tại trong sương mù như ẩn như hiện, uyển chuyển thân hình lộ ra một đạo câu nhân tâm phách đường cung.

Bỗng nhiên sương mù trì trệ, lộ ra này đạo bóng hình xinh đẹp lưu son diện mục.

Nàng bàn lấy phi tiên búi tóc, một cây ngọc trâm dừng tại búi tóc phía trên, hai sợi mái tóc tự nhiên rủ xuống, tại trước ngực nhẹ nhàng tung bay, vì kia bình thiên vài phần phiêu dật cảm giác. Nàng lông mày như loan nguyệt, mắt Nhược Minh sao, mũi ngạo nghễ ưỡn lên, môi son ít ỏi, làm cho người cảm giác được một loại cự nhân ở ngoài ngàn dặm hơi thở lạnh như băng.

Nàng đang mặc một bộ sa mông áo tơ trắng, vài miếng lưu vân tùy ý địa điểm tuyết tại ở trên, như trích tiên phiêu dật.

"Hắn mãi cho đến cuối cùng cũng không có buông tha cho hi vọng, ta tuy thái độ hắn chín thành bốn mạng tinh hoa, thế nhưng cuối cùng một thành bốn mạng tinh hoa giả trị nhưng so với kia chín thành thêm vào đều trần quý. . . Không có kia một thành tinh hoa, ta tu luyện Thái Thanh Trảm Tinh Quyết liền vô pháp chân chính chém tới kia đoạn tình! Thậm chí, ta hiện tại chỉ cần vận công lâu rồi bản thân chân khí sẽ mờ hồ xuất hiện đi xóa dấu hiệu. . ."

Nàng nói đến thái độ sự tình thời điểm thần sắc bình thản, tựa hồ Tô Hạo trong mắt của nàng chính là một cái đề thăng tu vi đạo cụ, liền bị nàng con mắt đối đãi tư cách cũng không có.

Nàng tuy y phục đơn bạc, nhưng trên người lại có một loại tuyệt trần khí tức bay ra, nàng bàn tay như ngọc trắng khê nâng nhẹ nhàng nửa nắm, một đoá màu ngọc lưu ly xanh biếc hoa sen bỗng hiển hiện tại lòng bàn tay của nàng.

"Ta tình loại hoa sen đã ngưng tụ, tơ ngọc che kín cánh sen thời khắc, chính là ta bước vào Thái Thanh Trảm Tinh Quyết thời điểm tốt nhất. Ta phải nắm chặt thời gian vượt thuận chân khí, sau đó đưa hắn cuối cùng tinh hoa thái độ, nhất cử luyện hóa giúp ta bước vào quá thanh chém tình nói."

Lúc này, nàng cảm ứng được chính mình bố trí xuống Thất Tuyệt Tòa Mệnh Trận bị xúc động.

Nàng nhàn nhạt địa hướng phía Vân Sơn hơi biến sương mù trong đó nhìn lướt qua, màu son khoe môi câu dẫn ra một tia kinh tâm động phách tuyệt mỹ đường cong, nàng cổ tay trắng một phen, tình loại hoa sen liền biến mất, "Ngươi liền giãy vò a. . . Tuy lại thái độ một lần dơ bản nam nhân có chút phiền phức, nhưng sự tình bất đắc dĩ. . . Vì đột phá, đợi ta vượt thuận chân khí chắc chắn ngươi thái độ đến nỗi ngay cả cặn bã đều không còn."

Sương mù tụ tập, Vân Yên nhưng thân ảnh lại lần nữa mờ hồ, như phù quang lược ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Hoàn Toàn Tiêu Hóa, Tái Định Mục Tiêu

Thời gian cực nhanh, một cái tháng, ngay tại Tô Hạo không ngừng chạy đào mạng bên trong không tiếng động trôi qua.

Bích Ngọc Tử Tinh Kiểm tiêu hóa chu kỳ là một tháng, có thể Tô Hạo phát hiện mỗi khi nó bị tiêu hóa 25% sẽ có một bộ phận kinh nghiệm bị tính gộp lại đến Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống, hôm nay là tiêu hóa chu kỳ ngày cuối cùng, trước mắt hân hệ thống màn sáng nổi lên hiện số liệu rõ ràng là:

"Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống (lv1)

Trước mắt thôn phệ nhiệm vụ: Bích Ngọc Tử Tinh Kiểm (hạ phẩm nguyên khí)

Cần thiết thời gian: 30 thiên

Trước mắt thôn phệ tiến trình: 99.46%

...

Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống (lv1): 95/1000

{Kí Chủ}: Tô Hạo

Điểm kinh nghiệm EXP: 95/100

Công pháp:

Không "

"Hôm nay buổi trưa vừa qua, Bích Ngọc Tử Tinh Kiểm liền tiêu hóa đã xong, lấy được toàn bộ ngạch kinh nghiệm thanh điểm kinh nghiệm liền đầy, khi đó ta hân là sẽ thăng cấp! Ta cảm giác hiện giờ ta đây có thể cùng nguyên lực, nguyên khí kỳ tu sĩ chống lại, điểm kinh nghiệm EXP qua 100, thực lực không biết hội khôi phục lại loại trình độ nào?"

Nguyên lực kỳ cùng nguyên khí kỳ là trúc nguyên kỳ lúc trước cơ sở cảnh giới, Cửu Trọng nguyên lực kỳ cường hóa chính là tu sĩ "Tinh", mà Cửu Trọng nguyên khí kỳ cường hóa thì là tu sĩ "Khí". Hai cái này cảnh giới chẳng phân biệt được trước sau, bất quá đại bộ phận tu sĩ lựa chọn trước tu tinh tu khí, bất quá cuối cùng đều trăm sông đổ về một biển, đó chính là "Tinh" "Khí" "Thần" hợp nhất, cấu trúc tu luyện chi căn cơ.

Căn cơ như đại địa, chịu tải tu sĩ sở hữu, cảnh giới kia tự kêu là trúc nguyên kỳ.

"Việc cấp bách là sẽ tìm chút pháp bảo tới thôn phệ, hung hăng mà nâng cao một chút tu vi, may mà ta kế thừa trí nhớ của đời trước, biết chút ít Lưu Vân Kiếm Tông bí mật. . ."

Lúc này Tô Hạo đứng ở một mảnh rộng rãi vùng quê, sau lưng hân là dãy núi vạn khe, mà trước người của hân cách đó không xa đang nằm một mảnh hùng vĩ thành trì.

Tòa thành trì này không biết phương viên ít nhiều trong, Tô Hạo phóng tầm mắt nhìn lại cũng chỉ có thể thấy được vô tận nơi xa tường thành thấp thoáng cùng đất hoang vực đung vào nhau, nó như là một tôn vịnh hắng bất biến điều khắc, từ thiên miên cổ hoang mắt bên trong một mực nằm nghiêng cho tới bây giờ, cách khoảng cách thật xa Tô Hạo cũng có thể cảm nhận được đập vào mặt tang thương khí tức.

"Thương Châu Thành này là đất hoang vực trước chỉ ven ven có vài toà thành trì nhất, từ muôn đời tuế nguyệt trước một mực tồn tại đến nay, hiện giờ bị Lưu Vân Kiếm Tông chường khổng, Vương gia là nơi này địa đầu xà, này trăm năm qua có Lưu Vân Kiếm Tông ở sau lưng nâng đỡ bọn họ làm không ít chuyện thất đức. . . Căn cứ trí nhớ của đời trước, Lưu Vân Kiếm Tông đem một kiện trận bàn loại pháp bảo lưu ở nơi này cho Vương gia làm trấn tộc dùng, nghĩ đến pháp bảo phẩm cấp không thấp, đáng một nuốt."

Tô Hạo tâm ý nhất định, liền lập tức biến thành một đạo tàn ảnh cấp tốc hướng về Thương Châu Thành chạy băng băng mà đi. Thương Châu Thành cửa thành phòng vệ không coi là nghiêm ngặt, Tô Hạo rất nhanh tiến nhập trong đó, ngay tại hân dựa vào trí nhớ của đời trước đi tìm Vương gia chỗ, hân bỗng nhiên cảm giác được dưới chân mặt đất rất nhỏ địa chấn động lên.

Ầm ầm~~~

Xa xa bụi mù che lấp mặt trời, một đại đội nhân mã đạp trên tiếng gió bay nhanh mà đến.

"Thiếu chủ, tiểu thư, lần này xâm nhập Đại Hoang Vực ngoại vi thật sự là có đại thu hoạch, không uổng công việc này a!"

"Ha ha ha. . . Thích gặp cha ta sinh nhật, lần này bắt tù binh không ít man di nữ tử, lại đạt được một mai thượng phẩm linh thạch, đem bọn họ dâng lên đi không thể thiếu người ta một phen chỗ tốt!"

...

Lúc Tô Hạo men theo đám tiểu âm thanh nhìn lại thời điểm,

Kia đội nhân mã đã tiến nhập Thương Châu Thành, hơn nữa tốc độ không giảm chút nào, gào thét lên tại trên đường phố chạy băng băng, trong mắt như không có vật gì khác.

Người đi trên đường phố nhao nhao hoảng hốt tránh né, nhưng không ít động tác hơi chậm người bị bọn họ va chạm được bay ra ngoài.

Tô Hạo thấy nội tâm trầm xuống, nhanh chóng hướng bên cạnh xê dịch, kia đội nhân mã lập tức gào thét mà qua, như cuồng phong vận chuyển qua đem đường đi khiến cho một mảnh hỗn độn.

Thẳng đến kia đoàn người đi xa, đường đi bên cạnh đám người mới dám nhỏ giọng địa chửi rủa.

Tô Hạo mơ hồ trong đó thấy được kia đội nhân mã bên trong dường như dừng thẳng lấy Lưu Vân Kiếm Tông cùng Vương gia cờ hiệu, hẳn cũng không nhiều do dự, lập tức xông ra ngoài chặt chẽ đi theo tại phía sau của bọn hắn.

Gần nửa ngày, móng ngựa giương nhẹ, bụi đất nhộn nhạo, kia đội nhân mã tại một mảnh cổ kiến trúc bày trước ngừng lại.

Này mảnh kiến trúc bày hành lang eo mạn quay về, mái hiên nhà rặng cao mổ, tất cả ôm địa thế, lục đục với nhau, trong không khí toả khắp lấy huyền Augustine lão hương vị. Này mảnh kiến trúc từ xưa liền tồn tại, hiện giờ bị Vương gia curu chiếm thước sào.

Cầm đầu một tòa cửa phủ kể chuyện Vương Phủ hai chữ, cửa phủ có

Có giới luật nghiêm ngặt thủ vệ mục quang nhạy bén mà từ lại người qua lại con đường trên người đảo qua, không có chút nào buông lỏng.

Tô Hạo xa xa địa nhìn nhìn bọn họ đem trong đội xe tù binh từng cái một áp giải tiến Vương Phủ, những tù binh kia đa số nữ tử, các nàng màu da như mạch, dáng người yếu điệu, nhưng trên người lại khoác lên da thú, lặn lội đường xa khiến cho các nàng da thú y tổn hại không ít, thấp thoáng có thể thấy nhiều lần xuân quang.

Tô Hạo cẩn thận tới gần Vương Phủ, sau đó kiên nhẫn đợi đến thủ vệ giao ban thời điểm, lúc này mới khí rút hai chân thả người nhảy lên mái hiên. Hắn cẩn thận tại trên mái hiên vượt qua, thỉnh thoảng xuyên thấu qua mái hiên nhà rặng quan sát một chút bốn phía tuần phòng thủ vệ tình huống, sau đó càng thêm cẩn thận từng li từng tí địa tại trên mái hiên hành tẩu.

Hắn thân pháp phiêu dật, nhẹ nhàng Như Yến, tuy tu vi không còn nữa lúc trước, nhưng phong phú kinh nghiệm để cho hắn rất nhanh liền thăm dò Vương Phủ đại khái tình huống.

Vương gia gia chủ Vương Bình Thiên chúc mừng sinh nhật, Thương Châu Thành thế lực khắp nơi đều có tới chơi, vì bảo vệ trật tự, thủ vệ đại bộ phận cũng bị điều hướng tân khách nhà, hơn nữa Tô Hạo từ dưới mái hiên tân khách rảnh rỗi ngón toái lời nói xuôi tai đến một tin tức: Vương gia vị nào vẫn định nguyên đan kỳ lão tổ không biết xuất phát từ nguyên nhân gì không tại trong phủ, hiện giờ trong vương phủ do đương kim gia chủ kiều ngạo.

Vương gia gia chủ thực lực là trúc nguyên kỳ, hiện giờ bề bộn nhiều việc xã giao tân khách, mặc dù Tô Hạo vô ý xúc động cái gì cơ quan bị hắn cảm ứng được, hắn cũng không cách nào tại trong thời gian ngắn bứt ra xuất thủ đối phó Tô Hạo.

Vì vậy đối với Tô Hạo mà nói đây là một cái động thủ cơ hội tốt, bất quá hắn cũng không vội, thành cái gọi là ngồi mài đao cũng không làm mất kỹ thuật đón cùi(*), thứ nhất hiện giờ chưa vào đêm, đi trộm sự tình thường thường vào đêm nhất là thuận tiện; thứ hai hắn đã đem Bích Ngọc Từ Tinh Kiếm tiêu hóa 99.99%, không cần thiết một lát là hắn có thể đủ triệt để đem chi tiêu hóa, lấy được toàn bộ ngạch điểm kinh nghiệm EXP về sau hắn, mới có thể nghiền đón tốt nhất động thủ thời cơ!

Tô Hạo tại lớn như vậy trong vương phủ xác định vài miếng có khả năng tồn tại trấn tộc pháp bảo địa phương, hắn quy hoạch hảo lộ tuyến, đến thời cơ thích hợp hắn sẽ lấy sét đánh xu thế quét ngang qua, lại còn một đợt đến pháp bảo hắn sẽ lấy tốc độ nhanh nhất rút lui Ly Vương phủ.

...

Buổi trưa, liệt nhật treo cao, Tô Hạo ẩn nấp ở một chỗ lầu các dưới mái hiên, bốn phía phát sinh mọi cử động bị hắn thu vào đáy mắt.

Bỗng nhiên, trên mặt của hắn dâng lên một vòng khó có thể che dấu kinh hi: "Trở thành!"

"Đình, chúc mừng {Kí Chủ} thôn phệ Bích Ngọc Từ Tinh Kiếm, ban thưởng điểm kinh nghiệm EXP 100, ban thưởng hệ thống điểm kinh nghiệm EXP 100 điểm." Bỗng lãnh hệ thống thanh âm nhắc nhở tại bên tai vang lên, ngay sau đó hệ thống màn sáng hiển hiện, số liệu sôi nổi trên giấy.

Tô Hạo con mắt chăm chú địa nhìn chăm chăm điểm kinh nghiệm EXP kia một mảnh không thay đổi, 95 điểm kinh nghiệm EXP rất nhanh liền max trị số, lòng của hắn có chút thấp thỏm. Đúng lúc này, Tô Hạo phảng phất đã nghe được một tia rất nhỏ phá toái thanh âm, phảng phất trong cơ thể có cái gì gõ gõ cùm xiềng xích bị đánh vỡ, ngay sau đó một cỗ đã lâu lực lượng từ bốn phía hội tụ mà đến, tại trong cơ thể của hắn chạy, như tia nước nhỏ, nhuận vật không tiếng động, lại làm hắn tu vi trên diện rộng nói được đưa lên.

Tô Hạo trước mắt hệ thống màn sáng trên số liệu biến đổi, điểm kinh nghiệm EXP phía sau nghiêm nhiên nhiều hơn mấy chữ mất:

"Vô Hận Thôn Phệ Hệ Thống (lv1): 120/1000

{Kí Chủ}: Tô Hạo

Điểm kinh nghiệm EXP: Nguyên lực, nguyên khí kỳ (nhất trọng): 20/100

Công pháp: Không "

Tô Hạo trong nội tâm kích động vạn phần, nguyên lực kỳ cùng nguyên khí kỳ tuy chẳng phân biệt được trước sau đều thuộc về trúc nguyên kỳ lúc trước hai tiểu cảnh giới, thế nhưng từ xưa có thể tại trúc nguyên kỳ trước đồng thời tu luyện nguyên lực cùng nguyên khí tu sĩ, tương lai thành tựu không có chỗ nào mà không phải là một phương đại năng!

Bất quá đối với Tô Hạo mà nói, lớn nhất chỗ tốt không phải là cái này, mà là lúc hắn tiến nhập nguyên lực, nguyên khí kỳ, hắn thôn phệ tiêu hóa cùng đẳng cấp nguyên khí cũng chỉ cần nửa tháng, đồng thời hắn thôn phệ pháp bảo đẳng cấp hạn mức cao nhất cũng tăng lên tới huyền khí cấp bậc.

Kiểm chế quyết tâm đầu kích động, Tô Hạo trầm xuống tâm đem cảnh giới cùng cố, mặc dù có Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống hộ tống hắn đừng lo thăng cấp vấn đề, thế nhưng tu luyện cảm ngộ còn phải dựa vào cố gắng của mình mới được.

Màn đêm buông xuống, đầy sao như nước.

Tô Hạo mở mắt, nhàn nhạt địa nhìn lướt qua dưới mái hiên khắp nơi tràn ngập ồn ào náo động ăn mừng bầu không khí Vương Phủ, hai tay mở ra, như Điều Hầu đáp xuống!

"Thời cơ đã đến, ta Tô Hạo tới thu lợi tức!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Trấn Môn Quý Diện, Huyết Trì Thạch Quật

Tô Hạo mục tiêu thứ nhất là một tòa nghiêm ngặt lầu các, nhờ vào ánh trăng thấp thoáng có thể thấy lầu các trên tám bảng dùng thiếp vàng điêu khắc lấy "Tàng Thư Các" ba chữ lớn. Mặc dù là cả tộc cùng khánh thời khắc nơi này như trước có trọng binh gác, bởi vậy hắn phỏng đoán nơi này tất có trọng bảo.

Tô Hạo chân khí vận chuyển quanh thân, thân pháp nhẹ nhàng địa tại trên mái hiên xuyên qua, đầy sao phía dưới giống như đạo vô hình dây nhỏ.

Tô Hạo nhảy cửa sổ nhập thất.

Lầu các ánh nến sâu kín, Trầm Hương khói khí mờ mịt, ánh trăng từ ngoài cửa sổ bỏ ra, tràn ngập yên tĩnh cảm giác. Tô Hạo tại từng dãy giá sách bên trong xuyên qua, rất nhanh đi tới một cái lộ ra kỳ lạ đại môn lúc trước.

Đại môn mặt ngoài lưu chảy băng lãnh kim loại sáng bóng, dữ tợn mặt người đồ án tại chấp chôn dưới ánh nến hiển lộ hết sức kinh hãi, làm cho người từ xa nhìn lại liền đầy lòng sợ hãi.

"Đây là Trấn Môn Quý Diện!" Thấy như vậy một màn Tô Hạo liền biết mình tới đối với địa phương, Trấn Môn Quý Diện loại vật này cùng hiện đại quý bảo hiểm rất giống, đều là đại gia tộc gửi tổ truyền bảo vật địa phương.

Tô Hạo cẩn thận quan sát một chút tình huống chung quanh, xác nhận an toàn về sau liền đi tới trước cửa, nhẹ nhàng mà vuốt ve Trấn Môn Quý Diện, băng lãnh tận xương địa xúc cảm làm hắn khóe miệng hơi rút, "Không biết Trấn Môn Quý Diện này là cấp bậc gì bảo vật..."

Ngoài miệng nói như vậy, nhưng hắn hay là tính thăm dò địa tìm cái cạnh góc cần xuống, rốt cuộc phá cửa mà vào động tĩnh khẳng định không nhỏ, nếu có thể dùng Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống giải quyết kia tự nhiên tốt nhất.

"Ai ôi!!!... Mát chết ta!" Trấn Môn Quý Diện vừa vào miệng, như nuốt hàn băng vị thiếu chút nữa không có để cho Tô Hạo kêu ra tiếng, đón lấy yết hầu mát lạnh, đồng thời băng lãnh hệ thống thanh âm nhắc nhở tại bên tai vang lên:

"Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống (LV1)

Trước mắt thôn phệ nhiệm vụ: Trấn Môn Quý Diện (không cấp bậc)

Cần thiết thời gian: 10 phút đồng hồ

Trước mặt thôn phệ tiến trình: 0. 1% "

Tô Hạo trong nội tâm vui vẻ, trước mặt Trần Môn Quý Điện thì thôi theo biến mất, lộ ra một cái đen nhánh nhập khẩu, đập vào mặt hàn khí làm hắn thỉnh thoảng nhìn mình một cái.

Hắn lập tức lấy ra sớm đã chuẩn bị tốt vật dễ cháy, nhờ vào hôn ám ánh sáng tiến nhập trong đó.

Trong này cho Tô Hạo cảm giác chính là một cái mật đạo, mơ màng âm thầm, có chứa một cỗ nhàn nhạt ẩm ướt cùng mùi tanh, ngay từ đầu còn có chút hẹp, phức tạp mấy chục bước, không gian sáng tỏ thông suốt.

Tô Hạo đồng tử bỗng nhiên co rút lại, trong tay ánh nến thiếu chút nữa rơi xuống đất, xuất hiện ở trước mặt hắn chính là một cái lớn như vậy Huyết Trì hang đá, Huyết Trì xung quanh khắc lấy có vô số minh văn, hang đá đỉnh khung bỏ ra từng sợi ánh trắng, đem ao ở bên trong mệnh môn sáng màu làm nổi bật được nhìn mà giật mình.

"Đây là huyết tế đại trận? ! Nhiều như vậy huyết dịch, nếu là đều đến từ chính người, thật là muốn dùng mất ít nhiều cái nhân mạng?" Tô Hạo trong nội tâm chấn động vô cùng, đồng thời hắn cũng nhìn thấy trong huyết trì ương trên bệ đá một chuỗi cổ búa, chuỗi này búa đá thoát nhìn so với tầm thường chẻ củi búa nhỏ hơn không chỉ một hào, có tầng tầng phù trận bao bọc, nhìn qua tựa như một cái tháp kém bao trang bửu kiện.

Tô Hạo hai tay mở ra, tự động quật trong mật đạo nhảy lên hạ xuống, tại trên thạch bích mượn lực mấy phần, liền tới đến cạnh huyết trì duyên.

Đập vào mặt mùi máu tươi cùng hủ thi vị làm Tô Hạo gần như muốn buồn nôn, hắn cố nén không thoải mái xông lên bệ đá, nhưng lại tại hắn vừa bước trên bệ đá trong chớp mắt, kia búa đá bên trong phù trận phảng phất lộ ra một đạo khe hở...

Búa đá lưỡi búa bỗng dừng rung động, tiếng như Hồ Khiếu Long Ngâm, nếu như u minh quý khiếu.

Một đạo khắc nghiệt búa ý từ trong khe hở tiết ra, mang theo trăm phá hư không khí thế đối với Tô Hạo chém tới.

Búa ý bao phủ, Tô Hạo toàn thân một mảnh lạnh buốt, hắn phóng phát thấy được có vô số Thần Ma tại búa đỉnh văn lạc,

Phảng phất đã nghe được trăm triệu năm trước đây trời Huyết Hải sục sôi thanh thế, vô số Thần Ma xương khô tại sông máu đang lúc cuộn cuộn, sát lục chi khí tại Huyết Hải đang lúc lao ra, tựa hồ xuyên thấu muôn đời mà đến, muốn đem Tô Hạo xông hủy...

Lục!

Đó là một cái lục chữ!

Tô Hạo trong thoáng chốc thấy rõ tầng tầng phù trận dưới di động tại lưỡi búa trên trận hình văn tự, đó là một cái toàn thân màu vàng lợt lưu chuyển lên huyết quang "Lục" chữ!

Lục chữ vừa ra, phóng phát mang theo đầy trời sát phạt chi khí, muốn đem Tô Hạo thần hồn chôn vùi...

Đúng lúc này, băng lãnh hệ thống thanh âm nhắc nhở vang lên, làm Tô Hạo dần dần dập tắt Linh Hồn Chi Hỏa đột nhiên chấn động.

"Đình, chúc mừng {Kí Chủ} thôn phệ Trần Môn Quý Điện, ban thưởng điểm kinh nghiệm EXP 20, ban thưởng hệ thống điểm kinh nghiệm EXP 20 điểm."

Tô Hạo mãnh liệt phục hồi tinh thần lại, phát hiện mình còn sống rất tốt, cũng không có chôn vùi tại đạo kia khủng bố búa ý phía dưới. Mà búa đá như trước lặng lẽ nằm ở trên bệ đá, tầng tầng phù trận gió thổi không lọt địa bọc lấy nó, Huyết Trì ba đảo nhộn nhạo, trước kia hết thấy ảo giác như mộng bên trong mây khói.

Tô Hạo lòng còn sợ hãi nhìn thoáng qua búa đá, nuốt nước miếng một cái, sau lưng lại sớm đã bị mồ hôi lạnh thấm ướt: "Nguyên lai đây chẳng qua là búa ý bên trong có chứa một tia ý cảnh, bằng không thì ta chỉ sợ là sát đến một chút muốn thần hồn câu diệt. Vương gia cư nhiên dùng huyết tế đại trận nuôi dưỡng loại Binh này nhận? Không đúng!"

Tô Hạo tại bệ đá một góc phát hiện một cái màu xám trận bàn, trận bàn này yên lặng vận chuyển, không ngừng mà từ Huyết Trì bên trong rút luyện ra tí tinh huyết truyền đi cho búa đá mặt ngoài phù trận, mỗi có một luồng tinh huyết bị phù trận thôn phệ, phù trận mặt ngoài quang sáng sẽ yếu hóa vài phần.

"Đây là Lưu Vân Kiếm Tông trận bàn pháp bảo? Nguyên lai là bọn họ bố trí xuống huyết tế đại trận. Loại này lấy huyết thực làm tế phẩm trận pháp, thương thiên hại lý ắt gặp Thiên Khiếu, buồn cười này Vương gia, lúc Lưu Vân Kiếm Tông cầu nô tài lâu như vậy, cho rằng treo lên cảnh cây cao, trong mắt Lưu Vân Kiếm Tông cũng bất quá là một cái tùy ý loay hoay quân cờ!"

Búa đá phù trận phá giải ngay, huyết tế đại trận tất nhiên khí huyết ngập trời, đợi Thiên Phật chôn vùi Thương Châu Thành hết thấy, Lưu Vân Kiếm Tông liền có thể tới thu đã bị tế luyện qua búa đá, thật sự là thật sâu tâm cơ. Tuy Thương Châu Thành người không nhiều lắm, nhưng trong mắt Lưu Vân Kiếm Tông lại đều như kiến hôi.

Tô Hạo trong mắt lộ ra một tia bi ai, Vương gia ác giả ác báo hẳn sẽ không đi đồng tình, hẳn nghĩ đến chính là mình tiền thân trước kia cũng không như Vương gia này đồng dạng là một con cờ sao? Một mai biến thành bị người thái bỏ tu vì quân cờ.

Nhanh chóng đem ý nghĩ này ném ra...(đến) sau đầu, Tô Hạo đi tới trận bàn lúc trước không nói lời gì liền đối với nó tấp tới hạ xuống. Trận bàn này bắt đầu ăn cũng có chứa một cỗ mùi máu tươi, vị giống vậy là đem tiêu bò bít-tết cùng thịt bò sống đặt ở một chỗ nhai nuốt, khó ăn cực kỳ.

"Đinh, chúc mừng {Kí Chủ} thôn phệ Tế Huyết Trận Bàn, thôn phệ nhiệm vụ khởi động..."

Hệ thống màn sáng lập tức nhảy ra, thế nhưng Tô Hạo không có nửa phần tâm tư nhìn cái này, hẳn cảm nhận được dưới chân bệ đá tại mất đi lực lượng trận bàn về sau kịch liệt địa sáng ngời bắt đầu chuyển động, trong khoảng khắc liền che kín vết rạn, mắt thấy liền có sụp đổ xu thế.

Hắn tay mất lạnh lẽ mà đem búa đá nắm ở trong tay, về sau mãnh liệt đập một cái bệ đá, thân hình tựa như mũi tên nhọn bắn ra, ngay tại hắn nhảy lên xuất nhảy mất sau đó, bệ đá hóa thành vô số cục đá vụn chìm vào Huyết Trì..

Hang đá cũng bắt đầu rồi lay động, thổ thạch sần sạt rơi xuống...

"Này đặc biệt sao không phải chứ? Ta cầm cái trận bàn có muốn hay không toàn bộ đổ sụp a? !" Tô Hạo nói thầm một tiếng, tốc độ lại là không chậm, hẳn lập tức dọc theo đường cũ quay trở về mặt đạo, sau đó xông ra ngoài...

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Tu La Huyết Thủ

Bất quá mấy hơi thở thời gian Tô Hạo liền trở về trong Tầng Thứ các, ở phía sau hắn là kia cái đen nhánh cửa động, mờ mịt mùi thơm theo gió từng sợi rót vào trong đó, ánh trắng như trước sáng tỏ, ánh nền như trước chập chờn.

Tô Hạo cũng không dừng lại, lập tức muốn trở mình rồi đi lâu các, nhưng lại tại thân ảnh của hắn vừa mới xuất hiện ở Tầng Thứ Các ngoại thời điểm, toàn bộ Vương Phủ như gặp phải như địa chấn địa chấn động lên. . .

Bành!

Tầng Thứ Các cách đó không xa một tòa lầu các bùng nổ, một cái áo bào trắng trung niên bạo lướt, hẳn nhìn phía lung lay sắp đổ Tầng Thứ Các, thần sắc rồi đột nhiên xiết chặt: "Không tốt, trận bàn đã xảy ra chuyện!"

Huyết Trì hang đá sụp đổ, động tĩnh lớn như vậy nhất định sẽ khiến cho Vương gia cao thủ chú ý, bất quá Tô Hạo không lo lắng, bởi vì hắn sớm đã rời đi.

Tô Hạo mượn ánh trắng tại Thương Châu Thành hai bên đường phố trên nóc nhà bay vọt, như châu châu lên xuống, mỗi một lần nhảy ra, đều đem một tòa phòng bỏ ném tại sau lưng.

Tô Hạo tại trên nóc nhà xê dịch hồi lâu, cho đến trắng sáng nhô lên cao, hẳn cảm thấy an toàn một ít mới hơi hơi thả chậm một ít bước chân. Đúng lúc này, gió đêm từ, thổi lên một cỗ đặc thù hương vị. . .

Búa đá tại huyết tế trong đại trận tế luyện đã lâu, nhiễm tinh huyết khí tức cùng Tô Hạo mồ hôi tương dung, mang theo một cỗ nồng nặc hương vị, gió thổi qua, gần như "Mười dặm phiêu hương"!

Tô Hạo nhất thời sắc mặt đại biến, không đợi hắn phản ứng, phương xa dưới bầu trời đêm liền có một đạo nhân ảnh nổ bắn ra, dưới ánh trắng chiếu rọi ra một trương tràn ngập sát cơ dữ tợn khuôn mặt, trầm thấp địa tiếng nói như cuộn cuộn Lôi Âm vang vọng bầu trời đêm.

"Hoàng Mao tiểu tặc, yên dám ngấp nghé ta Vương gia bí bảo? !"

"Trúc nguyên sơ kỳ tu sĩ!" Đáng sợ khí tràng cách thật xa là có thể cảm giác được, Tô Hạo hiện giờ bất quá là nguyên lực, nguyên khí kỳ tu sĩ, cùng trúc nguyên kỳ kém không nhỏ tí tẹo, trước mắt chỉ có chạy đào mạng! Hắn cắn răng cất bước bỏ chạy, phương hướng không phải là lai lịch, mà là Thương Châu Thành một chỗ khác đất hoang vực!

Búa đá phát ra mùi máu tươi quá nồng, không cần thiết trừ loại hương vị này lời bất kỳ tiềm hành thủ đoạn đều không làm nên chuyện gì, Tô Hạo việc cấp bách muốn chính là xông vào sông ngòi hoặc là thâm sơn, như thế mới vừa có một đường sinh cơ.

Trong màn đêm, Tô Hạo không ngừng mà phi diêm tẩu bích, cùng phương xa Thương Châu Thành tường thành cự ly không ngừng gần hơn. Sau lưng Vương gia trúc nguyên cao thủ lôi cuốn lấy không lồ khí tràng đuổi theo mà đến, mỗi một lần bay vọt, trong cơ thể đều có cổ động chân khí tại bạo động, phát ra tiếng hổ gầm.

Truy đuổi đưa tới động tĩnh không nhỏ, ban đêm, Thương Châu Thành bên trong chưa ngủ cao thủ cũng có không ít, nhao nhao đem ánh mắt quăng hướng dưới ánh trăng hai đạo bóng đen phía trên.

"Cũng không biết là người nào phạm vào sự tình, cư nhiên dẫn tới Vương gia gia chủ tự mình truy sát!"

"Vương gia lão nhân trước đây ít năm công lực tiến nhanh, đột phá nguyên lực, nguyên khí kỳ gông cùm xiềng xích tiến nhập trúc nguyên kỳ, cũng không biết hiện giờ mạnh mẽ đến loại trình độ nào. Kia một cái chạy thoát thân gia hỏa, lần này là hữu từ vô sinh!"

...

"Thằng nhãi ranh, nạp mạng đi!"

Ngay tại Tô Hạo sắp chạy ra Thương Châu Thành trong chớp mắt, Vương gia trúc nguyên cao thủ quát lên một tiếng lớn, cách hơn mười trượng cự ly gạt ra một chưởng, khủng bố kinh khí tự nó trong lòng bàn tay bạo lướt, huyết sắc kinh phong như bài sơn đảo hải đối với Tô Hạo phía sau lưng vọt tới!

Tô Hạo trong nội tâm trầm xuống, lập tức ngừng lại thân hình, đồng thời giờ tay mãnh liệt lảng không ấn xuống mái hiên, một cổ chân khí trong chớp mắt tuôn ra, đem trước người mái ngói ngay tiếp theo tấm gạch cùng nhau nhấc lên, hất tay kia sáng ngời ra mấy đạo thủ quyết, về sau thúc dục chân khí trong cơ thể cuốn tới, đem trước người gạch ngói đẩy hướng đạo kia kinh khí.

Làm xong đây hết thảy, Tô Hạo nhìn cũng không nhìn liền rút ra nhanh lui lại, tùy ý gạch ngói thay mình đã ngăn được bảy thành phố thông kinh khí, chính mình thì ăn cuối cùng ba thành huyết sắc kinh khí.

"Lư Vân Đại Thủ Ân? ! Người của Lư Vân Kiếm Tông? Không có khả năng!"

Vương gia trúc nguyên cao thủ mở to hai mắt nhìn, thối lên râu mép, trong nội tâm tràn đầy rung động, tốc độ cùng thể công không khỏi xuất hiện một cái chỗ sơ suất, Tô Hạo mượn này tốc độ lần nữa bạo tăng, mấy cái lên xuống tiêu thất tại Thương Châu Thành ngoại. . .

"Phụ thân (gia chủ đại nhân). . ."

Lúc này không ít người rơi vào vị này trúc nguyên giữa kỳ năm bên cạnh, nhưng vừa nhìn thấy phí trước âm trầm được phảng phất muốn thấp nước tới sắc mặt,

Nhao nhao ngậm miệng lại.

Trúc nguyên giữa kỳ năm híp mắt nhìn nhìn phương xa: "Bên ta mới dùng ra Tu La Huyết Thủ, kẻ này tuy mưu lợi tránh được chỗ hiểm, nhưng chỉ cần sát đến một chút biên cạnh góc góc, Huyết Sát Chi Khí sẽ theo kinh mạch của hắn dâng lên trái tim, trừ phi hắn tu vi hơn xa ta, bằng không hắn phải chết không thể nghi ngờ! Truy đuổi!"

Một phút đồng hồ, trúc nguyên giữa kỳ năm dẫn người tại đất hoang vực biên cảnh ngoại một tòa núi hoang trước ngừng lại. Tại trước người của hắn là một mảnh rộng lớn sông ngòi, chảy xiết nước sông cọ rửa lấy hai bờ sông, trong không khí tràn ngập nhật hoi nước, mùi máu tươi. . . Dừng ở đây!

Hắn trầm mặt tại sông ngòi trạm kế tiếp hồi lâu, "Thành Phục, ngươi dẫn người dọc theo con sông này đạo tì mi địa lục soát cho ta, người kia trùng ta Tu La Huyết Thủ, mệnh không lâu sau vậy, ngươi tìm đến thi thể của hắn, sau đó đem như vậy đồ vật mang về!"

"Vâng, phụ thân!"

...

Tô Hạo sợ trên người mùi máu tươi bộc lộ ra đi, liền một mực nín thở theo sông ngòi xu thế bơi rất lâu mới ló đầu ra. Lúc này ngày mới vừa tảng sáng, trong không khí lộ ra một cổ nhàn nhạt địa tươi mát hương vị, bờ sông bùn đất ẩm ướt, lộ ra một cổ sinh cơ.

Gần như một đêm lặn xuống nước, búa đá phù triện trên mùi máu tươi quả nhiên phai nhạt rất nhiều, Tô Hạo sau khi lên bờ tiến nhập một mảnh rừng rậm, tại xác nhận tương đối an toàn, rồi mới tung nhảy lên cây sao, có thể hắn không có nhảy lên rất cao liền bành địa một chút rớt xuống trên mặt đất, sau đó sắc mặt kịch biến, oa địa phun ra một ngụm mang mùi tanh đau khô huyết.

Tô Hạo nhanh chóng nội thị, phát hiện bị huyết sắc kinh khí tập trung phản lưng cư nhiên xuất hiện một đạo tinh tế vết máu, không vận chân khí khá tốt, một vận chân khí, này sợi vết máu liền mơ hồ làm đau, lấy một loại mất thường có thể thấy tốc độ đánh úp về phía tâm mạch.

"Vậy Vương gia lão thất phu quả nhiên có chút tài năng, chiêu thức ấy chẳng lẽ là Tu La Huyết Thủ? Lư Vân Kiếm Tông mượn Vương gia chi thủ yếu hoá đá búa phù triện, Vương gia lại mượn Huyết Tế Đại Trận tu luyện Tu La Huyết Thủ, ha ha a. . . Tu chân giới này quả nhiên đều là lẫn nhau lợi dụng lẫn nhau tàn khốc thế giới!"

Sắc mặt của Tô Hạo cũng không quá tốt, trừ phi mình có thể đột phá đến nguyên lực, nguyên khí kỳ lực trọng trở lên, lúc này mới có thể đủ phát huy ra

gần như trúc nguyên kỳ thực lực, do đó phá tan này đạo huyết ngắn đối với chính mình ăn mòn.

May mà Vương gia trúc nguyên kỳ tu sĩ tính sai một chút, Tô Hạo tăng thực lực lên không cần vận chuyển chân khí, tất cả kinh nghiệm cũng có thể bằng vào thôn phệ pháp bảo đạt được.

Tô Hạo tâm niệm vừa động, hệ thống màn sáng sôi nổi trước mắt.

"Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống (LV1)

Trước mắt thôn phệ nhiệm vụ: Tế Huyết Trần Bàn (thượng phẩm nguyên khí)

Cần thiết thời gian: 15 thiên

Trước mắt thôn phệ tiến trình: 1. 8%

...

Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống (LV1): 140/1000

{Kí Chủ}: Tô Hạo

Điểm kinh nghiệm EXP: Nguyên lực, nguyên khí kỳ (nhất trọng): 40/100

Công pháp:

Không "

"Tế Huyết Trần Bàn cư nhiên là thượng phẩm nguyên khí, phẩm cấp quả nhiên không thấp! Ta lúc trước thôn phệ hạ phẩm nguyên khí Bích Ngọc Từ Tinh Kiếm lấy được 100 điểm exp, hiện giờ thôn phệ thượng phẩm nguyên khí, không biết có thể ít nhiều kinh nghiệm! Toàn bộ tiêu hóa hết có khả năng để ta đột phá đến nguyên lực, nguyên khí kỳ tam trọng hoặc là tứ trọng a!"

"Bất quá cự ly nguyên lực, nguyên khí kỳ lục trọng còn có khoảng cách không nhỏ!"

Tô Hạo nắm tay chuông, cảm thụ được trong cơ thể tí ti từng sợi lực lượng, không khỏi lộ ra nụ cười: "Ta hiện giờ chỉ là nguyên lực, nguyên khí kỳ nhất trọng, là có thể tại trúc nguyên sơ kỳ tu sĩ công kích đến bảo toàn, đợi ta thôn phệ trần bàn này, đồng dạng đối mặt Tu La Huyết Thủ cũng không đến mức lại bị vết máu bám vào."

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Truy Sát

Tô Hạo lại từ trong lòng lấy ra búa đá, tuy chuôi này bị phù triệu tầng tầng bao bọc búa đá thoát nhìn nó mạo xấu xí, nhưng có thể làm cho Lưu Vân Kiếm Tông thấy nặng như vậy pháp bảo tổng không thể nào là phàm vật.

"Cũng không biết chuôi này búa đá đến cùng là cấp bậc gì pháp bảo, nếu như là huyền khí cấp bậc, ta nuốt mất có khả năng lập tức phá tan vết máu! Sợ là sợ, chuôi này búa đá đẳng cấp quá cao ta còn không thể thôn phệ. . ." Tô Hạo đem lòng lấy trong tay búa đá, đột nhiên cảm giác được như vậy cái biểu diễn nếu thôn phệ không hết lời tuyệt đối là cái phiền toái.

Luyện hóa?

Ý nghĩ này vừa sinh ra tới đã bị Tô Hạo từ bỏ, người của Lưu Vân Kiếm Tông chẳng lẽ đều là kẻ đàn hay sao? Thật muốn có thể luyện hóa còn có thể dùng Tế Huyết Trần Bàn đi ngưng tụ tinh huyết yếu hóa phù triệu sao?

"Trước mắt, lựa chọn tốt nhất chính là đợi ta tiêu hóa đã xong Tế Huyết Trần Bàn, sau đó thử thôn phệ dưới búa đá. . ." Bất quá Tô Hạo chưa bao giờ là chỉ cấp chính mình một cái tuyền hạo nam nhân, hẳn hi vọng con đường của mình là do vô số chỗ rẽ cấu thành lựa chọn đề, mà không phải một đạo lưu lại vô số trống không lấp chỗ trống đề.

Nghỉ ngơi một lát, Tô Hạo lập tức trở mình dưới thụ, hắn quyết định nhiều tìm vài món pháp bảo, lúc này chất lượng đã không sao, mấu chốt là số lượng, trước tiên đem điểm kinh nghiệm EXP chồng chất đi lên, cái khác hết thấy liền đều tốt nói!

Hắn đi không bao lâu, chợt nghe đến cách đó không xa trong rừng cây truyền đến tất tiếng xột xoạt tốt thanh âm, cùng với liên tiếp gọi tiếng quát.

"Đều ra sức chút, đừng làm cho kia ranh con chạy!"

"Gia chủ nói, kia ranh con trúng hắn tất sát kỹ, chân khí trong cơ thể hội dần dần khô kiệt, cuối cùng nuốt hận mà chết!"

"Vậy ta nhóm còn tìm cái gì? Không bằng ngay tại chỗ nghỉ ngơi một lát, sau đó trở về báo cáo kết quả công tác được rồi."

"Thả người chó má! Tiểu tử kia trộm chúng ta Vương gia bảo bối, chỉ cần chúng ta có thể đem bảo bối mang về, không thể thiếu một phen ngợi khen. Mọi người đều cho ta sử dụng ra bú sữa mẹ khí lực tí mĩ điều tra, một mảnh đất da cũng không muốn rơi xuống!"

"Không sai không sai, ta còn nghe nói gia chủ đã ban bố treo giải thưởng, ai có thể mang về kia ranh con thi thể, liền có thể đứng hàng Vương Phủ nhất đẳng khách khanh, không dùng được nửa ngày toàn bộ Thương Châu Thành tán tu đều xuất ra đuổi giết hắn!"

"Chúng ta nhất định phải vượt lên trước Truy Sát đến hắn!"

"Đứng đứng đứng. . ."

. . .

Cách một mảnh bụi cỏ nghe được Vương Phủ hộ vệ đối thoại, trên mặt của Tô Hạo dần dần hiển hiện nổi lên đáng chất nụ cười: "Vương gia này thật sự là thật lớn thù bút a, vì đối phó ta chỉ là một cái 'Mao tặc', phát động như vậy lực lượng kinh khủng! Bất quá điều này cũng càng nói rõ búa đá tầm quan trọng. . ."

Dùng ngón tay ma sát một chút phù triện, cảm thụ được búa đá băng lãnh nhiệt độ, Tô Hạo đem nó ước lượng tiến vào trong lòng, liền chuẩn bị quay người rời đi. Bỗng nhiên cách đó không xa truyền đến một tiếng thét kinh hãi: "Mọi người mau nhìn, nơi này có một quán vết máu, kia ranh con nhất định đang ở phụ cận!"

"Nhanh, phóng ra đạn tín hiệu! Thông báo Thiếu chủ!"

Tô Hạo lập tức bỏ đi rồi đi chuẩn bị, hắn như thiểm điện lao ra, phóng qua kia mảnh bụi cỏ, quả nhiên gặp được một chi ước chừng tầm mười người đội ngũ.

Tô Hạo chường bên trong tụ hợp phong, đem quanh mình lá cây tụ hợp lên ngưng kinh đánh ra, lá cây xuyên phá chạc cây, trực tiếp đánh chết hai cái hộ vệ! Tô Hạo rơi xuống đất, mũi chân đạp đất đột nhiên lao ra, năm ngón tay thành chộp, khép mở đang lúc lẳng lẽ trao phong lại thu hoạch được mấy cái đầu người!

"Không tốt!"

Lúc này mới có người phản ứng đến Tô Hạo xuất thủ, bất quá hắn câu này lời còn chưa nói hết đã bị Tô Hạo đánh chết. Tô Hạo mục tiêu là kia cái cầm trong tay đạn tín hiệu hộ vệ, hắn tuyệt đối không thể để cho đạn tín hiệu được phóng thích, bằng không một khi đuổi giết hắn hình người thành bao vây, hắn sẽ không còn đường sống!

"Chết!"

Tô Hạo gầm nhẹ một tiếng, một quyền nắm chặt đánh hướng hộ vệ kia đầu, nhưng lại tại quyền kinh bạo phát thời khắc, vết máu xâm nhập tâm mạch, dẫn động một cỗ toàn tâm đau đớn, hắn vội vàng không kịp chuẩn bị địa phun ra một ngụm máu tươi, chợt thế công trì trệ, chán nản lăn xuống một bên.

CHÍU...U...U! ~~~

Bành!

Đạn tín hiệu thăng không bạo tạc, tách ra rực rỡ ánh lửa, mặc dù là buổi trưa nhưng màu sắc rực rỡ ánh lửa cách vài trong như cũ có thể thấy được!

Tô Hạo tâm nhất thời chìm vào đáy cốc,

Xung quanh chỉ còn lại năm cái hộ vệ, đang nhìn đến Tô Hạo bộ dáng này bỗng nhiên cả kinh kêu lên: "Hắn không được! Gia chủ tuyệt chiêu thật sự để cho chân khí của hắn khô kiệt!"

Năm cái hộ vệ nhìn nhau vài lần, nhao nhao thấy được đối phương trong mắt kích động cùng phản khởi.

"Đem thi thể của hắn mang về, ta liền có thể trở thành một đội khách khanh!"

Hộ vệ kích động thét to, nhưng rút ra bên hông bảo đao lại thống nhất không sai địa chém giết tại chính mình đồng bạn trên người. . .

Năm cái hộ vệ, nhất thời chỉ còn lại một cái người sống.

hộ vệ trong mắt tràn đầy lửa nóng cùng tham lam, nhìn về phía Tô Hạo mục quang phảng phất đang nhìn vinh hoa phú quý, giữa cổ họng hơi hơi chuyển động, âm thanh tuyến bởi vì quá độ kích động mà có chút khàn giọng: "Lớn như vậy công lao, ai cũng đừng nghĩ cùng ta đoạt!"

Âm thanh băng lãnh chợt vang lên, như giọt gáo nước lạnh vào đầu làm hộ vệ sồn tóc gáy.

"Ai cùng ngươi đã nói, ta chân khí khô kiệt?"

Không đợi hộ vệ có chỗ phản ứng, một khóa cực đá liền xuyên qua buồng tim của hắn, hộ vệ không cam lòng ngã xuống đất, trước ngực lỗ thủng cuộn cuộn địa phun đầy huyết dịch.

Tô Hạo kéo lấy thân thể đứng lên, nhẹ gất một cái bọt máu: "Chỉ cần không sử dụng chân khí, ca ca như trước sinh khí dồi dào!"

Hắn bị ai nhìn thoáng qua đầy đất thi thể, nhiều năm đồng bạn sinh tử tình, như trước không sánh bằng một phần vinh hoa phú quý sao?

Tô Hạo không hề dừng lại, lập tức xông vào rừng rậm, sau một lát, thân ảnh của hắn tiêu thất tại chỗ rừng sâu.

Không ra nửa canh giờ, một thanh niên dẫn hơn mười người đi tới đạn tín hiệu phóng ra địa phương. Không có để ý đầy đất hộ vệ thi thể, thanh niên ánh mắt quái dị dừng lại tại kia cái đánh chết bốn cái đồng bạn hộ vệ trên người, thật lâu không nói.

"Thiếu chủ. . ." Bên người có người lên tiếng nhắc nhở.

Vương gia Thiếu chủ khẽ lắc đầu, trong mắt tràn đầy âm vụ: "Phải mấy người đi liên lụy người này cứu tộc.

Những người còn lại, phân thành ba đường từ nơi này bọc đánh tiến lên, nơi này mặc dù là đất hoang vực ngoại vi, thế nhưng từ không ai có thể vượt qua roi hồng sông chắn chính tiến nhập đất hoang vực, hẳn nhất định sẽ tại roi hồng bờ sông một chỗ dừng lại."

"Vâng!" Chúng hộ vệ nhao nhao tuân lệnh rời đi, kia âm vụ thanh niên thì là hướng về Thương Châu Thành nhìn thoáng qua, quái gở địa hừ một tiếng: "Phụ thân thật sự là già rồi, cư nhiên cam tâm trở thành Lư Vân Kiếm Tông nước phụ thuộc, kia Lư Vân Kiếm Tông có gì đặc biệt hơn người, còn không phải dựa vào vô số năm nội tình mới phát triển trở thành như vậy được! Một ngày nào đó ta Vương Thành phục hội quật khởi, để cho Lư Vân Kiếm Tông Vân Yên đó nhưng tiểu nương bị quý xuống tới thè lưỡi ra liếm ta!"

. . .

Bánh!

Tô Hạo vút xuống trong tay thi thể, lưng tựa đại thụ thở hổn hển: "Ba ngày qua, đây đã là đệ tứ sóng. . . Ta rõ ràng đã đánh bại Vương gia phong tỏa, lại vẫn là không ngừng mà có hộ vệ mang theo tán tu truy đuổi qua, đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Tô Hạo bên chân là một Địa Thi thể, không chỉ có hộ vệ, còn có một ít trang phục khác nhau tán tu. Từ khi tại chạy trốn ngày đầu tiên buổi chiều bại lộ hành tung, mấy ngày qua hắn liền liên tiếp gặp đánh lén (*súng ngắn). Mỗi lần hắn đều lấy tốc độ nhanh nhất giải quyết đối thủ, nhưng vết máu như trước từ sau sau lưng lan tràn đến vai của hắn bộ. . .

"Thời gian không nhiều lắm a. . ." Làm vết máu lan tràn đến trái tim, chính là của hắn tử kỳ, nguyên bản không sử dụng chân khí lời hắn có thể kéo dài hơi tàn thật lâu, bất đắc dĩ liền tiếp mấy lần xuất thủ, sâu sắc giả tốc vết máu lan tràn.

Chân trời ráng chiều hàng lâm, hồng hồng phảng phất thiếu đốt hỏa điểm, Tô Hạo không biết đây có phải hay không chính mình một lần cuối cùng trông thấy ráng chiều.

Tại trời chiều rơi xuống một khắc này, băng lãnh hệ thống thanh âm nhắc nhở tại bên tai vang lên, làm Tô Hạo tinh thần chấn động.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 7: Ai là thợ săn

"Đình! Chúc mừng {Kí Chủ} tiêu hóa Tế Huyết Trận Bàn 25%, bộ phận kinh nghiệm khởi đầu thu hoạch. . ."

Nguyên bản Tô Hạo cũng không có trông cậy vào Tế Huyết Trần Bàn có thể cho mình quá nhiều kinh nghiệm, nhưng này thời điểm một cổ điểm kinh nghiệm EXP tăng thêm, lại làm hấn thương thể bên trong cơ thể khép lại hơn phân nửa.

Tô Hạo trong nội tâm cuồng hỉ, lập tức điều tra hệ thống màn sáng, chỉ thấy số liệu sôi nổi trước mắt:

"Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống (LV1)

Trước mắt thôn phệ nhiệm vụ: Tế Huyết Trần Bàn (thượng phẩm nguyên khí)

Cần thiết thời gian: 15 thiên

Trước mắt thôn phệ tiến trình: 25%

...

Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống (LV1): 140/1000

{Kí Chủ}: Tô Hạo

Điểm kinh nghiệm EXP: Nguyên lực, nguyên khí kỳ (nhị trọng): 15/100

Công pháp:

Không "

Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống hệ thống điểm kinh nghiệm EXP không thay đổi, bởi vì kia bộ phận phải ở hoàn toàn tiêu hóa mới đạt được, nhưng thân thể điểm kinh nghiệm EXP lại sẽ ở pháp bảo mỗi tiêu hóa 1/4 thời điểm đạt được toàn bộ ngạch điểm kinh nghiệm EXP 1/4.

"Thượng phẩm nguyên khí 25% điểm kinh nghiệm EXP lại có 75, trực tiếp để ta tiến nhập nguyên lực, nguyên khí kỳ nhị trọng! Xem ra toàn bộ tiêu hóa hết tu vi của ta hấn có thể đột phá đến nguyên lực, nguyên khí kỳ tứ trọng, đồng thời vết máu mang đến ảnh hưởng cũng đem hạ thấp đến không đáng kể! Thật tốt quá!" Tô Hạo mừng rỡ trong lòng, biết điểm này hấn hiểu được, thợ săn cùng con mồi thiên bình đã tại trong lúc lơ đãng xuất hiện vì điều nghiêng. . .

Ngày thứ bảy đêm khuya, Tô Hạo tại đầm máu chém giết bên trong lại lần nữa đạt được 1/4 kinh nghiệm, đạt đến nguyên lực, nguyên khí kỳ nhị trọng viên mãn, đồng thời thu hoạch được hai chuỗi thoát nhìn cũng không tệ lắm bình chí.

Ngày thứ mười một sáng sớm, mười lăm cái tán tu liên hợp nhị đội hộ vệ đem Tô Hạo bao bọc vây quanh, tất cả mọi người cho rằng lần này Tô Hạo hấn phải chết, nhưng chém giết nửa ngày thời gian, Tô Hạo bỗng nhiên bạo khởi, hơn mười cái Lưu Vân Đại Thủ Ấn đánh ra, đem ở đây tu sĩ đánh chết hơn phân nửa, đồ lưu lại mấy cái hộ vệ chạy trốn chết.

Lúc này, Tế Huyết Trần Bàn đã bị tiêu hóa 75%, nhưng Tô Hạo thân thể điểm kinh nghiệm EXP lại chỉ đạt tới nguyên lực, nguyên khí kỳ tam trọng 45/100 mà không phải 65/100.

Tô Hạo phát hiện Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống còn có một cái khác chỗ tốt, đó chính là mỗi khi có điểm kinh nghiệm EXP quán thấu đến trong cơ thể mình thời điểm, nếu như trên người có tổn thương, như vậy bộ phận điểm kinh nghiệm EXP liền chuyển hóa làm thuốc trị thương trị liệu thương thể của mình.

"Cự ly tiêu hóa hết Tế Huyết Trần Bàn còn có 3 ngày. . . Để cho ta xem một chút có bao nhiêu người muốn tới cho ta đưa kinh nghiệm, đưa pháp bảo a!" Tô Hạo cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên đối với vậy quét chính mình tu sĩ cùng hộ vệ sinh ra về mong đợi, mấy cái lên xuống tiêu thất tại chỗ rừng sâu.

Bất quá hấn lại không có phát hiện, mỗi khi hấn đánh chết mãnh lớn tu sĩ, sau khi rời đi bất quá một lát những tu sĩ kia thi thể sẽ hóa thành thây khô, phảng phất toàn thân tinh huyết cũng bị hút khô rồi đồng dạng. . .

...

Giữa trưa dương quang vô cùng lửa nóng, phơi nắng được khô nứt mặt đất mơ hồ nóng lên, nhưng ở vào rừng rậm chỗ sâu trong lại là một mảnh cảm giác mát, quang ảnh lượn quanh.

Đây là Tô Hạo thoát đi Thương Châu Thành ngày thứ mười lăm, đồng dạng cũng là Vương gia ban bố lệnh treo giải thưởng ngày thứ mười bốn, vô số tán tu trào vào này mảnh ở vào Đại Hoang Vực ngoại vi cùng Thương Châu Thành trong đó rừng rậm.

Mười bốn ngày thời gian, cũng làm cho nhiều tán tu lãnh tỉnh địa suy tư một ít đồ vật. Một cái để cho Vương gia tuyên bố treo giải thưởng mao tặc, đến cùng muốn trộm lấy vật gì mới có thể để cho Vương gia gia chủ tự mình dẫn đội truy sát?

Bí bảo?

Nói không chừng là truyền thể trọng bảo!

Nghĩ tới điểm này, đám tán tu nhao nhao khởi đầu ngấp nghé lên Tô Hạo bí mật. Vì độc chiếm trên người Tô Hạo bảo vật bọn họ khởi đầu từng người tự chiến, chỉ có rất ít người lựa chọn ôm đoàn, mà điều này cũng cho Tô Hạo từng cái đánh bại cơ hội.

...

Yên tĩnh chỗ rừng sâu, một chi đội ngũ chậm rãi bước tới, từng đội viên mục quang cũng như chim ưng lợi hại, đảo qua bốn phía bụi cỏ không lưu lại một chỗ trống rỗng. Mặc dù hoàn cảnh chung quanh rất an toàn, tay của bọn hắn đều đặt ở bên hông chuôi đao phía trên, phàm là có bất kỳ dị trạng, bọn họ cũng sẽ ở trước tiên tiến nhập tác chiến trạng thái.

"Thiếu chủ, ta xem rất nhiều tán tu đều lai giả bất thiện,

Có thể hay không đã có người giải quyết hết kia cộng lòng tặc, sau đó cầm lấy bảo vật chạy?" Trong đội ngũ rất có uy vọng đội trưởng hướng một cái mặt mũi tràn đầy âm vụ về thanh niên hỏi.

Thanh niên hừ lạnh một tiếng, nhàn nhạt nhìn thoáng qua hộ vệ đội trưởng, hẹp dài hai mắt nhìn về phía phía trước, hiện lên một tia lạnh lẽo tinh mang: "Ta nếu như tới, sẽ không người chạy trốn."

Hộ vệ đội trưởng bị thanh niên thấy nội tâm phát sợ, chỉ phải hậm hực địa rút về đầu.

Thanh niên kia hơi hơi gợn tay, trong lòng bàn tay có một đạo quỷ dị vết máu hiển hiện, hắn nghiêng nhìn mặt Lâm mỗ, khỏe miệng lại là khơi gợi lên một tia yêu dị độ cong: "Ngay cả ta phụ thân cũng không biết ta tu luyện Huyết Thực Bí Pháp, đối với mùi máu tươi cảm giác so với thường nhân hẳn cảm gấp trăm lần. Kia búa đá cho dù dùng Thanh Thủy sức trăm ngàn lượt, cũng rửa không sạch những cái kia tinh huyết bị phù triện hấp thu về sau lưu lại đặc biệt mùi. . .

Giết đi giết đi. . . Ngươi cầm búa đá giết chết càng nhiều người, búa đá hấp thu đến tinh huyết cũng liền càng nhiều! Những tán tu này tinh huyết, cũng phải so với huyết tể trong đại trận chôn xương phạm nhân kiến hôi muốn mỹ vị nhiều."

"Toàn bộ Thương Châu Thành gần như chín thành tán tu cũng bị ngươi âm thầm dẫn tới búa đá vị trí đi, ngươi sẽ không sợ bị hắn phát hiện manh mối gì sao? Lại nói phong ấn búa đá phù triện hấp thu quá nhiều tinh huyết, sớm bỏ niệm phong thế nào?" Một vị thon gầy lão già xuất hiện ở thanh niên bên người hỏi.

Thanh niên cười lạnh nói: "Nếu dễ dàng như vậy bỏ niệm phong, Lưu Vân Kiếm Tông cũng sẽ không khiến chúng ta Vương gia bố trí xuống huyết tể đại trận làm người chịu tội thay! Dê chấp sự không cần phải lo lắng, chuôi này búa đá ta nhất định chỉ tiết giao cho trong tay của ngươi, bất quá thu búa đá, hi vọng ngươi nhận lời đồ vật có thể mau chóng thực hiện."

Dê chấp sự ha ha cười cười, thanh âm khàn khàn nghe mười phần quái dị: "Ha ha. . . Nếu như cùng Vương Đạo Hữu hợp tác rồi, ta tự nhiên sẽ chân thành mà đối đãi. Chúng ta ảnh Ma tông mặc dù là Ma Môn, nhưng cùng Lưu Vân Kiếm Tông kia đội ra về đạo mạo Ngụy quân tử bất đồng, đáp ứng để cho ngươi gia nhập tông môn sự tình, ta nhất định sẽ hướng hộ pháp xin chỉ thị."

"Mặt khác, như là người của ta không đối phó được vị kia kiềm giữ búa đá tu sĩ, kính xin dê chấp sự ngươi không tiếc xuất thủ."

"Như thế việc nhỏ đâu có đâu có. . ." Dê chấp sự vừa dứt lời, thân ảnh một chút vận vận, liền biến mất ở rừng rậm hôn ám ánh sáng phía dưới.

Thanh niên thấy nheo mắt, trong nội tâm dâng lên một cỗ kiêng kỵ. Bất quá hắn lập tức liền nhìn về phía phương xa, dùng sức hít hà, lộ ra lãnh khốc nụ cười: "Tính toán thời gian. . . 'Hắn' cũng nên bị ta bức đến nơi này a!"

Xa xa bụi cỏ phát ra một hồi tất tiếng xột xoạt tốt tiếng vang, toàn bộ đội tất cả mọi người tay lập tức cảnh giác địa đặt tại trên chuôi đao, đồng thời hơn hai mươi đạo cảnh giác mục quang tập trung vào kia mảnh bụi cỏ.

"Xem ra. . . Các ngươi ở chỗ này chờ ta thật lâu rồi a, liệu vị đều như vậy không thể chờ đợi được địa đi đuổi địa ngục đoàn tàu sao?" Một đạo âm thanh trong trẻo tại chân khí dưới tác dụng bao phủ cả chi đội ngũ, về sau bụi cỏ chấn động, một đạo hắc ảnh bọc lấy vô số cành khô toái lá từ bên trong bắn ra. . .

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 8: Chém giết Vương gia Thiếu chủ

"Thật sự là thấp kém yểm hộ thủ đoạn." Thanh niên khoe miệng câu dẫn ra một tia khinh thường nụ cười, hấn chắp hai tay sau lưng thông dong địa đứng ở trong đội ngũ, tựa như người đến căn bản không xứng với hấn tự mình xuất thủ. Đồng thời, hai bên hộ vệ nhao nhao rút đao mà lên, từng mảnh từng mảnh đao quang cùng với âm vang địa kim loại vang lên thanh âm tung hoành tại bóng đen trước người khu vực bên trong, trong chớp mắt liền đem bóng đen xoắn được tan tành.

Bóng đen tan tành, cảnh khô toái là vắng khắp nơi duy chỉ có không thấy máu quang, thanh niên thấy vậy một màn, khoe miệng nụ cười giống như ngưng kết.

"Người cũng thông minh không đi nơi nào đi!"

Một tiếng cười nhạt bỗng nhiên từ đội ngũ phía sau vang lên, đồng thời mấy tên hộ vệ cùng với tiêu xạ vắng khắp nơi huyết quang tê liệt ngã xuống trong vùng máu, thanh niên mãnh liệt quay lại thân hình, tầm mắt lại quét đến Tô Hạo phát tay ném ra hai thanh mảnh đao, lại lấy sét đánh xu thế xuyên qua mấy tên hộ vệ. . .

"Nguyên lực kỳ tam trọng?" Thanh niên kinh ngạc trừng trừng mắt, tiếp theo âm trầm trầm cười cười, "Không nghĩ được một đêm kia người cư nhiên còn che giấu thực lực. Bất quá cho dù như thế. . . Như trước chưa đủ nhìn!"

Thanh niên ngửi được trên người Tô Hạo búa đá khí tức, mục quang như thúu khóa chặt Tô Hạo, phụ tại sau lưng hai tay dĩ nhiên cong lên, trong lòng bàn tay có màu xanh nhạt chân khí tại chậm rãi ngưng tụ. Sự chú ý của hấn toàn bộ đều ở trên người Tô Hạo, đối với trong vùng máu hộ vệ thì thể thì tất cả đều làm như không thấy.

Tô Hạo hừ hừ một tiếng, tốc độ nhưng lại chưa giảm yếu, lúc này hai tay của hấn đều nắm một chuỗi bảo kiếm, vũ động đang lúc lại thu hoạch được mấy người đầu. Đối với người muốn giết hấn, hấn chưa bao giờ hội lưu thủ.

Hơn hai mươi cái hộ vệ, trong lúc nhất thời chỉ còn lại có cái con số. Tất cả tay cầm đao kiếm hộ vệ đều lỏng to đứng đấy thần sắc khẩn trương, trước kia kia một phần vọt lên lồng ngực nhiệt huyết lúc này đã là một mảnh lạnh buốt.

Thấy chúng hộ vệ hai mặt nhìn nhau sợ hãi rụt rè không dám về phía trước, thanh niên hừ lạnh một tiếng, ám phun một tiếng "Đều là phế vật" đồng thời, cả người bỗng nhiên bắn về phía trong rừng một chỗ, một trào lâm ăn xuất, thanh sắc khí kinh cùng với Xùy~~ âm thanh động đất vang gào thét, phảng phất muốn trước mắt này mảnh không khí xé rách.

"Chết cho ta tới!"

Đinh!

Chỉ nghe được một tiếng thanh thúy kim loại vang lên thanh âm, chúng hộ vệ liền gặp được thanh niên móng vuốt nhọn hoắt những nơi đi qua nổ lên một chút điểm Hỏa Tinh, đồng thời Tô Hạo nhanh chóng thối lui thân ảnh tại cách đó không xa hiển hiện, hấn có chút cảnh giác nhìn thanh niên liếc một cái, hai chân mãnh liệt tại sau lưng chọc trời cổ mọc trên cành cây mượn lực đạp một cái, liền dẫn một cổ lẳng lẹ địa sát ý lại lần nữa lao xuống thẳng hướng thanh niên.

Thanh niên đấy mắt hiện lên một tia âm lãnh, năm ngón tay hơi cong, thanh sắc chỉ mang như lợi kiếm quét ngang, đón nhận Tô Hạo thế công.

Đinh đinh đinh đinh. . .

Dày đặc ánh lửa tại trong rừng tách ra, như ban đêm nhỏ vụ pháo hoa, khiến cho pha tạp quang ảnh nhiều hơn một phần sát na phương hoa khắc nghiệt. Bởi vì va chạm mà sinh ra cương khí, bọc lấy điểm một chút ánh lửa vắng khắp nơi, tầng tầng sóng khí tự Tô Hạo cùng thanh niên giao phong xuất tuần ra, thổi trúng lá khô giống như Long Quyển Phong vòng qua vòng lại.

Chúng hộ vệ nhìn nhau ngạc nhiên, thần sắc ngưng trọng, trong mắt tinh mang lấp lánh.

"Thiếu chủ dùng ra tổ truyền Lạc Luân Trảo phương pháp!"

"Ta nghe nói này trảo phương pháp có mà lại chỉ có nhất thức, danh tự gọi 'Lạc Luân' ! Tương truyền này trảo phương pháp thực hành đại thành liền thái dương thiên luân cũng có thể tháo xuống! Vương gia Nguyên Đan Lão Tổ Vương Đẳng Sơn từng bằng vào này trảo phương pháp tung hoành Thương Châu Thành vô địch thủ!"

"Hừ hừ. . . Chỉ là một cái nguyên lực kỳ tam trọng mao tặc, bị Thiếu chủ tự mình đối với trên là chết chắc rồi!"

. . .

Nghe bọn hộ vệ lấy lòng, thanh niên trên mặt không khỏi dâng lên vài phần đắc ý, thủ hạ chiêu thức dần dần diễn hóa xuất một vòng giả thuyết thanh sắc thiên luân, nhưng theo không ngừng mà giao thủ, nét mặt của hấn lại dần dần địa do thông dong trở nên kinh hãi, kia nguyên bản âm vụ mục quang, cũng là xuất hiện đệ nhất bồi không chịu nổi tin thần sắc.

"Ta lấy nguyên lực kỳ Cửu Trọng tu vi đánh ra Lạc Luân Trảo phương pháp, từ giao thủ đến bây giờ, lại bị hấn dần dần áp chế xuống hạ phong! Điều này sao có thể?!"

Tô Hạo lại thần sắc bình tĩnh, cổ tay tung bay gián tiếp liền vài kiếm bỏ ra, lẳng lẹ kiếm khí tại hấn cùng với thanh niên chính giữa hẹp hòi trong không

gian tung hoành, nước chảy mây trôi kiếm chiêu mang theo từng đạo vết kiếm, như Vũ Điện vỗ cánh, làm cho người hoa mắt.

Thanh niên trong nội tâm bỗng nhiên sinh ra một cỗ lực bất tòng tâm cảm giác,

Sắc mặt hắn khó coi địa chấn rặng, muốn không cam lòng địa nhanh lùi lại, lại nghe thấy ken két sát vài tiếng, búi tóc, lồng ngực, cánh tay trái ống tay áo đều trong cùng một lúc bị kiếm khí phá vỡ. Trắng noãn quần áo, cũng bị chảy ra máu tươi hỗn hợp có mồ hôi chậm rãi nhuộm đỏ. . .

Cảm thụ dưới vật áo xé rách miệng vết thương đau đớn, thanh niên sắc mặt trở nên xanh mét, nó âm trầm con người chỗ sâu trong, kia bồi băng lãnh thời gian dần qua bị thô bạo chỗ tràn ngập. Chỉ nghe sát địa một tiếng, hắn đập vỡ vụn trên thân áo bào, rắn chắc cơ bắp nhất thời bại lộ trong không khí, một đạo nhìn mà giết mình miệng vết thương vào thịt ba phần, máu tươi cuộn cuộn chảy ra, nếu là vết thương lại tiến ba phần, ngực của hắn cốt sẽ bị chặt đứt.

"Không biết bao nhiêu năm không ai có thể làm ta bị thương! Rất tốt, người rất tốt!" Thanh niên bỗng nhiên phát ra một hồi cười quái dị, hẹp dài hai con người vọt lên một tầng huyết sắc. Nhìn thấy kia bồi yêu dị màu sắc, liền ngay cả vẫn đối với hắn vô cùng quen thuộc hộ vệ đội trưởng, cũng không khỏi được dâng lên một cỗ lạ lẫm cảm giác cùng hàn ý. . .

Thanh niên bỗng nhiên bắn ra, thiết trao như móc câu thẳng hướng một vị hộ vệ, hộ vệ kia căn bản chưa từng nghĩ đến Thiếu chủ hội ra tay với tự mình, bất ngờ không đề phòng bị thanh niên dễ như trở bàn tay vặn gãy cái cổ, máu tươi tiêu xạ, hóa thành đầy trời huyết vũ bỏ ra.

"Này. . ."

"Thiếu chủ, ngài đến cùng đang làm cái gì? !" Hộ vệ đội trưởng khàn cả giọng.

Thanh niên mắt đét tai ngơ, toàn thân tắm rửa máu tươi, thoáng như một đầu đỏ ma quỷ. Hắn ngửa đầu cười quái dị, trong tiếng cười tràn ngập làm cho người sơn tóc gãy âm nhu hương vị, bỗng nhiên tay hắn ấn một kết, yết hầu chuyển động đang lúc một tiếng găm nhẹ truyền ra: "Huyết Thực Bí Pháp, biến!"

Một tầng huyết sắc sóng khí lấy hắn làm trung tâm khoách tán ra, lá khô cùng huyết vũ loạn vũ, tình cảnh thoáng như tận thế. Ý thức của hắn thoáng mơ hồ, nhưng trong lòng sát ý bạo tuôn, khí tức cũng từ nguyên lực kỳ Cửu Trọng thoáng cái tăng vọt đến nguyên lực kỳ đỉnh phong!

Cảm thụ được trong cơ thể bạo tăng lực lượng, thanh niên dính đầy máu tươi trên mặt tràn đầy say mê cùng hưởng thụ, ngay tại hắn chuẩn bị lại đem tu vi đề thăng một đoạn thời điểm, hắn đột nhiên cảm giác được lồng ngực trên thoáng có chút đau đớn, cúi đầu vừa nhìn, một chuỗi lợi kiếm chẳng biết lúc nào xuyên qua hắn. . .

"Này. . . Lúc nào? !"

Thanh niên mở to hai mắt nhìn, ngữ khí kinh hãi không thôi, hắn mãnh liệt quay đầu lại, đập vào mi mắt chính là một đạo thiểm điện lướt qua tầm mắt tinh mang. Sau đó hắn trong thoáng chốc thấy được chính mình đứng ngạo nghễ tại huyết vũ cùng lá khô bên trong đáng người. . . Kia đáng người bị một chuỗi lợi kiếm xuyên qua tâm mạch, đồng thời trên cổ phương trống không. . .

Tô Hạo rút kiếm trở ra, thần sắc hồ hững, nhếch miệng, đáy lòng khinh thường cười cười: "Cư nhiên thật sự có dùng bí pháp cường ép đề thăng tu vi say mê tại trong sức mạnh đầu người cột. . ."

Liên tiếp kịch biến, chúng hộ vệ thần sắc đã là có chút chết lặng, nhưng thấy đến không ai bị nổi Thiếu chủ cư nhiên cứ như vậy đầu thân chỗ khác biệt địa chết ở một cái "Mao tặc" trong tay, bọn họ đều luống cuống, mất đi người tâm phúc bọn họ làm chìm thú tán, rất nhanh tiêu thất tại chỗ rừng sâu.

Tô Hạo nhẹ nhàng thở ra, rồi mới một phen cường độ cao chiến đấu làm hắn có chút không chịu đựng nổi, nhất là cuối cùng kia một chút nhìn như đơn giản đánh lên, kì thực tiêu hao hắn quá nhiều tinh lực đi tính kê. Nếu là cái kia một kích không thành, đằng sau chiến đấu sẽ vô cùng hết sức.

Bỗng nhiên một cỗ hàn ý trào lên hắn lưng, đầu hắn da sắp vỡ, toàn thân lông tơ đứng đầy. . .

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Huyết chiến, câu thương!

Tô Hạo bàn chân mãnh liệt một đập mặt đất, thân thể như là báo đi sẵn thoát ra, lợi kiếm trong tay phía trên, ngưng thực chân khí tuôn ra, kẹp ở lấy lăng lệ kiếm khí trực tiếp trở tay bắn về phía sau lưng!

Đình!

Cùng với một đạo thanh thúy tiếng vang, lợi kiếm bỗng ngưng kết tại hắc vị trí cũ, mà cũng chính là tại nơi này, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một luồng khói đen, này sợi khói đen dần dần ngưng thực, biến thành một cái khuôn mặt tiêu tụy thon gầy lão già.

Kia một chuỗi lợi kiếm, liền bị lão già khô héo nắm ngón tay chặt chẽ khẫu trừ ở giữa không trung. . .

Tô Hạo đồng tử bỗng nhiên co rút lại, hắc cẩn thận chuyển vài bước thân thể, mục quang cảnh giác mà nhìn lão già. Lão già này tuy nhìn như trong gió cây đèn cây sắp tắt, nhưng cho hắc một loại rất cảm giác nguy hiểm, vừa lúc loại cảm giác đó, tựa như tiến lên tại ánh sáng hôn ám rừng Mưa bên trong bị âm thâm độc xà đề mất tới.

"Người ngủ giác, rất là không tệ." Thon gầy lão già nhàn nhạt nói, thanh âm khàn khàn như độc xà nhả hạnh, đục ngầu đầy mắt hiện lên tí ti tinh mang, "Đón độc bằng vào một phần giác quan, kia Vương gia tiểu tử chết ở trong tay người liền không tính oan."

Tô Hạo chặt chẽ địa nhìn chăm chăm lão già, đôi mắt ở trong đều là thâm thúy hào quang, lão gia hỏa này tuyệt đối không giống thoát nhìn địa như vậy không chịu nổi, rồi mới kia giống như sương mù tiềm hành thủ đoạn tuyệt đối là một môn cao thâm thân pháp, nếu không phải là mình đầy đủ cảnh giác, hiện giờ lão già nắm ngón tay khẫu chặt liền không phải bảo kiếm mà là trái tim của mình!

"Người là người của Ảnh Ma Tông, hay là Tiên Thiên tông người?" Tô Hạo trầm giọng nói, loại kia loại quý mị thân pháp, theo hắc biết Đại Hoang Vực Ngoại chỉ có ba cái tông môn có được, mà nó thay thân pháp bề ngoài nhân vật theo thứ tự là tinh thông Ma Ảnh Thiểm Ảnh Ma tông Thái thượng trưởng lão Ảnh Can Thích, tinh thông Tiên Thiên Quy Nguyên thân pháp Tiên Thiên tông lão tông chủ Lăng Tu Nhai, còn có một cái thì là tuổi còn trẻ liền đem Thái Thanh Vân Không Bộ tu luyện đến tiểu thành Lưu Vân Kiếm Tông. . . Vân Yên Nhiên.

Hồi, Tô Hạo chân khí trong cơ thể cũng tại không ngừng mà quán thấu tới trong tay chỉ còn lại cuối cùng một chuỗi bảo kiếm. . .

"Người vậy mà biết Tiên Thiên tông? Còn biết Ảnh Ma Tông? !" Thon gầy lão già có chút kinh ngạc nhìn Tô Hạo liếc một cái, thất thanh nói, "Như thế nói đến, người lần này cũng là phụng tông môn danh tiếng tới cướp đoạt 'Thiên Phủ Chi Thước'?"

"Mất đi Vương gia còn tưởng rằng người là tiểu mao tặc, không nghĩ tới người bối cảnh cũng không phải phàm trần." Thon gầy lão già cười khan vài tiếng, đầy mắt sát cơ dần dần thu nạp, trong khi nói chuyện hắc chậm rãi đi về hướng Tô Hạo, ngữ khí có chút thâm mật, "Lão hủ Ảnh Ma Tông Dương chấp sự, có một số việc muốn cùng đạo hữu thương lượng."

Tô Hạo đầy mắt tinh mang lóe lên, không để lại dấu vết địa lui về phía sau vài bước: "Đê đạo hữu có chuyện gì không ngại nói thẳng, ta còn thời gian đang gấp đó!"

"Hắc hắc hắc. . . Nói đến xấu hổ. . ." Lúc này Dương chấp sự cùng Tô Hạo trong đó chỉ còn lại bảy trượng cự ly, hắc bỗng nhiên cười quái dị một tiếng, thân hình thoáng có chút khói đen hóa, nắm ngón tay mở lớn, xen lẫn một luồng đen kịt tỏa sáng chân khí đối với đầu của Tô Hạo che đi, ". . . Lão hủ nghĩ muốn mạng của người! !"

Hắc lòi còn chưa dứt, tốc độ bỗng nhiên bạo tăng, bảy trượng cự ly, chớp mắt trong đó liền bị hắc vượt qua, âm lãnh xảo phong xen lẫn hắc sắc chân khí trước mặt Tô Hạo trước cửa cấp tốc phóng đại, khủng bố áp khí thổi trúng Tô Hạo quần áo rung động.

Hừ!

Tô Hạo sớm có phòng bị, mũi chân điểm nhẹ mặt đất đồng thời, trong tay bảo kiếm như Lưu Vân vũ động, chân khí tràn ra bốn phía, kiếm khí tung hoành, động đến đầy đất lá khô, trước người bày ra nhất trọng màn kiếm!

Ken két sát. . .

Dương chấp sự khoe miệng lại tràn đầy lạnh lẽo hàn ý, "Đạo hữu chẳng lẽ không phải quá xem thường lão hủ? Chỉ bằng chỉ là nhất trọng màn kiếm cũng muốn ngăn trở ta Ma ảnh tay? ! Cho bọn chấp sự chết đi!"

Bành!

Nhất trọng màn kiếm tan vỡ, toái lá bắn ra bốn phía, bụi đất bay lên!

Tô Hạo nội tâm trầm xuống, mục quang ngưng mắt nhìn, kiếm trong tay ngăn lại lần nữa động đến vô số kiếm hoa, tại màn kiếm về sau hình thành từng mảnh Lưu Vân, đã trở thành đệ nhị trọng màn kiếm! Dương chấp sự kia thể như chẻ tre khí thế tao ngộ Lưu Vân màn kiếm, trong lúc đó ngưng trệ một chút. . .

"Lưu Vân kiếm quyết? ! Người là người của Lưu Vân Kiếm Tông? !"

Dương chấp sự kêu sợ hãi một tiếng, tâm thần xuất hiện nháy mắt ba động, thể cho nên công phạt khí thế tạm đốn một chút, bị Tô Hạo một kiếm lay động tại ngực,

Khuếch tán Kiếm Cương chém rụng vài tóc.

Dương chấp sự nhanh chóng thu liễm tâm thần, chân đạp Ma ảnh chợt hiện hóa thành một sợi khói đen bay ra, nó thân pháp phiêu hốt tựa như ma quỷ đồng dạng, Tô Hạo liền tiếp vài đạo kiếm khí làm ẩn xuất cư nhiên cũng không thể đủ đánh nó cạnh góc.

Tô Hạo một lòng nhất thời chìm vào đáy cốc, công kích của hắc thủ đoạn chỉ có Lưu Vân kiếm quyết cùng Lưu Vân Đại Thủ Ấn, hết lần này tới lần khác hắc tu vì không ở, này hai hạng bốn sự căn bản vô pháp phát huy ra thực lực, đối mặt nguyên lực, nguyên khí kỳ người khá tốt, chênh lệch không lớn hắc có thể đánh cược một lần, nhưng đối mặt ít nhất là trúc nguyên một tầng tu vi Dương chấp sự, hơn nữa đối với phương còn có tiểu thành Ma ảnh chợt hiện gia thân, hắc ngoại trừ phòng thủ căn bản cũng không có biện pháp khởi xướng hữu hiệu tiến công.

Tô Hạo thoáng cái liền lâm vào bị động, chỉ có thể dựa theo chính mình nhạy bén giác quan không ngừng mà né tránh Dương chấp sự công kích, tiêu hao cực kỳ không lồ.

Lâm vào khổ chiến hắc không khỏi ảo não, lúc trước hắc tiền thân nếu là có thể ít tu một môn công pháp, tìm chút thời giờ đi nghiên cứu đến Thái Thanh Vân Không Bộ, hắc hiện tại cho dù đánh không thoát đối phương, cũng không đến mức bị đối phương bên người phương pháp di động trên đem mình áp chế đến loại tình trạng này!

Bỗng nhiên một luồng đám gió đen đánh úp lại, Dương chấp sự ma quỷ đáng người quỷ dị địa hiển hiện, năm ngón tay thành chộp, kẹp ở lấy vô cùng ngưng thực hắc ám sắc kinh khí, lấy một loại như đạn pháo tốc độ ẩn hướng Tô Hạo lồng ngực!

"Cho bốn chấp sự chết đi! Ma ảnh tay!"

Tô Hạo đột nhiên cả kinh, da đầu nhất thời sắp vỡ, thậm chí nguy hiểm đồng thời, ngón tay như hồ điệp xuyên hoa tung bay, từng sợi gần như trong suốt chân khí tại bàn tay hắc bên trong ngưng kết, tay ảnh trong đó phảng phất có một tôn lưu chảy nhàn nhạt quang sáng quang khắc ở rất nhanh ngưng tụ!

Ngay tại Ma ảnh tay sắp khắc ở trên người Tô Hạo trong chớp mắt, Tô Hạo kết ấn hoàn tất, một tôn mini quang ấn hiển hiện lòng bàn tay!

Quang ấn vừa xuất hiện, chính là tản mát ra từng sợi khủng bố áp súc lực lượng, mà Tô Hạo quanh thân khí tức lại lấy một loại mất thương có thể thấy tốc độ suy lui xuống, đồng thời kia một luồng hồi lâu chưa từng tiến thêm Tu La Huyết Thủ vết máu, cũng tùy thời lan tràn hướng tâm mạch. . .

Tô Hạo lại không để ý đến những cái này, hiện giờ hắc tâm không nhiều loạn, mắt đen ở trong có một vòng hung ác lệ cùng điên cuồng —— đây là hắc duy nhất có thể trọng thương Dương chấp sự cơ hội! Tô Hạo cắn chặt hàm răng, thủ ấn hào quang cực hạn thu liễm, đón Ma ảnh tay đen kịt kinh khí đột nhiên đánh ra!

"Lưu Vân Đại Thủ Ấn! !"

Bành!

Một đạo hủy diệt tính sóng khí lấy Tô Hạo cùng Dương chấp sự làm trung tâm rồi đột nhiên khuếch tán, hai người xung quanh mặt đất tùy theo lan tràn mở giống mạng nhện vết rạn, quanh mình lá khô như bị Long Quyển Phong lôi kéo đồng dạng loạn múa, cuối cùng Tô Hạo sắc mặt thảm biến, cả người khí thế bỗng nhiên trì trệ, về sau như điều đứt dây bắn ngược ra ngoài, trên không trung phun ra từng sợi tơ máu. . .

Trên tu vi chênh lệch, hay là quá lớn. . .

Dương chấp sự cũng không chịu nổi, hắc không nghĩ tới trước mắt thiếu niên này lại có thể dùng tự tổn một ngàn đả thương địch thủ 800 mà liều mệnh thủ đoạn tới đánh trả, nếu như không phải như vậy, hắc Ma ảnh tay vừa ra đối phương chỉ sợ bị hắc mang theo đi, cuối cùng sinh cơ tiêu tán mà chết. Có thể hắc không biết, Tô Hạo tiền thân dù gì cũng là bước vào qua nguyên đan kỳ người, đối với sinh tử chém giết há có thể không có chút nào tâm đắc?

Ấn Lưu Vân Đại Thủ Ấn toàn bộ ngạch tổn thương Dương chấp sự, khô héo trên mặt tuôn hướng một vòng đỏ ửng về, trong cơ thể huyết khí kịch liệt cuộn cuộn, nhất thời không có ngăn chặn, vậy mà cũng phun ra một ngụm máu tươi.

"Không tốt! Ta trước đó không lâu rồi mới đột phá đến trúc nguyên một tầng, tu vi chưa triệt để ổn định, hiện giờ bên trong hắc chiêu thức ấy cảnh giới sợ là sẽ phải rơi xuống hồi nguyên lực, nguyên khí kỳ!" Dương chấp sự nội tâm cuộn cuộn lên từng trận tâm trạng, "Sớm biết như thế ta nên tu tập một môn luyện thể pháp môn, thân thể cũng không đến mức yếu như vậy, cư nhiên bị một cái Lưu Vân Đại Thủ Ấn đánh ra nội thương."

Tô Hạo rút xuống trên mặt đất, toàn lực thúc dục Lưu Vân Đại Thủ Ấn đã đem chân khí trong cơ thể hắc rút không còn một mống, hắc hiện giờ nằm trên mặt đất hình còng phề nhàn. Cách đó không xa Dương chấp sự thấy vậy, cũng là âm trầm cười cười, khỏe môi câu dẫn ra một tia tàn nhẫn sát cơ, "Lấy chi là nguyên lực kỳ tam trọng tu vi cùng bốn chấp sự đánh thành lưỡng bại câu thương, người rất tốt! Nghĩ đến là Lưu Vân Kiếm Tông tuyệt giấu hạch tâm đệ tử, bất quá hôm nay cũng phải chết ở chỗ này!"

Tô Hạo khó khăn cắn răng, chân khí tiêu tán, vết máu xâm nhập tâm mạch, hắc giờ phút này liền giờ tay khí lực cũng không có, chỉ có thể trơ mắt nhìn Dương chấp sự che ngực chậm rãi đi về hướng chính mình. Nhưng vào lúc này, một luồng băng lãnh hệ thống thanh âm nhắc nhở tại bên tai vang lên. . .

"Đỉnh, chúc mừng {Kí Chủ} thôn phệ Tế Huyết Trộn Bàn, ban thưởng điểm kinh nghiệm EXP. . ."

Chương 10: Lấy thân uy búa!

"Chúc mừng {Kí Chủ} thôn phệ Tế Huyết Trận Bàn, ban thưởng điểm kinh nghiệm EXP 260, ban thưởng hệ thống điểm kinh nghiệm EXP 300 điểm"

Tế Huyết Trận Bàn cuối cùng một bộ phận kinh nghiệm từ này thời điểm chảy vào trong cơ thể, thoát cái làm Tô Hạo tu vi từ nguyên lực, nguyên khí kỳ tam trọng 45/100 đột phá đến nguyên lực, nguyên khí kỳ tứ trọng 0/100!

Lúc hắn đột phá cảnh giới thời điểm, một cỗ nhiệt lưu từ trong cơ thể dâng lên, trong khoảnh khắc trải rộng tất cả xương cốt tứ chi, mà hắn bản thân thương thế cũng khởi đầu rất nhanh tu bổ, chân khí cũng khởi đầu nhanh chóng khôi phục. . .

Tô Hạo mừng rỡ trong lòng, toàn thân cốt cách phát ra đùng đùng (*không dứt) trên người, hắn loạng choạng thân thể từ dưới đất đứng lên, dưới tóc đen nụ cười lộ ra một cỗ khác cảm giác.

Dương chấp sự mí mắt mãnh liệt nhảy dựng, cảm thụ được Tô Hạo trong cơ thể rất nhanh lung lay lên khí tức, hắn cực kỳ hoảng sợ, một đôi tròng mắt muốn từ hăm sâu hốc mắt bên trong nhảy ra: "Người đột phá? ! Nguyên lực kỳ tứ trọng? ! Điều này sao có thể! Không đúng! Người nhất định là dùng bí pháp gì cường ép tăng lên thực lực!"

Dương chấp sự gầm nhẹ một tiếng, hai tay mở lớn, dây leo mạch máu nhất thời bạo khởi, tí ti từng sợi hắc khí xen lẫn gió lạnh tại hắn quanh mình gào thét, nếu có ngàn vạn Lệ Quỷ tại gào thét.

Một đạo đen kịt thủ ấn bỗng nhiên từ bên trong bay vút, một đường xông huy vô số lá khô, trên mặt đất kéo ra một đạo thật sâu triệt ẩn đồng thời, đối với Tô Hạo bao phủ hạ xuống!

"Bí pháp làm sao có thể như thế nào? Bất quá là nguyên lực kỳ tứ trọng tu vi còn muốn hù đến ta? ! Chết cho ta tới! Ma Ảnh Thủ! !"

Không hề uy áp giống như núi cao đè xuống, làm Tô Hạo cảm nhận được vô cùng trầm trọng áp lực, bất quá loại uy thế này, so với lúc trước búa đá trong khe hở tràn ra kia một luồng búa ý mà nói, hay là kém đến quá xa! Tuy đáng sợ, cũng không đủ để khiến Tô Hạo thuyết phục. . .

. . . . . Kia sợ búa ý?

Tô Hạo trong lòng tim đập mạnh một cú, trong giây lát nghĩ tới điều gì, nhanh chóng nhảy lên đến một bên, đồng thời từ trong lòng kéo ra búa đá. . .

Bành!

Ma Ảnh Thủ lau Tô Hạo thân ảnh ầm ầm rơi xuống đất, trên mặt đất đánh ra một đạo thật sâu thủ ấn.

Tô Hạo đem hết toàn lực lấy tay đi xé búa đá trên phù trận, chỉ cần hắn phá vỡ một đạo khe hở do đó để cho chân chính búa ý từ bên trong chảy ra, dù cho chỉ có một luồng cũng có thể đem Dương chấp sự đánh giết —— chẳng quản mình cũng có khả năng bị lan đến!

"Người cái tên điên này!" Dương chấp sự đồng tử bỗng nhiên co rút lại, bất quá rất nhanh nở nụ cười lạnh, "Mỗi một chuỗi 'Thiên Phù Chi Thước' đều có hai mươi bảy đạo phù trận phong tỏa khí tức, cần dùng các loại lực lượng ẩn cần săn sóc mới có thể chậm rãi hóa giải, người cho rằng tay không là có thể xé mở? !"

Tiếng nói vừa dứt, hắn lại là một đạo Ma Ảnh Thủ đánh tới!

Tô Hạo nhanh chóng hướng bên cạnh né tránh, Ma Ảnh Thủ đánh vào một cây cổ mộc, cổ mộc khoảnh khắc biến thành khói đen tiêu tán. Tô Hạo lập tức nhớ tới Vương gia huyết tể đại trận, không biết Đạo Vương nhà lấy Huyết Trì tế tự búa đá bao lâu, mới làm búa đá mặt ngoài phù trận xuất hiện rất nhỏ bùng lỏng, cho nên loại này trình độ phù trận một khi dán tại búa đá, như thế nào nhân lực đủ khả năng xé mở?

Tô Hạo thầm mắng mình thật sự là nóng vội vội ngớ ngẩn, đồng thời hiểm và hiểm địa lại tránh được một đạo Ma Ảnh Thủ.

"Trúc nguyên kỳ tu sĩ thật sự là khủng bố! Đồng dạng thủ ấn, ta lấy nguyên lực, nguyên khí kỳ tu vi chỉ có thể đánh ra một phát, hắn lại có thể liên tiếp không ngừng mà đánh ra năm sáu đạo mà còn không thấy kiệt lực. Nếu không phải hắn rồi mới ăn ta một kích toàn lực, lúc này thế công hắn là còn phải lại hung ác trên ba phần!"

Tô Hạo trong nội tâm tràn đầy lo nghĩ, thực lực sai biệt bày ở bên kia, chẳng quản Dương chấp sự bị thương nhưng chính diện giao phong hắn như cũ không phải là đối thủ, đối phương còn có Ma ảnh chột hiện gia thân, chạy trốn lại trốn không thoát. . .

Ta nên làm cái gì bây giờ? !

Tô Hạo suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, cuối cùng tại Dương chấp sự gần như điên cuồng Truy Sát dưới làm ra một cái làm nó hơi bị kinh hãi cử động. . .

Chỉ thấy Tô Hạo trở tay cầm búa, hung hăng địa hướng trên người mình tìm một đạo vết máu. Trong mắt của hắn tràn đầy điên cuồng, quần áo tuy là không cả lại có một cỗ làm Dương chấp sự tìm đập nhanh khí thế truyền đến: "Ta lấy ta tinh huyết, tế phù triện! ! Không là luyện hóa, chỉ vì tế ra một luồng sát ý!"

"Ngu xuẩn! Ngươi cho rằng máu của ngươi rất quý giá?" Dương chấp sự khòe miệng cười lạnh càng lớn,

Nhắc tới Ma Ảnh Thủ lại lần nữa Truy Sát Tô Hạo, nhưng vào lúc này, búa đá khẽ run lên, làm hắn khòe môi nổi lên kia một luồng cười lạnh lạng yên ngưng kết. . .

Ong ~~~

Tô Hạo liên tiếp mười lăm ngày sát lục, không ngừng mà để cho búa đá mặt ngoài phù triện rút lấy những Truy Sát đó hắn tán tu cùng hộ vệ tinh huyết, hiện giờ cộng thêm Vương gia Thiểu chủ cùng hắn máu tươi của mình, vừa vặn đã trở thành yếu hóa phù triện phong ấn cuối cùng một cộng rom!

"Tên điên! Ngươi không muốn sống tên điên!" Tại Dương chấp sự thấy được búa đá mặt ngoài phù triện khởi đầu yếu hóa thời điểm, trong lòng của hắn đã manh động thoải ý, tương truyền Thiên Phủ Chi Thước tổng cộng có bốn chuỗi, nhưng chân chính ẩn chứa búa ý chỉ có một chuỗi, hắn có một phần tư tỷ lệ đối mặt ẩn chứa búa ý Thiên Phủ Chi Thước, chỉ khi nào đối mặt lên, tử vong của hắn tỉ lệ đem vô hạn tiếp cận 100%!

Ong ~~~ ong ~~~

Cảm nhận được trong tay chỗ cầm búa đá bắt đầu rồi kịch liệt rung động, phóng phát một đầu sắp tránh thoát lồng giam viễn cổ hung thú, Tô Hạo biết thời cơ đến, lúc này không ra búa hắn sẽ không còn có cơ hội!

"PHÁ...!" Hắn gầm nhẹ một tiếng, tay cầm búa đá bỏ về phía Dương chấp sự, lúc này Dương chấp sự quanh thân ma vụ loạn vũ, đen xì như mực rất có khắc nghiệt ý tứ, nhưng tại búa đá tiến đến thì lộ ra trước đó chưa từng có sợ hãi!

Chợt hiện không hết sẽ chết!

Đây là Dương chấp sự trong nội tâm cuối cùng ý niệm trong đầu, hắn đem hết toàn lực né tránh một kích này, nhưng ngay sau đó bao phủ hạ xuống khủng bố búa ý lại làm hắn tâm thần suýt nữa thất thủ. . .

Hoàng hốt trong đó hắn nhìn thấy xa Cô Ma thần tại ngập trời búa định vẫn lạc, vô số Huyết Văn che bầu trời tích ngày. Huyết vũ mưa như trút nước hạ xuống, Huyết Hải sóng lớn ngập trời, Thần Ma xương khô tại Huyết Hải đang lúc cuộn cuộn. Phương xa, một vòng Huyết Nhật dâng lên. . .

Bành!

Búa ý như cũ không thể đủ chân chính phát huy được, giống như lúc trước Tô Hạo đối mặt đồng dạng, Dương chấp sự thấy cũng chỉ là nhất trọng ảo giác! Nhưng hắn cuối cùng không thể hoàn toàn tránh được búa đá chân thật một kích, nửa người bị oanh được tan tành, thoáng cái trở nên hấp hối.

"Đi chết đi!" Tô Hạo cảm giác được toàn thân tinh huyết đều muốn bị búa đá rút sạch, làm ăn xuất này một búa đã đã tiêu hao hết hắn cuối cùng lực lượng. . . Nếu là Dương chấp sự tránh qua, tránh né, hắn đem thập tử vô sinh.

Búa đá lâm môn, khủng bố sát ý làm Dương chấp sự toàn thân lạnh buốt, nhưng hắn tại ngàn cân treo sợi tóc tế ra một mai phù triện, cả người lập tức bành địa nổ thành huyết vụ, đón lấy búa đá đánh xuống, đem mặt đất oanh được tan tành.

Lá khô sớm đã chôn vùi, mặt đất trải rộng vết rạn, bụi đất tở khắp, một đạo huyết quang viễn độ hư không. Một đạo vô cùng oán độc thanh âm dần dần đi xa: "Chết tiết tiểu quý, lãng phí ta một Trương Bảo mệnh độn phù! Ngày khác ta tu vi khôi phục, nhất định phải đem ngươi Trừu Hồn Luyện Phách!"

Tô Hạo lại không có tâm tư quan nhờ vào độn phù chạy trốn Dương chấp sự, lúc này hắn toàn thân tinh huyết mười không còn một, nhưng búa đá mặt ngoài phù triện vẫn còn gắt gao cầm lấy hắn không tha, kia phù triện đã yếu hóa gần như trong suốt, bản thân hiệu lực sắp hao hết, nhưng chỉ cần nó hiệu lực còn có một tia, sẽ tiếp tục rút ra tinh huyết của Tô Hạo liên tục.

Một cái nguyên lực, nguyên khí kỳ tứ trọng tu vi tu sĩ tinh huyết, đối với nó mà nói thể nhưng là giống như món ăn quý và lạ.

"Ngươi đặc biệt sao. . ." Tô Hạo cảm giác trong cơ thể sinh cơ xuất hiện buông lỏng, ý thức mơ hồ trước hắn cuối cùng ý niệm trong đầu chỉ có một: Dù sao cũng là một lần chết, ta nuốt ngươi đập kia một đường sinh cơ!

Đón lấy liền đem búa đá vứt xuống trong miệng, ngay sau đó ý thức lâm vào Hỗn độn. . .

"Định, chúc mừng {Kí Chủ} thôn phệ Thiên Cương Phong Bảo phù triện, thôn phệ nhiệm vụ khởi động. . ."

Chương 11: Niềm vui ngoài ý muốn, phủ vắn

"Đình, chúc mừng {Kí Chủ} thôn phệ Thiên Cương Phong Bảo phù triệu, thôn phệ nhiệm vụ khởi động. . ."

Ngay tại hệ thống thanh âm nhắc nhở vang lên dưới trong nháy mắt, một đạo lưu quang từ Tô Hạo trong miệng bay ra, ngay sau đó chui vào lòng bàn tay của hắn bên trong.

Không biết đi qua bao lâu, Tô Hạo mới mơ mơ màng màng địa tỉnh lại, tầm mắt vừa có chút khôi phục, hắn phần lưng cơ bắp liền lập tức kéo căng, cả người như là báo đi sẵn từ trên mặt đất lùn lên, mục quang cảnh giác địa mọi nơi nhìn quanh.

Đầy Địa Thi thể giống, hiện trường tranh đấu dấu vết còn không có bị Phiêu Linh lá khô bao trùm.

Tô Hạo thở ra một hơi, xem ra cự ly chính mình hôn mê hẳn là chưa từng có đi thời gian bao nhiêu. Hắn kéo duỗi một chút thân thể, toàn thân cốt cách lập tức phát ra xào xào nổ đùng thanh âm, một cỗ khoan khoái cảm giác từ đáy lòng dâng lên, làm hắn cảm nhận được trong cơ thể như tia nước nhỏ thoải mái bản thân sinh mệnh sức sống.

Trên mặt của Tô Hạo dâng lên một cỗ kinh hi, không khỏi lẩm bẩm nói: "Loại cảm giác này. . . Nguyên lực, nguyên khí kỳ tứ trọng đình phong? !"

Lúc này, bên tai của hắn vang lên băng lãnh hệ thống thanh âm nhắc nhở.

"Đình, chúc mừng {Kí Chủ} thôn phệ Thiên Cương Phong Bảo phù triệu, đạt được điểm kinh nghiệm EXP 90, đạt được hệ thống điểm kinh nghiệm EXP 150 điểm."

"Đại nạn không chết tất hậu phúc!" Tô Hạo trách thế nào miệng, tâm niệm vừa động, hệ thống màn sáng sôi nổi trước mắt.

"Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống (LV1): 590/1000

{Kí Chủ}: Tô Hạo

Điểm kinh nghiệm EXP: Nguyên lực, nguyên khí kỳ (tứ trọng): 90/100

Công pháp: Không "

"Quả nhiên, thôn phệ búa đá ta thành công tấn cấp, hiện giờ thân thể của ta chiếc nguyên lực, nguyên khí giữa kỳ kỳ tu vi, chống lại kia Vương gia lão thất phu quả quyết sẽ không lại rơi xuống phong!" Tô Hạo thì thảo, chân khí nội thị một Chu Thiên, phát hiện kia một đạo do Tu La Huyết Thủ tạo thành vết máu quả nhiên đã biến mất. Nhưng lại tại hắn chấm dứt nội thị thời điểm, bỗng nhiên đã nhận ra một chút khác thường.

"Ồ. . . Đây là vật gì?" Tô Hạo nghi ngờ giơ lên tay phải, chỉ thấy bên phải tay trong lòng bàn tay chẳng biết lúc nào nhiều hơn một đạo hình xăm in dấu ngón. Hắn chậm rãi đem chân khí quán chú tiến vào, liền phát hiện in dấu ngón chảy xuôi nổi lên một tia màu vàng lợt kim loại sáng bóng, về sau một hồi vận vẹo, liền từ lòng bàn tay của hắn bên trong nhảy ra lẳng lẳng lơ lơ tại không trung.

Ong ~~~

In dấu ngón run rẩy, phát ra một luồng khí tức kinh khủng ba động, ngay sau đó bốn phía không khí ở trong lĩnh khí liền phảng phất nhận được lôi kéo đồng dạng, ngưng tụ thành từng đám cây tơ vàng dây nhỏ hội tụ hướng nó, giống như dệt vải đồng dạng, trên không trung đan chéo ra một chuỗi màu vàng lợt búa. Búa trên khuôn mặt, một cái linh hoạt kỳ ảo thể triện chìm chìm nổi nổi, như hải nhi hơi thở, lại tản ra làm lòng người kinh hãi sát lục ý niệm.

Lưỡi búa run rẩy, như Long Ngâm.

"Đây, đây là. . . Búa đá? Ta không phải là cần nuốt sạch nó sao?" Tô Hạo mở to hai mắt nhìn, nửa há hốc mồm kinh hãi không thôi, bỗng nhiên vỗ đầu một cái, tỉnh ngộ nói, "Đúng rồi! Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống ăn tươi chính là mặt ngoài phù triệu, khó trách điểm kinh nghiệm EXP chỉ có một chút điểm. . ."

Tô Hạo tỉnh tể đánh giá chuỗi này trôi nổi trong lòng bàn tay màu vàng lợt búa, hiện giờ chuỗi này búa nghiêm nhiên một bộ bộ đáng Thần Bình Lợi Khí, đầu còn có lúc trước bị phù triệu tầng tầng bao bọc thì cái loại kia keo kiệt buri kiện dạng?

Thật lâu, hắn mới thu hồi kinh hãi, lộ ra một bộ rất đáng được khảo cứu biểu tình, "Có câu là thể gian Thông Linh chi khí phần lớn giấu dốt tại phạm trần, hiện giờ vừa nhìn quả nhiên không giả! Buồn cười Lưu Vân Kiếm Tông lấy huyết tể đại trận đào tạo không biết bao lâu 'Thành quả lao động', cuối cùng cư nhiên bị ta luyện hóa, thật sự là nhân quả luân hồi báo ứng khó chịu."

Tô Hạo nhẹ nhàng mà lấy tay sờ búa, mà đang ở ngón tay của hắn đụng chạm tới búa trên người kia cái thể triển văn tự thời điểm, một luồng ý chí bỗng nhiên tiến nhập trong đầu của hắn, tốc độ cực nhanh làm hắn khó lòng phòng bị!

"Không tốt! Chẳng lẽ là đoạt xá? !" Tô Hạo kêu sợ hãi một tiếng, lại căn bản không kịp xua tán kia sợi ý chí. . .

"Nhận ta búa ý, chịu ta truyền thừa. Lập nhiều huyết thệ, diệt hết Ma Thần!"

Uy nghiêm mà thâm trầm lời nói tại Tô Hạo trong đầu thật lâu quanh quẩn, Tô Hạo trong nội tâm rung động, nguyên lai này cái gọi là "Thiên Phủ Chi Thước" cư nhiên là một chuỗi truyền thừa cái chìa khóa, khó trách nhiều người như vậy muốn tranh đoạt nó.

Hắn nhắm mắt lại, cùng chờ đợi truyền thừa hàng lâm một khắc. . .

Một phút đồng hồ, hai phút, 10 phút. . .

Quanh quẩn âm thanh giằng co nửa ngày cũng không trông thấy đoạn dưới, đồ lưu lại Tô Hạo về mặt mộng bức xử ở chỗ cũ.

"Ài. . . Đây là cái gì quý?" Tô Hạo chớp hai mắt, lung lay trong tay búa đá, "Đã nói rồi đấy 'Chịu ta truyền thừa', truyền thừa đâu này?"

Tô Hạo lắc lắc búa đá, mặt mũi tràn đầy phiền muộn, không khỏi bĩu môi lẩm bẩm nói: "Không có gì dị tượng coi như xong, như thế nào truyền thừa liền cái rầm động tĩnh cũng không có?"

Hắn sợ mình lọt cái gì, không khỏi nội thị rất nhiều lần, kết quả thật sự phát hiện. . . Trên người mình một chút biến hóa cũng không có! Quả nhiên huyền ảo tiêu thuyết đều mô tả nó là gạt người đó a! Lừa bô mầy!

Ngay tại Tô Hạo bĩu môi oán thán thời điểm, trong đầu của hắn thấp thoáng đã nổi lên cuối cùng mấy chữ mắt: "Tìm đến. . . Cổ điện. . . Tại. . . Đạt được truyền. . . Nhận. . ."

"Tìm đến cổ điện? Đạt được truyền thừa?" Tô Hạo trong mắt sáng ngời, nhớ lại lúc trước Dương chấp sự lơ đãng đề lộ, rất nhanh minh bạch mấy chữ này mắt muốn biểu đạt ý tứ.

"Cũng chính là, giống như vậy 'Thiên Phủ Chi Thước' còn có ba cái, chỉ có tìm đến cái kia gọi là cổ Điện Tài có thể tiếp nhận truyền thừa. Chỉ là không biết mở ra kia cái cổ điện cần tập hợp đủ vài thanh cái chìa khóa. . . Chẳng qua hiện nay đã có một cái chìa khóa trong tay ta, như vậy người khác cho dù thật sự mở ra cổ điện, cũng không có khả năng đem bên trong đồ vật toàn bộ cướp đi."

Tô Hạo phỏng đoán Ảnh Ma Tông rất có thể liền có được ít nhất một bả Thiên Phủ Chi Thước, mà Lưu Vân Kiếm Tông cũng chưa chắc chỉ có này một bả Thiên Phủ Chi Thước. Chẳng qua hiện nay hắn nếu như luyện hóa một bả, ngay tại trình độ nhất định trên chiếm cứ chủ động.

"Cổ điện truyền thừa sự tình trước thả vừa để xuống, có thể được kia đợi bằng Đại Tông môn vừa ý đồ vật, không có thực lực cho dù đi cũng là phí công." Tô Hạo nắm chặt lại nắm tay, trước mắt đệ nhất chuyện quan trọng hay là tăng thực lực lên!

"Còn kém 10 điểm exp là có thể thăng cấp, ta lúc đầu tại nguyên lực, nguyên khí kỳ nhất trọng thời điểm là có thể từ Vương gia lão thất phu kia thủ hạ đào tẩu, hiện giờ tu vi bay vọt, lại có búa đá trên tay, cùng hắn giao chiến hẳn có 6 thành tỷ số thắng. . . Bất quá Vương gia thoát nhìn tựa hồ cũng không giống là có rất nhiều pháp bảo bộ dáng, có không cần phải dốc hết sức lực tiêu diệt đi cái kia lão thất phu đâu này?"

Tô Hạo không khỏi cân nhắc, suy nghĩ thật lâu hắn quyết định về trước Thương Châu Thành nhìn xem, đồ của Vương gia hẳn là không ít, nếu là có thể làm đến một ít đồ vật no căng phát triển điểm kinh nghiệm EXP vẫn là không sai. Đương nhiên Tô Hạo lo lắng nhất là Lưu Vân Kiếm Tông sẽ phái người đi Vương gia lấy búa đá, nếu hắn và người của Lưu Vân Kiếm Tông gặp nhau không bị nhận ra là không thể nào, mà hắn hiện giờ tu vi không đủ nội tình chưa đủ, hẳn là xa xa tránh đi Lưu Vân Kiếm Tông tầm mắt mà không phải đụng vào hòng súng đi lên.

Bất quá, cầu phú quý trong nguy hiểm, chỉ cần người của Lưu Vân Kiếm Tông không tại Thương Châu Thành, hắn liền có thể hung hăng địa kiếm một bút!

Tô Hạo quyết định chủ ý, lập tức từ trên cây nhảy xuống, sau đó mấy cái lên xuống chui vào chỗ rừng sâu.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Thiên đại trùng hợp

Trước kia chém giết nhiều ngày như vậy, có không ít tán tu vũ khí tuy không có gì phẩm cấp thế nhưng cũng còn miễn cưỡng đủ nhập Tô Hạo pháp nhân, thành cái gọi là chim sẻ tuy nhỏ cũng là thịt, tại * tinh anh quái* lúc trước bỏ đi "Tiểu binh" cũng là vô cùng tốt, rốt cuộc so với một chuỗi nguyên khí, Tô Hạo hiện tại càng thêm cần rất nhiều rất nhiều điểm kinh nghiệm EXP.

Bỏ ra hai ngày thời gian, Tô Hạo xem như ở trong Mật Lâm Chi "Ném lần mỹ vị".

Nuốt vào cuối cùng một bả búa tạ, hấn chà đánh răng, cảm thụ được từ đan điền tuôn hướng toàn thân lực lượng, rốt cục lộ ra tiếu ý. Hấn cứ thế nắm chặt, lòng bàn tay ở trong liền có một cỗ dâng chân khí tại hội tụ, phát ra vũ vũ tiếng kêu gào.

"Nguyên lực, nguyên khí kỳ ngũ trọng! Hiện giờ ta chống lại kia Vương gia lão thất phu, phần thắng tăng thêm không ít." Hấn nghiêng nhìn Thương Châu Thành phương hướng, khoe môi cười dẫn ra một tia đường cong, "Ta Tô Hạo lại trở về!"

Bàn chân khẽ giậm chân mặt đất, Tô Hạo hóa thành một đạo hắc tuyến lướt vào rừng rậm. Phương xa chân trời, thiêu đốt rắng chiều như máu tươi đáng chú ý, đem Thương Châu Thành bóng dáng kéo đến vô cùng nghiêng dài.

...

Tiền khí mờ mịt trong mây, vô số Kiếm Phong chọc vào thiên lên.

Dưới vân hải, là một mảnh rộng lớn sơn mạch, mà ở sơn mạch bên trong một loại mảnh chỗ rừng sâu, một đạo áo tơ trắng bóng hình xinh đẹp tại cây cối đang lúc di động, phảng phất Tiên Từ lâm bụi, cuối cùng tiến nhập nào đó đang lúc bí mật thạch lao.

Thạch trong lao, nàng lẳng lặng đứng vững, tuyệt mỹ trên dung nhan, nhưng lại có một vòng băng sơn lãnh ngạo vẻ. Nàng xem thấy chân ngọc biên bảy đạo sớm đã mất đi sáng rọi mình vẫn thật lâu không nói, hẹp dài phượng mâu bên trong hiện lên một tia hàn ý.

"Bốn đạo Huyền Thiết Liên cộng thêm một cái Thất Tuyệt Tỏa Mệnh Trận, rõ ràng còn là để cho ngươi tu vi quá phế lộ đỉnh trốn thoát. . ." Nàng mấp máy màu đỏ thắm đôi môi, suy nghĩ một chút, cổ tay trắng một phen, lòng bàn tay ở trong, một đóa màu ngọc lưu ly xanh biếc Liên Hoa chậm rãi hiển hiện.

Tĩnh tế nhìn lại, này đóa màu ngọc lưu ly xanh biếc Liên Hoa phía trên đã có gần nửa đếm được cánh sen cũng bị màu trắng nhạt hoa văn chỗ lan tràn.

"Tơ ngọc đã lan tràn một phần ba, hai tháng nữa bên cạnh sẽ che kín tình loại Liên Hoa. . . Tô Hạo, ta tạm thời lại thả ngươi một đoạn thời gian đường sống. Một khi tơ ngọc che kín tình loại Liên Hoa, ta sẽ cùng ngươi tâm ý tương thông, đến lúc đó ngươi chính là chạy trốn tới chân trời góc biển, ta Vân Yên Nhiên cũng có thể đến đây thái độ ngươi."

Vân Yên Nhiên cổ tay trắng một phen, tình loại Liên Hoa nhất thời tiêu thất, nàng nhìn xa phương xa, phần môi thì thảo: "Lần này rời núi, vừa vặn đi chỗ đó Thương Châu Thành Vương gia đem 'Thiên Phủ Chi Thược' thu, ba tháng sau Lôi Nham Cốc sẽ mở ra, đến lúc sau ta bằng hai thanh 'Thiên Phủ Chi Thược', nhất định liền có thể tại Thanh Đồng Cổ Điện khiến cho một phần cơ duyên."

Nàng trong lòng bàn tay búa văn lóe lên, nhất thời quang ảnh đan chéo, rõ ràng cũng có một chuỗi cổ búa hiển hiện. Chỉ bất quá nàng cổ búa so với Tô Hạo luyện hóa kia một chuỗi, vô luận là vàng sáng hay là hình dạng đều muốn nhỏ hơn một vòng, hơn nữa nàng chuỗi này cổ búa cán búa phía trên nhiều ra một cái tạp rãnh, mà lưỡi búa phía trên lại không có thể triển phù văn tồn tại.

Chỉ có thể nói, cùng Tô Hạo búa đá so với, Vân Yên Nhiên Thiên Phủ Chi Thược thật sự càng giống là một cái chìa khóa mà không phải một chuỗi búa.

Vân Yên Nhiên điểm nhẹ mặt đất, bóng hình xinh đẹp nhanh nhẹn, hơi hướng phương xa. . .

...

Ban đêm, Thương Châu Thành.

Vương Phủ đèn đuốc sáng trưng, từng tòa trên lầu các ánh nến sáng ngời, mái hiên nhà rặng phía trên treo trên cao đèn lồng màu đỏ chiếu hiển một phần khác vui mừng.

Tô Hạo nghiêng nhìn vui sướng hơn hờ Vương Phủ, trong lòng không khỏi một hồi buồn bực: Vương gia này ném đi búa đá, nhưng là phải mệnh sự tình a, như thế nào còn như vậy giăng đèn kết hoa, chẳng lẽ lại uống lộn thuốc?

"Ai, thật sự là thật lớn phô trương a! Vương gia không hổ là chúng ta thương châu thành Đệ Nhất Đại Thế Gia!" Mấy vị tán tu từ Tô Hạo bên người bước nhanh mà qua, nhìn cách đó không xa Vương Phủ, nhin không được thì thầm to nhỏ.

"Hắc hắc hắc, tối nay tựa hồ là Vương gia ký kết Thương Châu Minh thời gian a? Nghe nói toàn bộ Thương Châu Thành tất cả lớn nhỏ gia tộc cũng bị đáp ứng lời mời tại nhóm, Vương gia đã tâm thật sự là không nhỏ a!"

"Hừ, Vương gia tuy lợi hại, nhưng nếu không phải là ý vào uy danh của Lưu Vân Kiếm Tông sợ là sớm đã bị người từ Thương Châu Thành xoá tên!"

"Ta thế nhưng là nghe nói lần này Vương gia ký kết Thương Châu Minh,

Liền ngay cả Lưu Vân Kiếm Tông đều phái người tới đây chứ!"

"Thật sao? Vậy chúng ta nhanh chóng đi Vương Phủ! Nếu là đã chậm sợ là liền không đuổi kịp!"

Tô Hạo nghe xong con mắt híp lại, khẽ cười nói: "Khó trách bị giết nhiều như vậy thủ hạ cũng không trông thấy lão thất phu này tự mình Truy Sát xuất ra, nguyên lai là đang bận sống loại chuyện này. Chỉ là không biết Lưu Vân Kiếm Tông lần này phái ra người nào, mà những người kia lại đến chưa?"

Tô Hạo suy nghĩ một lát, quyết định thẳng đến Vương gia đại điện, thứ nhất có sự tình lần trước, Vương gia trọng địa thủ vệ nhất định sẽ nghiêm ngặt trên không ít. Thứ hai hân ân núp đi qua cũng tốt tìm kiếm Vương gia tối nay hư thật. . .

Rốt cuộc, nếu là có người của Lưu Vân Kiếm Tông đã đến, vậy hẳn tuyệt sẽ không nhiều dừng lại một hơi thời gian, còn nếu là người của Lưu Vân Kiếm Tông còn chưa tới Vương gia, như vậy. . . Thời gian của hắn như trước không phải là rất nhiều.

Tô Hạo xen lẫn trong mộ danh mà đi tán tu trong dòng người đi tới Vương Phủ trước, tối nay Vương Phủ quảng nạp khách mời, có thể nói là ngoài lòng trong chật, bởi vậy Tô Hạo rất dễ dàng liền tiến vào trong đó.

Trong đại sảnh rộng rãi, đầu người tuôn động, cực kỳ náo nhiệt, khắp nơi tràn đầy một cỗ vui mừng khí tức.

Ở đại sảnh thu xếp đặc biệt trên ghế ngồi, ngồi lên đến từ Thương Châu Thành các nơi thế lực đại biểu, tuy không ít thế lực trong nội tâm đều hi vọng Vương gia lấy mạnh hiệp yếu gia tộc sớm đi suy sụp, thế nhưng biểu hiện ra công phu hiển nhiên làm được cũng cực kỳ đúng chỗ.

Ở vào trong đại sảnh một bà tối nhìn chăm chú ghế xếp có tay vịn, nghiêm nhiên thuộc về Vương gia gia chủ tu vi đạt đến trúc nguyên một tầng tuyệt thế cao thủ. Vương gia gia chủ đang mặc một bộ nguyệt trường bào màu trắng, đối với phía dưới lui tới khách mời ôm quyền hành lễ, đối với cái này loại vạn bang triều bái cảm giác, hắn hiển nhiên cực kỳ hưởng thụ, cho nên trên mặt lộ ra một chút nụ cười đắc ý, lại càng là chưa bao giờ gián đoạn.

Thậm chí không lâu sau lúc trước "Thiên Phủ Chi Thước" bị trộm phần nọ, cũng ở loại này đắc ý phía dưới bị tạm thời bỏ vào sau đầu.

Keng ~~~

Như Tiếng Chuông Buổi Sáng Tiếng Trống Hoàng Hôn âm thanh động đất vang, bỗng nhiên từ đại sảnh chỗ sâu trong vang lên, tất cả mọi người trong lòng khẽ run, nghị luận cùng thì thầm nhất thời tiêu thất, chột tùm tia ánh mắt nhanh chóng chuyển dời đến trong đại sảnh vị trí Vương gia gia chủ Vương trên người Bình Thiên.

Chỉ thấy Vương Bình Thiên khẽ gật đầu, nhìn đến bầu không khí dần dần trầm ổn, mới tại vạn chúng chú mục phía dưới đứng dậy, đối với bốn phương đều ôm quyền, sau đó cười nói: "Nhận được chư vị kính yêu, đến đây tham gia ta lão già khom tổ chức yến hội. Chắc hẳn chư vị hoặc nhiều hoặc ít cũng đều biết một chút nội tình, lần này yến hội, chủ yếu vẫn là có một việc quan Thương Châu Thành tương lai đại sự muốn cùng mọi người thương lượng."

Nghe được Vương lời của Bình Thiên, bên trong đại sảnh tất cả mọi người đều là dựng lên lỗ tai.

"Thích gặp ta sinh nhật đại hi, chúng ta Vương gia trải qua hồi lâu tìm cách, chuẩn bị mừng vui gấp bội, trù hoạch kiến lập một cái Thương Châu Minh. . . Thương Châu Minh này cũng không phải cái gì kỷ luật nghiêm khắc tổ chức, chỉ là muốn đem chúng ta thương châu thành bất đồng thế lực tụ cùng một chỗ, sau đó hợp lực đi giành một ít đối với tất cả mọi người có lợi đồ vật."

Vương Bình Thiên cười mím nói, lại dừng một chút, nói tiếp, "Chắc hẳn mọi người cũng đều biết, nhiều năm qua chúng ta Vương gia cùng Lưu Vân Thánh tông có mặt thiết lui tới. Mà này một cái Thương Châu Minh xây dựng, cũng là lấy được Lưu Vân Thánh tông cho phép. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Ngụy trúc nguyên kỳ

Nghe được Vương Bình Thiên vung ra Lưu Vân Kiếm Tông tục danh, bên trong đại sảnh, mọi người sắc mặt đều là hơi đổi. Chẳng quản Vương Bình Thiên ngoài miệng nói vậy cái gọi là Thương Châu Minh không phải là cái gì kỷ luật nghiêm khắc tổ chức, thế nhưng người ở chỗ này không có chỗ nào mà không phải là càng già càng lão luyện, bọn họ đều trong lòng biết rõ ràng, một khi gia nhập trong đó, tất nhiên muốn lấy Vương gia cầm đầu, tuy nói có thể phân ra đến không ít chỗ tốt, nhưng cùng biến tướng địa bị xác nhập cái gì khác nhau?

Trong đại sảnh lâm vào ngấn ngời trầm mặc, bất quá rất nhanh liền có một ít tán tu cùng tiểu thể lực biểu thị nguyện ý gia nhập, bọn họ thấy càng nhiều là Vương gia sau lưng chỗ đứng đứng thẳng lớn như vậy Lưu Vân Kiếm Tông, có bộ phận người thậm chí chính là hướng về phía mà Lưu Vân Kiếm Tông danh hào.

Nhìn thấy có người tỏ thái độ, một ít do dự người cũng đều muốn làm xuất quyết định, chỉ có những Thương Châu Thành đó bên trong chân chính thế lực lớn nhân vật đại biểu, sắc mặt hết sức khó coi.

Vương Bình Thiên mục quang nhàn nhạp địa quét qua ngời ở xung quanh ghế xếp có tay vịn trên đại nhân vật, trong mắt ngoại trừ đắc ý, còn có chứa một vòng thật sâu uy hiếp.

Hắn lại cười nói: "Thương Châu Minh tuy rời rạc, nhưng thành lập về sau nhưng như cũ cần một cái bên ngoài chương không giả. . ."

"Ha ha, Vương gia chủ nói đùa, Thương Châu Minh này vị trí minh chủ, ngoại trừ ngài lão bên ngoài ở đây còn ai có phần này tư cách tới đảm nhiệm đâu này?" Bên trong đại sảnh, lập tức liền có một đoàn phụ họa thúc ngựa thanh âm vang lên.

Không ít đại nhân vật sắc mặt như nhập băng điểm, Vương Bình Thiên lại là ý cười đầy mặt, hân hân tay lên, căn bản bất kể là có phải có người đưa ra dị nghị, nói thẳng: "Nhận được chư vị kính yêu, cái này vị trí minh chủ ta liền từ chối thì bất kính. . . Bất quá nói thật, ta làm người tàn mạn, trừ phi tất yếu ngày bình thường cũng sẽ không tận lực địa tới kiểm chế mọi người. . ."

"Ha ha. . . Vương mọi người chủ, ta nghĩ không dùng được ngày bình thường, sau ngày hôm nay ngươi sợ là sẽ không vô ích đi quản lý Thương Châu Minh. . ."

Bình thân lời nói, cùng với một tiếng cười yếu ớt bỗng nhiên lỗi thời địa quanh quẩn, trong đại sảnh bầu không khí lập tức yên lặng hạ xuống, một đạo bóng trắng nhanh địa thiểm lược đến trong đại sảnh, mà Vương Bình Thiên nguyên bản vui mừng đắc ý biểu tình cũng ở trong chớp mắt suy sụp hạ xuống. . .

Đột ngột địa xuất hiện ở trong đại sảnh vị trí thân ảnh, thoáng cái hấp dẫn ánh mắt mọi người, người này quần áo tổn hại không chịu nổi, áo bào trắng phía trên vết máu loang lổ, toàn thân tản ra một cỗ tử Sát Lục Trùng đi ra sát khí, mà khi mọi người ở đây tầm mắt chậm rãi trên chuyển qua kia một trương dưới tóc đen hơi có vẻ non nớt trên mặt, trong lòng nhưng đều là không khỏi sửng sốt một chút.

Bất quá loại này ngây người, tại bọn họ thoáng nhìn Vương Bình Thiên kia vô cùng mặt âm trầm sắc thời điểm, đều là chuyển thành một phần thương cảm cùng bi ai. Tại bực này nơi đụng vào Vương Bình Thiên nghịch lân, cùng tự tìm chết có cái gì khác nhau?

"Các hạ là ai? Tới nay là chúng ta Thương Châu Minh ngày vui, ngươi như thế chạy tới quấy rối, nếu không phải cho ra một hợp lý thuyết pháp, hôm nay thì không muốn rời đi!" Vương Bình Thiên nhũ mảy trăm giọng nói.

"Vương mọi người chủ thật sự là quý nhân hay quên sự tình a! Vài ngày trước ngươi còn tại toàn thành truy nã ta, hiện giờ ta đi tới trước mặt ngươi, ngươi cũng không nhận thức ta?" Tô Hạo cười yếu ớt nói, nhưng ở nơi có người lại đều tại thiếu niên âm áp tiểu ý phía dưới đã nhận ra một vòng đến từ đôi mắt chỗ sâu băng lãnh.

"Là ngươi!" Vương Bình Thiên trong giây lát nhớ ra cái gì đó, hân hân con mắt híp lại, trong mắt hàn mang lấp lánh, "Trúng ta một cái Tu La Huyết Thủ, ngươi rõ ràng còn như vậy sinh khí dồi dào, quả nhiên có vài phần thủ đoạn. . . Có thể ngươi chẳng lẽ không phải cho rằng, vãn vãn bằng này ngươi liền có được kia đội ở trước mặt ta kêu gào tư cách? !"

Tô Hạo lại cười nhạo một tiếng, khoe môi nhắc lên một vòng trào phúng: "Thứ cho ta nói thẳng, nếu là Vương mọi người chủ thực lực của ngươi thực chỉ có nhìn mặt ngoài lên nguy trục nguyên kỳ tu vi, ta ngược lại là thật sự là dám nhiều kêu gào một phen."

Nếu là Vương Bình Thiên thật sự có trúc nguyên kỳ một tầng tu vi, Tô Hạo có lẽ còn sẽ không lựa chọn liền dễ dàng như vậy được bại lộ chính mình, có thể hắn trong đại sảnh đối với phí trước quan sát hồi lâu, còn có hân ngẫu nhiên đang lúc nghĩ đến một thứ gì đó, mới làm hân ung dung Vương Bình Thiên còn không có đột phá đến trúc nguyên kỳ.

Vương Bình Thiên tu luyện Tu La Huyết Thủ!

Tô Hạo nghĩ đến Lưu Vân Kiếm Tông trong điển tịch liền có ghi lại,

Tu luyện Tu La Huyết Thủ người phải lấy bản thân tinh khí chứa nuôi dưỡng Huyết Sát chi lực, chỉ có đến khi bản thân tinh khí hoàn toàn chuyển hóa xuất chín đạo Huyết Sát chi lực thời điểm, mới có thể phá tan công cùm xiềng xích tiến nhập trúc nguyên kỳ.

Hết lần này tới lần khác Tô Hạo tại lần đầu tiên cùng Vương Bình Thiên giao thủ thời điểm tiêu hao hân một đạo Huyết Sát chi lực, cho nên hiện giờ người sau tuyệt đối không thể có thể người mang chín đạo Huyết Sát chi lực. Mà một cái không có hoàn toàn chuyển hóa Huyết Sát chi lực người, mặc dù bản thân thực lực cường thịnh trở lại đều chỉ có thể xưng là nguy trục nguyên kỳ.

"Hào hào hào. . . Tiểu tử, kiến thức không tầm thường, đảm lượng cũng là không nhỏ. . ." Nghe được lời của Tô Hạo, Vương Bình Thiên khoe mắt khê như rồng mây, trong mắt ánh sáng lạnh lạnh thấu xương, hân chậm rãi từ ghế xếp có tay vịn ngời dậy, "Có thể cho dù ta chỉ có nguy trục nguyên tu vi, ngươi sẽ không cho là lấy ngươi chỉ là nguyên lực kỳ ngũ trọng tu vi, có thể ở trước mặt ta kêu gào đồ vật a?"

Một cỗ thâm trầm như ngực khí thế, cùng với cái kia từ ghế xếp có tay vịn trên dần dần thẳng lên phía sau lưng khuếch tán ra, khủng bố khí tràng giống như núi cao hàng lâm, áp lực được mọi người tại đây sự khó thở.

"Cổ hơi thở này e rằng không chỉ trúc nguyên một tầng chiến lực. . . Lão gia hòa này hẳn là lại đột phá? !" Cách Ly Vương Bình Thiên gần nhất mấy vị đại nhân vật đều là hai mặt nhìn nhau, trong nội tâm rung động tình cảm bộc lộ trong lời nói.

"Giết hắn đi!" Vương Bình Thiên thấy Tô Hạo nhiếp tại khí thế không dám vọng động, lập tức vung tay lên, lạnh giọng quát khẽ nói.

Theo hân tiếng quát vang lên, đại sảnh âm u trong góc lập tức bắn ra mấy đạo thân ảnh, rút ra đèn kị chủy thủ thẳng đến Tô Hạo chỗ hiểm đánh tới.

Ở nơi này những người này sắp tiếp cận Tô Hạo thời điểm, hắn lẳng lặng đứng ở chỗ cũ thân ảnh, trong giây lát bạo bắt đầu chuyển động. Chỉ thấy hắn trở tay quơ lấy một cái chất hoàn mỹ cái ghế, lấy không biết tên chiêu thức làm ăn múa, trong chớp mắt gió mạnh đại loạn, sát khí bốn tuôn, trong không khí liên tiếp bạo khởi tầng tầng huyết vụ.

Mọi người tại đây trong nội tâm thất kinh, nhao nhao có vô ý thức địa quên bên ngoài trở ra ra một vòng.

Mấy hơi thở, Tô Hạo đem đã biến thành nát mớ khối cái ghế ném đến một bên, tại hắn xung quanh, hơn mười vị Vương gia hộ vệ tử thương thảm trọng, hấp hối.

Trong đại sảnh, không ít người thấy vậy một màn đều là hít vào một hơi khí lạnh. Mà khi tầm mắt của bọn hắn từ khắp nơi tàn tật chậm rãi chuyển qua trên người Tô Hạo thời điểm lại phát hiện, người sau dưới tóc đen trẻ trung trên mặt, lúc này lộ ra một tia như dương quang ấm áp tiêu ý, có thể khiến kẻ tiếp nói, lại là làm cho Vương trên mặt của Bình Thiên che kín sương lạnh.

"Như thế nào? Lớn như vậy Vương gia cũng chỉ còn lại có mấy cái này tàn binh bại tướng sao? Chẳng lẽ không phải còn lại hộ vệ. . . Đầu sớm đã bị ta đánh chết tại Thương Châu Thành ngoại?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Dưới ánh trăng chém giết

"Con chuột nhất càn rỡ đến cực điểm, hôm nay nếu không phải giăng lưới lưu lại huyết tể, ta Vương mỗ người còn mặt mũi nào mà tồn tại? !"

Wương Bình Thiên lưng đeo tại sau lưng thủ chương hơi hơi tự trong tay áo thò ra, năm ngón tay hơi cong, Huyết Sát chi lực từ trong cơ thể nộ trào ra, tại trong lòng bàn tay ngưng tụ. Kia một vòng quỹ dị màu đỏ tươi, chiếu rọi được nó thủ chương thoáng như nhuộm máu!

Hắn hít lại con mắt rồi đột nhiên trợn mắt, hàn mang cùng sát cơ dung hòa, làm lòng người đầu khê run.

Tô Hạo đồng tử co rút lại, lập tức phía bên trái bên cạnh dịch một bước, cùng lúc đó, một cổ lẳng lẽ chương phong gần như dán vật áo của hắn che, thô bạo Địa Huyết sắc kinh khí trực tiếp đem bốn phía cái bàn đánh thành mảnh vụn!

"Tu vi không mạnh, giác quan ngược lại là nhạy bén! Đáng tiếc phạm vào ta Vương gia chỉ uy, hôm nay lưu lại ngươi không được!" Dứt lời trở tay một chương, huyết sắc kinh khí bạo lướt, thẳng truy đuổi Tô Hạo thân ảnh mà đi, giống như cuộn cuộn Huyết Hải, lao nhanh đang lúc có thể bị diệt thành trì.

Tô Hạo thần sắc xiết chặt, lập tức rút ra sau lưng bảo kiếm, cổ tay nhẹ vung, đóa đóa kiếm hoa động từng mảnh Lưu Vân, Lưu Vân tách ra đang lúc cùng kia huyết sắc kinh khí ầm ầm đụng nhau.

Bồng!

Một đạo sóng khí khuếch tán ra, kẹp ở lấy lẳng lẽ kiếm khí cùng chương phong mọi nơi bắn tung toé, trong thánh đường không ít tinh thiết lương trụ bị khắc xuống sọc sâu, cũng không ít người đang xem cuộc chiến bị đánh thành trọng thương.

Wương Bình Thiên chủ thấy khỏe mắt, hân lần này ký kết Thương Châu Minh chính là vì thu nạp nhân tâm, lại để cho Tô Hạo hồ nháo như vậy hạ xuống, thương vong một khi mở rộng hẳn hắn có mặt nhắc lại chuyện Thương Châu Minh, tại đảm nhiệm Thương Châu Minh mình chứ?

"Thằng nhãi ranh, chết đi!"

Wương Bình Thiên thủ chương đại khai đại hợp, huyết sắc kinh khí kẹp ở lấy không bỏ chương phong không ngừng mà đối với Tô Hạo hành động hình thành phong đường, mong muốn đem bức ra đại sảnh. Tô Hạo cũng đang có ý này, dứt khoát bàn chân một đập mặt đất, thân thể như mũi tên bắn ra, trực tiếp nhảy lên đến lầu các hành lang gấp khúc phía trên, Vương Bình Thiên mặt âm trầm theo sát phía sau.

Bên trong đại sảnh mọi người nhao nhao đi theo, tầm mắt theo sau hai người giao thủ không ngừng mà di động, trong nội tâm rung động lại là tuyệt không tiêu.

"Vị thiếu niên kia rốt cuộc là thần thánh phương nào? Đưa tay vậy mà như được?"

"Nghe nói Vương gia được Lưu Vân Kiếm Tông trợ giúp chủ Thương Châu Thành thời điểm, đã từng huyết tẩy rồi không ít ân thế gia tộc. Thiếu niên này có lẽ chính là lúc ấy kiến tộc, hiện giờ tu luyện thành công sẽ trở lại báo thù!"

"Đáng tiếc hẳn quá mức nóng vội, nếu là nhiều hơn nữa luyện vài năm, cũng không đến mức cùng Vương Bình Thiên bất phân thắng bại. . ."

"Cái gì ngang tay, hẳn rõ ràng là bị Vương gia chủ đuổi lấy đi đó! Chỉ bất quá lấy phần này niên kỷ có thể đạt tới cao như thế độ, như vậy tiềm lực quả thực làm cho người kinh sợ ao ước a. . ."

"Chi tiếc, như thế ngọc thô chưa mài dũa cư nhiên đối mặt Vương Bình Thiên, thật sự là. . . Ai. . ."

Thương Châu Thành một ít đại gia tộc gia chủ nhao nhao đối mặt, âm thầm cũng ở thì thầm to nhỏ.

"Kẻ này niên cấp tối đa hai mươi có thừa, lại có thể lấy nguyên lực kỳ ngũ trọng tu vi cùng Vương Bình Thiên giao thủ đến bây giờ không rơi vào thế hạ phong, nó tiềm lực không thể đo lường!"

"Khi tất yếu khác, chúng ta có muốn hay không bốc lên đắc tội Vương gia mạo hiểm cứu hắn?"

"Đắc tội Vương gia ta là không sợ, có thể người không được quên Vương gia đứng phía sau cái gì. Huống hồ lấy tu vi của chúng ta cũng không thể so với thiếu niên kia mạnh bao nhiêu, cho dù liên thủ, há lại sẽ là Vương đối thủ của Bình Thiên? Các người cũng không quên. . . Hắn còn tu luyện kia bộ công pháp. . ." Có người nói nói.

Mấy vị đại nhân vật nghe vậy lập tức hai mặt nhìn nhau, so sánh nhiều lần, liền bỏ đi xuất thủ ý định. Vì để cho một chi tiềm lực cổ thừa tự mình tình mà đi đắc tội một cái dĩ nhiên thành hình quái vật khổng lồ, trong đó lợi và hại, những cái này càng già càng lão luyện nhóm thế nhưng là so với ai khác đều rõ ràng.

"Các người mau nhìn, đó là cái gì? !" Không biết là ai kinh hô một tiếng, lập tức đem chú ý của mọi người lực đều kéo đến xa xa đã giao thủ đến lâu các trên đỉnh trên người của hai người.

Chỉ thấy được vòm trời, sao lốm đốm đầy trời, lầu các cao vút lên, nhìn từ xa tựa như một tòa thẳng tắp hắc sắc Kiếm Phong. Mà ở kia Kiếm Phong chi đỉnh, lúc này nhưng lại có một vòng Huyết Nguyệt dần dần dâng lên.

"Hắc hắc. . . Dem người ép lên ta Vương gia chí cao điểm đứng là không dễ, bất quá có thể tăng thân không sai, người cũng nên cảm thấy tự hào!" Vương Bình Thiên hai tay khép mở,

Chưởng phong xen lẫn huyết sắc kinh khí tại quanh thân loạn vũ. Tại nó bên ngoài thân thể, có năm đạo Huyết Sát chi lực như như độc xà chạy, động đến quanh thân kinh khí tại nó sau lưng diễn hóa xuất một vòng huyết sắc loan nguyệt.

"Om sòm, không phải là tìm dễ làm người khác chú ý địa phương giết gà dọa khỉ sao, nói nhảm nhiều quá!" Tô Hạo chân đạp Thất Tinh, trong tay bảo kiếm xoay động xuất từng mảnh từng mảnh kiếm quang. Kiếm của hắn thức trong cương có nhu, Như Thử phương pháp mọi người múa bút vẩy mực, nước chảy mây trôi đang lúc khác xuất tầng tầng Vân Ảnh.

"Lưu Vân kiếm quyết? !" Vương Bình Thiên lão mắt đại trừng, chợt dâng lên vô tận lạnh lẽo sát ý, "Mặc dù người là Lưu Vân Kiếm Tông đệ tử. . . Dám trộm lấy tộc của ta bí bảo, Lưu Vân kiếm quyết cũng bảo vệ người không được! Chết cho ta tới!"

"Tu La Huyết Thủ, Huyết Nguyệt Chưởng!"

Cùng với Vương Bình Thiên gào to vang lên, nó sau lưng Huyết Nguyệt hư ảnh bỗng nhiên co rút lại, thay vì bên ngoài thân thể năm đạo Huyết Sát chi lực tương dung, xen lẫn khổng lồ uy áp hóa thành một đạo thủ ấn che hướng Tô Hạo. Ven đường gạch ngói tung bay bắn ra bốn phía, bọc lấy khung bố kinh khí đem nóc phòng xuyên qua.

Tô Hạo đôi mắt nhắm lại, huy kiếm tốc độ bạo tăng, nguyên lực, nguyên khí kỳ ngũ trọng hẳn, công lực cùng chân khí ngưng thực trình độ sớm đã cùng lúc trước tương như hai người.

Chỉ thấy hắn chợt quát một tiếng, kiếm trong tay thế đột biến, Lưu Vân màn kiếm hơi lay động, mà biến thành vô số kiếm quang nổ bẻ ra đi, tung hoành trước người không gian, hình thành một cỗ tạm thời giảo mãnh lưu, đem trước mặt mà đến Huyết Nguyệt quang ảnh xoắn thành mảnh vụn.

Năm đạo Huyết Sát chi lực từ Huyết Nguyệt mảnh vỡ bên trong thoát ly, mắt thấy muốn từ gió mãnh lưu bên trong trốn về Vương Bình Thiên bên ngoài thân thể, Tô Hạo thấy tình thế, không chút do dự rút kiếm mà lên.

"Thẳng nhai ranh người dám? !" Vương Bình Thiên hét lớn một tiếng, bàn chân mãnh liệt đập mạnh vượt qua một mảnh mái hiên, thân ảnh như mũi tên nhọn đột tiến mà lên, mở ra năm ngón tay chụp vào Huyết Sát chi lực.

Tô Hạo hừ lạnh một tiếng, trở tay bỏ ra một đạo kiếm quang, đem vừa mới chạy ra gió mạnh lưu Huyết Sát chỉ lực lại lần nữa đánh vào trong đó.

Ken kết sát. . . Tựa như cắt gọt gỗ thanh âm vang lên, năm đạo Huyết Sát chỉ lực lên tiếng hóa thành một mảnh huyết vụ tiêu tán.

Đang tại đột tiến tới Vương Bình Thiên đi lại trì trệ, mà một trương mặt mo sắc mặt kịch biến, cuối cùng oa địa một tiếng phun ra một ngụm lớn máu tươi. Cùng với này miệng huyết phun ra, Vương Bình Thiên khí tức thoáng cái từ nguy trúc nguyên kỳ rút xuống đến nguyên khí kỳ Cửu Trọng.

Tô Hạo mừng rỡ trong lòng: Điển tịch ghi lại quả nhiên không giả, Huyết Sát chỉ lực quả nhiên chính là Tu La Huyết Thủ công pháp mệnh môn! Có một đạo Huyết Sát chỉ lực gia thân, là có thể tại nguyên khí kỳ Cửu Trọng trên cơ sở lại gia tăng nhất trọng nguyên lực, nguyên khí kỳ tu vi, chín đạo Huyết Sát chỉ lực tương dung, thì có thể tung hoành trúc nguyên phía dưới vô địch thủ.

Mà Vương Bình Thiên trước sau bị chính mình tiêu hao sáu đạo Huyết Sát chỉ lực, thực lực hôm nay cùng phổ thông nguyên khí kỳ tương tự, còn không nhất định là chính mình nguyên lực, nguyên khí kỳ đồng tu đối thủ. Nghĩ tới đây, Tô Hạo thể công càng bình tĩnh, một luồng sóng kiếm khí như cuộn cuộn nước sông liên tục không dứt, mong muốn đem Vương Bình Thiên tiêu hao hầu như không còn.

Dưới mái hiên vô số đạo mực quang, đang nhìn đến Tô Hạo thông dong hóa giải Huyết Nguyệt Chương thời điểm, một gương mặt thương cảm biểu tình đều biến thành ngốc trệ. . .

"Vương gia chủ có được lấy trúc nguyên một tầng tu vi, làm sao có thể. . . ? !"

"Vật thiếu niên rõ ràng một mực đang ở hạ phong. . . Như thế nào, làm sao có thể mạnh như thế? !"

Vô số mộ danh mà đến tán tu, nhìn đến Tô Hạo kia liên tục không dứt kiếm pháp, trông mắt đều muốn trừng xuất hốc mắt, bọn họ giữa cổ họng hơi hơi chuyển động, lại cảm thấy một hồi miệng đắng lưỡi khô.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Đánh chết Vương Bình Thiên

"Rống ~~~ "

Bỗng nhiên một đạo kinh thiên động địa rống lên một tiếng vang lên, mọi người lập tức từ trong rung động bừng tỉnh, nhanh chóng hướng về kia lầu các chi đình quăng đi mực quang. Nhưng tầm mắt của bọn hắn chưa khóa chặt kia lầu các chi đình đang giao thủ hai người, một cỗ làm cho người buồn nôn mùi máu tươi đã cùng với gió đêm đập vào mặt. . .

"Cái đó đúng. . . ? !"

Mọi người kinh hãi địa nhìn qua lầu các chi đình, lại chỉ có thể thấy được kia một phương không gian chẳng biết tại sao đã bị một mảnh huyết vụ chọt bao phủ, từ xa nhìn lại làm lòng người bên trong phát sợ.

Thương Châu Thành bên trong đại nhân vật nghiêng nhìn kia một mảnh huyết vụ, từng cái một lông mi trời chặt, sắc mặt khó coi, liền ngay cả kia bởi vì cực độ chấn kinh mà phát ra âm thanh tuyến, cũng là trở nên khàn giọng lại.

"Vương Bình Thiên. . . Quả nhiên tu luyện Huyết Bình Quyết!"

"Tin đồn Huyết Bình Quyết là lấy Tu La Huyết Thủ Huyết Sát chỉ lực làm cơ sở, lại đem bản thân tinh huyết cốt nhục với tư cách là chất dinh dưỡng chứa nuôi dưỡng ma Bình công pháp, thực hành đại thành thân thể có thể sánh ngang pháp bảo, sát phạt chỉ lực có thể nói cùng giai vô địch!"

"Rốt cuộc là đã từng Huyết Đồ vạ người đao phủ, đối với địch nhân hung ác, đối với chính mình ác hơn. . ."

Không ít người ngược lại hít một hơi khí lạnh, một khi để cho Vương Bình Thiên tế ra huyết Bình, đừng nói là Tô Hạo, coi như là chân chính trúc nguyên kỳ tu sĩ tới đều không thể không tránh đi phong mang!

"Đáng tiếc. . . Sau ngày hôm nay, sợ là chúng ta thương châu thành tất cả thế lực lớn đều không thể không khuất phục tại Vương gia dưới dâm uy. . ."

. . .

Lầu các chi đình, huyết vụ tràn ngập, cùng Tinh quang hoà lẫn, hết sức tà dị.

"Tiểu tử, có thể bức ta sử dụng ra ẩn giấu tuyệt kỹ, ngay cả là chết, ngươi có thể đủ để tự hào!"

Vương Bình Thiên âm trầm thanh âm từ trong huyết vụ truyền đến, bỗng nhiên huyết vụ một phần, một chuỗi lộ ra huyết quang dao bầu lồi cuốn lấy thanh hôi mùi bắn ra, Tô Hạo hiềm và hiềm địa bỏ ra, nhưng như cũ bị lưỡi đao cắt đứt xuống một luồng tóc đen.

Huyết vụ cuộn cuộn, như màu đỏ tươi ma quỷ, Tô Hạo đặt mình trong đó, không thể tự thoát ra được. Huyết Bình mấy lần tập kích, còn có Vương Bình Thiên quý dị tiếng nói, thoáng cái nhiễu loạn Tô Hạo Lưu Vân kiếm quyết, làm nó khó có thể phản kích.

"Đây mới là Vương Bình Thiên thực lực chân chính!" Tô Hạo cắn cắn đầu lưỡi, đau nhức kịch liệt khiến cho hắn thanh tỉnh. Đồng thời hắn vô ý thức địa bỏ ra một kiếm . .

Đình!

Huyết quang cùng Hòa Tinh bắn tung toé, bảo kiếm lên tiếng đứt gãy.

"Tiểu tử, ngươi không muốn giãy giụa nữa! Ta chuỗi này huyết Bình uống qua vô số người máu tươi, có thể so với hạ phẩm nguyên khí, há lại ngươi bức này phạm tục kiếm mẽ đủ khả năng rung chuyển? Ngoan ngoãn giao ra tộc của ta bí bảo, ta có thể lưu lại ngươi toàn thân!"

Vương Bình Thiên thanh âm không ngừng mà quanh quẩn tại trong huyết vụ, lại cho đang tại đau khổ chèo chống Tô Hạo một cái gần như điên cuồng ý nghĩ . .

Lúc này huyết vụ một phân thành hai, lộ ra giờ cao huyết Bình Vương Bình Thiên, dưới ánh sao, thân thể của hắn tư giống như Ma Thần đến thế gian!

Lầu các chi đình, to lớn huyết Bình lồi cuốn lấy mảnh lớn huyết vụ như sóng biển che, Tô Hạo thân ảnh nhỏ bé được phảng phất một thuyền lá nhỏ. Nhưng này một thuyền lá nhỏ, chợt đứng thẳng lên thân thể, khóe môi khơi gợi lên một tia nụ cười quý dị.

"Thật sự. . . Có thể so với hạ phẩm nguyên khí?"

Huyết Bình trước mắt, khủng bố áp khí xé rách Tô Hạo nửa người trên quần áo, phá vỡ da thịt của hắn, Vương trên mặt của Bình Thiên tràn đầy thị Huyết Sát ý, một đôi tròn mắt dĩ nhiên bị tơ máu tràn đầy: "Sắp chết đến nơi, yên tâm cố làm ra vẻ? !"

"Đã xong!" Xa xa tất cả người đang xem cuộc chiến đều tại đáy lòng thờ dài, tựa hồ đã thấy được kế tiếp huyết tinh một màn. . .

"Bồng!"

Một đạo thanh âm trầm thấp bỗng dựng vang vọng bầu trời đêm,

Thoáng như Thiên Lôi trấn trụ tất cả mọi người, làm tất cả kinh hô cùng thờ dài véo von mà thôi. Vô số đạo mục quang tập trung mà đi, thấy được làm bọn họ chứng sinh khó quên một màn.

Một cái bàn tay trắng nõn chẳng biết lúc nào khắc ở Vương ngực của Bình Thiên, khổng lồ chân khí như sông lớn lao nhanh, đánh tan huyết vụ, hồng mắt sát thế, oanh vũ lấp bộ ngực của hắn. Trước một khắc sát ý ngập trời Vương Bình Thiên, hiện giờ lại miệng phun máu tươi, như điều đứt dây bay xuống mà đi, đập vào cách đó không xa trên mái hiên.

"Tại sao có thể như vậy? !" Vương Bình Thiên mình cũng không có phản ứng kịp xảy ra chuyện gì, trước một khắc hắn đánh trả nắm huyết bình tướng muốn xé rách. . .

. . . . .

Vương Bình Thiên vô ý thức nắm chặt lại bàn tay gầy guộc, sau một khắc nó đồng tử lại bỗng nhiên co rút lại trở thành đậu xanh cỡ. . .

"Máu của ta Bình đâu này? !" Hắn bỗng nhiên gầm nhẹ một tiếng, màu đỏ tươi huyết dịch từ miệng bên trong tràn ra nhuộm đỏ lồng ngực

Vật áo, mà nó trong tay lại sớm đã không có vật gì! !

"Chẳng lẽ hắn người mang trong truyền thuyết lạc bảo loại pháp bảo? ! Chẳng lẽ hắn chỉ là biểu hiện ra giả bộ Lưu Vân Kiếm Tông đệ tử, trên thực tế thì là. . . Tiên Thiên tông đệ tử hạch tâm? !" Vương Bình Thiên nghĩ tới điều gì, nhất thời một cỗ cực đoan khủng bố hàn ý tự nó trong lòng dâng lên.

Hắn khó khăn ngẩng đầu, tầm mắt hơi hơi di động, vừa vận gặp được Tô Hạo ngón tay như hồ điệp xuyên hoa nhảy lên cảnh tượng. . .

Đó là Lưu Vân Đại Thủ Ấn thức mở đầu, kiến thức không tầm thường hắn tự nhiên biết, kết ấn càng là hoàn chỉnh, thủ ấn uy lực cũng liền càng là đại.

Có thể hắn chỉ có thể trở mắt nhìn Tô Hạo kết ấn mà không thể động đây —— trước kia một chương kia tại hắn lực cũ đã qua lực mới không sinh thời khắc đánh tới, khủng bố ám kinh dọc theo hắn vận công lộ tuyến làm vỡ nát kinh mạch của hắn, hắn hiện tại một thân tu vị sớm đã hóa được còn thừa không có mấy.

Có thể Tô Hạo nhưng như cũ chuẩn bị cho hấn tất sát một kích.

"Lưu lại ta một mạng! Ta biết một ít Lưu Vân Kiếm Tông cùng Ảnh Ma Tông bí mật, chỉ cần ngươi thả ta một con đường sống, ta liền có thể cho rằng các ngươi Tiên Thiên tông làm trâu làm ngựa!" Vương Bình Thiên thấy đại thể đã mất, lập tức muốn giãy dụa từ toái mái ngói bên trong leo ra cầu xin tha thứ.

"Người bán cầu vinh?" Tô Hạo hơi sững sờ, chợt phảng phất đã minh bạch cái gì, trong mắt hiện lên một tia mù mịt, tà dị cười cười, "Vân Kiếm Phi nếu là biết hấn nuôi dưỡng chó như thế bất trung, không biết làm gì biểu tình?"

Tay nâng, chưởng roi, quát tháo Thương Châu Thành Vương gia gia chủ Vương Bình Thiên như vậy vẫn lạc, trước khi chết trừng lớn trông mắt lộ ra một cổ nạnh liệt không cam lòng cùng oán giận.

Tô Hạo thân thể lay nhẹ, vượt cấp giết địch đối với hấn tiêu hao quá lớn, nếu không phải là Vương Bình Thiên vội vã giết chết hấn cùng với hấn cái khó ló cái khôn giết lại Vương Bình Thiên, hiện giờ nằm thi người chính là hấn.

Hít sâu một hơi, kiệt lực đè xuống trong cơ thể kịch liệt cuộn cuộn khí huyết, Tô Hạo cứ như vậy khoanh chân ngồi ở lầu các chi đình, nhắm mắt điều tức lên.

Tại bên cạnh cửa hấn, hiện lên chỉ vện vện có bản thân hấn mới có thể thấy hệ thống cửa sổ màn sáng.

"Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống (lv1)

Trước mắt thôn phệ nhiệm vụ: Huyết Bình Quyết Đạo Bình (hạ phẩm nguyên khí)

Cần thiết thời gian: 15 thiên

Trước mắt thôn phệ tiến trình: 001%

...

Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống (lv1): 600/1000

{Kí Chủ}: Tô Hạo

Điểm kinh nghiệm EXP: Nguyên lực, nguyên khí kỳ (ngũ trọng): 0/100

Công pháp: Không "

...

"Vương Bình Thiên cao tới trúc nguyên một tầng tu vi, tại tế ra huyết Bình dưới tình huống rõ ràng còn không phải là đối thủ của hấn?"

"Vậy thiếu niên sử dụng đến tốt cùng là thù đoạn gì, cư nhiên có thể chuyển bại thành thắng?"

"Vương gia khê đảo, Thương Châu Thành thế lực vừa muốn không bình tĩnh. . . Cũng không biết lần này Lưu Vân Kiếm Tông hội sai khiến nhà nào tộc tới cân đối thế cục?"

Không ít tân khách đối với kết quả này ngạc nhiên nhìn trần trời, không ít mộ danh mà đến tán tu thì mục quang lửa nóng mà nhìn lảng lảng khoanh chân tại lầu các chi đình Tô Hạo, mỗi lần hồi tưởng lại rồi mới đầm máu chém giết một màn kia, bọn họ liền cảm thấy một hơi miệng đắng lưỡi khô, kích động không hiểu.

Còn lại Thương Châu Thành thế lực lớn đại biểu, thì là bí mật thì thâm to nhỏ, mà nó đối tượng, đơn giản chính là trước mắt này một vị thiếu niên đến cùng có đáng giá hay không được lôi kéo. . .

...

Cùng lúc đó Thương Châu Thành ngoại bên trên bình nguyên, một đạo bạch y bóng hình xinh đẹp thừa lúc đầy sao đập trên gió đêm phiêu nhiên nhi lai. .

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Hiềm gặp

Tô Hạo chỉ là đem cuộn cuộn khí huyết điều tức trở về thái độ bình thường liền mờ mắt, sau đó hần liền đã nhận ra đại sảnh bên ngoài kéo dài không tán những bóng người kia, chợt bất đắc dĩ cười cười: "Rốt cuộc là cái thực lực vì tôn thể giới a. . . Chỉ là một cái giết chết Vương Bình Thiên ta đây, liền đem những người này trấn trụ, càng đừng đề cập kia tựa như là núi trấn áp Thương Châu Thành Lưu Vân Kiếm Tông."

Tô Hạo đứng dậy, cũng không nhiều đi để ý tới những cái kia đều có tâm tư mục quang, như châu châu tại mái hiên đang lúc nhảy động, mấy cái lên xuống chính là tiêu thất tại đêm nhà dưới mái hiên nhà bên ngoài.

Nhìn thấy Tô Hạo rời đi, không ít trong lòng người âm thầm thở ra một hơi: Khá tốt thiếu niên này không phải là một cái sát tinh, bằng không thì nếu hần giết lên đủ nghiện không phân tốt xấu địa đôi mắt chính mình, vậy cũng thật sự là trâu bò đánh nhau ruồi muỗi vạ lây.

. . .

Chém đầu chỉ là vì thuận tiện Tô Hạo "Hung hăng kiếm một bút", đối phó về sau đuổi tại Lưu Vân Kiếm Tông tu sĩ đi đến lúc trước chạy xa chân trời xa xăm chính là của hần kế hoạch.

Hiện giờ với tư cách là người tâm phúc Vương Bình Thiên vừa chết, Vương gia tự nhiên tan đàn xẻ nghé, còn có hần tu dưỡng một đoạn thời gian ngắn, đã đầy đủ tin tức này truyền khắp Vương Phủ.

Hiện giờ hần tái hành động, Vương Phủ trọng yếu lầu các thủ vệ lực lượng hần là mười không còn một.

Tô Hạo hành động mục tiêu là hần lần đầu tiên tới Vương Phủ thì chỗ chú ý tới kia vài toà tương đối trọng yếu lầu các, thậm chí bao gồm Vương Bình Thiên bản thân chỗ ở.

Thoải mái mà trở mình vào vài toà lầu các quét sạch một phen, Tô Hạo ngoại trừ một ít đồng nát sắt vụn bên ngoài căn bản không có phát hiện vật gì tốt. Hần không khỏi cảm khái: Loại này dựa vào cái khác lực lượng mà sừng sững lên gia tộc, nội tình chi bạc nhược quả thật vượt xa tưởng tượng của mình, từ bỏ người tâm phúc cùng mặt ngoài một ít văn vẻ ra, vậy mà căn bản không có cái gì.

Bất quá đơn giản chỉ cần muốn nói, có lẽ Vương gia chân chính lực chấn nhiếp đến từ chính kia cái sớm đã không biết chạy chỗ nào đi nguyên đơn kỳ lão tổ a.

"Lần này thật sự là lừa rồi! Uống phí lớn như vậy khí lực, ngoại trừ nuốt đến một bả hạ phẩm nguyên khí ngoại không thu hoạch được gì, có vẻ như có chút cái được không bù đắp đủ cái mất a. . ." Tô Hạo thân ảnh lướt đi cuối cùng một tòa bị hần định vì mục tiêu lầu các, thờ dài đồng thời, cũng chuẩn bị như vậy rời đi.

Bỗng nhiên hần vỗ đầu một cái, không khỏi hoảng sợ nói: "Đúng vậy, không phải là còn thừa lại một ngôi lầu các đi!"

Hần vui mừng như中奖, đối với cách đó không xa một ngôi lầu các như thiểm điện lao đi.

Này tòa lầu các chính là Vương gia "Tàng Thư Các", bởi vì nó mật đạo chỗ liên tiếp Huyết Trì hang đá sớm đã sụp đổ, cho nên nó hiện tại vị trí địa thế nếu so với xung quanh mặt đất đều hơi thấp một ít, chợt liếc mắt nhìn qua, thật giống như gà lập hạc bầy, hết sức đáng chú ý.

Mà đang ở Tô Hạo trở mình tiến nhập Tàng Thư Các thời điểm, Vương Phủ cửa phủ ra, đang hồi hã rời đi tân khách đám người, bất gặp cách đó không xa một đạo như Tiên Tử lâm bụi phiêu nhiên nhi lai mà tuyết trần tổ ảnh.

Này đạo bóng hình xinh đẹp căn bản không có cùng "Phàm nhân" giao lưu ý định, chỉ là câu đến mấy cái nghị luận bên trong mấy chữ mắt, liền biết tình huống tựa hồ không hợp lắm, lập tức chân ngọc điểm nhẹ mặt đất, nhất thời thân thể mềm mại theo gió mà đi, bồng bênh hồ lướt hướng phương xa, mà mục tiêu của nàng chính là. . .

Tàng Thư Các!

. . .

Vội vàng đem Tàng Thư Các quét sạch một lần Tô Hạo, lần nữa đi tới kia cái đen nhánh cửa động lúc trước. Ban đầu nơi này có một cái Trần Môn Quý Điện, bắt đầu ăn hương vị cùng đen Chocolate rất giống.

"Tận cùng bên trong nhất Huyết Trì hang đá đều đổ sụp, lối đi này cư nhiên vẫn bình yên vô sự?" Tô Hạo chắc chắn lưỡi mong, trông mắt ừng ực vừa chuyển, chính là đi vào này ngõ cụt.

. . .

Tàng Thư Các, Vân Yên Nhiên tắm rửa Tinh quang mà đến.

Nhân nhạ địa lườm qua hơi hăm mặt đất, Vân Yên Nhiên hẹp dài phượng mâu bên trong lướt qua về kinh ngạc cùng bất an, thân ảnh nhoáng một cái, cũng đã đập trên gió đêm lật lên Tầng Thư Các.

Trong Tầng Thư các nhạ khói lửa lờn vờn, Âm Hương chìm nổi. Vân Yên Nhiên cũng không nhiều ngừng chân, phân biệt một chút phượng vị, liền hướng lấy ánh sáng hôn ám giá sách chỗ sâu trong đi đến.

...

Khúc chiết lại hôn ám mặt đạo ở trong, đang tại lục lợi tiến lên Tô Hạo bỗng nhiên vui vẻ, ngón tay của hắn tại trên thạch bích đã sờ cái gì hóc tối (*lỗ khảm ngọc)!

...

Đen nhánh mặt đạo nhập khẩu,

Vân Yên Nhiên nhìn thấy Trần Môn Quỷ Diện sớm đã biến mất, tuyết mỹ trên dung nhan lần đầu tiên nổi lên băng sương. Nàng phượng mâu híp lại, ánh sáng lạnh lưu chuyển, chân ngọc hơi chìa xuống đất mặt, tựa như lưu quang chui vào trong đó!

...

Tô Hạo vận chuyển chân khí ẩn hướng hóc tối (*lỗ khảm ngọc), chỉ cảm thấy trong tay chọt nhẹ, thân thể vừa trượt, liền không bị khống chế địa xông về phía phía trước. . . Đón lấy thạch bích cửa ngầm như cửa xoay nhoáng một cái, liền lại lần nữa quy về yên lặng, liền một điểm động tĩnh cũng không có phát ra.

Một hơi thời gian, Vân Yên Nhiên mặt lạnh lấy thân ảnh từ mặt đạo cách đó không xa góc hiển hiện, tay nàng cảm vật dễ cháy cùng thạch bích cửa ngầm gặp thoáng qua, nó tâm thần cùng toàn bộ lực chú ý bộ đều tại phía trước, thế cho nên nàng căn bản lại không có chú ý tới chấp chôn dưới ánh nền, thạch bích một chỗ có một đạo rất nhỏ hơi khe hở. . .

...

"Quả nhiên cùng ta phỏng đoán đồng dạng!" Lúc này Tô Hạo đặt mình trong một cái không coi là bao nhiêu nhà kho ở trong, bốn phía trưng bày vật phẩm không nhiều lắm, nhưng không thiếu một ít thứ tốt.

Ai có thể đủ nghĩ đến Vương Bình Thiên lão nhân kia tâm cơ sâu như vậy, cư nhiên tại liền tiếp Huyết Trì hang đá ngay tại trong thông đạo chế tạo một cái hóc tối (*lỗ khảm ngọc) xuất ra?

Đây là dưới đèn đen đạo lý, liền ngay cả Tô Hạo cũng là cuối cùng mới nghĩ đến.

Tô Hạo mục quang nhanh chóng địa quét qua trong kho phòng đồ vật, cuối cùng dừng lại tại trong góc một cái khay chứa đồ. Tại nơi này để đó một cái cỡ lòng bàn tay túi gấm, nhưng Tô Hạo mục quang cũng tại trong chớp mắt trở nên hỏa nóng lên.

"Đây là túi trữ vật?" Tô Hạo cầm lấy túi gấm tinh tế địa liếc nhìn, Vương Bình Thiên bị hắn đánh chết, trên túi trữ vật linh hồn ẩn ký cũng tùy theo tiêu tán, hắn bởi vậy rất dễ dàng liền nhỏ máu nhận chủ.

Ý thức câu thông túi trữ vật, Tô Hạo thấy rõ đồ vật bên trong, nhìn không được liền nghĩ chửi ầm lên. Cả túi trữ vật, cư nhiên chỉ có một mai linh thạch!

Một mai hạ phẩm linh thạch!

Lúc trước Lưu Vân Kiếm Tông tài nguyên nghiêng bồi dưỡng tiền thân thời điểm, loại hàng này cũng không bị kia cái "Tô hạo" để ở trong mắt hảo phạt? !

Chứa đồ vật cái túi đều muốn so với giả bộ đồ vật tới quý trọng, Vương Phủ thật sự cùng bức mang loại trình độ này sao?

Tô Hạo oán thầm vài câu, lật tay đang lúc thu hồi túi trữ vật, mục quang rơi vào một bên, không khỏi sửng sốt một chút: "" Nhất Hiệt Kiếm Chương "" Thoạt nhìn tựa hồ là bộ rất cường đại công pháp a! Thu!"

"" Trần Pháp Cừ Quyền ""? Như vậy bực danh tự, học xong nhất định cực kỳ khủng khiếp! Thu!"

"Thâm Hải Trầm Thiết? Bình thường thôi. . . Thu!"

"Ồ? Đây không phải tại Lưu Vân Kiếm Tông nát đường cái phù hợp bảo kiếm sao? Vương Bình Thiên cư nhiên cũng có cất chứa? Nuốt mất đoán chừng có chút kinh nghiệm, thu!"

". . . Thu!"

". . . Thu!"

...

Tô Hạo tất cả đem trong kho phòng đồ vật đều cho thu lại, trong đó còn bao gồm một bộ "Tu La Huyết Thủ" công pháp cùng một bộ "Huyết Binh Quyết" công pháp.

Làm xong những cái này, Tô Hạo lại nhìn một chút có hay không đồ vật rơi xuống, lúc này mới đi về hướng kia phiến thạch bích cửa ngầm, nhưng lại tại hán chuẩn bị lấy tay thúc đẩy cửa ngầm ra ngoài thời điểm, hán bỗng nhiên sắc mặt kịch biến. . .

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Trận Pháp Cửa Ngầm

Một luồng mùi thơm xuyên thấu qua trên thạch bích cửa ngầm khe hở truyền vào Tô Hạo cái mũi, đối với cái này loại mùi Tô Hạo quen thuộc không thể lại quen thuộc —— đây là trên người Vân Yên Nhiên chỉ có mùi thơm của cơ thể, không giống lan, không giống quế, thanh thanh u u, lại làm hán cả đời khó quên!

Tô Hạo kia một đôi đang chuẩn bị dán lên cửa ngầm thủ chương, bỗng sờ sờ địa ngưng kết ở giữa không trung bên trong. Hán hơi hít một hơi khí, lúc này mới kiểm chế dưới nội tâm cuộn cuộn tâm tình, chậm rãi rút về rãnh tay, cẩn thận từng li từng tí địa lui cư đến nhà kho ở trong cự ly cửa ngầm xa nhất một góc.

"Luu Vân Kiếm Tông cư nhiên phái ra Vân Yên Nhiên tự mình đến lấy 'Thiên Phủ Chi Thư'! Vậy thì, loại bảo vật này chỉ có Vân Yên Nhiên đích thân đến, Vân Kiếm Phi kia cái lão hồ ly mới có thể yên tâm xuống được. . ." Tô Hạo hai con mắt híp lại suy nghĩ nói, thái dương cũng đã có mồ hôi rịn chảy ra.

Hán lúc này bất quá nguyên lực, nguyên khí kỳ ngũ trọng tu vi, một khi bị Vân Yên Nhiên phát hiện, đoạn không khả năng từ nguyên đan kỳ trong tay nàng chạy trốn!

"May mà Vân Yên Nhiên hẳn là xông thẳng lấy Huyết Trì hang đá đi, cũng không có phát hiện mật đạo ở trong có cửa ngầm tồn tại." Tô Hạo đo lường được nói, "Hay hoặc là. . . Chú ý tới cửa ngầm, lại tâm hệ 'Thiên Phủ Chi Thư' cho nên mới chưa có tới dò xét nơi này?"

Tô Hạo lắc đầu loại bỏ ý nghĩ này, Vân Yên Nhiên tuy ngạo khí chút, nhưng tuyệt không ngốc nghếch, trừ phi nàng căn bản sẽ không chú ý tới cửa ngầm tồn tại, bằng không tuyệt đối sẽ đi vào dò xét đến cùng.

Hiện tại Tô Hạo đối mặt vấn đề là —— ra ngoài, hay là không đi ra!

Ra ngoài, có khả năng ở trong Thương Châu Thành trực tiếp đối với Thượng Vân thần nhiên, cử tử nhất sinh; không đi ra. . . Như vậy trừ phi Vân Yên Nhiên tìm tới cửa, bằng không chính mình chính là tuyệt đối an toàn.

"Lấy Vân Yên Nhiên tính tình tuyệt đối sẽ không tại loại này địa Phương Lăng phí quá nhiều thời gian, tìm không được 'Thiên Phủ Chi Thư' nàng nhất định sẽ rời đi. . . Ta trước hết ở chỗ này hao tổn cái mười ngày nửa tháng rồi đi a!"

Tô Hạo nội tâm quyết định chú ý, dứt khoát liền trong góc khoanh chân ngồi xuống, lắc lắc đầu, không suy nghĩ thêm nữa chuyện Vân Yên Nhiên.

Tâm niệm vừa động, hệ thống màn sáng tự hành nhảy ra, lúc này huyết Binh thôn phệ tiến trình trên là 1.83%, tính một cái thời gian, cự ly hoàn toàn tiêu hóa còn có nửa tháng.

Tô Hạo cổ tay một phen, túi trữ vật liền xuất hiện ở trong lòng bàn tay. Dù sao nhân rồi không chuyện gì tình làm, hán dứt khoát liền lật lên vừa mới thu hoạch kia mấy bộ công pháp.

Hán trước lấy ra "Tu La Huyết Thủ" công pháp, tiện tay lật vài tờ liền ném vào túi trữ vật: "Đem bản thân tinh khí cùng người phạm tình huyết tương dung, lại chuyển hóa làm Huyết Sát chỉ lực. . . Thật sự là ngu xuẩn cực độ! Bản thân tinh khí đều chuyển hóa mất, còn thể nào đang tu luyện đồ trên đi xa hơn? Cho dù chín đạo Huyết Sát chỉ lực tương dung thật có thể đủ làm cho người ta tiến nhập trúc nguyên kỳ, đoán chừng người kia cùng cực cả đời cũng chỉ có thể dừng lại tại trúc nguyên kỳ khó tiến thêm nữa."

Hán lại lật trở mình "Huyết Binh Quyết". . .

"Nhân cấp hạ phẩm công pháp "Huyết Binh Quyết". . . Lấy người chỉ tinh huyết nuôi dưỡng ma Binh, thực hành đại thành thì có thể người Binh hợp nhất, thân thể có thể so với nguyên khí pháp bảo? Chỉ là sánh ngang nguyên khí sao. . . Còn chưa đủ ta một ngụm nuốt đây này! Đổ bỏ đi công pháp,

mất đi Vương Bình Thiên coi nó là thành đòn sát thủ tới luyện, đầu óc thật sự là trúng phong. . ." Nói qua lại trực tiếp đem nó ném vào túi trữ vật.

Lúc này Tô Hạo trong tay chỉ còn lại có "Nhất Hiệt Kiếm Chương" cùng "Trận Pháp Cửu Quyền".

"Xem trước một chút "Trận Pháp Cửu Quyền" a, danh tự nghe có điểm giống Độc Cô Cửu Kiếm, không biết có phải hay không là cũng như Độc Cô Cửu Kiếm như vậy trâu bò?" Tô Hạo trước đem "Nhất Hiệt Kiếm Chương" thu hồi, đón lấy cẩn thận từng li từng tí địa lật ra "Trận Pháp Cửu Quyền" phong bì, lộ ra một vài tựa hồ hắt cái gì hơi liên có thể đánh xơ xác lá khô tập sách. . .

"Cư nhiên thật sự có cửu cuốn?" Tô Hạo tâm tình thật tốt, vội vàng càng thêm cẩn thận đọc qua, đồng thời nỗ lực ghi nhớ mỗi một cuốn bên trong chỗ ghi lại nội dung.

Một lúc lâu sau, trên mặt của Tô Hạo hiển hiện nổi lên một tia thần sắc quái dị; hai canh giờ, Tô Hạo nhớ kỹ trọn cửu cuốn nội dung, nhưng mặt mũi tràn đầy vẻ kinh dị, hần nhẹn không được lại từ đầu tới cuối một lần nữa nhìn một lần.

Lại hơn một canh giờ đi qua, Tô Hạo hít sâu một hơi, đem "Trận Pháp Cửu Quyền" đặt tại một bên.

Xoa xoa huyết thái dương, Tô Hạo mặt mũi tràn đầy khuôn mặt u sầu, bất đắc dĩ nở nụ cười khổ, "Chín bản tập sách thêm vào cư nhiên mới giảng giải một cái trận pháp? Còn là một cái nhất cơ sở nhập môn trận pháp? Ghi này bộ đồ vật người nghĩ thế nào, một cái cơ sở trận pháp cư nhiên lật qua lật lại hóa giải vô số lần. . . Máu chốt là ta cư nhiên thật sự triệt để nhớ kỹ kia cửu cuốn nội dung!"

"Trận Pháp Cửu Quyền" bị đặt tại một bên, vốn là khô bại như lá trang giấy tiếp xúc lạnh buốt phiến đá, lập tức bùng địa một tiếng phá toái trở thành vô số mảnh vụn. . .

Tô Hạo liếc qua đầy đất mảnh vụn, liếc mắt, bỗng nhiên chú ý tới "Trận Pháp Cửu Quyền" mảnh vụn bên trong có cái gì trắng chói sáng lóng lánh đồ vật. . .

"Ai ôi!!! Đây là. . .!" Tô Hạo nhìn không được tại trong lòng kinh hô một tiếng, kia trắng chói sẽ không phải là. . . Sẽ không phải là. . .

Quả nhiên là ngọc giản! Một mai ngọc giản!

Không đúng! Dường như có chín miếng!

Bất quá dường như không phải là ngọc giản. . .

Tô Hạo lấy tay mở mạnh mảnh vụn, ầm ầm tâm động địa nhật lên chín miếng ngọc phiến.

Đây là một cái phá toái ngọc giản, tổng cộng chín miếng mảnh vỡ, Tô Hạo đem chúng chấp vả, vừa vụn đã trở thành một cái ngọc giản.

"Điều bề như vậy a, tựa hồ cũng không có gì lớn dùng. . ." Tô Hạo có chút lo lắng mà nhìn chấp vả lên ngọc giản, như trước chưa từ bỏ ý định mà đem cái trán dán tới, thử nhìn có thể hay không cảm nhận được cái gì tin tức.

Sau một lát, Tô Hạo thất vọng thờ dài: "Cho dù ngọc giản hoàn hảo, ta không có thần thức cũng căn bản nhìn không đến ngọc giản bên trong đồ vật a. . ."

Bất đắc dĩ lắc đầu, Tô Hạo đang chuẩn bị đem ngọc giản thu hồi, bên người một đạo động tĩnh khiến cho hần cả kinh.

Hần vội vàng quay đầu đi chỗ khác, liền thấy được kia nguyên bản phá toái trở thành mảnh vụn cửu sách trang giấy bỗng nhiên không hòa tự đốt lên, về sau kia thiêu đốt hình thành tro tàn trên không trung biến thành một thiên văn tự. . .

"Ta cả đời say mê trận đạo, làm bất hòa thân bằng, Lôi Nham Cốc bế quan hơn ngàn tái, cho dù hiểu thấu đạo mấy trận lại có thể thế nào? ! Ngàn năm thương hải tang điền, chỗ ở cũ không hề! Thân bằng không hề! Thế nhi phụ lão đều hóa đất vàng, ta có thể như thế nào? ! Ta lại có thể thế nào? ! Cửu trận đều thông, cũng hết cách xoay chuyển, làm gì được! Làm gì được! !"

Kim sắc văn tự phiêu phù ở không trung nháy mắt, về sau cùng với tro tàn triệt để tiêu tán, không có lưu lại một chút dấu vết.

Tô Hạo trầm mặc nửa ngày, không khỏi sâu kín thờ dài. Hần vốn tưởng rằng này sẽ là chỉ dẫn hần tu luyện khẩu quyết, không nghĩ được lại là một vị lão tiền bối trước khi lâm chung tuyệt vọng bi thương đáy lòng hò hét.

Không có nhiều đi tồn thương xuân thu buồn, Tô Hạo liền đem suy nghĩ kéo lại, nếu như này chín miếng ngọc phiến không có phản ứng gì như vậy hần nhìn chăm chăm nhìn lại lâu cũng là phí công. Có câu là không thể lập tức có hiệu lực bảo bối cùng đồ bỏ đi không có gì khác nhau, Tô Hạo đem chúng vô tình ném vào trong túi trữ vật. . .

"Bất quá vị tiền bối kia trong lời nói nhắc đến Lôi Nham Cốc đáng ta chú ý một chút. . . Nếu như hần ở đằng kia bế quan ngàn năm, như vậy chung quy sẽ lưu lại mấy thứ gì đó cảm ngộ. Tương lai ta nếu là muốn lĩnh hội trận đạo, ngược lại là có thể đi như vậy nhìn xem."

"Được rồi, rốt cục đến phiên ngươi! "Trận Pháp Cửu Quyền" dạy cho ta một cái nhập môn trận pháp, hi vọng ngươi có thể cho ta điểm kinh hi a!" Tô Hạo tràn đầy chờ mong địa lấy ra "Nhất Hiệt Kiếm Chương", này một tờ lá vàng trang giấy xúc cảm ôn mát giống như nhuyễn ngọc, cho Tô Hạo một loại cực kỳ cảm giác quen thuộc.

. . . . . Đây một trang giấy trắng. . .

Tô Hạo mãnh liệt nghĩ tới điều gì, nó tìm đập cũng không khỏi địa bắt đầu gia tăng tốc độ, không chút do dự, hấn phá vỡ đầu ngón tay đem một giọt tinh huyết nhỏ tại "Nhất Hiệt Kiếm Chương". . .

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: 1 trang kiếm chương, 1 thức kiếm quyết

Đem tinh huyết nhỏ tại kim bạc trên, Tô Hạo đem toàn bộ lực chú ý đều tập trung vào trên người của nó, trong mắt tràn đầy chờ mong cùng thấp thòm, hấn tại chờ đợi. . . Chờ đợi là một loại hiện tượng xuất hiện!

Chỉ thấy mỏng như cánh ve lá vàng bỗng nhiên nhảy lên một chút, Tô Hạo một lòng lập tức tóm, ngay sau đó hấn nhỏ tại lá vàng trên tinh huyết liền lấy một loại mất thường có thể thấy tốc độ thâm thấu tiến vào, làm vết máu biến mất thời điểm, lá vàng liền hòa tan làm một bãi thoáng như trạng thái dịch như hoàng kim vật chất.

"Quả nhiên là cái dạng này được!" Bởi vì quá kích động, Tô Hạo thậm chí quên hô hấp.

Tại trí nhớ của đời trước, liền xuất hiện qua như vậy một tờ lá vàng. Đó là "Hấn" tại Lưu Vân Kiếm Tông trong Tầng Thứ các trong lúc vô tình đọc qua điển tịch, tại một quyển sách cũ trong trang gấp phát hiện, kia một trương lá vàng trên ghi lại nhất thức kiếm chiêu, nhưng tiền thân lại đến chết cũng không có điều hiểu thấu đáo.

Về sau hấn nghe nói Lưu Vân Kiếm Tông Lưu Vân kiếm quyết chính là lai nguyên ở một tờ giấy vàng, chỉ bất quá kia một tờ giấy vàng lại sớm đã tiêu thất tại lịch sử trong phong trần.

Khi đó hấn gần như có thể xác định kia một tờ giấy vàng ghi lại chính là chân chính Lưu Vân kiếm quyết, chỉ bất quá tiến nhập Tầng Thứ Các cơ hội ngàn năm một thuở, hấn từ đầu đến cuối không có đạt được lần thứ hai tiến nhập cơ hội.

Hiện giờ lại một lần nữa thấy được tương tự kim trang, Tô Hạo làm sao có thể đủ không kích động?

"Hấn là Lưu Vân Kiếm Tông kiếm quyết còn không hoàn chỉnh? Cộng thêm này một tờ mới là hoàn chỉnh Lưu Vân kiếm quyết?" Tô Hạo nuốt nước miếng một cái, dần xuống tâm tình kích động, thủ dụng ý niệm câu thông kia đoàn chất lỏng.

Quả nhiên, có thể nhỏ máu nhận chủ vật phẩm phần lớn là Thông Linh chi vật, kia trang lá vàng cũng không ngoại lệ. Hoàng kim chất lỏng phát ra từng sợi nhu hòa quang huy, về sau biến thành một đạo dây nhỏ trực tiếp chui vào mi tâm Tô Hạo.

Một cỗ xa xưa khí tức, bỗng nhiên tràn ngập Tô Hạo toàn bộ thể giới.

Rất nhanh, khí tức tiêu thất, thể giới trở nên âm đạm.

Ngay tại thiên địa đều đem hăm vào yên lặng thời điểm, một chút hàn mang kinh sợ hiện.

Kia một chút hàn mang, tựa như xuyên thấu muôn đời phóng tới, đem ngàn vạn sợi phong mang cô động, phát ra xuyên qua trăm ngàn muôn đời một kích.

Ông ~~~

Hàn mang run rẩy, âm thanh như Long Ngâm.

Nó bỗng dừng trì trệ, hóa thành trăm ngàn vạn đạo kiếm mang che kín đen kịt không gian, hình thành một mảnh kiếm thể giới.

Một mảnh thâm thúy xa xưa Cổ Đạo, đột ngột địa xuất hiện ở kiếm trong thể giới.

Kiếm giới khẽ run, phương xa khung lung, một mảnh Hồng Hà dâng lên, đốt lên nửa cái thể giới.

"Một chút hàn quang, ba Thiên Kiếm mang; sâu kín Cổ Đạo, Hòa Vũ Diệu Dương."

Thế giới phá toái, lộ ra 16 cái lưu chầy hỏa điểm kim quang cổ vắn, mãnh liệt ánh lửa tựa như một vòng Liệt Dương, chiếu rọi được Tô Hạo thần hồn rung động.

...

Cửa ngòm trong mật thất, thân thể của Tô Hạo bảo trì hoàng kim chất lỏng chui vào mi tâm thì đáng dấp, thời gian chậm rãi trôi qua, hấn lại tựa như một tôn điêu khắc, đắm chìm tại kia kỳ diệu ý cảnh thế giới bên trong, cảm thụ được điểm một chút hàn quang, từng sợi kiếm mang, cảm thụ được kiếm thể giới mệnh mông cùng kia phần mặt trời lằng không không lồ. . .

Không biết đi qua bao lâu thời gian, Tô Hạo thân hình khẽ run, tiếp theo chậm rãi mở hai mắt ra. Đen kịt hai con ngươi chỗ sâu trong, phảng phất có một vòng Liệt Dương ẩn nấp.

"Diệu Dương Kiếm Quyết. . ." Tô Hạo lại lần nữa nhắm mắt lại trầm ngâm, nhớ lại lúc trước cảm nhận được từng màn, cảm ngộ kiếm quyết bên trong từng cái chữ thâm ý.

Một canh giờ đi qua, Tô Hạo hiểu một ít, dưới tay phải ý thức địa bấm véo cái kiếm quyết, theo sau chính mình cảm ngộ làm ăn múa. Hấn chỉ, chọt nhanh chọt chậm, thì gấp thì trì hoãn, nhanh thì như một luồng u quang, chậm thì lại phảng phất câu dẫn ra một mảnh kiếm quang. . .

Đột nhiên, Tô Hạo lông mi nheo một cái, khoe môi nhấc lên một tia đường cong, hấn thân tùy ý động, trở tay chỉ!

Đầu ngón tay, một vòng Liệt Dương dâng lên!

"Hóa Vũ Điểm Dương Thiên!"

Oanh!

Một đạo màu đỏ thẫm kiếm mang tiêu xạ, động đến toàn bộ nhà kho khí tức, mãnh liệt cọ rửa tại nhà kho một góc, nhất thời thạch bích tan rã, lộ ra một cái nửa trượng sâu thien cái hố nhỏ. Cái hố nhỏ ở trong, vẫn còn bị nhiệt độ cao nóng chảy nham tương tại chậm rãi lưu động.

Tô Hạo mở mắt ra,

Nhìn nhìn kiệt tác của mình, trong lòng dâng lên một vòng mãnh liệt vui sướng.

"Thật cường đại kiếm quyết! Một ngón tay đưa ra, giống như mặt trời mới lên ở hướng đông, nếu như là ta lấy kiếm khí pháp bảo đánh ra này đạo kiếm quyết, uy lực há lại lật lên gấp đôi đơn giản như vậy?"

Trong lòng Tô Hạo bỗng nhiên dâng lên một cổ hào hùng, nếu như loại này thời điểm hấn lại đi đối mặt Vương Bình Thiên, mặc dù đối phương té ra huyết Binh toàn lực hành động, cũng chưa hấn là chính mình Diệu Dương Kiếm Quyết hợp lại chi tướng!

"Có át chủ bài, ta đối mặt trực nguyên kỳ sơ kỳ phía dưới tu sĩ dĩ nhiên không sợ!"

Tô Hạo tâm tình thật tốt, nhin không được muốn cười to, chọt nhớ tới mình còn vị trí nhà kho, nhất thời như bị giội gáo nước lạnh vào đầu lập tức bình tĩnh lại —— bên ngoài Vân Yên Nhiên còn không biết rồi đi không có, chính mình lại vô ý thức địa dùng Diệu Dương Kiếm Quyết đưa tới động tĩnh lớn như vậy. . .

"Đình, chúc mừng {Kí Chủ} thôn phệ Huyết Binh Quyết Dao Binh, ban thưởng điểm kinh nghiệm EXP 100, ban thưởng hệ thống điểm kinh nghiệm EXP 100 điểm." Bảng lãnh hệ thống thanh âm nhắc nhở tại lúc này vang lên, cho Tô Hạo một cái kinh hãi vui mừng, hệ thống màn sáng, số liệu khởi đầu đổi mới.

"Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống (LV1): 700/1000

{Kí Chủ} : Tô Hạo

Điểm kinh nghiệm EXP: Nguyên lực, nguyên khí kỳ (lực trọng): 0/100

Công pháp:

Không

(chú thích: {Kí Chủ} đã kích hoạt kiếm quyết 'Diệu Dương', Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống thăng cấp sẽ biểu hiện) "

"Việc binh đao tiêu hóa?" Tô Hạo chớp hai mắt, tiêu hóa kia biểu diễn cần mười lăm ngày thời gian, cũng chính là chính mình từ dẫn động lá vàng nhập vào cơ thể đến bây giờ đã qua nửa tháng. Thời gian lâu như vậy đi qua, lấy Vân Yên Nhiên tính tình tuyệt đối sẽ không ở chỗ này.

Tô Hạo cẩn thận từng li từng tí địa tới gần cửa ngòm, quả nhiên loại Vân Yên Nhiên kia chỉ có mùi thơm của cơ thể sớm đã tiêu tán. Trong lòng của hấn mỉm cười, quay đầu lại nhìn nhìn nhà kho, xác nhận không có buông tha bất kỳ một kiện chiến lợi phẩm, thúc đẩy cửa ngòm tiến nhập mật đạo.

Lúc Tô Hạo xuất hiện ở Tầng Thứ Các ngoại thời điểm, dĩ nhiên là trăng sáng nhô lên cao nửa đêm. Hiện giờ Vương Phủ bố cục đại biến, hiển nhiên Vương Bình Thiên vừa chết, Vương gia lớn như vậy cơ nghiệp sớm đã bị Thương Châu Thành bên trong thế lực khác chia cắt.

Tô Hạo cũng sẽ không đi thờ dài cái gì, thế giới này không thể so với Địa Cầu, chịu thua thiệt có thể nói rõ lý lẽ, có oán giận có thể chống án. Nơi này căn bản chính là so với lớn chừng quả đấm địa phương, cường giả vì tôn, mạnh được yếu thua, chính mình cường đại mới là thật, cái khác đều là mây bay.

Dưới ánh trăng, Tô Hạo tại trên mái hiên nhảy vọt, như hắc tuyến rời đi Thương Châu Thành, độn vào mệnh mông bóng đêm.

Cũng không lâu lắm, Tô Hạo liền ngừng tại một giong suối nhỏ biên, thanh tẩy một cái thân thể, thay đổi một thân từ Vương gia cướp sạch tới quần áo và trang sức, tìm khối nham thạch, nhắm mắt ngủ đi.

Dài đến một tháng chém giết, cũng không có nghỉ ngơi thật tốt qua, tuy nói Tô Hạo hiện giờ bởi vì tu luyện mà thời khắc tinh lực dồi dào, thế nhưng giác ngộ loại này khắc ở nội tâm người địa cầu phù hợp sinh hoạt tập quán cũng không phải là dễ dàng như vậy vứt bỏ.

Bất quá Tô Hạo còn không có ngủ, một cái dị biến liền đem hắn mãnh liệt bùng tỉnh, hắn nhanh chóng nâng lên tay phải, mục quang gắt gao tập trung vào đi qua. Liền thấy được hắn trong lòng bàn tay phải búa vãn, đột nhiên không hề có dấu hiệu địa nhảy bắt đầu chuyển động. . .

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Đệ 4 bản Thiên Phủ Chi Thục, Lạc Hồng Hà

"Đây là. . . ? !"

Tô Hạo mở to hai mắt nhìn nhìn chăm chăm búa vãn, chỉ cảm thấy trong lòng bàn tay chảy xuôi nổi lên một loại ôn nhuận như nước cảm giác, đón lấy búa vãn in dấu ngấn hơi hơi nhúc nhích, liền dẫn động trong không khí mỏng manh linh khí đan chéo ra màu vàng lợt búa thân.

Búa đá vào tay, như nắm Noãn Ngọc, nhu hòa vàng sáng đem khuôn mặt của Tô Hạo ánh vào trong suối.

Một đạo tin tức từ búa thân truyền tới Tô Hạo trong đầu, làm nó tinh thần chấn động.

Tô Hạo lập tức ngoặt đầu nghiêng nhìn chân trời sao mãn, lẩm bẩm nói: "Cuối cùng một mai Thiên Phủ Chi Thục xuất thế sao. . . Không nghĩ được búa đá rõ ràng còn có thể chỉ dẫn chủ nhân tìm kiếm còn lại Thiên Phủ Chi Thục!"

"Có ý tứ!" Liềm liềm khòe môi, Tô Hạo trong mắt dâng lên vẻ mong đợi. Trải qua cân nhắc lợi hại, hắn còn là quyết định đi Thiên Phủ Chi Thục xuất thế phương vị bác một phen cơ duyên.

Thành cái gọi là cầu phú quý trong nguy hiểm, búa đá đều giúp người chỉ đường, người há có thể kinh sợ?

"Bảo vệ tánh mạng thứ nhất, ăn ý đệ nhị!" Tô Hạo chặc chặc lưỡi, chột bàn chân khẽ giậm chân mặt đất, dọc theo dòng suối khởi đầu hướng về búa đá chỉ dẫn phương hướng bốn tẩu.

. . .

Một loại vị trí Mật Lâm Chi, một đạo di động bên trong bóng hình xinh đẹp bỗng nhiên đề xuống thế, chân ngọc điểm nhẹ đầu cành, thân thể mềm mại ngạo nghễ mà đứng.

Người mặc dù tĩnh, mà phong không thôi, áo tơ trắng giương nhẹ, nàng sinh lòng một tia cảm ứng, lúc này cổ tay một phen, khéo léo đẹp đẽ Thiên Phủ Chi Thục liền hiển hiện trong lòng bàn tay.

"Đệ tứ đem Thiên Phủ Chi Thục xuất thế. . ." Dù là xưa nay gặp không sợ hãi nàng, cũng là vì cái này đột nhiên tin tức kinh ngạc một cái chớp mắt.

Đôi mắt đẹp ở trong lướt qua một tia ánh sáng lạnh, nàng hừ lạnh một tiếng, té ra một đạo truyền tấn kiếm phủ, tiếp theo thân hình lộn trở lại, đối với Thiên Phủ Chi Thục chỉ dẫn phương vị phiêu hốt mà đi.

. . .

Một âm u đại diện bên trong, một vị nam tử cơ bắp một tay bấm niệm pháp quyết, tay kia cầm một chuỗi tinh xảo búa hình cái chìa khóa, khoanh chân

mà ngồi tại một đoàn khói đen ở trong. Tại nó quanh thân, màu tím đen vàng sáng chìm chìm nổi nổi, tựa như thôn vân thổ vụ.

Bỗng nhiên vàng sáng tri tri, tiếp theo đều bị nam tử nội liễm trong cơ thể, hần rồi đột nhiên trợn mắt, mục quang như điện, âm trầm như vụ.

"Đệ tứ đem Thiên Phủ Chi Thục xuất thế! Dương Xung kia cái con riêng quả nhiên là cái phế vật, Ảnh Ma Tông tam đại kỹ tu luyện hai hạng cũng không có có thể từ Lưu Vân Kiếm Tông nô tài trong tay vào tay đệ tam đem Thiên Phủ Chi Thục. Xem ra này đệ tứ đem muốn tới tay, còn phải ta tự thân xuất mã mới được."

...

Dọc theo dòng suối nhỏ một đường tiến lên, thẳng đến phương xa mặt đất tuyến thượng xuất hiện đệ nhất bãi ngân bạch sắc, Tô Hạo mới thả chậm một ít bước chân, sờ lên xi xào gọi bụng, bất đắc dĩ nở nụ cười một chút, sau đó từ trong túi trữ vật tiện tay lấy ra một khối Thâm Hải Trầm Thiết ném vào trong miệng, nhai nhai nuốt xuống bụng. . .

"Có Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống, ăn cái gì đều lấp bao tử, chỉ là không có kinh nghiệm. . . Bất quá lại như vậy ăn hết, sợ là liên binh thường đồ ăn là vị đạo trưởng nào đó đều nhanh quên." Tô Hạo tự giễu cười cười, tiếp theo dõi mắt trông về phía xa, rốt cục thấy được Thương Châu Thành biên giới. Mà búa đá cảm ứng, cũng là càng mãnh liệt lên.

"Xem ra cự ly Thiên Phủ Chi Thục vị trí đã không xa."

Tô Hạo tăng nhanh tốc độ, ra Thương Châu Thành khu vực, hần rõ ràng cảm thấy thiên địa linh khí trở nên thoáng mỏng manh một ít, mà trong không khí thì càng nhiều hơn một phần ẩm ướt cùng nhẹ nhàng khoan khoái.

Phương xa cây cối xanh um tươi tốt, lá xanh dập dờn theo gió đông đưa, một mực kéo dài đến tận chân trời với những dãy núi mông lung.

Tô Hạo chui vào rừng rậm, gần nửa ngày tại một mảnh vô cùng rộng lớn sông ngòi trước mặt dừng bước.

Con sông này thanh tịnh thấy đáy, có thể chiếu ra thiên không vân thái,

Đơn độc không thấy một mảnh du ngư một điểm bụi bặm, cũng không có Tô Hạo cái bóng. Hết lần này tới lần khác con sông này cứ như vậy lẳng lẳng nằm ở ở đây, phân ra Rayane yên tĩnh, mà như vậy loại quý dị an bình, cho Tô Hạo một loại không quá cảm giác thoải mái.

"Nước sông này, tuyệt đối dụng không được, hay là cẩn thận thì tốt hơn."

Tô Hạo lại dọc theo bờ sông hành tẩu một canh giờ, như trước không thấy bờ sông biên có bất kỳ động vật qua lại, phảng phất điều này sông đã trở thành sinh mệnh cấm khu, đồng thời hần cũng xác định Thiên Phủ Chi Thục ngay tại bên kia bờ sông son mạch bên trong.

"Ồ, đó là cái gì?" Tô Hạo dừng sờ, cách đó không xa có một gian cũ nát nhà tranh xuất hiện ở trong tầm mắt của hần, "Loại địa phương này còn có thể ở người? Sự tình xuất khác thường tất có yêu a!"

Tô Hạo căn bản không có tới gần tiểu phá nhà tranh ý tứ, loại này thời điểm an toàn nhất cách làm hần phải là đường cũ phản hồi.

Tô Hạo quay đầu liền đi, còn chưa đi ra rất xa cũng cảm giác dưới chân mặt đất có chút rung động, ngay sau đó liên tiếp dồn dập tiếng vó ngựa liền từ Mật Lâm Chi truyền ra bên ngoài. . .

Tô Hạo trong lòng cảnh giác, lập tức nhảy lên, bí mật đến bên cạnh Cự Mộc um tùm chạc cây, tầm mắt xuyên thấu qua cành lá khe hở nhìn lại, liền gặp được đội nhân mã này một đường giờ lên mảnh lớn bụi đất cùng lá khô từ đằng xa mà đến, từng đợt đâm tiêu thanh âm, kẹp ở lấy cuồng loạn tiếng vó ngựa vang lên.

"Ha ha ha, Thiếu chủ khí vận quả thực là không sai, Lô Định Thiết Thụ ngàn năm một lần luân hồi, mỗi trăm năm mới có thể thu hoạch một đoạn lô định cảnh, trong tộc đợi mấy đời người, cuối cùng vẫn còn đến phiên Thiếu chủ tới thu hoạch!"

"Thiếu chủ khí vận gia thân, bằng chừng ấy tuổi đã là nguyên lực kỳ ngũ trọng người, chỉ cần có thể đạt được Tiên Thiên Thánh tông thưởng thức, tương lai thành tựu tất nhiên không nhỏ!"

"Vậy là! Lô định cảnh mỗi trăm năm thu hoạch một lần, Lôi Nham Cốc mỗi 300 năm mở ra một lần, vừa lúc lần này thời cơ trùng điệp, trong tộc đem thu hoạch lô định cảnh giao nạp đi lên, Tiên Thiên Thánh tông hẳn sẽ ban tặng hạ xuống một cái tiến nhập Lôi Nham Cốc danh ngạch."

"Ta nghe nói tiến nhập Lôi Nham Cốc liền cần đeo lấy lô định cảnh vì nguyên vật liệu luyện chế hộ thân pháp khí, trong tộc nộp lên trên nhiều như vậy lô định cảnh, nếu là Tiên Thiên Thánh tông còn không chịu cho dưới phát một kiện hộ thân pháp khí, quả nhiên là rét lạnh gia chủ đại nhân cùng Thiếu chủ tâm. . ."

"Hần là không đến mức a?"

"Được rồi, đều cho ta an tĩnh chút! Tuổi già cô đơn lúc này thanh tu, có thể không được phép ồn ào."

"Dạ dạ dạ. . ."

"Lôi Nham Cốc? Đây không phải là sáng tác " Trận Pháp Cửu Quyển " vị tiền bối kia nhắc đến địa phương sao?" Tô Hạo trốn ở chạc cây, không khỏi khẽ nhủ mảy, "Nghe tựa hồ là một cái sắp tới sẽ mở ra tương tự phó bản các loại địa phương a. . . Bất quá Lô Định Thiết Thụ cùng lô định cảnh là vật gì? Lại có thể luyện chế tương tự thông hành bài cũng như pháp bảo?"

Tô Hạo cũng không có như vậy, hần liền ẩn nấp tại chạc cây, mục quang gắt gao tập trung vào kia một đội nhân mã, đón lấy liền thấy được bọn họ dừng lại tại cách đó không xa kia cái cũ nát nhà tranh lúc trước.

Không ra một canh giờ, bọn họ liền đem một cây to lớn chạc cây hình dáng vật thể từ trong túp lều lấy ra, sau đó gói tại đi theo vận chuyển trên xe ngựa chuẩn bị rời đi.

Cuối cùng vị kia Thiếu chủ từ trong túp lều đón một vị lão già xuất ra, không biết hai người nói chuyện với nhau qua cái gì, lão già vậy mà theo sau kia một đội nhân mã một chỗ rời đi nhà tranh. . . Tô Hạo thật xa nhìn lại, chỉ có thể cảm giác được vị lão già kia rời đi trước trạng thái có chút thần thái trước khi xuất phát vội vàng.

Thế nhưng là lão già đem đi không đi, không biết là nghĩ tới điều gì, bỗng nhiên vỗ đầu một cái lại từ dưới lưng ngựa tới.

Hắn đục ngầu lão trong mắt bỗng dung lướt qua một vòng tinh quang, trong miệng thì thảo, đầu ngón tay vàng sáng bay lên, cổ tay tung bay, từng đạo rất nhỏ thiên địa linh khí bị hắn động đến, hình thành từng đạo minh văn lơ lửng trên không trung. Đón lấy hắn lại ném ra một mai ngọc trầm, sau đó vung tay lên, những cái kia minh văn liền vây quanh ngọc trầm bay múa một tuần sau chui vào nhà tranh xung quanh mặt đất.

Làm xong đây hết thấy, hắn mới an tâm trên mặt đất ngựa rời đi.

Móng ngựa giờ lên mảnh lớn bụi đất, Tô Hạo nhìn cách đó không xa trong đội xe kia vừa dứt hiện ra kim loại sáng bóng chạc cây, không khỏi mục quang ngưng tụ: "Vậy là lô định cảnh sao. . . Thoạt nhìn liền không phải tầm thường chạc cây a!"

Thẳng đến phương xa giờ lên bụi đất đều tản mát, Tô Hạo mới thu hồi ánh mắt, tầm mắt chậm rãi di động, cuối cùng tràn đầy lửa nóng địa rơi vào kia đang lúc cũ nát nhà tranh.

"Lô Định Thiết Thụ tựa hồ. . . Ngay ở chỗ đó a!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Sơ thí kiểm quyết, Lô Định Thiết Thụ

"Lô Định Thiết Thụ tựa hồ. . . Ngay ở chỗ đó a!"

Tô Hạo liếm liếm bờ môi, lộ ra một tia cười yếu ớt, lại lần nữa xác nhận hoàn cảnh chung quanh vô cùng an toàn liền từ cành lá đang lúc lộ ra thân ảnh, về sau như châu chấu mấy cái lên xuống đi tới kia đang lúc cũ nát nhà tranh lúc trước.

Nhìn nhìn bên chân kia một đạo chui vào lá khô chổng chất nhẹ nhàng in dấu ngón, cảm thụ được trong không khí không quá cũng như linh khí ba động, Tô Hạo vuốt cằm suy tư: "Trận pháp sao. . ."

"Không nhìn ra kia Lão Đầu Nhi còn là một trận sư, cũng không biết đó là một cái trận pháp gì, lung tung tiến vào có hay không nguy hiểm?" Hắn dọc theo in dấu ngón vòng quanh nhà tranh đi vài vòng, lại nhìn một chút kia giẫm rãnh tại nhà tranh trước ngọc trầm, suy nghĩ một lát, bỗng nhiên vỗ đầu một cái: "Choáng váng! Chính ta không phải là cái trận sư sao?"

Trước kia học xong một cái nhập môn cơ bản trận pháp, một mực không có học đến nỗi dùng, hiện giờ dùng để dò xét dò xét trận pháp môn đạo có lẽ là cái không tệ lựa chọn.

Tô Hạo ý nghĩ nhất định, lập tức khởi đầu nghiên cứu linh hội sơ cấp trận pháp. May mà vừa mới lão già bày trận thời điểm hắn liền trốn ở âm thầm, bởi vậy kết hợp chính mình sở học nghịch hướng suy luận lên thật cũng không khó như vậy.

Một phút đồng hồ, Tô Hạo phát hiện trận pháp này hắn là chỉ là một cái phòng ngừa ngoại nhân tiến nhập phổ thông trận pháp mà thôi, liền ngay cả nhất giai trận pháp cũng không tính.

"Dưới sự gấp gáp tất có lỗ thủng, lão nhân kia thật sự là tự tin có chút hơi quá." Tô Hạo hít một hơi, huy kiếm chính là chém.

Chỉ thấy kiếm mang như kinh hải thoáng hiện, mang theo một luồng hàn quang lẳng lẽ địa rơi xuống.

Keng!

Như gỗ cổ chung đồng dạng thanh âm rồi đột nhiên vang lên, từng đạo minh văn bỗng nhiên xuất hiện ở kiếm mang phía dưới vị trí, theo sát một đạo sóng khí tự mình văn cùng kiếm mang giao phong vị trí khuếch tán, lôi kéo to lớn lực phản chấn truyền tới tay của Tô Hạo cổ tay, suýt nữa làm kiếm trong tay hắn rời tay.

"Lợi hại a!" Tô Hạo đề xuống trong cơ thể có chút cuộn cuộn khí huyết, hắn chú ý tới tại kiếm mang rơi xuống thời khắc phòng ngự trận rõ ràng là ngăn không được, nhưng lại tại khi đó tất cả minh văn đều tách ra sáng rọi, mà hắn kiếm mang uy lực cũng liền chẳng khác nào là bị tất cả minh văn tách ra gánh chịu hạ xuống.

Tô Hạo lại dùng bất đồng trình độ lực lượng phân biệt công kích một chút trận pháp, kết quả kia cái pháp trận nhưng như cũ kiên đỉnh ở đằng kia cứng mềm không ăn.

"Xem ra lão nhân kia thật sự có vài phần bản sự, bắt quá đều bỏ ra lớn như vậy khí lực, ta cuối cùng không thể tay không mà về a?"

Tô Hạo thối lui vài bước, nắm chặt kiếm trong tay, đón lấy hít sâu một hơi, cổ động chân khí đều thúc dục Diệu Dương Kiếm Quyết. . .

"Loại cảm giác này. . . ? !"

Tô Hạo chấn động, nguyên bản tay hắn bóp kiếm chỉ tu luyện Diệu Dương Kiếm Quyết thời điểm khá tốt hảo, nhưng hôm nay nắm chặt lên kiếm, chân khí trong cơ thể giống như là mở ra van cũng như đều hướng về bảo kiếm bên trong dừng mãnh lao tới.

Nguyên bản màu xám bạc mũi kiếm, hiện giờ như là lưu động nham tương đồ trong thấu kim, phảng phất muốn hoá tắng. Trên mũi kiếm tản ra cực hạn nhiệt độ cao, làm không gian chung quanh đều mờ mờ bớp méo lên.

"PHÁ...!"

Tô Hạo nhắc tới một hơi đâm ra một kiếm, kiếm mang tựa như một đạo bắn ra nóng rực nham tương.

Mũi kiếm đụng chạm lấy trận pháp trong chớp mắt, vô số minh văn tại cùng thời khắc đó từ trong lòng đất sáng lên, ngọc trầm lập lòe quang huy, mang theo một đạo trầm trọng lực lượng chấn mũi kiếm lúc trước.

Thế nhưng là sau một khắc, mũi kiếm hóa thành màu vàng đỏ, kia một đạo đủ để khiến không khí vận vẹo cực hạn nhiệt độ cao âm âm bạo phát!

Răng rắc. . .

Vết rạn lấy kiếm mũi nhọn làm trung tâm khuếch tán, như giống mạng nhện lan tràn toàn bộ pháp trận, ngay sau đó chỉ nghe được "Bành ~~~" một tiếng, com trái đồng dạng trận pháp liền bị sống sờ sờ xông hủy!

Chi kia với tư cách là mất trận ngọc trầm nhất thời trèo lên vô số vết rạn, về sau ca địa một tiếng bẻ gãy đi, vô số minh văn hào quang cũng thoáng cái âm đạm xuống.

Nhà tranh không gian chung quanh, tràn ngập hỏa diễm khí tức, liền ngay cả Tô Hạo người khởi xướng cũng theo đó ghé mắt.

Chiều này dùng ra, Tô Hạo chỉ cảm thấy thoát lực rất, đứng yên chỗ cũ điều tức một lát rồi mới vuốt thuận khí tức, mà nó bảo kiếm trong tay, thoát nhìn cũng đã là có chút tổn hại.

"Lần đầu tiên thử Diệu Dương Kiếm Quyết liền phát huy ra như vậy uy lực khủng bố, đối đãi ta triệt để nắm giữ, uy lực của nó chẳng phải là còn muốn lật lên vài lần? Chỉ bất quá một chiều này đối với kiếm yêu cầu cũng cực kỳ hà khắc a. . ."

Cảm khái về cảm khái, uy lực của Diệu Dương Kiếm Quyết vẫn rất dễ cho Tô Hạo hài lòng. Không hổ là "Nhất Hiệt Kiếm Chương" ghi lại đủ để sánh ngang Lưu Vân Kiếm Tông trấn tông kiếm quyết chiêu thức, sơ thi đao mổ trâu liền không giống bình thường!

...

Tiến nhập nhà tranh, Tô Hạo vì cảnh tượng trước mắt cảm thấy một hồi kinh dị.

Nhà tranh ở trong hoàn cảnh, quả thật có thể dùng xa hoa để hình dung, hoàng Chén Vàng, bạch ngân ghế bành, bạch ngọc giường. . . Nhìn Tô Hạo hoa mắt, liền ngay cả trên vách tường chỗ treo đông cung đồ, cũng là dùng hoàng kim phiêu lên được!

"Thật là một cái ra vẻ đạo mạo lão Tô hạo nhìn không được xem thường một phen, ai có thể kia đang lúc thoát nhìn rách nát không chịu nổi tùy thời hội nghiêng sập nhà tranh, nội bộ dĩ nhiên là bức này hoa lệ trang hoàng?"

"Rõ ràng còn dám đem loại vật này treo được như vậy làm người khác chú ý, vô si!" Âm thầm phun một câu, Tô Hạo thở dài, bẹp một tiếng đem đông

cung đồ từ trên tường gãy, đứt vào túi trữ vật. . .

"Những vật này ta muốn là đều cầm, tựa hồ không tốt lắm đâu. . ." Tô Hạo quét mắt một vòng, bắt quá nghĩ lại lại vừa nghĩ, "Những cái này hẳn là đều là Tiên Thiên tông đồ vật a, nghĩ đến lớn như vậy một cái tông môn, cũng sẽ không chênh lệch mấy khối hoàng kim mấy khối bạch ngân. . ."

"Quân tử ái tài lấy chi lấy nói. . . Thu thu!"

. . .

Nửa ngày, Tô Hạo thở một hơi dài nhẹ nhõm, ngắm nhìn bốn phía, cười xấu xa nói: "Hắc hắc, lúc này mới như là nhà tranh đi! Làm người nên trước sau như một!"

Lúc Tô Hạo thu hết cuối cùng một khối hoàng kim thời điểm, trong túp lều cảnh tượng bỗng nhiên vận vẹo, về sau biến hóa với tư cách là một cái khác lần cảnh tượng. . .

Trước kia trung bày bàn ghế hết thấy biến mất, thay vào đó, thì là trong túp lều vị trí nhiều hơn một khóa toàn thân đen kịt cổ thụ. Cổ thụ không tính cao, liền ngay cả nhà tranh cũng không có dính mắc, nhưng thụ vậy lại không nhỏ, xem chừng được có năm sáu người trưởng thành tay cầm tay mới có thể vây quanh. Cổ thụ thân cây lóc ra bằng lãnh kim loại sáng bóng, nên sinh trưởng có chắc cây địa phương lại là trụ lõi một mảnh, chỉ còn sót lại một vòng lại một vòng bị cắt cứ chắc cây lưu lại vòng tuổi đồ án. . .

"Này đúng là một cái ảo trận! Người bình thường nếu là xâm nhập trong đó, thật sự là liền sẽ bị nó biểu tượng lừa gạt đó!"

"Hảo một cái ảo trận, vậy mà lấy những cái kia xa hoa chi vật cùng đồng cung đồ làm trận cơ, nếu không phải ta đã nhận ra một tia dị thường, còn không nhất định có thể tại dưới cơ duyên xảo hợp phá trận, để cho Lô Định Thiết Thụ hiện thân."

Tô Hạo dày lấy mặt mo nghiêm trang địa thăm hỏi, lập tức tò mò để sát vào Lô Định Thiết Thụ, tinh tế địa đánh giá lên.

"Đây là Lô Định Thiết Thụ?" Tô Hạo mở to hai mắt nhìn, không khỏi đưa tay gõ nó thân cây, quả nhiên có thể nghe được thanh thúy thanh âm, xúc cảm cũng tốt giống như kim loại.

"Ta đã nói như thế nào quen thuộc như vậy! Loại này kiểu dáng thụ hình, ta nhớ được Lưu Vân Kiếm Tông phía sau núi cũng chờ một gốc cây, Vân Kiếm Phi kia cái lão hồ ly một mực coi nó là bảo bối cung cấp lắm!" Tô Hạo suy tư nói, về Lô Định Thiết Thụ bộ phận tin tức cũng hiển hiện trong đầu.

"Trương truyền Lô Định Thiết Thụ một khi mọc rễ, trong ngàn năm liền không được dời trồng bằng không hội hóa thành sắt thường, chắc hẳn lưu Tiên Thiên tông cũng là ngẫu nhiên phát hiện vòng chịu được. . ."

"Lô Định Thiết Thụ chất liệu cực kỳ đặc thù, bản thân vì cây cối lại thủy hỏa bất xâm đao kiếm không phá, luyện chế vì áo giáp hoặc là binh khí có thể sánh ngang nguyên khí. . . Đây chính là cái bảo bối tốt a!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Nhặt được bảo

Chân khí quán chú song chương, Tô Hạo thử xông Lô Định Thiết Thụ đánh ra một chương. Một cổ cô động áp khí trên Lô Định Thiết Thụ bạo phát, Tô Hạo bị phản chấn được lui một bước, mà Lô Định Thiết Thụ lại sừng sững bất động, thậm chí chương phong phá toái địa phương đều chưa từng lưu lại một tia dấu vết mờ mờ.

"Khá lắm, danh bất hư truyền!" Lô Định Thiết Thụ càng lợi hại, Tô Hạo lại càng vui mừng, hẳn thử dùng bảo kiếm chém xuống một đoạn thân cây, kết quả làm ăn chém ra vô số kiếm mang nhưng như cũ không thể đủ khắc xuống một đạo vết kiếm. . .

"Xem ra phòng ngự quá mạnh mẽ cũng đau đầu người khác a! Chẳng lẽ lại ta còn phải dùng Diệu Dương Kiếm Quyết tài năng cảm đến một đoạn thân cây?" Tô Hạo không khỏi đầu đại, Bảo Thụ phía trước lại không chiếm được, quả thực làm hắn tâm ngứa a!

Bỗng nhiên Tô Hạo trong lòng sáng ngời, không khỏi tính chạy lên não: "Hắc hắc, không bằng. . ."

Hắn đem mặt gần sát Lô Định Thiết Thụ, bằng lãnh kim loại sáng bóng như đao gọt lợi hại, làm hắn cảm thấy tí ti cảm giác mát. Hắn miệng rộng mở ra, nhẹ nhàng cắn xuống. . .

Rắc!

Bảo kiểm đều chém bắt động Lô Định Thiết Thụ, tại Tô Hạo miệng trước mắt lại giống như cookie bánh trực tiếp bị cắn hạ xuống một khối!

"Quả nhiên hữu hiệu!" Tô Hạo trong lòng đại hỉ, Vô Hận Thôn Phệ Hệ Thống quả nhiên không phải là dùng để trưng cho đẹp a! Hắn muốn cao hứng mà đem Lô Định Thiết Thụ khối vụn nhỏ ra thu hồi, lại cảm thấy giữa cổ họng mát lạnh, lập tức một đạo băng lãnh hệ thống thanh âm nhắc nhở ngay tại bên tai vang lên. . .

"Đình, chúc mừng {Kí Chủ} thôn phệ 'Lô Định Thiết Thụ', thôn phệ nhiệm vụ khởi động. . .

Vô Hận Thôn Phệ Hệ Thống (LV1)

Trước mắt thôn phệ nhiệm vụ: Lô Định Thiết Thụ (không cấp bậc)

Cần thiết thời gian: 2 thiên

Trước mắt thôn phệ tiến trình: 0. 01% "

Hệ thống màn sáng nhảy ra trong chớp mắt, Tô Hạo trước người kia một cây to lớn Lô Định Thiết Thụ như vậy tiêu thất, chỉ để lại một cái to lớn cái nhỏ. . .

Tô Hạo về mặt mộng bức địa nhìn trước mắt trống không gian phòng, chớp hai mắt, nuốt nước miếng một cái, nhìn không được hô to lừa bô mầy: "Thất sách thất sách a! Ta như thế nào thoát cái liên quên Vô Hận Thôn Phệ Hệ Thống bắt luận ăn cái gì đều chỉ muốn cắn đến một ngụm a!"

"Ai, được rồi được rồi. . . Ăn hết đồ vật chỉ có thể cứ như vậy được rồi, hi vọng Lô Định Thiết Thụ điểm kinh nghiệm EXP nhiều một chút a!" Tô Hạo mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ, không khỏi cảm khái trà giá không chiêm được thu hoạch, cúi đầu thờ dài, lại phát hiện cái hố nhỏ ở trong tựa hồ có cái gì sáng long lanh đồ vật.

"Ồ?" Năm ngón tay hơi cong, một cổ cường đại hấp lực từ Tô Hạo lòng bàn tay tuôn hướng, đối với cái hố nhỏ bên trong mảnh liệt khe hấp, vật kia chất liền biến thành một đạo lưu quang lướt hướng lòng bàn tay của hắn.

Tô Hạo chỉ cảm thấy một cổ trọng lực vào tay, sau đó hắn mở ra thủ chương vừa nhìn, chỉ thấy một mai cờ lòng bàn tay mờ mờ bắt quy tắc vật chất lẳng lẳng nằm ở kia nhi.

Này vật chất tản ra nhu hòa quang sáng, toàn thân lớn vờn lấy một tầng màu tím nhạt đám sương, tựa như ảo mộng, lại càng là chưa từng kỷ lục phía trước thân chỗ duyệt Lưu Vân Kiếm Tông điển tịch ở trong.

Tô Hạo nhanh chóng đem nó thu vào trữ vật đại, thứ này tuy không biết là cái gì, nhưng nhìn qua nhiều như vậy huyền ảo tiểu thuyết Tô Hạo cũng biết: Phàm là kèm theo đặc hiệu đồ vật tổng không phải là cái gì đơn giản mặt hàng!

"Lần này hẳn là nhặt được bảo!" Tô Hạo nhanh chóng rời đi nhà tranh, trước khi đi không quên đem cái hố nhỏ trong đứt gãy mấy cây Lô Định Thiết Thụ rễ cây thu thập hảo.

Lô Định Thiết Thụ rễ cây là Lô Định Thiết Thụ tử vong thì từ trụ cột bộ rễ tách ra tới mầm mống nhi, có chút tương tự nụ hoa phấn hoa, mỗi từng đám cây tu đều có độc lập nảy mầm sinh trưởng tiềm lực, thế nhưng mặc kệ có bao nhiêu chuẩn bị tu đồng thời nảy mầm, chỉ cần trong đó có một gốc cây sinh trưởng thành Lô Định Thiết Thụ, còn lại tất cả rễ cây sẽ trong cùng một lúc khô bại.

Bởi vậy Lô Định Thiết Thụ tuy không phải là cái gì cao cấp linh thực, nhưng toàn bộ Tu chân giới tổng cộng liền nhiều như vậy, muôn đời tuế nguyệt lẳng động hạ xuống, như trước một cây không nhiều lắm, một cây không ít.

. . .

Rời đi rừng cây, Tô Hạo men theo vết bánh xe đoán được tới vận chuyển lô định cảnh kia đội nhân mã hướng đi,

Về sau nói ra khẩu khí thả người chạy vội lại.

Lô Định Thiết Thụ bị hắn "Lỡ miệng" thôn phệ, mặc dù hắn còn bởi vậy thu hoạch được một kiện không biết bảo vật cùng với mấy cái Lô Định Thiết Thụ rễ cây, nhưng những cái này trong ngắn hạn phát huy không được hiệu quả "Bảo vật" có thể có được hắn "Về sau có trọng dụng" đánh giá.

Thiên Phủ Chi Thước xuất thế, phân tranh làm loạn không thể tránh được, Tô Hạo nghĩ đến Lôi Nham Cốc sắp tới bên trong sẽ mở ra, liền xem chừng làm một khối thông hành bài đi Lôi Nham Cốc thử thời vận, đồng thời cũng tránh một chút Thiên Phủ Chi Thước phong mang.

. . .

Liệt nhật treo cao thời điểm, Tô Hạo vọt ra rừng cây, dẫu vó ngựa tại chân hắn biên tiêu thất, phía trước là một mảnh rộng lớn bình nguyên, bình nguyên biên giới là một mảnh bao la bát ngát sa mạc. Chỗ đó, xanh vàng đung vào nhau, đôi mắt trông về phía xa, chỉ thấy một mảnh đồ nát thê lương.

"Thương Châu Thành, đúng là này một mảnh khắc nghiệt tiêu điều cảnh tượng! Bất quá tựa hồ kia nhi cự ly Đại Hoang Vực Ngoại vực nếu so với Thương Châu Thành gần trên không ít."

Tô Hạo không có dừng bước lại, hắn đi thẳng đến sa mạc lúc trước, mới tại đó nát thê lương trong đó tìm được một mảnh như nằm ngang lấy viên cổ cự thú đồng dạng Hoàng Sa Thành trì.

"Tòa thành trì này lớn nhỏ sợ là không thua Thương Châu Thành, xem ra ngoại vực tam đại tông cai quản thành trì cũng là không ít đi! Hy vọng có thể làm đến một mai tiến nhập Lôi Nham Cốc thông hành bài a!"

Nhận thức đúng mục tiêu, Tô Hạo hai tay đại triển, như Đại Bể gương cánh đáp xuống, đối với đó nát thê lương ở giữa cát vàng Cô Thành lướt gấp mà đi.

Tới gần thành trì, đập vào mặt chính là một cổ thê lương khí tức, cửa thành treo trên cao thạch biển đã là có chút tàn phá, nhưng lạc ấn ở trên "Định Châu" hai chữ lại phẳng phát lưu động vàng cát, lộ ra một cổ cảm giác nói không ra lời.

Cửa thành thủ vệ dị thường nghiêm ngặt, bọn họ giờ cao trường thương đối với từng cái vào thành người đều nghiêm khắc kiểm tra, như chim ưng ánh mắt nhạy cảm lại càng là không ngừng mà đảo qua người đi đường, tựa hồ mỗi người đều tội ác tà trời.

Thẳng đến tiếp nhận hết kiểm tra đi vào cửa thành thông đạo, Tô Hạo mới vừa nghe đã có chút tán tu trong đó khởi đầu thì thăm to nhỏ lại.

"Hừ, từ khi Lý gia quản lý nổi lên Định Châu thành, này nhập môn quy củ thực là càng ngày càng nhiều! Bàn cái tra đều được nửa ngày, thật sự là nét mực!"

"Đừng phát bực tức, Lôi Nham Cốc mở ra sắp tới, Thiên Nam biển bắc tu sĩ đều tụ họp tới. Định Châu này thành cứ như vậy lớn cỡ bàn tay điểm địa phương, không nghiêm thêm kiểm tra, đợi xảy ra phiên toái Lý gia đảm đương thức dậy lên sao?"

"Hừ, Lý gia Lý gia, muốn không phải là bọn họ sau lưng có Tiên Thiên tông bóng dáng, Định Châu thành những cái kia bí ẩn thế lực há có thể làm cho cả nhà bọn họ độc đại? Lý gia này đây nè, cùng Thương Châu Thành Vương gia có thể không có bao nhiêu khác nhau, đều chẳng qua là chút cáo mượn oai hùm hạng người mà thôi."

"Bị người vừa nói như vậy ta ngược lại nhớ tới một sự kiện, hiện giờ Thương Châu Thành có thể không còn là Vương gia dễ như chơi."

"Ồ? Vương gia những năm nay làm không ít chuyện thất đức, Lưu Vân Kiếm Tông rốt cục xem không dưới mắt đem bọn họ cho diệt trừ sao?"

"Cất, ta xem kia Lưu Vân Kiếm Tông bỏ mặc Vương gia giết người phóng hỏa, mình cũng không phải là cái gì tốt chym. . ."

"Xuyt! Người nói nhỏ chút! Dám ở sau lưng quả trách Lưu Vân Kiếm Tông, không muốn sống nữa? Bất quá lần này Vương gia bị diệt ngược lại là cùng bọn họ không có quan hệ gì, ta nghe nói đây nè, lần này là Vương gia gia chủ Vương Bình Thiên tại nhà mình ngày vui trên bị người cho chính diện đánh chết. . ."

"Cái gì? Kia Vương Bình Thiên bản thân là trúc nguyên kỳ tu vi, tuy là Ca mấy cái liên thủ còn không phải là hấn địch thủ. . . Rốt cuộc là thần thánh phương nào có thể giết hắn?"

Nghe đám tán tu tụ họp cùng một chỗ nhỏ giọng địa thảo luận sắp tới phát sinh một ít đại sự, nhất là chính mình giết chết Vương Bình Thiên một chuyện tức thì bị truyền mơ hồ vô cùng, Tô Hạo khoe môi nổi lên một tia bất đắc dĩ nụ cười, tiếp theo khẽ lắc đầu, từ trong đám người chia lìa, một mình đi về hướng bên kia.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Ký gửi

Lại mất hết nửa ngày thời gian, Tô Hạo đại khái hỏi thăm rõ ràng một sự tình. Đến đây Định Châu thành tán tu, quả nhiên đều là hướng về phía tiến nhập Lôi Nham Cốc thông hành bài.

Lôi Nham Cốc ở vào Đại Hoang Vực Ngoại vực, là một chỗ cực kỳ dễ thấy sơn cốc, trong cốc quái thạch đá lồi chồm tự thành một phiên thiên địa mê trận, mê trận bên trong lại kèm thêm quý dị hiện tượng thiên văn, tương truyền Lôi Nham Cốc chỗ sâu trong không hề xuất thế bí bảo, thế nhưng tiến nhập trong đó tu sĩ có vượt qua chín thành đều vậy khôn hãm mê trận, còn lại một thành sinh tử không biết.

Tiến nhập Lôi Nham Cốc trên thực tế là không cần cái gì thông hành bài, chỉ tiếc Lôi Nham Cốc ở vào đất hoang vực, mà đất hoang vực ngoại vì có một mảnh rộng lớn sông ngòi——Lạc Hồng Hà.

Tám trăm dặm Lạc Hồng Hà, ba ngàn Nhược Thủy sâu, lòng hồng phiêu không nổi, hoa lau đình chìm ngọn nguồn. Là vì Lạc Hồng Hà.

Thông hành bài tác dụng, chính là qua sông. Chỉ có kiềm giữ này bài tu sĩ mới có thể vượt qua Lạc Hồng Hà tiến nhập đất hoang vực, mới có thể đi Lôi Nham Cốc đập một phen cơ duyên.

Tô Hạo thăm dò được, ngày gần đây Định Châu thành sẽ cử hành một hội đấu giá hội, rất nhiều pháp quyết, pháp bảo đều trên đấu giá hội xuất hiện, trong đó còn bao gồm Tiên Thiên tông cung cấp mười khối thông hành bài, Tô Hạo mục tiêu chính là vô tới một khối thông hành bài.

Lúc này thời cơ đã là không còn sớm, phía chân trời ráng chiều đỏ bùng phẳng phát muốn đốt lên đường chân trời, Tô Hạo xoa xoa mi tâm, bước chậm đi về hướng một gian khách sạn.

"Đều đến Định Châu thành, cũng không thể lại ngủ ngoài trời, trước tìm một chỗ dàn xếp một chút, ngày mai lại đi bán đi ít đồ gom góp gom góp tham gia đấu giá hội vốn liếng."

...

Bởi vì tán tu bát phương tới tụ họp, khách sạn gian phòng thoáng cái đã trở thành khan hiếm phẩm, Tô Hạo kịp thời tìm được một gian phong thủy thoát nhìn coi như không tệ gian phòng, duy nhất một lần thanh toán ba tháng tiền thuê nhà liền vào ở tiền vào.

Đóng chặt cửa sổ, Tô Hạo nội thị bản thân, chỉ thấy chính mình nguyên bản bởi vì bị Văn Yên Nhiên thái bỏ mà chân khí khô cạn đan điền, hiện giờ đã hội tụ ra một cái không lớn không nhỏ con suối. Con suối ở trong, chân khí như dòng suối cuộn cuộn chảy ra, theo kinh mạch thoải mái quanh thân kinh mạch.

Trong Đan Điền, đại biểu cho nguyên lực, nguyên khí kỳ thất trọng bảy đạo tinh khí như dây thừng đan chéo, vặn trở thành một cây vô cùng cứng cỏi mạnh mẽ. Mạnh mẽ phía dưới, một chuỗi toàn thân màu vàng lợt búa nhỏ từ lẳng lẳng lơ lơ, kia mặt ngoài lưu chảy mà huyền sắc thái, lại càng là vì kia tăng thêm vài phần cảm giác thần bí.

Vận công mấy Chu Thiên, Tô Hạo cảm thấy toàn thân khoan khoái.

Phun ra một ngưng trọc khí, hần chậm rãi mở hai mắt ra, con ngươi đen nhánh chỗ sâu trong, có một vòng mãnh liệt tự tin: "Nguyên lực, nguyên khí kỳ đồng tu lợi ích thu được quả nhiên to lớn, ta hiện giờ bắt quả nguyên lực, nguyên khí kỳ thất trọng, nhưng có đủ để ngang hàng tiền thân trúc nguyên giai đoạn trước chiến lực!"

"Bất quá, so với bước vào nguyên đan kỳ Văn Yên Nhiên, thực lực của ta vẫn không đủ! Chẳng biết tại sao, gần đây theo thực lực tăng trở lại, ta tới thăm bên trong một vực có một loại mưa gió nổi lên cảm giác áp bách. . ." Tô Hạo xoa xoa mi tâm, tận lực để mình lỏng mi giãn ra, sau đó cổ tay một phen, trong lòng bàn tay búa vẫn đan chéo, động đến tí ti từng sợi linh khí hóa thành một chuỗi màu vàng lợt búa đá.

"Chẳng lẽ lại, ta còn thực sự đi cùng ngoại vực tam tông lữ tiểu tử tranh đoạt Thiên Phù Chi Thước?" Tô Hạo lại lần nữa nhú mày, chợt nhẹ lắc đầu bác bỏ ý nghĩ này, "Không nên không nên. . . Đi vẫn phải là đi, bất quá ít nhất cũng phải đợi ta có tự bảo vệ mình chi lực mới được."

"Trước mắt chủ yếu nhất hay là nuốt pháp bảo phát triển điểm kinh nghiệm EXP a! Đi Lôi Nham Cốc tán tu nhiều như vậy, hi vọng thu hoạch của ta cũng có thể không nhỏ a!"

Tô Hạo cổ tay một phen, nhất thời búa đá lại lần nữa tiêu thất.

...

Hôm sau, một cái toàn thân bao phủ tại rộng thùng thình áo đen bên trong người dừng lại tại tại Định Châu nội thành một tòa cát vàng cấu trúc thô kệch kiến trúc trước.

Hần hơi hơi ngửa đầu, áo choàng bên trong lộ ra một tia tinh mang: "Định Bảo Các. . . Chính là ở đây." Hần nện bước phù phiếm bước chân bước chân vào trong đó, tại đây người đến người đi Định Châu thành trên đường lớn, như hần như vậy điệu thấp thân ảnh quả thực sẽ không khiến cho bao nhiêu chú ý.

Người này dĩ nhiên là là Tô Hạo, nghe nói Định Bảo Các là Định Châu thành đệ nhất đại Đấu Giá Hành, bởi cảnh cực kỳ thâm hậu, danh tiếng cũng coi như không tệ, hần liền quyết định đến nơi đây ký gửi một ít đồ vật,

Cũng tốt vì ít ngày nữa cử hành đấu giá hội chuẩn bị một ít tài chính thế đánh bạc.

Định Bảo Các người đến người đi, tầm mắt có thể đạt được, Tô Hạo nhìn thấy trước sân khấu đang có không ít người giống như tự mình chuẩn bị ký gửi vật phẩm, chỉ bất quá phụ trách kiểm định vật phẩm phẩm chất nữ tu luôn là khế lác đầu, cười nhạt đem vật phẩm lui về.

Một phút đồng hồ, rốt cục đến phiên Tô Hạo, hần kéo xuống áo choàng chậm rãi đi về hướng trước sân khấu, bệch ẹp âm thanh tuyên, tận lực để mình sau đó tiếng nói trầm thấp một ít.

"Xin hỏi tiền bối là muốn mua sắm, lại muốn ký gửi?" Nữ tu trên mặt mang một tia chức nghiệp tính mỉm cười.

"Ký gửi."

Nữ tu mỉm cười đưa tay, ý bảo Tô Hạo đem vật phẩm đặt trước sân khấu: "Thỉnh tiền bối đem cần thiết ký gửi vật phẩm lấy ra, ta sẽ thay tiền bối giám định vật đầu giá phẩm chất, nếu không phải phù hợp chúng ta Định Bảo Các tiêu chuẩn, thì sẽ trả lại tiền bối."

Tô Hạo khẽ gật đầu, đem sớm đã chuẩn bị cho tốt "Tu La Huyết Thủ" công pháp cùng "Huyết Bình Quyết" công pháp lấy xuất ra.

"Công pháp?" Nữ tu biểu tình thoáng nghiêm túc một ít, đón lấy nằng đem hai bộ công pháp cầm lấy thoáng lật qua lật lại một chút, "Đây bộ "Huyết Bình Quyết" miễn cưỡng tính làm là Nhân giai hạ phẩm công pháp, mà "Tu La Huyết Thủ" công pháp lại có chút bất nhập lưu. . . Bất quá này hai bộ là hỗ trợ lẫn nhau, nếu là buộc chặt đầu giá đoán chừng còn có thể."

Tô Hạo nghe vậy, áo choàng phía dưới tuấn dật khuôn mặt không khỏi khẽ nhú mày, Định Bảo Các định giá hẳn là sẽ không thật sự thực giá giá trị thấp quá nhiều, bất quá hẳn không nghĩ tới Vương Bình Thiên nội tình cư nhiên liền giá trị chút tiền ấy. Cho dù thực đầu giá mất, xem chừng cự ly chụp được một khối thông hành bài giá vị vẫn còn có chút xa xôi. . .

Hơi trầm ngâm một lát, tay của Tô Hạo chỉ nhẹ nhàng bơi qua bên hông túi trữ vật, đón lấy áo choàng lộ ra một đạo khe hở, một đoạn rễ cây liền bị đặt đến trước sân khấu.

"Như vậy đoạn này rễ cây, người xem chừng nhìn xem có đủ hay không đầu giá tư cách?"

Này dĩ nhiên là là Lô Định Thiết Thụ rễ cây, Tô Hạo lấy ra cũng chỉ là tính thăm dò hỏi một chút giá vị, nào biết được người kia nữ tu chỉ là vội vàng giám định liếc một cái, một trương không tầm thường dung nhan liền mặt mày thất sắc.

"Đây. . . Đây là? !" Nàng hít sâu một hơi, vội vàng lắng lại dưới chính mình ba động tâm trạng, cẩn thận đem Lô Định Thiết Thụ rễ cây trả lại cho Tô Hạo.

Đang lúc Tô Hạo có chút thất vọng địa thu hồi Lô Định Thiết Thụ rễ cây thời điểm, nữ tu bỗng nhiên nói: "Tiền bối muốn ký gửi vật phẩm đã có đủ đầu giá tư cách, nhưng thái quá mức đất đỏ, không biết có thể hay không mượn một bước, để cho chúng ta quản sự cùng ngài nói chuyện?"

"Mượn một bước nói chuyện?" Tô Hạo biến sắc, nữ tu thái độ làm cho hắn hiểu được Lô Định Thiết Thụ rễ cây giá trị, cũng làm cho hắn hối hận liền dễ dàng như vậy địa lấy ra rễ cây.

"Ai, vô tri là loại tội a!" Tô Hạo trong lòng cảm khái, bất quá hắn nhân nhậ nhìn nhìn xung quanh, phát hiện dòng người tuy nhiều nhưng chính là bởi vì như thế cũng không có ai chân chính chú ý tới chính mình.

"Đẫn đường." Tô Hạo nhân nhậ nói, rồi mới liếc một cái hắn đã đại khái hiểu được Định Bảo Các biểu hiện ra thực lực, nếu là đúng phương thật muốn đen ăn đen, hẳn tự hỏi vẫn có nắm chắc toàn thân trở ra.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Quý nhân hẹn nhau

Nữ tu đem Tô Hạo dẫn vào một gian trong rạp, mặc dù là cát vàng cấu trúc Định Bảo Các, nhưng gian phòng này bao sương lại không có một tia cát vàng đầu vết.

Nữ tu sau đó lui ra, không cần thiết một lát, nằng liền dẫn một vị dáng người hơi mập hoa bào trung niên cũng sắp bước đi tới Tô Hạo trước mặt, hắn ôm quyền nói: "Tại hạ Liễu Sơn, chính là Định Bảo Các này quản sự nhất, nghe nói đạo hữu có một đoạn Lô Định Thiết Thụ rễ cây cần ký gửi, không biết phương bất tiện đề ta tính tế giám định một phen?"

Thấy Liễu Sơn mục quang cực kỳ chân thành tha thiết, Tô Hạo liền cũng không hề hàm hồ, áo choàng ke hở khai mở một đạo khe hở, rễ cây trực tiếp ném ra.

"Đạo hữu sáng khoái nhanh!" Liễu Sơn tiếp nhận rễ cây tính tế tường tận xem xét, sau một lát nét mặt của hắn dần dần ngưng trọng lên.

"Màu nâu không còi, xanh miết giống tại. . ." Liễu Sơn vuốt râu ngắn, "Đoạn này Lô Định Thiết Thụ rễ cây hẳn là vừa mới khai quật không lâu sau, cho nên trong đó ẩn chứa sinh mệnh lực lượng đang đứng ở bão hòa giai đoạn, chỉ cần tiến hành tài bồi, có khả năng rất lớn có thể đào tạo thành công lao! Chỉ bất quá. . ."

"Chỉ bất quá cái gì?" Tô Hạo nheo lại con mắt.

Liễu Sơn cười hắc hắc, thật nhỏ ánh mắt lộ ra một tia khôn khéo hào quang: "Chỉ bất quá Lô Định Thiết Thụ tại khô bại chỉ kịp hội tách ra đông đảo rễ cây, mà những cái này rễ cây bên trong chỉ cần có một mảnh trước này sinh, còn lại rễ cây sẽ tự động khô bại. . . Không biết đạo hữu có thể hay không lấy thêm xuất vài đoạn?"

"Cầm không ra." Tô Hạo lắc đầu trực tiếp chối bỏ, "Này vốn là ta cơ duyên đoạt được, há có thể có nhiều như vậy?"

"Hắc hắc. . . Không có theo được rồi, đoạn này rễ cây ta có thể làm chủ nhận lấy đầu giá, không biết đạo hữu lý tưởng giá vị là ít nhiều?" Liễu Sơn thấy Tô Hạo không muốn nhiều lời, tự nhiên cũng sẽ không cầm lấy hỏi không tha.

"Có thể đập ít nhiều, liền đập ít nhiều. Tin tưởng lấy người Định Bảo Các thanh danh, tổng không đến mức khiến nó đập cái giá thấp." Tô Hạo thần nhiên nói.

"Đây là tự nhiên." Liễu Sơn cười cười, lập tức lại đem một trương tấm tử kim tạp cùng một mai ngọc thạch lấy ra, đưa về phía Tô Hạo. Tại hán lấy ra tấm tử kim tạp thời điểm, Tô Hạo rõ ràng chú ý tới bên cạnh hán vị kia nữ tu mí mắt hung hăng địa nhảy lên một chút.

"Đạo hữu, này trương Tử Kim tạp đại biểu chúng ta Định Bảo Các đẳng cấp cao nhất khách quý tư cách, trong đó có 500 hạ phẩm linh thạch, người có thể tại chúng ta Định Bảo Các dưới cờ bất kỳ một nhà thương hội bên trong hội đoái. Mai này ngọc thạch là thông tin châu, một khi có đầu giá tin tức mới nhất, chúng ta sẽ thông qua nó cùng đạo hữu liên hệ."

Tô Hạo gật gù đầu, đưa tay nhận lấy tấm tử kim tạp cùng thông tin châu, kia một đôi tự áo choàng phía dưới thò ra trắng nõn thủ chương, lại là thấy Liễu Sơn khước mắt co lại.

Cất kỹ, Tô Hạo liền chuẩn bị rời đi, Liễu Sơn lại gọi hán lại: "Đạo hữu khoan đã đi."

Tô Hạo nghi ngờ nhìn về phía Liễu Sơn, chỉ thấy Liễu Sơn lại lấy ra một phần danh sách đưa cho hán: "Đạo hữu nếu như thành tâm mà đem Lô Định Thiết Thụ rễ cây giao cho chúng ta đầu giá, chúng ta tự nhiên cũng sẽ biến hiện ra đầy đủ thành ý. Đây là nửa tháng sau chúng ta Định Bảo Các đầu giá hội trung tướng muốn đánh ra bộ phận bảo vật, đạo hữu nếu là có hứng thú, đại khái có thể tới nâng cái trận. . . Mặt khác, đạo hữu hôm nay cung cấp một ít bảo vật, cũng sẽ xen kẽ tại tràng kia đầu giá hội bên trong đánh ra."

"Đa tạ Liễu Đạo hữu." Tô Hạo hào hào thu về danh sách, ôm quyền sau đó xoay người rời đi.

Nhìn nhìn Tô Hạo bóng lưng rời đi, Liễu Sơn rơi vào trầm mặc.

"Phụ thân, vị tiền bối kia ngay cả là cung cấp Lô Định Thiết Thụ rễ cây đầu giá, cũng không đáng được ngài tự mình đến giám định à?" Nữ tu nhú mày khó hiểu nói.

Liễu Sơn lắc đầu, trong mắt tràn đầy khôn khéo: "Lão tiền bối? Hán có thể một chút cũng không già. Hán lấy được xuất Lô Định Thiết Thụ rễ cây lại nhận thức không ra nó, đủ để thấy nó kinh nghiệm sống chưa nhiều, hơn nữa thực lực của hán ngay cả ta đều nhìn không thấu, liền biểu thị hán có bất phạm tu luyện thiên phú cùng gấp gờ, kết giao một chút luôn là không tệ. Người phải nhớ kỹ, ngồi trên ta vị trí này, kết giao một chi tiềm lực cổ, nếu so với đắc tội một chi tiềm lực cổ có giá trị nhiều lắm."

"Đã minh bạch. . . Phụ thân."

"Mặt khác, vị nào không phải là một mực ở tìm non tốt Lô Định Thiết Thụ rễ cây mà, người giúp ta liên lạc một chút nàg. . ."

. . .

Quay về đến khách sạn,

Tô Hạo thật dài địa thở phào một cái, hán thu hồi tấm tử kim tạp, dẫn đo lấy kia mai thông tin châu quan sát.

Cái gọi là thông tin châu cùng Địa Cầu truyền tấn công cụ có chút tương tự, nhìn như là một quả bình thường ngọc thạch, bất quá lại ở trong chứa một cái thông tin pháp trận, có thể làm cho kiểm giữ thông tin châu hai bên liên hệ tin tức.

Tô Hạo đem thông tin châu để ở một bên, sau đó nhắm mắt lĩnh hội nổi lên Diệu Dương Kiểm Quyết.

Lấy tìm được ban đầu con đường Diệu Dương Kiểm Quyết nhẹ nhõm công phá nhà tranh phòng ngự trận, làm Tô Hạo cảm xúc rất sâu. Bất quá hán có một loại cảm giác, Diệu Dương Kiểm Quyết không chỉ như thế, này như trước chi là da lông!

Tâm thần trầm tĩnh lại, Tô Hạo tại trong lòng xem nhớ tới Diệu Dương Kiểm Quyết diễn biến kiểm thế giới.

"Một chút hàn quang, ba Thiên Kiếm mang. Ung dung Cổ Đạo, Hỏa Vũ Diệu Dương. . . Một chút hàn quang, ba Thiên Kiếm mang. . ." Tô Hạo mặc

niệm khẩu quyết, kiếm thế giới tại trong lòng diễn biến.

Hàn quang xuất, kiếm mang hiện, ba Thiên Kiếm giới thành. . .

Cổ Đạo Phô Thiết, Diệu Dương Thăng Khởi. . .

Không biết đi qua bao lâu, Tô Hạo chậm rãi mở mắt, hần xoa xoa huyết thái dương, tay kết kiếm quyết tùy tâm huy động. Sau một lát, hần còn là trường thư liễu nhất khẩu khí.

"Ai, xem nghĩ kiếm thế giới để cho Diệu Dương Kiếm Quyết của ta càng thuận buồm xuôi gió, bất quá muốn triệt để loại này nắm giữ Diệu Dương Kiếm Quyết, còn cần không ngừng mà cùng người giao thủ xác minh mới được. Đáng tiếc ta cảm ngộ lại thủy chung dừng lại tại mặt ngoài, thế nào bệ quan cũng là uống phí khí lực. . ." Tô Hạo tiếc hận nói, bất quá chỉ bằng vào một thức này Diệu Dương Kiếm Quyết, hần dĩ nhiên không sợ một ít trúc nguyên sơ kỳ tu sĩ.

"Hả? Nhanh như vậy liền có tin tức sao? Nửa tháng tựa hồ còn chưa tới a?" Tô Hạo phát hiện một bên thông tin châu tán ra nhàn nhạt quang sáng, bấm tay khẽ hấp, liền đem chỉ nắm ở trong tay.

Nhàn nhạt địa nhìn lướt qua thông tin châu, sau đó rơi vào trầm mặc.

"Có người muốn thấy ta? Chẳng lẽ là vì Lô Định Thiết Thụ rễ cây?" Thoáng suy tư một cái chớp mắt, hần đáp lại nói, "Là người nào muốn gặp ta?"

"Quý nhân." Liễu Sơn gần như giấy quay về, thấy hần đi ra ngoài là canh giữ ở thông tin châu bên cạnh. Bất quá hiển nhiên hần lại sợ Tô Hạo không hiểu, liền lại bổ sung vài đạo tin tức.

"Vậy một vị không muốn làm cho ta lộ ra quá nhiều tin tức, bất quá đạo hữu nếu là có thể bắt lấy, tuyệt đối là một phen thiên đại cơ duyên. Nếu là trên người đạo hữu còn có dư thừa Lô Định Thiết Thụ rễ cây, thỉnh tại ba ngày bên trong đi đến Kim Sa bên cạnh, nàng tại nơi này chờ người, quá hạn không đợi."

Liễu Sơn phát xong đoạn này thông tin, mặc kệ Tô Hạo thế nào hỏi cũng không có lộ ra càng nhiều tin tức, này ngược lại làm Tô Hạo rơi vào trầm mặc.

"Có phải hay không là cạm bẫy đâu này?" Tô Hạo xoa xoa mi tâm, chợt khẽ lắc đầu, nếu là Liễu Sơn gấp nghe đồ đặc của mình, trước kia tại Định Bảo Các liền có thể xuất thủ. Tuy hần chưa chắc là đối thủ của mình, nhưng bàn về nội tình cùng đánh lâu dài, Tô Hạo tuyệt đối liều bất quá hần.

"Ai. . . Ta hiện tại thiếu chính là cơ duyên a!"

Đang lúc hoàng hôn, một đạo bao trùm tại ảo choàng ở dưới thân ảnh rồi đi khách sạn, trực tiếp lướt hướng Định Châu ngoài thành Trung Nam phương vị một chỗ sa mạc. . .

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Uẩn Linh Dịch

Kim Sa sa mạc xưa nay lấy khắc nghiệt hoang vu cảnh tượng nổi tiếng các nơi, như cả tòa thành trì đều do cát vàng cấu trúc Định Châu thành đã được cho khắc nghiệt đầu hui, thế nhưng cùng Kim Sa sa mạc so sánh rồi lại thua kém rất nhiều.

Một mảnh đồ nát thê lương bên trong, hai đạo thanh y bóng hình xinh đẹp nhanh nhẹn mà đứng, một người trong đó đang tại bất mãn tổ đang nói gì đó.

"Đều đi qua hai ngày, Liễu Sơn trong miệng người còn chưa tới! Sư tỷ, ta xem người kia hơn phân nửa là cho rằng chúng ta muốn gây bất lợi cho hần, cho nên sợ hãi tại Định Châu thành không dám phóng ra cửa a?" Nói chuyện thiếu nữ thoạt nhìn ước chừng mười sáu mười bảy tuổi, cong cong lông mi hạ sinh lấy một đôi như nước trong veo con mắt lớn, cùng với nói chuyện ngữ khí thêm lược xuất một tia không kiên nhẫn ánh mắt. Nàng trên đầu ghim lấy một đôi song đuôi ngựa, khiến nàng thoạt nhìn vô cùng dí dỏm.

Một vị khác bị gọi sư tỷ nữ tử thì lớn lên lông mày xanh đôi mắt đẹp, thân thể thướt tha, thấy thiếu nữ hai tay chống nạnh có chút nóng vội, hạnh trong mắt liền hiện lên một tia bất đắc dĩ. Nàng phản hồng môi hé mở, rằng trắng tinh hơi lộ ra: "Nguyệt Nhi, hôm nay là chúng ta có việc cầu người, nên có chút kiên nhẫn mới phải. Liễu Các chủ không phải là cũng đã nói tin tức truyền tới mà, cố gắng lập tức hần sẽ tới. Chúng ta chờ một chút đi. . ."

"Hừ, bức này chuyện tốt, ngày bình thường chỉ cần sư tỷ một câu, tông môn trên dưới cái nào không phải là xông pha khói lửa không chối từ? Ta cũng

muốn nhìn xem vị đạo hữu kia là người nào, bài tử lớn đến loại tình trạng này!" Nguyệt Nhi tức giận địa chống nạnh bêu môi nói.

Lúc này, cách đó không xa một đạo hắc ảnh tại ráng chiều bên trong lướt đến, mấy cái lên xuống, liền tới đến Kim Sa sa mạc.

"Đây là Liễu Sơn trong miệng theo như lời quý nhân?" Tô Hạo tại hai nữ cách đó không xa ngừng lại thân hình, tỉ mỉ quan sát các nàng, bởi vì không xác định rồi biến mất có mở miệng trước.

Cách đó không xa Nguyệt Nhi lại lông mi khơi mào, trước hô to nói: "Uy, bên kia cái ăn mặc một bộ nhận không ra người gia hỏa, người nên không phải là Liễu Sơn trong miệng vị kia 'Đạo hữu' a?"

Thanh sam nữ tử vội vàng đem Nguyệt Nhi túm đến sau lưng, trừng mắt liếc nàng, nhẹ nói câu "Không muốn không che đậy miệng", sau đó liền đối với Tô Hạo ôm quyền, dò hỏi: "Vị đạo hữu này chính là Liễu Các chủ nhờ vả người a?"

Liễu Các chủ? Hẳn phải là Liễu Sơn a. . .

Tô Hạo trong nội tâm nhất định, liền đồng dạng ôm quyền: "Chính là ta không sai, không biết đạo hữu ước ta xuất ra là vì cái gì?"

Thanh sam nữ tử nghe vậy, hạnh con mắt ở trong hiện lên vẻ vui mừng, bất quá ngữ khí như trước ôn hòa: "Tiểu nữ tử nghe liễu Các chủ nói đạo hữu ở trong Định Bảo Các ký gửi một đoạn Lô Định Thiết Thụ rễ cây, nhưng đạo hữu lúc ấy nói chỉ có như vậy một đoạn. Cho nên ta nghĩ chứng thực một chút, đạo hữu lúc ấy nói. . . Có phải hay không lời nói dối?"

Tô Hạo bao trùm tại áo choàng phía dưới ánh mắt nhú lại.

Thanh sam nữ tử thấy Tô Hạo một chút biểu thị cũng không có, nói tiếp: "Thực không dám đầu điểm, ta cũng cần Lô Định Thiết Thụ rễ cây."

"Đạo hữu có thể đi Định Bảo Các trên đầu giá hội cạnh tranh, ta muốn là không nhớ lầm, nửa tháng sau nên khai mạc." Tô Hạo thân nhiên nói, trực giác nói cho hắn biết sự tình không đơn giản.

"Chúng ta không được nửa tháng, huống hồ chỉ bằng một đoạn rễ cây còn chưa đủ." Thanh sam nữ tử cắn răng.

"Vậy là của người sự tình, không có quan hệ gì với ta." Tô Hạo như trước lạnh nhạt.

Thấy Tô Hạo không thấy con thỏ không vung ung, thanh sam nữ tử hạnh con mắt ở trong lướt qua một tia hỏa khí, rốt cục không giữ lại nữa cái gì: "Ta phát hiện một tri Uẩn Linh Dịch, nhưng cần ít nhất tam đoạn Lô Định Thiết Thụ rễ cây mới có thể đem thu. Nếu người là có tam đoạn rễ cây, ta. . . Chúng ta có thể hợp tác với người!"

"Sur ty!" Nguyệt Nhi nghe xong quýnh lên, vội vàng giật giật thanh sam nữ tử ống tay áo, người sau lại không có động tĩnh, toàn bộ lực chú ý ở trên người Tô Hạo.

Nghe nói Uẩn Linh Dịch ba chữ, Tô Hạo áo choàng phía dưới khuôn mặt không khỏi hơi hơi biến sắc.

Uẩn Linh Dịch là vật gì hắn đương nhiên biết, kia nhưng là chân chính bảo bối, đối với tất cả nguyên cảnh tu sĩ đều hữu hiệu quả ngọc lộ quýnh tương!

Nguyên lực, nguyên khí kỳ phục dụng, có thể mở rộng kinh mạch, đưa đến một tia tẩy căn phạt tùy công hiệu; trúc nguyên kỳ phục dụng, thì có thể thoải mái căn cơ đại địa, làm nó càng thêm trầm trọng, đầy đủ chịu tải cường đại hơn tu vị; nguyên đan kỳ phục dụng, có thể khiến cho nguyên đan càng thêm cứng cỏi.

Đương nhiên, đang đột phá đại giai thời điểm phục dụng Uẩn Linh Dịch hiệu quả là tốt nhất.

Đề xuống trong lòng cuộn cuộn kích động tâm tình, Tô Hạo để cho thanh âm của mình tận khả năng giữ vững bình tĩnh: "Như thế nào chứng minh người không phải là đang gạt ta?"

Thanh sam nữ tử hít sâu một hơi, ổn định lại Thần Đạo: "Chỉ cần đạo hữu có thể cung cấp xuất tam đoạn rễ cây, chúng ta chính là hợp tác quan hệ, đến lúc đó người thì sẽ biết được. Chúng ta có thể lập nhiều huyết thệ, việc này chỉ có ba người chúng ta biết, sau khi chuyện thành công, mỗi người đi một ngã, ai cũng không nhận ra ai."

Tô Hạo suy nghĩ một cái chớp mắt, đón lấy gật gật đầu: "Vậy trước lập huyết thệ a."

"Uy, người người này như thế nào như vậy kinh sợ a! Sur ty của ta thế nhưng là nổi danh hảo tính tình, người rõ ràng còn lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử! Đối lại là ta, chúng ta nhất phách lưỡng tán được!" Nguyệt Nhi quyết miệng, mặt mũi tràn đầy căm giận không xóa.

Thanh sam nữ tử lại trừng Nguyệt Nhi liếc một cái, không có nhiều do dự, trực tiếp lập xuống huyết thệ, Tô Hạo đi theo lập nhiều, Nguyệt Nhi thấy thế chỉ có thể về mặt không tình nguyện thề.

Lời thề lập nhiều, ba sợi tinh huyết tự ba người từng người đầu ngón tay bay ra, trên không trung dây dưa vì một cái khế ước huyết sắc phù văn. Đón lấy phù văn khẽ run, liền chia làm ba đạo ánh sáng chui vào ba người mi tâm.

Một loại tối tăm bên trong liên hệ cảm giác tự Tô Hạo trong lòng phát lên, đầu bên kia chính là trước người hai nữ.

Tô Hạo trước ôm quyền, áy náy nói: "Xin lỗi, lúc trước bị người lừa làm hại thảm rồi, tự nhiên mà vậy liền cẩn thận rất nhiều. Ta đích xác còn có thể cung cấp tam đoạn rễ cây, không biết đạo hữu chuẩn bị lúc nào hành động? Tình huống cụ thể lại là cái dạng gì nữa?"

"Hành động tự nhiên việc này không nên chậm trễ." Thanh sam nữ tử không có để ý nhiều Tô Hạo cảnh giác, "Ta là Lăng Thanh Âm, vị này chính là sư muội ta Lăng Nguyệt Nhi, nếu như đồng hành, chúng ta cũng không muốn đạo hữu đạo hữu xưng hô."

"Ha ha, chột nghe Lăng cô nương, tại hạ Tô Hạo." Tô Hạo trở mình dưới áo choàng, lộ ra một Trương Tuấn dặt khuôn mặt. Có huyết thế, hấn căn bản không cần lại dấu đầu lộ đuôi.

"Tô Đại Ca thình thuôi kịp bước tiến của ta, tình huống cụ thể trên đường cùng người nói tí mĩ." Lăng Thanh Âm dứt lời, chân ngọc điểm nhẹ Kim Sa, bóng hình xinh đẹp liền phiêu nhiên mà ra. Lăng Nguyệt Nhi đối với Tô Hạo hừ hừ, thân thể ngay sau đó lướt đi, Tô Hạo khẽ lắc đầu đi theo cuối cùng.

Trải rộng đồ nát thể lương sa mạc, ba đạo thân ảnh tại hoàng hôn rắng đỏ dưới chạy trốn, bốn tẩu hướng phương xa.

...

". . . Tình huống lúc đó có bộ dáng như vậy, kia một trì Uẩn Linh Dịch ở vào Vân Lô Hạp bên trong nào đó mảnh nội địa. Lúc ấy dịch nước đã bắt đầu rút đi màu sắc, mà khi nó màu sắc trút bỏ hết biến thành quỳnh tương, liền có thể thu." Lăng Thanh Âm nói với Tô Hạo, vừa đi động ba người xung quanh sắc trời dĩ nhiên bất tỉnh tối xuống, chân trời dâng lên điểm một chút Tinh quang, đem sa mạc ánh được phảng phất bao phủ một mảnh quang sáng.

Tô Hạo chú ý tới, phương xa màn trời, một mảnh hạp cốc tiến nhập hấn tầm mắt.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Vân Lô Hạp

Sa mạc phần cuối, là một mảnh màu nâu đỏ núi đá, điểm điểm tinh quang bỏ ra nhu hòa màn sáng, làm núi đá phảng phất bao phủ tại một mảnh Hỏa Vân bên trong.

"Vậy trong chính là Vân Lô Hạp." Lăng Thanh Âm chỉ vào nơi xa màu nâu đỏ núi đá nói, "Đại Hoang Vực ngoại vi sông núi hạp cốc, đa số kèm thêm sấm sét, loại này sấm sét hiện lên khu vực tính tồn tại, nguyên đan kỳ trở xuống tu sĩ nếu là bị đánh trúng sẽ hãm vào ngàn người tê liệt, rất là phiền toái."

"Uẩn Linh Dịch ngay tại sấm sét bao trùm khu vực bên trong?" Tô Hạo lập tức hỏi.

Lần này không đợi Lăng Thanh Âm trả lời, Lăng Nguyệt Nhi liền quăng đi một cái khinh bi ánh mắt, đoạt đáp: "Nếu như chỉ là như vậy, lấy ta cùng sư tỷ năng lực há lại sẽ e ngại chỉ là sấm sét? Người nghe nói qua Lạc Hồng Hà chưa, đó mới là đại phiền toái!"

Tô Hạo không có đem Lăng Nguyệt Nhi thái độ coi như cùng một loại, không khỏi hỏi: "Hắn là Lô Định Thiết Thụ rễ cây có thể làm cho chúng ta vượt qua Lạc Hồng Hà?"

Tô Hạo nghĩ thầm Muốn là như vậy, vậy mình liền không cần đi cạnh tranh thông hành bài.

Bất quá lời của Lăng Thanh Âm trực tiếp bỏ đi Tô Hạo ý nghĩ này: "Nếu người là hữu dụng lô định cảnh chế tác thông hành bài, muốn vượt qua Lạc Hồng Hà tự nhiên không là vấn đề. Bất quá chỉ bằng vào một đoạn Lô Định Thiết Thụ rễ cây, hiệu quả lại còn kém hơn rất nhiều."

Tô Hạo vì vậy không hề truy vấn, lúc này ba người đã đi tới sa mạc biên giới, xa hơn trước muốn tiến nhập màu nâu đỏ núi đá địa vực.

"Vân Lô Hạp tại đây mảnh sơn mạch mặt khác, theo sát ta, bằng không thì có khả năng tạo ngộ lôi kích." Lăng Thanh Âm nhắc nhở một tiếng, tiếp theo thân hình nhoáng một cái, liền dẫn hai người xông về phía núi đá.

Bước vào sơn mạch, Tô Hạo liền cảm nhận được trong không khí khắp nơi tràn ngập tảo bạo Lô Thuộc Tinh linh khí, vừa mới hấp thu loại linh khí này tiếp tế bản thân, trong cơ thể liền dâng lên từng trận không thoải mái.

"Không muốn hấp nạp loại linh khí này, Vân Lô sơn thiên địa linh khí quá mức tảo bạo, hấp thu nhiều hội làm người hãm vào hỗn loạn, tẩu hỏa nhập ma." Lăng Thanh Âm ôn hòa thanh âm tại Tô Hạo bên tai vang lên.

"Đa tạ nhắc nhở." Tô Hạo đem kia bộ phận linh khí bài xuất bên ngoài cơ thể, đồng thời tắt thủ tâm thần tiến nhập bên trong hô hấp trạng thái.

Lăng Nguyệt Nhi trợn mắt nhìn Tô Hạo liếc một cái, trong lòng tự nhủ nếu không là thời gian cấp bách, sự tỷ làm sao có thể khuất thân cùng loại này kiến thức nông cạn người tổ đội.

Ba người tại sơn mạch ở trong bồn tắm, không ngừng mà có một chút rải rác sét từ Lôi Vân bên trong đánh xuống, tại bọn họ bên cạnh trên núi đá bỏ ra từng đạo khắc vết, tóe lên điểm một chút Hòa Tĩnh.

Một giờ, ba người bay qua sơn mạch, Tô Hạo chú ý tới dưới chân tầng nham thạch do màu nâu đỏ núi đá thời gian dần qua biến thành màu vàng đất tầng đất, theo tiến lên hai bên dần dần nhiều hơn mảnh nhỏ bụi cò. Mà ở trước người bọn họ cách đó không xa, một đạo hạp cốc bao phủ tại đây sao phía dưới.

"Vậy là Vân Lôi Hạp, nó một nửa tại Đại Hoang Vực Ngoại, một nửa khác thì ở vào đất hoang vực ngoại vực, Lạc Hồng Hà từ nó hạp cốc chỗ thấp nhất ghé qua mà qua, ngăn cách tất cả tán tu tiến nhập trong đó ý niệm trong đầu."

Lăng Thanh Âm thanh âm tại hai người bên tai vang lên, "Lạc Hồng Hà vô cùng rộng lớn, lại có thủy triều lên xuống chu kỳ. Lúc nó thủy triều xuống, Vân Lôi Hạp chỗ thấp nhất sẽ xuất hiện một cái cửa động, Uẩn Linh Dịch ngay tại trong đó."

"Bất quá Lạc Hồng Hà thủy triều vừa lui, Vân Lôi Hạp sấm sét sẽ lập tức che kín cửa động chỗ khu vực, loại kia sấm sét cùng phổ thông lôi điện bất đồng, chính là có đủ sơ bộ uy năng tu chân sét. Muốn xé mở tu chân sét ngăn cách, trừ phi bản thân tu vi vượt xa tu chân sét bản thân uy năng, bằng không cũng chỉ có thể đủ thông qua Thông Linh chi vật Tương Sanh Tương Khắc nguyên lý, xé mở sét ngăn cách một góc để cho chúng ta lẩn thân mà vào."

"Lô Định Thiết Thụ rễ cây còn có loại công năng này?" Tô Hạo kinh ngạc.

Lăng Thanh Âm cười một tiếng: "Lô Định Thiết Thụ có thể ngăn ngại cố định sự vật hình thái, nhưng chỉ có còn non nớt Lô Định Thiết Thụ rễ cây, mới có thể cố định tuôn trào bên trong sét ngăn cách."

Trong khi nói chuyện, ba người thân ảnh đáp xuống Lạc Hồng Hà bờ.

Lúc này, đầy sao cao cư bầu trời đêm, chính trực lúc nửa đêm, Lạc Hồng Hà phản chiếu lấy sao quang, nước sông theo gió đêm phát bờ sông, phát ra ào ào tiếng nước.

Lăng Thanh Âm dừng ở Lạc Hồng Hà, ngón tay ngọc nhảy lên, bóp tính một chút thời cơ: "Lạc Hồng Hà lập tức muốn thủy triều xuống,

Nó thủy triều xuống về sau không ra một canh giờ sẽ thủy triều. Ta lại nói một chút, chúng ta có một cái canh giờ phá vỡ sét ngăn cách tiến nhập trong đó thu Uẩn Linh Dịch, thời cơ sắp sửa đến thời điểm mặc kệ thu ít nhiều chúng ta đều được lui ra ngoài, bằng không thì Lạc Hồng Hà thủy triều vừa tăng, chúng ta liền sẽ bị vây chết ở chỗ này."

Lạc Hồng Hà tiếp theo thủy triều xuống phải chờ tới một tháng sau, trong đó vừa không có thiên địa linh khí tiếp tế bản thân, một khi bị vây khốn, kết quả có thể nghĩ.

Tô Hạo gật gật đầu, bỗng nhiên lộ ra vẻ mỉm cười: "Nếu như cự ly thủy triều xuống còn có một chút thời gian, như vậy chúng ta không ngại ngồi xuống nói chuyện sau khi chuyện thành công phân thành?"

Lăng Nguyệt Nhi lập tức mắt hững, đôi mắt to sáng ngời nhìn nhìn Tô Hạo, lại tràn đầy địch ý: "Người như vậy người như thế nào như vậy tính toán chi li? Sự tỷ cũng nói hảo là hợp tác, chung quy sẽ cho người phân thành. Người gấp làm gì?"

"Cũng không thể nói như vậy, chúng ta nếu là hợp tác, tự nhiên từ tục tiêu nói rõ trước trợn mắt nhìn, bằng không thì sau khi chuyện thành công các người một quyết nợ ta tìm ai nói rõ lý lẽ đây?" Tô Hạo nghiêm túc nói.

"Người!" Lăng Nguyệt Nhi nhất thời tức cười.

Lăng Thanh Âm nghe vậy nội tâm đích xác có chút khúc mắc, nhưng nàng đặt mình vào hoàn cảnh người khác địa suy nghĩ cũng không cảm thấy Tô Hạo làm như vậy có cái gì không đúng đích.

"Chúng ta nếu là ba người, vậy tất cả chiếm ba thành, mặc dù là ta phát hiện Uẩn Linh Dịch, thế nhưng người cung cấp Lô Định Thiết Thụ rễ cây, cũng coi như cùng ta triệt tiêu. Còn dư lại một thành. . . Liền nhìn kế tiếp từng người xuất lực." Lăng Thanh Âm nói thẳng, không cho Lăng Nguyệt Nhi xen vào cơ hội, cũng không cho Tô Hạo mặc cả chỗ trống.

"Đi." Tô Hạo gật gật đầu, ba thành đã là rất lớn ti trọng, nếu không phải là mình đã tìm đúng thời cơ cơ hội tốt như vậy luân đều không tới phiên chính mình.

Hắn lập tức áo choàng nhếch lên, hai đoạn Lô Định Thiết Thụ rễ cây liền mang theo đường cung vút cho hai nữ.

Lăng Thanh Âm tiếp nhận rễ cây vừa nhìn, không khỏi vui mừng nhướng mày: "Đúng vậy, quả nhiên là cực kỳ non nớt Lô Định Thiết Thụ rễ cây, lấy nó tinh thuần sinh mệnh năng lượng đủ để đem sét ngăn cách cố định một đoạn tương đối khả quan thời gian."

"Không có vấn đề là tốt rồi." Tô Hạo sờ lên cái mũi, cũng là hậm hực nhẹ nhàng thở ra. Nếu là hết thấy thỏa đảm, ngược lại là cuối cùng chính mình rẽ cây không quá quan, kia Ô Long này liền động tĩnh quá lớn.

Hắn ngấm nhìn bốn phía ánh trăng, bỗng nhiên đuôi lông mày hơi nhíu.

Ngay tại hắn muốn vào một bước đi một chỗ bụi cỏ nhìn xem thời điểm, Lăng Thanh Âm hàm chứa kích động âm thanh thiên nhiên tiếng nói tại tai của hắn bờ vang lên: "Lạc Hồng Hà thủy triều xuống!"

Tô Hạo nhanh chóng thu liễm tâm thần, lực chú ý tập trung vào Lạc Hồng Hà trên mặt sông. Chỉ thấy trong suốt thấy đáy Lạc Hồng Hà nước bỗng nhiên dâng lên một mảnh sóng biển, này mảnh sóng biển thế mười phần quỷ dị, đúng là do bên cạnh bờ hướng về trong sông cuộn đảo mà đi.

Lăng Thanh Âm cùng Tô Hạo đồng thời ngưng thần bế hơi thở lại.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Thu Uẩn Linh Dịch

Nước sông cuộn đảo, động đến mấy chỗ gợn sóng, dưới ánh sao ngược lại có vài phản khiếp người tâm phách lực lượng.

Thủy triều thối lui, lộ ra Lạc Hồng Hà ngọn nguồn bóng loáng đá cuội, tại chỗ càng sâu bùn cát tầng trước, một cái đen nhánh cửa động hình đồng nhất trương miệng khổng lồ.

Vài mùi thơm từ trong động khẩu bay ra, làm Tô Hạo vui vẻ thoải mái. Đây là Uẩn Linh Dịch chỉ có U Lan mùi thơm ngát, nghe thấy chi cũng làm cho người sáng khoái tinh thần tinh thần buông lỏng.

Bất quá không đợi Tô Hạo nhìn chăm chú mà xem, Vân Lôi Hạp trên cao chính là vang lên ù ù thanh âm, về sau một đạo như thùng nước kích thước lồi quang tự phía chân trời chảy nước, như nước màn rơi vào Lạc Hồng Hà thủy triều xuống khu vực.

"Uẩn Linh Dịch quả nhiên đã thành thực, đến thu ngày tốt. Tận dụng thời cơ, chúng ta đi!" Xanh thăm sắc lồi quang chiếu đến Lăng Thanh Âm lông mày xanh đôi mắt đẹp khuôn mặt, nàng khẽ quát một tiếng, sau đó nắm chặt Lô Định Thiết Thụ rễ cây đứng mũi chịu sào xông về phía sét ngăn cách.

Rầm rầm long ~~~

Sét ngăn cách tựa hồ cảm thấy sinh linh tới gần, trong lúc nhất thời điện xà nhảy lên động, kinh lôi bồn tẩu.

Một mảnh lồi quang bỗng nhiên nhấc lên, kẹp ở lấy ngân bạch sắc hồ quang như máu miệng nuốt hướng Lăng Thanh Âm, Lăng Thanh Âm thông thả té ra rễ cây, ngân bạch sắc sét ngăn cách ngay tại sắp đụng chạm lấy rễ cây trong chớp mắt ngưng kết, nàng ồng tay áo nhẹ vung, liền đem lồi quang như thủy tinh sống sờ sờ rút toái!

Lăng Thanh Âm bóng hình xinh đẹp rất nhanh chui vào sét ngăn cách, thúc giục khẽ kêu âm thanh cũng tại ù ù tiếng sấm bên trong truyền ra: "Nguyệt Nhi, Tô đại ca, đừng lo lắng, mau tới!"

Lăng Nguyệt Nhi lập tức học Lăng Thanh Âm phương pháp tiến nhập trong đó, Tô Hạo thì là do dự nhìn thoáng qua kia vị trí không thích hợp bụi cỏ, sau đó thân hình một lướt tiến nhập sét ngăn cách. . .

Ba người tiến nhập động quật, ngưng kết sét ngăn cách liền khôi phục động thái lại lần nữa bồn tẩu lại.

Mà Tô Hạo nhiều lần lưu ý kia vị trí bụi cỏ, rốt cục truyền ra một hồi tất tiếng xột xoạt tốt tiếng vang. Sau đó bụi cỏ đẩy ra, vài người Hắc y nhân chui ra.

"Có người ngấp nghé Uẩn Linh Dịch! Ta ở chỗ này trông coi, các ngươi nhanh chút thông báo đội trưởng!"

"Vậy các ngươi cẩn thận một chút, việc này báo cáo tất nhiên không thể thiếu chư vị huynh đệ một phen chỗ tốt."

. . .

Tô Hạo vừa mới bước vào động quật thông đạo, một cổ thấm vào ruột gan U Lan mùi thơm ngát liền đập vào mặt, theo hắn không ngừng mà xâm nhập, cổ này U Lan mùi thơm ngát cũng càng địa nồng đậm

Mấy chục bước, U Lan mùi thơm ngát đã nồng đậm đến hóa sương mù trình độ, lúc này Tô Hạo tầm mắt sáng tỏ thông suốt, một cái hang đá ánh vào tầm mắt của hắn.

Hang đá ở trong trần ngập ẩm ướt, xung quanh trên thạch bích lại càng là trơn bóng vô cùng, rốt cuộc là Lạc Hồng Hà thủy triều về sau sẽ bao phủ địa phương, nơi này tuy hương thơm lại không có một tia tức giận. Tại hang đá trung ương vị trí có một cái bể bơi cỡ ao, một trì trong sáng tĩnh lặng chất lỏng đang lắng đọng địa nằm ở trong đó, chất lỏng mặt ngoài lờ lờ lấy sương mù nhàn nhạt, U Lan mùi thơm ngát chính là từ nơi này trong sương mù phát tán ra ngoài.

"Uẩn Linh Dịch! Quả nhiên đã rút đi màu sắc hóa thành quỳnh tương, chúng ta tới đúng lúc!" Lăng Thanh Âm kinh hi nói, nhanh chóng lấy ra sớm đã chuẩn bị tốt bình ngọc pháp bảo, bấm vào cái thủ quyết khởi đầu thu Uẩn Linh Dịch. Có thể nâng đem bình ngọc đối với Uẩn Linh Dịch thu nạp mấy hơi thở thời gian, kia một trì Uẩn Linh Dịch cũng không trông thấy có chút giảm bớt.

"Này. . . ?" Lăng Thanh Âm trong lúc nhất thời ngây dại, hạnh con mắt nhìn qua đầy trì Uẩn Linh Dịch thấy ngẩn ngơ, "Này làm sao thu không được?"

Lăng Nguyệt Nhi nhanh chóng cũng đem bình ngọc lấy ra, cũng không luận nâng đánh như thế nào thủ quyết, bình ngọc cũng không thể đem Uẩn Linh Dịch thu.

"Tại sao có thể như vậy? Chẳng lẽ lại chúng ta mang hoạt một hồi, đúng là lấy giỏ trúc mà mức nước công dã tràng?" Lăng Thanh Âm hạnh con mắt ở trong đều là vẻ thất vọng, nhìn không được muốn chờ dài, chợt nghe bên tai truyền đến Tô Hạo cười nhạt âm thanh.

"Nhìn! Đây không phải đã đánh nhau sao?"

Nàng kinh ngạc địa nhìn lại, liền gặp được Tô Hạo vẽ mặt tiểu ý mà nhìn trong tay bằng bạc bầu rượu, mà ở kia bầu rượu ở trong, vậy mà tràn đầy sáng long lanh chất lỏng!

Như vậy say lòng người mùi thơm ngát, như vậy thuần túy thấu màu sắc, không phải là Uẩn Linh Dịch sao?

Lăng Thanh Âm trong lòng lập tức suy đoán nói: "Những Uẩn Linh Dịch này không biết nổi lên bao lâu thời gian, nghiễm nhiên là Uẩn Linh Dịch bên trong cực phẩm.

Có thể hẳn là nói. . . Cực phẩm Uẩn Linh Dịch vô pháp dùng pháp bảo thu?"

Nàng nhanh chóng lấy ra một cái chén ngọc thử mức một ly Uẩn Linh Dịch. Nhẹ mức, quả nhiên bị nâng lấy được một ly!

"Này. . . Quả là thế!" Lăng Thanh Âm trong nội tâm sáng tỏ, lập tức lấy ra tùy thân mang theo một ít phẩm trần khí thu nổi lên Uẩn Linh Dịch.

Lăng Nguyệt Nhi biết pháp bảo vô pháp thu Uẩn Linh Dịch, tức giận tới mức dậm chân. Giống như nàng như vậy xuất thân hàng loạt cô gái trẻ tuổi từ, đều là cực sĩ diện, tùy thân mang theo đồ vật tự nhiên lấy pháp bảo là chủ, làm sao mang nhiều như vậy phẩm trần khí đầu này?

Chỉ là đem tùy thân mang theo ấm nước ngược lại quang nước tràn đầy Uẩn Linh Dịch, Lăng Nguyệt Nhi liền rốt cuộc không có biện pháp thu Uẩn Linh Dịch, nàng xem thấy một bên đang dùng dụng cụ không ngừng mức Uẩn Linh Dịch Tô Hạo cùng Lăng Thanh Âm, lòng chua xót ghen ghét được con mắt lớn đều phỉếm hồng.

Giả bộ mấy hũ Uẩn Linh Dịch, Lăng Thanh Âm bỗng nhiên đề nghị: "Tô đại ca, này cực phẩm Uẩn Linh Dịch vô pháp dùng pháp bảo thu, ta nghĩ chúng ta cho dù dốc toàn lực cũng không thể đem chúng thu đã xong, không bằng buông tha cho lúc trước ước định, ngươi ai từng người tận lực, có thể giả bộ ít nhiều liền lập ít nhiều, như thế nào?"

Tô Hạo khẽ giật mình, nhìn nhìn Lăng Thanh Âm trong tay so với trong tay mình bầu rượu lớn hơn gần số một ấm nước, thoáng cái minh bạch tâm tư của nàng: Đối phương là sợ chính mình thu một phần ba trở ngại ước định không thể lại thu a?

Ha ha, đáng tiếc a đáng tiếc. . .

"Lăng cô nương đề nghị rất tốt, đã như vậy ta đây liền không khách khí!" Tô Hạo sáng khoái mà đáp ứng, ngược lại là làm Lăng Thanh Âm sửng sốt: Hẳn là không phải là choáng váng? Đây rõ ràng là hắn thua thiệt đề nghị a, như thế nào hắn cũng không mặc cả một chút?

Thế nhưng là sau một khắc đi ra Lăng Thanh Âm tròn tròn mắt, chỉ thấy Tô Hạo cầm trong tay bằng bạc bầu rượu ném đến một bên, sang sang cười cười: "Loại rượu này hũ dung lượng quá nhỏ, chứa vào quá mẹ khi! Không đủ các ông!"

Nói qua hắn liền bôi qua bên hông túi trữ vật, tại trước mắt bao người mọc ra một cái nửa người lớn nhỏ bằng bạc thùng rượu, đối với Uẩn Linh Dịch trì xôn xao đất chính là một mức. . .

Tô Hạo trong nội tâm sáng khoái vô cùng: Kia đang lúc phá trong túp lều đồ dùng trong nhà thật sự là không có phí công thu a! Không nghĩ tới như thế nào nhanh liền phá lên trọng dụng trận!

"Tô đại ca. . . Ngươi! Ngươi như thế nào. . . ? !" Lăng Thanh Âm thẳng thấy ghen hờn nhìn trần trời, liền ngay cả ngữ khí cũng có chút run run. Một bên Lăng Nguyệt Nhi lại càng là kinh ngạc địa mở to hai mắt nhìn, tròn mắt đều muốn từ trong hốc mắt bùng xuất hiện.

Chỉ thấy Tô Hạo đem thùng rượu thu hồi, không có ý tứ cười cười: "VẬY CÁI GÌ. . . LÚC TRƯỚC SỢ HỦ ĐẾN CÁC NGƯỜI KHÔNG CÓ KHÔNG BIẾT XẤU HỔ DÙNG, NÀO BIẾT ĐƯỢC LÀ TA QUÁ HẸP HỒI, KHÔNG NGHĨ TỚI LĂNG CÔ NƯƠNG NHÌN NHƯ MỀM MẠI KỶ THẬT CŨNG LÀ NGƯỜI HÀO SÁNG. THẬT KÍNH THẬT KÍNH!"

Vừa nói xong, hần lại không có so với bữa địa móc ra một cái cang lớn vàng ròng thùng rượu. . .

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Cướp bóc

Liên tiếp lấp lấy tam đại thùng Uẩn Linh Dịch, Tô Hạo mới chú ý tới Lăng Thanh Âm một mực ở nhìn về phía chính mình, lập tức cũng hiểu được có chút không có ý tứ, liền vỗ đầu một cái, lại lấy ra mấy cái dụng cụ, cười khan nói: "Ai nha, nhất thời giả bộ cao hứng, ngược lại là quên chính mình dự trữ dụng cụ cũng không có thiếu! Lăng cô nương, Nguyệt Nhi sư muội, các người cũng đòi đại lấp a! Thời gian không đợi người."

"Đa tạ Tô đại ca." Lăng Thanh Âm cũng biết là mình động tiểu tâm tư trước đây, nhưng hiện giờ Tô Hạo sáng khoái địa lấy ra dụng cụ, hiển nhiên là không có đem coi thành chuyện gì to tát thành.

Ngược lại là một mực chưa cho Tô Hạo sắc mặt tốt nhìn Lăng Nguyệt Nhi, không nghĩ tới mình cũng có thể dính vào điểm phúc khí, lập tức có chút không có ý tứ địa nói với Tô Hạo tiếng cảm ơn, liền cũng nắm lên dụng cụ nhanh chóng thu nổi lên Uẩn Linh Dịch.

Cũng không lâu lắm, một ao Uẩn Linh Dịch muốn thấy đáy, hang đá nhất thời phát ra ù ù thanh âm, mặt đất thoáng có chút lay động, thạch bích nứt ra khe hở, có bụi đất từ trong đó bỏ ra.

"Không tốt, hang đá vốn cũng là bởi vì Uẩn Linh Dịch mà tồn tại, hiện giờ chúng ta sắp đem Uẩn Linh Dịch thu hầu như không còn, nơi này muốn sụp xuống!" Lăng Thanh Âm hoảng sợ nói, không để ý không có thu hết Uẩn Linh Dịch, trực tiếp đem thùng rượu ném vào chiếc nhẫn trữ vật của mình.

Tô Hạo cùng Lăng Nguyệt Nhi nghe vậy, lập tức cũng dừng tay lại đầu động tác chung quanh nhìn quanh lại.

Chỉ thấy bốn phía nguyên bản tron bóng thạch bích, hiện giờ đã là che kín giống mạng nhện vết rạn, thật nhỏ cát đất không ngừng chảy ra, làm cho hang đá lung lay sắp đổ.

Tô Hạo thấy tình huống không đúng đầu, nhanh chóng nói: "Còn dư lại sẽ không tiếp tục, chúng ta nhanh chút rời đi!"

"Đi!"

Lời còn chưa dứt, Lăng Thanh Âm cùng Lăng Nguyệt Nhi liền trước sau như mũi tên nhọn phóng tới động quật thông đạo. Tô Hạo cũng sắp sửa thoát đi, chợt bị một giọt bọt nước nhỏ tại trên gương mặt. . .

Hần nao nao, vô ý thức ngẩng lên đầu, liền thấy được động quật đỉnh thạch bích bởi vì hang đá lay động mà xuất hiện phá thành mảnh nhỏ dấu hiệu. Mà ở kia giống mạng nhện khe hở trong đó, đang có một chút óng ánh dịch châu tại ngưng tụ, dịch châu phía dưới, đối diện ứng kia bề bơi cỡ Uẩn Linh Dịch ao!

Tô Hạo trong lòng rung mạnh, tay kết kiếm quyết không chút do dự điểm ra, một luồng tinh thuần kiếm mang kẹp ở lấy màu đỏ thẫm chân khí thiểm lược, đem hang đá mái vòm thạch bích trực tiếp đánh tan.

Oanh ~~~

Chỉ nghe một đạo tiếng vang như tiếng sấm liên tục vang lên, thạch khối cát đất ào ào rớt xuống, mái vòm thạch bích trong đó, lộ ra một mai nó mạo xấu xí ngọc phiến. . .

"Tất nhiên là một bảo bối!"

Tô Hạo đồng tử co rụt lại, sợ hư bất lời chương phong hấp lực khả năng không đủ, liền trực tiếp nhảy lên thật cao đem nó nắm trong tay, đón lấy đột nhiên vận khí, dùng sức kéo một cái!

Rắc á. . .

Ngọc phiến cùng với cát đất một chỗ bị rút ra, Tô Hạo không kịp nhìn nhiều trực tiếp đem vút xuống trong túi trữ vật, đón lấy bàn chân mãnh liệt phát

lực đập tại mái vòm, thân thể tựa như là báo đi sẵn thoát ra, bắn thẳng động quạt thông đạo!

Ngay tại thân ảnh của hắc xông vào thông đạo thời điểm, nó sau lưng thạch khối cùng với cát đất đột nhiên rơi đập, trực tiếp bao trùm phương đó động quạt.

...

Đầy sao như nước, vậy vào Lạc Hồng Hà bờ, Lăng Thanh Âm cùng sắc mặt của Lăng Nguyệt Nhi lại hết sức khó coi.

Tại hai nữ trước người lúc này đã vây tụ hơn mười tên Hắc y nhân, bọn họ cầm trong tay binh khí nhìn chăm chăm mà nhìn hai nữ, một người cầm đầu, trong mắt lại càng là tràn ngập tham lam cùng lửa nóng hào quang.

Lăng Thanh Âm cùng Lăng Nguyệt Nhi căn bản không có nghĩ đến, chính mình thật vất vả vọt ra sét ngăn cách bước lên bên cạnh bờ, nghênh tiếp chính mình cư nhiên là như vậy một cái trận chiến!

Tiến nhập sét ngăn cách thì các nàng đã tiêu hao hết Lô Định Thiết Thụ rễ cây lực lượng, xuất ra thì chỉ có thể dựa vào tu vi bảo vệ thân thể cưỡng ép lao tới. Hiện giờ các nàng bị sét ngăn cách bên trong tuôn trào một chút điện quang tê dại thân thể, trong thời gian ngắn căn bản vô pháp vận dụng tu vi, cùng một cái "Tây trời gà không chặt con gái yếu ớt" căn bản không có khác nhau.

Những cái này Hắc y nhân có thể đem thù tại chỗ này tự nhiên là sớm có dự mưu, nghĩ tới điểm này Lăng Thanh Âm chỉ hy vọng Tô Hạo không muốn lập tức xuất ra, như thế mới có thể bảo trụ cuối cùng kia bộ phận Uẩn Linh Dịch.

Bất quá bên tai truyền đến sét ngăn cách phá toái thanh âm,

Thoáng cái đem hai người vừa mới dâng lên hi vọng chỉ hóa tưới tắt.

Tô Hạo bay bổng địa rơi vào Lạc Hồng Hà bờ, động tác linh hoạt, căn bản không có nửa phần bị ma tý dấu hiệu. Ánh mắt của hắc nhân nhật đảo qua xung quanh hơn mười vị Hắc y nhân, cuối cùng rơi vào Lăng Thanh Âm trên người của hai người.

"Các người. . ." Lời đến bên miệng, hắc lập tức minh bạch nguyên do: Các nàng cũng không giống như tự mình có thể lấy thêm xuất một đoạn rễ cây tới phá vỡ sét ngăn cách, nghĩ đến là bị điện quang tê dại thân hình trở nên vô pháp hành động.

"Tô đại ca, ai. . ." Lăng Thanh Âm lời đến bên miệng, bỗng nhiên chán nản thờ dài, không có nói thêm gì nữa. Vừa nghĩ tới chính mình trăm cay nghìn đắng lấy được Uẩn Linh Dịch cũng bị một đám không rõ lai lịch tán tu tiểu đội cướp đi, nàng liền cảm thấy vô cùng bi ai: Nếu là mình không có bị sét ngăn cách tê liệt, chỉ bằng bọn họ làm sao có thể đủ tại chính mình trước mắt làm càn?

"Hắc hắc hắc, không nghĩ được bản thiếu gia tối nay có thể giống như này thu hoạch! Chẳng những không cần tốn nhiều sức địa lấy được Uẩn Linh Dịch, còn có thể rất tốt mà hưởng thụ một phen hai vị này thiên hương quốc sắc mỹ nữ, thật sự là khoái ý a!"

Tô Hạo vừa nói cái gì đó, chợt nghe đến cách đó không xa truyền đến liên tiếp tiếng cười to, Hắc y nhân lập tức phân đạo, một người đang mặc giáp da thanh niên chậm rãi đi ra, cười híp mắt nhìn qua trước mắt Lăng Thanh Âm sư tỷ muội, liếm liếm đầu lưỡi, hít hà vài cái huyết sáo nói, "Không tệ, không tệ. Đem các người thu Uẩn Linh Dịch đều giao ra đây a, cố gắng bản thiếu gia cao hứng, muốn các người lần đầu tiên hội lưu lại các người một cỗ toàn thân."

"Người lại muốn cướp bóc chúng ta!" Lăng Nguyệt Nhi phẫn nộ nói.

"Ha ha ha, này Tiểu Thiếu Nữ cư nhiên chỉ nhận vì chúng ta là cướp bóc cường đạo?" Một người Hắc y nhân nghe vậy cười to, trêu tức địa đánh giá Lăng Nguyệt Nhi, nếu không che dấu dự vọng. Nhìn qua mục quang, "Đội trưởng, ngài lão thoải mái qua, thế nhưng được cho ta các huynh đệ sung sướng a!"

Lăng Nguyệt Nhi nghe vậy, khuôn mặt nhất thời mất đi huyết sắc, thanh âm không khỏi có chút run rẩy: "Người. . . Các người. . . Ta báo cho các người, chúng ta thế nhưng là. . ."

"Nguyệt Nhi! Kê sĩ chết cũng không chịu nhục! Bọn họ chính là một đám tại trên mũi đao thè lưỡi ra liếm huyết lưu manh, cho dù người báo ra thân phận, người cảm thấy sẽ hữu dụng sao?" Lăng Thanh Âm tức giận nhìn nhìn bọn họ, tiếng nói vô cùng lạnh buốt, "Các người nếu là muốn cướp bóc kia liền cũng thế, nhưng nếu là dám đụng tý muội chúng ta một cọng tóc gáy, ta liền cùng các người đồng quy vu tận!"

Thanh niên bị dọa đến ngơ ngác một chút, hắc tự nhiên nhìn ra được trước mắt nữ tử khí chất bất phàm sau lưng nhất định có lai lịch lớn. Loại người này xuất ra lang bạt, trên người chung quy có chút bảo vệ tánh mạng át chủ bài, nếu là thật sự đem các nàng bức gấp, chớ cùng rút giậu sắp chết phản công lên đoán chừng đối với chính mình cũng không có cái gì chỗ tốt.

"Hắc hắc, đây mới là hảo hài tử đi! Ta đây liền ăn chút thiệt thòi, chỉ lấy lấy chút Uẩn Linh Dịch a. . ." Thanh niên trông mắt hơi hơi vừa chuyển, đã nghĩ thông suốt trong đó lợi hại.

Hắn lại nhìn một chút một mực ở thờ ơ lạnh nhạt Tô Hạo, vẫy vẫy tay, cười tủm tỉm nói: "Ồ, còn có cái năng động đi! Xem ra trên người người nội tình cũng là không tệ đi! Tối tới tối, đem Uẩn Linh Dịch của người cũng đều giao ra đây a!"

"Ta cũng phải?" Tô Hạo nhú nhú mày.

"Ha ha ha, này thối tiểu quý còn không ngậy ngốc địa phân ra không rõ tình cảnh sao? Ngươi không chủ động cảm, đợi chúng ta đội trưởng động thủ, muốn lưu lại đây đủ thì cũng không dễ dàng a!" Một vị Hắc y nhân trên tức lấy cười to nói, nhất thời đưa tới xung quanh đồng bạn một hồi cười vang.

"Ta cứ như vậy ít đồ, ngươi muốn liền cho ngươi a." Tô Hạo nhún vai, từ trong lòng ngực móc ra một cái bằng bạc bầu rượu. Bầu rượu vừa ra, nhất thời liền có tí ti từng sợi U Lan mùi thơm ngát từ hồ nước bên trong bay ra, tỏa khắp đến không khí ở trong, làm cho người nghe thấy chỉ sáng khoái tinh thần.

Nhìn thấy Tô Hạo không chút nào phản kháng lựa chọn thỏa hiệp, Lăng Thanh Âm cùng Lăng Nguyệt Nhi thoáng cái đối với Tô Hạo cảm thấy thất vọng cực độ.

"Bảo bối tốt! Quả nhiên là Uẩn Linh Dịch!" Giáp da thanh niên mục quang lửa nóng, vô ý thức địa để sát vào vài bước, đưa tay muốn đi bắt Tô Hạo rượu trong tay hũ.

Hai người trong đó nguyên bản cách xa nhau mấy trượng cự ly, hiện giờ một cái giao thoa, thanh niên liền tới đến Tô Hạo trước người.

Thanh niên một tay chụp vào bầu rượu, một cái khác trong lòng bàn tay thì lặng yên không một tiếng động ngưng tụ lại một luồng màu u lam kinh khí. Bất quá ngay tại tay của hắn sắp đụng chạm lấy bằng bạc bầu rượu thời điểm, Tô Hạo kia nguyên bản còn chưa đụng một tia cười nhạo khóe môi, bỗng nhiên khơi gợi lên một tia lạnh lùng độ cong.

Cổ tay một phen, bầu rượu tiêu thất, đồng thời kiếm chỉ ngưng tụ, một đạo vô hình kiếm khí mang theo xảo trá đường cong lướt đi, trực tiếp xuyên thấu thanh niên lòng bàn tay, một vòi máu tươi nhất thời bắn tung toé.

Một màn này phát sinh ở tốc độ ánh sáng trong đó, tốc độ cực nhanh khiến cho mọi người trở tay không kịp, thậm chí liền ngay cả thanh niên chính mình, cũng đều vì trước mắt tiêu xạ huyết châu cảm thấy một tia kinh ngạc.

Mà ở vô số đạo kinh ngạc mục quang nhìn kỹ giữa, Tô Hạo ngẩng đầu mỉm cười.

"Xin lỗi. . . Ta lại không muốn cho."

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Mỗi người đi một ngã

Nháy mắt kinh ngạc, làm cho giáp da thanh niên khí thế trì trệ, thế cho nên hắn tay kia chưởng trong lòng bàn tay ngưng tụ màu u lam kinh khí, cũng bởi vậy xuất hiện ngắn ngủi mất trật tự.

Cảm thụ được trong lòng bàn tay truyền đến toàn tâm đau đớn, sắc mặt của hắn một chút Địa Âm trầm xuống, bộ mặt cơ bắp thoáng dữ tợn hóa, dất một tia tàn nhẫn độ cong: "Tiểu súc sinh, ngươi tự tìm chết!"

Tiếng gầm không rơi, nó trong lòng bàn tay màu u lam kinh khí liền rồi đột nhiên ngưng tụ, tiếp theo từ một cái cực kỳ mà xảo trá tàn nhẫn góc độ đánh ra, xông thẳng Tô Hạo mặt mà đi!

Tô Hạo trông mắt hơi híp, bàn chân hơi đập mạnh mặt đất, thân thể tự hướng lui về phía sau. Cùng lúc đó, đạo kia màu u lam kinh khí tại trước người của hắn kéo ra một vòng đường cung, lăng lệ phong áp cổ động quần áo của hắn.

Tô Hạo hừ lạnh một tiếng, cổ tay một phen, bảo kiếm nhất thời vào tay. Hắn trở tay bỏ ra một kiếm, nhất thời kiếm mang bay vút, tựa như một chút lưu quang.

Bành!

Kiếm mang cùng hồ quang đụng nhau, xoáy lên đầy đất lá khô.

"Nguyên lực kỳ lực trọng? Rất tốt, rất tốt!" Giáp da thanh niên giữa hàm răng bay ra tiếng cười âm lãnh, đưa tay tìm được đến đây bên hông, một chuỗi nhuyễn kiếm lập tức vào tay, "Dám đoạt đồ đặc của ta, nguyên lai là dựa vào lấy chính mình có vài phần thực lực. Bất quá chỉ bằng ngươi những cái này hèn mọn thủ đoạn, vẫn còn chưa đủ nhìn!"

Giáp da thanh niên mãnh liệt một đập mặt đất, liền mượn lực biến thành một đạo hắc ảnh xông về phía Tô Hạo, trong tay hắn nhuyễn kiếm liên tiếp huy

vũ, đánh ra một mảnh bóng kiếm đem Tô Hạo bao phủ trong đó.

"Cho ta vỡ thành thịt vụn a! Kim xà cuồng vũ!"

Nhất thời bóng kiếm bay tán loạn, lá khô cùng mảnh bùn loạn vũ.

Xung quanh Hắc y nhân vừa thấy được giáp da thanh niên sử dụng ra chiêu này, khăn che mặt phía dưới trên mặt đều hiển hiện nổi lên một tia hưng phấn nụ cười.

"Ha ha, đội trưởng dùng ra cuồng xà kiếm phương pháp!"

"Xem ra cái tiểu tử thú kia đánh lên thủ đoạn trực tiếp chọc giận đội trưởng a!"

"Nguyên bản hắn còn có một tia khả năng lưu lại toàn thân, đáng tiếc gặp cuồng xà kiếm phương pháp..."

Xung quanh một đám Hắc y nhân không thêm che dấu trên tức thảo luận, làm cho Lăng Thanh Âm cùng Lăng Nguyệt Nhi cảm nhận được lớn lao áp lực, các nàng nhìn về phía kia một mảnh bao phủ Tô Hạo màu u lam màn kiếm, một lòng cũng nhắc đến cổ họng.

Ngàn vạn không cần có sự tình a... Hai nữ tại trong lòng nín thở.

Màu u lam màn kiếm ở trong, không ngừng mà toát ra điểm một chút Hỏa Tinh, binh khí vang lên thanh âm dày đặc địa giống như đại châu Tiểu Châu rơi khay ngọc.

"Kết thúc! Chết đi!"

Giáp da thanh niên điên cuồng hét lên một tiếng, trong mắt nổi lên huyết quang, hắn đã giết đỏ cả mắt rồi, lại càng là đoán được màn kiếm phía dưới Tô Hạo vẫn lạc!

Kết thúc... Hơn mười vị Hắc y nhân cùng Lăng Thanh Âm đẩy lòng của các nàng đồng thời vang lên cái thanh âm này.

Thật sự... Kết thúc sao? Lăng Thanh Âm vô ý thức mà nắm chặt rãnh tay, Lăng Nguyệt Nhi cũng tạm thời không để ý đến cổ tay trắng bị phí trước nắm chặt mà đưa tới đau nhức.

Đình!

Một tiếng kiếm kêu bỗng nhiên vang lên, thanh thúy được không giống như là bất kỳ phạm binh phát ra tiếng vang.

"Đúng vậy a... Kết thúc."

Bình thân mà băng lãnh lời nói, bỗng nhiên quanh quẩn tại Lạc Hồng Hà bờ, khiến cho mọi người khí tức đều xuất hiện một cái nhảy mắt chậm chạp.

Sau một khắc, cự ly màn kiếm gần nhất giáp da thanh niên, nó trên mặt khát máu nhẹ răng cười rồi đột nhiên ngưng kết, âm lãnh con mắt quang bên trong, một chút màu đỏ thẫm vàng sáng chậm rãi phóng đại..

"Hóa Vũ... Tươi đẹp Dương Thiên! !"

Xùy~~ ——

Một đạo vô cùng cô đọng màu đỏ thẫm kiếm mang phá tan cuồng xà kiếm màn, xen lẫn gần như vạn vạo không khí cực hạn nhiệt độ cao bạo lướt, trong chớp mắt xuyên thấu giáp da thanh niên lồng ngực, để lại một cái chén ăn cơm lớn nhỏ trống rỗng miệng vết thương.

Giáp da thanh niên vô ý thức địa cúi đầu, tràn đầy không cam lòng mà tuyệt vọng nhìn nhìn kia cái sớm đã cháy khét miệng vết thương, ngay sau đó trong cơ thể hắn sinh cơ đều xói mòn, nặng nề mà rơi đập trên mặt đất, hóa thành một cỗ thi thể...

Lạc Hồng Hà bờ, một mảnh tĩnh mịch.

Thẳng đến bốn phía trong hắc y nhân tiêu xạ xuất đệ một vòi máu tươi nhuộm hồng cả Tinh Quang, ngay người ở bên Hắc y nhân nhóm mới ý thức tới xong việc thái nghiêm trọng cùng trước mắt nhìn như ngu ngốc hề hề thiếu niên đáng sợ.

"Chạy!"

Tiếng nói vừa dứt,

Hắc y nhân tứ tán mà chạy, bất quá bọn họ vừa mới bắn lên, một đạo hắc ảnh liền rồi đột nhiên gần sát...

Kiếm quang lóe lên, huyết quang bảo tổ tung tóe, đầu thân chỗ khác biệt!

Những cái này Hắc y nhân thực lực lớn đa số liền nguyên lực kỳ nhất trọng cũng không có, căn bản chính là một ít thuần túy tại trên mũi đao thè lưỡi ra

liếm huyết dân liều mạng, có hung danh lại không chiến lược. Không ra một phút đồng hồ, hơn mười vị Hắc y nhân đều bị Tô Hạo Truy Sát tử vong.

Đạp trên Tinh Quang trở lại Lạc Hồng Hà bờ, Tô Hạo toàn thân lộ ra lạnh lùng sát cơ làm Lăng Thanh Âm cùng Lăng Nguyệt Nhi giật thót một cái. Bất quá sau một khắc, Tô Hạo lắc đầu, nhất thời tất cả sát khí tiêu thất không còn...

"Được rồi, làm xong."

Tô Hạo phui tay, nhìn về phía Lăng Thanh Âm cùng Lăng Nguyệt Nhi, lộ ra một tia nhẹ nhõm mỉm cười: "Các người cảm giác như thế nào đây?"

Lăng Thanh Âm thở ra một hơi, nằng vô ý thức địa buông lỏng ra nắm chặt tay của Lăng Nguyệt Nhi cổ tay, gió đêm hơi lướt, hai nữ mới phát giác nguyên lai lòng bàn tay của mình ở trong đã tràn đầy mồ hôi lạnh...

Lăng Thanh Âm thử giật giật tứ chi, lại phát hiện muốn động lên vẫn là hết sức hết sức, không khỏi thở dài, trên mặt đẹp treo lên một vòng cười khổ: "Vân Lôi Hạp sét ngăn cách quả nhiên danh bất hư truyền, chỉ là vài điện quang chui vào trong cơ thể, để cho ta toàn thân tu vi gần như bị toàn bộ áp chế, ngoại trừ thủ chương ra, ta còn lại bộ vị đều tê dại vô pháp động đậy... Muốn khôi phục hành động, đoán chừng phải chờ thêm một hai canh giờ."

"Lợi hại như vậy?" Nghe nói như thế Tô Hạo không khỏi nhú nhú mày, chợt hần suy tư một chút lại nói, "Một hai canh giờ, ta vẫn có thể đợi. Hợp tác một hồi, ta cuối cùng không phải là kia đợi thấy lợi quên nghĩa người, này hai canh giờ tạm thời liền có ta tới vì các người hộ pháp a."

Nói xong, hần cũng không để ý hai nữ tâm tư, phối hợp đi đến giáp da thanh niên bên cạnh thi thể, đem nhuyễn kiếm cùng một cái túi trữ vật thu hồi, sau đó đến một bên vẫn khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt điều tức lên.

Nhìn thấy Tô Hạo nghiêm trang địa thay mình hộ nôi lên phương pháp, Lăng Thanh Âm hạnh con mắt ở trong ngược lại là đã hiện lên một vòng ngoài ý muốn. Tuy nàng không chỉ là lần đầu tiên xuất ra rèn luyện, thế nhưng trên đời người đều là mấy thứ gì đó bộ dáng trong nội tâm nằng đều rõ rõ ràng ràng —— nằng đều đã làm xong Tô Hạo thừa dịp hư mà vào gây bất lợi cho nằng quyết định, có thể Tô Hạo cư nhiên thật không có đối với chính mình động tà niệm ý tứ?

Trên đời này còn có thiện lương như vậy người?

Điện quang dần dần tiêu trừ, Lăng Thanh Âm lại ngơ ngác nhìn Tô Hạo, trong nội tâm không biết đang suy nghĩ gì.

Hơn một canh giờ đi qua, hệ thống thanh âm nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, một cỗ từ trong ra ngoài tăng cường lực lượng cảm giác tràn ngập quanh thân, làm Tô Hạo thoáng cái mở mắt, "Đình, chúc mừng {Kí Chủ} thôn phệ Lô Định Thiết Thụ, ban thưởng điểm kinh nghiệm EXP 200, ban thưởng hệ thống điểm kinh nghiệm EXP 200 điểm.

Đón lấy hệ thống màn sáng khởi đầu đổi mới.

"Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống (LV1): 900/1000

{Kí Chủ} : Tô Hạo

Điểm kinh nghiệm EXP: Nguyên lực, nguyên khí kỳ (bát trọng): 0/100

Công pháp:

Không

(chú thích: {Kí Chủ} đã kích hoạt kiểm quyết 'Điều Dương', Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống thăng cấp sẽ biểu hiện) "

"Cư nhiên thăng cấp, Lô Định Thiết Thụ kinh nghiệm quả nhiên không ít, 200 điểm exp đồng đẳng với là một chuỗi trung phẩm nguyên khí, thật sự là lợi hại a!" Tô Hạo trong nội tâm rất cao hứng, bỗng nhiên hần có chỗ cảm ứng mà đi quay đầu đi, vừa vận thấy được Lăng Thanh Âm

Tô Hạo đột nhiên chuyển hướng, làm nó tầm mắt cùng Lăng Thanh Âm đột ngột địa đụng đụng vào nhau, người sau lập tức từ ngẩn người bên trong bừng tỉnh, về sau mới ý thức tới chính mình thất thố, trên hai gò má lập tức bay lên một vòng phấn hồng chóng mặt.

Tinh Quang lấp lánh, Tô Hạo ngược lại là không có nhiều chú ý Lăng Thanh Âm mặt, cảm thụ được hai nữ trong cơ thể dần dần tăng trở lại khí tức, hần thoáng suy tư một chút, chợt nói: "Điện quang hần là tiêu tán không sai biệt lắm a, hai vị hần cũng là tự nhiên bảo vệ lực..."

Lăng Thanh Âm há to miệng muốn nói điều gì, nhưng lời đến bên miệng lại bị Tô Hạo cắt đứt.

"Hai vị, huyết thể ước thúc như vậy chấm dứt, mọi người núi cao nước xa như vậy từ biệt." Tô Hạo cất cao giọng nói, chợt ôm quyền, bàn chân phát lực đạp một cái, cả người liền xông về phía dốc núi, mấy cái lên xuống tiêu thất tại Vân Lôi Hạp bên trong...

"Tô..." Lăng Thanh Âm á khẩu không trả lời được, hạnh con mắt ở trong lướt qua về thất vọng, không khỏi nhỏ giọng lầm bầm một câu, "Ta còn muốn hỏi một chút người muốn không muốn cùng đi Lôi Nham Cốc rèn luyện đâu, cư nhiên nhanh như vậy liền chạy... Ta có đáng sợ sao như vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Cáp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Ngọc phiến

Lăng Thanh Âm bộ dạng này tiểu nữ tử làm vẻ ta đây đã rơi vào Lăng Nguyệt Nhi trong mắt, không khỏi làm được cô gái nhỏ tuổi ngon mọng nước con người đại trừng, một đôi tay không khỏi bùng kín cái miệng nhỏ nhắn, liên tục cười đùa nói: "Ồ ơ nhé. . . Sur tỷ người động tâm hồn thiếu nữ a!"

"Người đang nói cái gì nha!" Lăng Thanh Âm hơi giận trừng mắt nhìn Lăng Nguyệt Nhi liếc một cái, "Ta chính là cảm thấy Tô Đại Ca này cùng ta thấy những cái kia bộ phận tiểu nhân bất đồng, muốn muốn mời cùng chúng ta cùng đi Lôi Nham Cốc lang bạt một chút á! Nào có động cái gì tâm hồn thiếu nữ?"

Lăng Nguyệt Nhi thè lưỡi, cười xấu xa nói: "Người xem một chút mặt của người, đều đỏ thành như vậy còn không phải động tâm hồn thiếu nữ sao? Nha! Không phải là động xuân tâm a!"

"Nguyệt Nhi!" Lăng Thanh Âm Nguyệt Mi dựng lên, khẽ kêu nói.

Lăng Nguyệt Nhi nhanh chóng rút cổ một cái, nghĩ nghĩ lại khuyên: "Bất quá a sur tỷ, hấn cũng liền nguyên lực kỳ lực trọng thực lực, ngay cả ta cũng không bằng. Người chính là thật muốn tìm đồng đội, cũng không thấy phải hơn tìm hấn a? Đội tông môn người đến, người tùy tiện một hô, xếp hàng người đều đủ từ Định Châu thành dãy đến Kim Sa sa mạc!"

"Người nha. . . Chính là tự mình cảm giác quá ưu việt một chút, xem ai đều một bộ cao cao tại thượng bộ dáng." Lăng Thanh Âm bắt đắc dĩ lắc đầu, "Người muốn biết, ra tông môn ai cũng cùng dạng, người suy nghĩ một chút người dọc theo con đường này thái độ, còn có con mắt xem qua Tô Đại Ca? Người là hận không thể hấn đối với người như tông môn trong kia những người này cũng như như Thiên Lôi sai đâu đánh đó a? Cũng chính là hấn tính khí tốt, đối lại là. . . Người biểu tình là có ý gì, làm gì vậy nhìn ta như vậy?"

Lăng Nguyệt Nhi khẽ hừ một tiếng, hai tay ôm ngực quay đầu đi chỗ khác: "Hừ! Ta biết ta không tốt, nhưng là đối với người nói như vậy hồngбет a! Dù sao ta chính là xem không quá lên những cái kia nghèo rớt mùng tơi tán tu, hừ! Còn có. . ." Nàng bỗng nhiên sáng ngời nói lên đầu, quai gò mà cười nói: "Tô Đại Ca của người đều đi xa, nghe không được người lời hữu ích rồi ~~~ "

"Lăng! Nguyệt! Nhi!"

"A ~~~ sur tỷ ta sai rồi! Tha cho ta đi ~~~ "

. . .

Lúc Tô Hạo xuyên qua Kim Sa sa mạc trở lại Định Châu thành thời điểm, Vân Lôi Hạp phương vị đã lộ ra một vòng ngân bạch sắc.

Đạp trên tia nắng ban mai tối tăm mờ mịt ánh sáng đi ở Định Châu thành, loại này cát vàng cấu trúc thành thị cho Tô Hạo một loại khác hoang vu khí tức, mặc dù là sáng sớm nhưng không có nửa phần tươi mát đi người cảm giác.

Mặc dù là tia nắng ban mai, thế nhưng một đường trở lại khách sạn, Tô Hạo hay là gặp không ít đi suốt đêm tới Định Châu thành tán tu, bọn họ một đường phong trần mệt mỏi mà đến, cùng nhanh liền chui tiến vào khách sạn.

"Càng ngày càng nhiều tán tu tụ họp tới a, nguyên bản hoang tàn vắng vẻ Định Châu thành cư nhiên cũng có thể có nhiều người như vậy. . . Xem ra Lôi Nham Cốc mị lực thật sự không nhỏ a! Thông hành bài cạnh tranh áp lực lại tăng lên không ít. . ." Tô Hạo cảm thấy một hồi đau đầu, "Thật sự không được, liền tạm thời lấy ra một chút Uẩn Linh Dịch, nên cũng phải đem thông hành bài nộp vào tay!"

"Về phần trước mắt. . . Ta trước hết đem Uẩn Linh Dịch lấy ra một bộ phận tới bế quan a, đã sớm nghe nói Uẩn Linh Dịch kỳ diệu chỗ dừng, không biết chân thật hiệu quả như thế nào đây?" Tô Hạo đem sự tình khác phóng tới một bên, liềm liềm bờ môi, trong nội tâm tràn đầy chờ mong.

Tô Hạo thân ảnh tại cuối thang lầu tiêu thất không bao lâu, cửa khách sạn liền truyền đến một hồi dồn dập tiếng vó ngựa, về sau chỉ nghe một hồi ngựa hí vang lên, đón lấy cửa của khách sạn liền giương lên một mảnh lớn bụi đất.

Bụi đất không tán, một đạo màu đỏ thẫm thân ảnh liền bước chân vào khách sạn, nàng người mặc nửa phỏ Hỏa Vân khải, bên hông đeo xích vàng từ dụng sát đang lúc phát ra thương thương tiếng vang, xa xa nghe qua thật giống binh khí tại trao thương.

Nhàn nhạt địa nhìn quanh bốn phía một cái, nàng liền kính đi thẳng tới quầy hàng, tiếp theo đem một mai màu đỏ thẫm lệnh bài vỗ vào chường quỹ trước mặt, hàn nhạt địa quát xuống một câu: "Gian phòng này khách sạn, ta bao xuống. Chương quỹ, phiền toái người đem tại ở khách nhân đều thanh lý sạch sẽ!"

Hỏa Vân khải nữ tử tiếng nói vừa dứt, trong hành lang tán tu liên đều nhủu mảy. Vốn còn có một hai cái cầm giận không xóa tán tu chuẩn bị đi lên đối với nàng giáo huấn hai tiếng, có thể mắt của bọn hắn góc dư quang thoáng nhìn thấy kia mai màu đỏ thắm lệnh bài, liên đều vô ý thức địa rút cổ một cái, hậm hực rời đi khách sạn. Không ít tán tu gặp được một màn này, cũng đều lòng có không phục địa vút ra kia mai lệnh bài liếc một cái,

Cuối cùng cũng đều rút lại cái cổ rời đi.

"Dĩ nhiên là nhị tinh tông môn người của Hỏa Liệt Môn. . ."

Có đang rời đi tán tu nhỏ giọng cô một tiếng, tiếng nói rơi vào những người khác trong tai, đều làm bọn họ tâm thần run lên. . .

Rất Khoái Khách sạn trong hành lang tán tu liên đều đi hết sạch, chường quỹ tự nhiên không phải là không có nhân lực người, chỉ là cẩn thận từng li từng tí nhìn kia mai lệnh bài liếc một cái, mình bạch vị nữ tử này lại lịch, lập tức gọi điểm tiêu nhị nhanh chóng hành động, đem trong khách sạn chưa ra khỏi cửa phòng khách nhân nhất nhất đánh thức trực xuất ra điểm. . .

. . .

Trở lại trong phòng của mình, Tô Hạo đóng chặt cửa sổ, cởi giày nhẹ nhảy lên giường chiếu, vẫn khoanh chân lại.

Hắn cũng không vội lấy lấy ra Uẩn Linh Dịch cho tu luyện, mà là trước đem đánh chết giáp da thanh niên về sau lấy được túi trữ vật cùng nhuyễn kiếm lấy ra, trở mình nhìn một chút.

"Vây giáp da thanh niên có được lấy nguyên lực kỳ bát trọng thực lực, nắm giữ vũ khí phẩm cấp chắc có lẽ không quá kém. Trước thôn phệ phát triển điểm kinh nghiệm EXP. . ." Tô Hạo đem chuỗi này nhuyễn kiếm hưởng trong miệng một ném, nhất thời Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống kích hoạt, hệ thống thanh âm nhắc nhở vang lên, "Đỉnh, chúc mừng {Kí Chủ} thôn phệ tinh thiết nhuyễn kiếm, thôn phệ nhiệm vụ khởi động. . .

Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống (LV1)

Trước mất thôn phệ nhiệm vụ: Tinh thiết nhuyễn kiếm (không cấp bậc)

Cần thiết thời gian: 1 thiên

Trước mất thôn phệ tiến trình: 0. 1% "

Cư nhiên không đợi cấp? Tô Hạo sững sờ, bất quá chợt cũng bình thường trở lại: Kia đợi lấy cướp bóc mà sống tán tu, tất cả tài phú hẳn là đều hồi đoái thành tài nguyên tu luyện, bình khí chênh lệch chút cũng là là chuyện đương nhiên. Hắn lập tức mở ra túi trữ vật vừa nhìn. . . Quả nhiên, trong túi trữ vật ngoại trừ một ít chuẩn bị tới thu Uẩn Linh Dịch dụng cụ ngoại cũng là không có vật gì.

"Được rồi, ít nhất thu hoạch được một cái túi trữ vật. . ." Tô Hạo bất đắc dĩ lắc đầu, phân ra một bộ phận Uẩn Linh Dịch để vào này túi trữ vật, liền đem nó treo đặt ở trước ngực. Bỗng nhiên hắn nghĩ tới điều gì, một tay bôi qua bên hông túi trữ vật, chỉ thấy vàng sáng lóe lên, một mai diện mạo xấu xí ngọc phiến liền xuất hiện ở trong tay của hắn.

Ngọc phiến vào tay, cảm nhận có chút giống đá cuội, đồng thời có một cỗ mát lạnh cảm giác từ trong lòng bàn tay truyền tới, làm Tô Hạo đầu óc đều rõ ràng không ít.

Mai này ngọc phiến dĩ nhiên là là Tô Hạo rời đi Lạc Hồng Hà động quật lúc trước thu đồ vật, tinh tế dò xét ngọc phiến, Tô Hạo phát hiện theo thời gian trôi qua, trong không khí sẽ có một luồng cực nhạt khí lưu hội tụ đến ngọc phiến, rất nhanh ngọc phiến trên ngưng tụ một tầng hơi mỏng sương khí.

Một luồng nhân nhạt U Lan mùi thơm ngát từ sương khí bên trong phát tán mà ra. . .

"Này. . . ? !" Tô Hạo mở to hai mắt nhìn, "Tầng này sương khí cư nhiên là Uẩn Linh Dịch!"

Hơi rút một luồng lương khí, Tô Hạo đem trong lòng rung động đè xuống, lại tinh tế vừa nhìn, rốt cục phát hiện trước mắt Uẩn Linh Dịch sương khí cùng hắn chỗ thu Uẩn Linh Dịch bất đồng: "Tầng này sương khí bên trong màu sắc đậm, cho dù hoá lỏng nhỏ xuống cũng chỉ có thể hình thành hạ phẩm Uẩn Linh Dịch, không có thời gian công tác chuẩn bị, màu sắc cời không đi lời phẩm chất thủy chung sẽ không đề cao, cho dù ta thu cũng không có trọng dụng."

Thế nhưng mai này ngọc phiến cho Tô Hạo một loại không giống bình thường đặc thù cảm giác, tựa hồ ngưng tụ Uẩn Linh Dịch. . . Căn bản không phải nó chân chính công dụng.

"Cố gắng đó là một giấu dốt tại phạm trần Thông Linh chi bảo, để cho ta tới nhỏ máu nhận chủ thử một chút!" Tô Hạo quyết định chủ ý, đang chuẩn bị nhỏ máu nhận chủ, cửa phòng lại bị người mãnh liệt khấu vang, đón lấy một đạo khinh miệt mà khinh thường ngữ khí xuyên thấu qua cửa phòng dò hỏi đi vào, "Người ở bên trong, mau cút xuất ra! Gian phòng của ngươi ta trung dụng!"

Chương 30: Lớn lối Hỏa Liệt Môn

Tối tăm mờ mịt ánh sáng tự đám mây bỏ ra, cùng cát vàng làm bạn đem khách sạn bao phủ, Ánh sáng nhạt bên trong. Liền gặp được có một cái cái tán tu từ trong khách sạn đi ra, thẳng đến bọn họ đi có chút xa, mới dám khởi đầu nhỏ giọng chửi rủa.

"chẳng phải ý vào Sau lưng của mình đứng một cái nhị tinh tông môn sao, cư nhiên cũng không đem chúng ta tán tu để vào mắt, nói trực xuất liền trực xuất!"

"Hỏa Liệt Môn đệ tử thật sự là lớn lối, thật hy vọng bọn họ hoành hành ngang ngược thời điểm đá đến khối thiết bản!"

"Thiết bản? Ở chỗ này nào có cái gì thiết bản cho bọn họ đá a? Ngươi cho rằng bọn họ chỉ là phổ thông nhị tinh tông môn?"

"Nếu thật là nhị tinh tông môn, nói thật đích xác tính không là cái gì, có thể bọn họ sớm mấy năm đầu phục Tiên Thiên tông, như đã là Tiên Thiên tông nước phụ thuộc trong tông phái sắp xếp thượng hào tông môn. ai dám động đến bọn họ, chẳng khác nào là lút Tiên Thiên tông mặt mũi, Tiên Thiên tông thế nhưng là ngoại vực tam tông nhất, Định Châu này thành đô là bọn họ quản lý, ngươi nói ai dám cùng ngươi bọn họ đối nghịch nha?"

...

Trong khách sạn, Hỏa Vân khải nữ tử sau lưng đã có không ít tông phái sư huynh đệ đến, nhìn nhìn đám tán tu từng cái một xám xịt chạy đi, những cái này thiếu nam thiếu nữ trên mặt liền tràn đầy đắc ý và kích động. Không ít người ngai ngai điểm tiếu nhị động tác quá chậm, liền dứt khoát trên mình đi chọn lựa thích phòng trọ, sau đó trực tiếp sắc lệnh trong đó chưa tính lại tán tu xéo đi.

Cuối cùng mấy vị tán tu cũng rốt cục rời đi.

Hỏa Vân khải nữ tử rất hài lòng gật gật đầu: "Chúng ta Hỏa Liệt Môn cũng không muốn gây ra quá lớn động tĩnh, cũng coi như bọn họ đủ thức thời, chính mình rời đi, miễn cho ta đa động một phen tay chân."

Đúng lúc này, trên lầu một ít động tĩnh đưa tới chú ý của nàng, nàng ngẩng đầu nhìn trên lầu nào đó gian khách sạn, về sau nhướng mày: "Như thế nào còn có tán tu đồ thừa không đi? Chẳng lẽ là không đem chúng ta lời của Hỏa Liệt Môn đặt ở bên tai?" Dứt lời nàng muốn bước trên thang lầu đi xem một chút, bất quá chân của nàng chừng còn không rơi xuống, bên tai liền vang lên bành địa một đạo tiếng vang.

Hỏa Liệt Môn ánh mắt mọi người nhất thời theo tiếng nhìn lại, liền gặp được một đạo nhân ảnh liền từ trên lầu bắn ra, đụng nát mấy khối cát vàng rào chắn, cuối cùng vô lực địa rơi đập tại trong hành lang, giương lên đầy đất bụi đất cát mảnh.

Bụi bặm tán đi, hiện ra người kia hình dạng, chính là Hỏa Liệt Môn một vị đệ tử. Trong lúc nhất thời tất cả Hỏa Liệt Môn đệ tử trong lòng đều dâng lên tức giận hóa điên, vô số đạo mang theo hỏa khí tâm mất ngung tụ tại kia gian khách trong phòng, mong muốn đem bên trong người nghiền thành tro bụi.

Tầm mắt chỗ tụ họp, phòng trọ cửa hơi hơi rộng mở, một đạo thoáng có chút thon gầy thiếu niên thân ảnh từ trong đó xuất hiện, bình tĩnh mục quang rơi vào vị kia bị hấn oanh dưới lầu hai Hỏa Liệt Môn đệ tử trên người, sau đó nhàn nhạt quét mắt một vòng, cuối cùng rơi vào khách sạn chừng quỹ trên người.

"Mọi thứ chung quy có cái thứ tự đến trước và sau, vì cái gì ta rõ ràng đều dự chi ba tháng phí ăn ở, vừa rồi người kia như trước muốn xông vào đi vào đối với ta hành hung nha. . . Chừng quỹ?" Nhàn nhạt lời nói, từ lầu hai phiêu, làm cho khách sạn chừng quỹ sắc mặt liền biến đổi. Ánh mắt của hắn không để lại dấu vết mà từ Hỏa Vân khải nữ tử trên mặt dời qua, sau đó nhìn về phía Tô Hạo, không khỏi tâm thần run lên.

Thiếu niên này không dễ chọc a! Thế nhưng là. . . Chẳng lẽ người của Hỏa Liệt Môn là tốt rồi chọc?

"Cái này. . ." Chừng quỹ thoáng cái trở nên ấp úng, hắn biết rõ chính mình mới mở miệng liền tất nhiên hội đắc tội với người, mà trước mắt một phương phong mang tất lộ một phương giấu tài, quả nhiên là thâm tàng bất lộ. . . Mà hắn thì phương nào đều không thể trêu vào a!

Nhìn thấy chừng quỹ bộ dáng này, phải nhìn...những trang phục kia chính tề tông môn đệ tử, Tô Hạo liền đại khái đã minh bạch một sự tình ngọn nguồn. Bất quá hắn lúc này tâm tư đều tại luyện hóa kia mai ngọc phiến trên người, liền cũng không có đi tốn nhiều mỗi lời ý tứ, quay người phải trở về đến trong phòng khách.

"Soạt ~~~ "

Tô Hạo vừa mới quay người, nhưng mà một luồng hàn mang chợt từ dưới lầu cấp tốc phóng tới, cuối cùng soạt một tiếng cắm ở bên cạnh hắn cát vàng trên thạch bích, phát ra ong.ong địa rung động mãnh liệt âm thanh.

Đây là một chuỗi sắc bén Tiểu Dao, vốn là hướng về phía Tô Hạo đầu mà đến, cũng tại sắp trúng mục tiêu hần thời điểm bị trong cơ thể hần đánh ra một luồng ám kinh đánh trúng.

Lúc này mới chếch đi nguyên lai quỹ đạo bắn lệch ra mục tiêu. Có thể coi là là như thế này, Tiểu Dao như trước đâm vào thạch bích ba phần.

"Nơi nào đến vô tri tán tu, đối với ta Hỏa Liệt Môn đệ tử động thủ, rõ ràng còn nghĩ toàn thân trở ra?" Tô Hạo khé mắt liếc qua còn không có từ Tiểu Dao trên thu hồi, chợt nghe đến nữ tử băng lãnh tiếng cười từ dưới lầu truyền đến.

Nghe được loại này rõ ràng không chút nào giáng lý lời nói, Tô Hạo lông mày thoáng hơi nhăn, có chút không kiên nhẫn địa xoay người sang chỗ khác, mục quang rơi vào cầm đầu Hỏa Vân khải trên người cô gái.

Tĩnh tế xem ra, tại nữ tử này người mặc nửa phó Hỏa Vân khải, chính là một kiện chặt chẽ ngang gối y phục, làn váy, một đôi thon dài trắng nõn chân dài động đến nó sau lưng vô số đồng môn sư huynh đệ mục quang.

"Xem ra lại là một cái bị sùng lên đám mây tông môn đệ tử. . ." Bình tĩnh mà cùng nữ tử hiện ra tức giận hai con ngươi liếc nhau một cái, Tô Hạo lại lần nữa xoay người qua đi, thời gian của hần quý giá vô cùng, cũng sẽ không tại bức này nữ tử trên người lãng phí quá nhiều.

"Không coi ai ra gì! Muốn ăn đòn!" Nữ tử chưa bao giờ bị người khác như thế khinh thường qua, nhìn thấy Tô Hạo thậm chí ngay cả con mắt cũng không nhìn chính mình, trong lòng hỏa khí không khỏi đại thịnh, chỉ vào Tô Hạo bóng lưng liền quát, "Bắt lại cho ta hần!"

Lời còn chưa dứt, liền nghe được trong đám người có hai đạo gào to vang lên, nhất thời hai vị Hỏa Liệt Môn đệ tử nhảy lên thật cao, hai tay đại triển lấy tả hữu giáp công xu thế đối với Tô Hạo chớp tới. Mắt thấy hai móng vuốt rơi vào Tô Hạo hai vai, hai vị này Hỏa Liệt Môn đệ tử trong mắt đều là nổi lên một vòng rùng rợn sáng rực, dưới lầu không ít đệ tử thần sắc thì là âm đạm rồi vài phần, ở sâu trong nội tâm vô cùng đau đớn: Loại này tại sư tỷ trước mặt biểu hiện ra quyền cước cơ hội thật tốt, ta làm sao lại bỏ lỡ sao? !

Nhưng lại tại tất cả mọi người cho rằng Tô Hạo đã thúc thủ chịu trói thời điểm, hần lại khê lắc đầu, tiếp theo một đạo tiếng thở dài chậm rãi vang lên, làm cho ở đây Hỏa Liệt Môn đệ tử tâm thần run lên.

"Ai, các ngươi làm sao lại nghe không hiểu tiếng người nha. . ."

Lời nói rồi mới từ cái này hai vị giáp công Tô Hạo Hỏa Liệt Môn đệ tử vang lên bên tai, hai người thể công liền mãnh liệt trì trệ, chợt hai người chỉ cảm thấy cái cổ mát lạnh, lại định thân lại phát hiện trên cổ của mình chẳng biết lúc nào đáp lên một cái năm ngón tay thon dài thủ chương. . .

Tô Hạo khé môi thoáng nhấc lên, hai tay rồi đột nhiên phát lực, liền lái hai người cái cổ đem bọn họ trực tiếp đụng đụng vào nhau.

Bành!

Một đạo nặng nề thân thể tiếng va chạm vang lên, Tô Hạo hai tay buông lỏng, hai người liền từ trong tay của hần vô lực trượt xuống, thẳng tắp rơi xuống trên mặt đất, tạo nên một vòng bụi bặm.

Hoàn toàn yên tĩnh.

Nguyên bản đều chuẩn bị xong xem kịch vui Hỏa Liệt Môn đệ tử, đối với trước mắt trình diễn một màn này cảm thấy trở tay không kịp, thế cho nên khé miệng vừa mới hiển hiện trên tức tiểu ý còn chưa tới kịp tản đi, liền như vậy sống sờ sờ địa ngưng kết trên mặt.

Hỏa Vân khải nữ tử cũng là có chút không tin địa há to miệng, bất quá lại cũng không nói đến một chữ. Mấy hơi thở về sau nàng phục hồi tinh thần lại, nhìn nhìn ngã xuống đất ba cái đồng môn, kiều ngạo nội tâm nhất thời dâng lên mảnh lớn lửa giận.

"Hỗn trướng, ngươi tự tìm chết!"

Vèo! Vèo!

Khẽ kêu âm thanh nhớ tới đồng thời, Hỏa Vân khải nữ tử hai tay rồi đột nhiên chấn động, nhất thời hai đạo lạnh lùng nghiêm nghị hàn mang lướt đi, lòi cuốn lấy màu đỏ thắm kinh khí, đối với Tô Hạo mặt vọt tới.

Tô Hạo nhú mày, con ngươi đen nhánh chỗ sâu trong mơ hồ bốc lên một tia không kiên nhẫn hỏa khí.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Luyện hóa ngọc phiến

Tô Hạo nhíu mày, con ngươi đen nhánh chỗ sâu trong mơ hồ bốc lên một tia không kiên nhẫn hỏa khí.

"Ngươi lần đầu tiên đánh lén ta ta không cùng ngươi tính sổ coi như xong, hiện giờ ngươi còn được một tác lại muốn tiến một thước, thật coi ta sợ ngươi sao?"

Trong khi nói chuyện Tô Hạo rút ra đỉnh tại cát vàng trên thạch bích Tiểu Dao, đem một luồng kiếm khí dung nhập trong đó, đón lấy trở tay ném một cái, Tiểu Dao liền lòi cuộn lấy hàn mang, trong không khí khắc ra một cái xảo trá độ cong lướt hướng nữ tử.

Đình! Đình!

Khi nào Hòa Tinh cùng với thanh thúy thanh âm vang lên, Tiểu Dao phong mang thổ lộ, giải khai nữ tử phóng tới hai thanh phi đao, mang theo càng thêm lăng lệ sắc bén khí tức bắn về phía nàng!

Hòa Vân khai nữ tử chấn động, có thể nàng cho dù có tâm né tránh, trên người động tác lại theo không kịp phản ứng của mình, chỉ có thể để cho đao kia phong mang tại trong con mắt cực nhanh phóng đại.

Từ vong bóng mờ bao phủ nàng, khiến nàng hai mươi năm tới lần đầu tiên sinh ra ý sợ hãi cùng hối hận.

"Đạo hữu lấy trúc nguyên kỳ tu vi cùng ta sư muội tính toán chi li, có phải hay không cẩn thận quá mức mất một ít?"

Một tiếng trầm thấp chất vấn từ Hòa Vân khai nữ tử sau lưng vang lên, đón lấy một đạo thân ảnh bỗng nhiên thiểm lược đến trước mặt nàng. Chỉ thấy người đến ống tay áo co lại, liền có một cổ kính phong gào thét, cùng Tiểu Dao trước mặt đụng đụng vào nhau.

Bành!

Âm bạo âm thanh vang lên, Tiểu Dao bị đánh rơi xuống đến một bên, soạt một tiếng đâm vào mặt đất.

"Là Đại sư huynh!"

"Thật tốt quá, Đại sư huynh đến rồi!"

"Đại sư huynh lần này xuất quan, thực lực tất nhiên đã đến trúc nguyên kỳ! Tiểu Quỷ Đầu đó chết chắc rồi!"

Thấy rõ người đến hình dạng, Hòa Liệt Môn một đám sư huynh đệ cũng đều mặt lộ vẻ vui mừng, nhao nhao kinh hô.

"Đại sư huynh. . ." Hòa Vân khai nữ tử lòng còn sợ hãi nhìn thoáng qua đánh rơi xuống ở bên Tiểu Dao, hơi hơi phập phồng, trên mặt dâng lên một vòng ủy khuất cùng lòng chua xót, "Đại sư huynh, người cần phải thay chúng ta làm chủ a! Người kia ý vào chính mình tu vi cao cường, liền tiếp làm chúng ta bị thương nặng sư đệ, liền ngay cả ta cũng thiếu chút nữa bị hấn độc thủ!"

"Đúng vậy a, sư tỷ nói! Người kia quá ghê tởm!"

"Đại sư huynh, chúng ta mấy vị khác sư huynh cũng bị hấn đã thương, nếu không đưa hấn đem ra công lý, chúng ta nan giải mối hận trong lòng a!"

"Nếu là việc này truyền đi, sợ rằng sẽ làm sư môn chịu nhục a!"

Sau lưng Hòa Liệt Môn đệ tử nhao nhao phụ họa, trải qua thêm mắm thêm muối, liền đem Đại sư huynh đẩy lên đạo đức điểm cao.

Đại sư huynh hơi híp mắt nhìn về phía Tô Hạo, ngữ khí hơi hơi hiện lạnh: "Đạo hữu vạn chúng nhìn trừng trừng làm như vậy chuyện gì quá phận tình, hôm nay nếu không phải cho chúng ta một cái công đạo, tại hạ sợ là sẽ không để cho ngươi cứ như vậy an toàn rồi đi."

"Nói rõ?" Tô Hạo nhíu lông mày, tầm mắt nhàn nhạt mà từ kia ba vị ngã vào trong tro bụi Hòa Liệt Môn đệ tử trên người đảo qua, khóe môi câu dẫn ra một tia tiêu tức, "Nên lời nhần nhủ. . . Không đều nói rõ ở chỗ này sao? Về phần rồi đi. . . Ta đều thanh toán ba tháng tiền đặt cọc, thời gian không được thể nhưng là sẽ không sớm đi một phần nửa giây."

"Thật sự là thật can đảm, rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt! Để cho ta nhìn ngươi thực lực là không phải là cùng khẩu khí của ngươi cũng như cuồng vọng a!"

Nghe được Tô Hạo căn bản không cho hấn vẫn giữ lại làm gì mặt mũi, Đại sư huynh ánh mắt dần dần âm lạnh xuống, cười lạnh đang lúc hấn mãnh liệt một đập mặt đất, cả người liền như mũi tên nhọn nhảy lên bắn ra, năm ngón tay mở lớn thẳng hướng Tô Hạo ngực đánh tới.

Thế công của hấn dị thường mạnh mẽ, hai người trong đó nguyên bản cách bát hơn một trượng cự ly, mà khi hấn tiếng nói hạ xuống thời điểm, hai người ở giữa cự ly đã gần hơn đến ba bốn trượng!

"Thật là một cái hèn hạ gia hỏa." Tô Hạo âm thầm cười lạnh, chân khí trong cơ thể lại cấp tốc hội tụ, đều tuân hướng bàn tay của hấn. Đón lấy hấn không để lại dấu vết địa kết thúc mấy đạo thủ ấn, liền ngang nhiên đón nhận Đại sư huynh thế công, "Hừ! Phá cho ta!"

"Bành!"

Một cổ cực kỳ lực xung kích gió mạnh từ hai người thủ chương tương hỗ vị trí bạo phát, như rung động khoách tán ra, chấn động khách sạn cát vàng bốn tuôn, làm cho cát vàng thạch bích xuất hiện một tầng nhẹ nhàng vết rạn.

Tô Hạo ánh mắt lạnh lùng, lòng bàn tay ở trong ám kinh bạo phát, oanh địa một tiếng đem Đại sư huynh đẩy lui mấy cái thân vị,

Đồng thời bản thân hắn mượn lực triệt thoái phía sau thối lui đến phòng trọ ở trong. Đón lấy hắn không đợi Đại sư huynh có cái gì biểu thị, trầm giọng cười lạnh nói: "Hỏa Liệt Môn cũng không có gì không nổi, chỉ là nhị tinh tông môn cũng chỉ có thể đủ tại loại này chim không đẻ trứng địa phương xông pha. . . Như là lúc nào chọc phải một ít không nên dây vào tồn tại, chính là các người sau lưng tông phái cũng không giữ được các người!"

Cột kệtzz. . . Bành!

Cùng với phòng trọ cửa phòng đóng lại, Tô Hạo thân ảnh cũng tiêu thất tại Hỏa Liệt Môn một đám đệ tử phần nộ dục vọng bạo phát nóng rực trong tầm mắt.

"Má..., này thối tiểu quỷ khinh người quá đáng! Đánh người liền nghĩ chạy!" Dưới lầu có Hỏa Liệt Môn đệ tử phát ra gào thét, đi theo muốn nhảy lên lầu hai tới phá cửa mà vào.

Đại sư huynh lại khoát tay ngừng lại người kia động tác, người sau không hiểu quay đầu lại đi, liền gặp được Đại sư huynh hơi híp mắt thần như có điều suy nghĩ bộ dáng —— rất hiển nhiên là Tô Hạo một câu cuối cùng tạm thời trấn trụ hắn.

"Đại sư huynh. . ." Hỏa Vân khải nữ từ đi tới bên cạnh của hắn, tầm mắt không cam lòng mà từ trong phòng khách thu hồi, nhìn về phía hắn nhỏ giọng địa nổi lên hồi ý tứ.

"Cái kia người biểu hiện ra là nguyên lực kỳ lực trọng tu vi, nhưng hắn trên thực tế chân khí hùng hậu trình độ căn bản không thua gì trúc nguyên kỳ một tầng ta đây. . . Hơn nữa chân khí của hắn tuôn trào rất có kết cấu, một chút cũng không giống như là một cái tán tu đủ khả năng tu luyện ra tới." Đại sư huynh thóa Tô Hạo biến mất vị trí liếc một cái, ánh mắt kia lạnh giống như băng, "Mặc kệ hắn có hay không bối cảnh, thực lực luôn là có chút. . . Trước mắt Lôi Nham Cốc mở ra sắp tới, chúng ta không nên nhiều sinh thị phi, kia gian khách phòng liền cho hắn a! Mỗi người tản đi a!"

"Vâng."

Một đám sư đệ sư muội tuy rất không cam tâm cứ như vậy buông tha Tô Hạo, nhưng người tâm phúc Đại sư huynh đều phóng ra bảo, bọn họ cũng không nên lại đi khiến cho một ít phiền toái không cần thiết, lập tức chỉ phái oán hận địa khoét liếc một cái Tô Hạo chỗ phòng trọ, về sau từng người tản mở đi ra.

"Đại sư huynh. . ." Hỏa Vân khải nữ từ thấy những người khác đều tán ra, không khỏi cùng nhau đi lên, thấp giọng hỏi, "Đại sư huynh, cửa cửa miệng đạo giương chỉ chỗ ngồi há lại cho người khác ngủ ngáy, người thật sự muốn lưu lại hắn ở chỗ này?"

Đại sư huynh có nhiều thâm ý địa nhìn nàng một cái, ánh mắt kia tối tăm phiền muộn như mây đen, tựa như tùy thời đầy chậu chìm địa tích thủy đồng dạng, thấy nàng tâm thần run lên, dâng lên một tia ý sợ hãi: "Sư muội người yên tâm, tiểu tử kia nếu như đi tới đây, hơn phân nửa cũng là hướng về phía Lôi Nham Cốc đi. Hiện giờ tán tu tề tụ Định Châu thành, quái vật thì ít mà dân treo auto thì nhiều, tại không xác định hắn không có bối cảnh lúc trước ta không tốt tùy ý động thủ. Bất quá một khi vào Lôi Nham Cốc. . . Vậy sinh tử tất cả an thiên mệnh!"

"Mạng của hắn, ta chẳng qua là tạm thời gửi lại tại chỗ của hắn mà thôi!"

. . .

Tô Hạo lui giữ phòng trọ, một mực chăm chú nhìn cửa phòng nhìn hơn mười hơi thở thời gian, trong mắt cảnh giác mới dần dần nhạt đi. Hắn thật dài địa nhả thở một hơi, cổ tay nhẹ vung, trong lòng bàn tay một tôn quang ấn rồi mới chậm rãi phai nhạt. . .

Nếu là hắn cuối cùng ném ra câu nói kia không thể đủ trấn trụ vị Hỏa Liệt Môn kia Đại sư huynh, để cho hắn như cũ bất kể hậu quả địa xông tới đối phó lời của mình, như vậy Tô Hạo trong tay ngưng tụ Lưu Vân Đại Thủ Ấn đem sẽ không chút lưu tình đánh ra —— bất ngờ không đề phòng, vị Đại sư huynh kia tu vi ngay cả có trúc nguyên kỳ một tầng, chỉ sợ cũng lấy không là cái gì chỗ tốt!

Xua tán đi quang ấn, Tô Hạo đem cửa cửa sổ đóng chặt, liền lập tức lấy ra ngọc phiến đem tinh huyết nhỏ tại phía trên.

Tinh huyết đụng chạm lấy ngọc phiến mặt ngoài, thật giống như mực nước nhỏ tại tuyên trên giấy, thoáng cái liền hóa ra.

Tô Hạo con mắt chăm chú nhìn chằm chằm ngọc phiến, một lòng nhắc đến cổ họng. Đón lấy chỉ thấy ngọc phiến mặt ngoài hiển hiện nổi lên một tầng nhu hòa quang sáng, kia tích(giọt) tinh huyết tựa như sương mù tiêu tán. . .

"Đã thất bại?" Tô Hạo vừa muốn thất vọng thở dài, ngọc phiến bỗng nhiên chinh thể hư hóa, hóa thành một bôi lưu quang bắn về phía mặt hắn, tốc độ cực nhanh làm hắn khó lòng phòng bị!

"Này. . . !"

Tô Hạo thần sắc hoảng hốt, ngọc phiến cũng đã áp vào trên mặt của hắn, bất quá còn không đợi hắn lại lần nữa rung động, một loại vi diệu liên hệ liền cùng với ôn mát xúc cảm bỗng nhiên xây dựng tại hắn cùng với ngọc phiến trong đó. . .

"Đây, đây là. . . ? !"

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Ngụy Hóa Tiên Mộc, Ký Lục Khí Tức

"Đây, đây là. . . ? !"

Tô Hạo không kịp kinh ngạc, từng đạo tin tức liền theo ngọc phiến cùng hắn trong đó xây dựng liên hệ truyền đưa tới. Hắn nhanh chóng nhắm lại bệ thủ tâm thần, khởi đầu tối đại hóa tiêu hóa hấp thu những tin tức này.

Lặng yên tiêu hóa đã xong ngọc phiến bên trong tin tức, Tô Hạo nhẹ xuất một hơi, chậm rãi mở hai mắt ra, con ngươi đen nhánh chỗ sâu trong, có một vòng khó có thể che dấu kích động cùng chấn kinh.

"Đây là Ngụy Hóa Tiên Mộc? !" Dù là tại Lưu Vân Kiếm Tông trong Tầng Thứ các xem qua không ít điển tịch Tô Hạo, đối mặt cái danh xưng này cũng là không hiểu ra sao, chỉ bất quá nhỏ máu nhận chủ về sau hắn đạt được tin tức tự nhiên không không sai.

"Này Ngụy Hóa Tiên Mộc luyện hóa về sau thậm chí có ẩn nấp tu vi, Cải biến chính mình khí tức hiệu quả! Mặc dù nói đây đối với bản thân thực lực đề thăng cũng không có bao nhiêu tương trợ, nhưng chỉ bằng vào ẩn nấp tu vi cùng cải biến khí tức điểm này, cũng đủ để làm ta xông xáo bên ngoài thời điểm nhiều ra một phần chạy trốn bảo vệ tánh mạng át chủ bài!"

Tô Hạo nội tâm cuồng hí không thôi, nhưng rất nhanh liền giữ vững lãnh tĩnh, hắn hai chân khoanh lại mà ngồi, lấy bản thân tinh khí Tiếp Dẫn Ngụy Hóa Tiên Mộc nhập vào cơ thể luyện hóa. . .

Hơn nửa ngày, Tô Hạo đã đem chân khí trong cơ thể tiêu hao không còn, mà Ngụy Hóa Tiên Mộc nhưng như cũ không có hoàn toàn luyện hóa. Hắn cắn răng một cái, quyết đoán lấy ra một bình Uẩn Linh Dịch ừng ực uống dưới!

Đem Uẩn Linh Dịch bực này ngọc lộ quýnh tương uống làm hồi khí loại tiêu hao phẩm, Đoán chừng toàn bộ Định Châu thành cũng liền Tô Hạo một người như vậy tận diệt mọi vật, bất quá lúc này hắn lại không kịp chút này.

Một bình Uẩn Linh Dịch uống, Tô Hạo tiêu hao không còn chân khí lập tức tăng trở lại, thậm chí tại khôi phục đến dồi dào trạng thái như trước không có dừng lại dấu hiệu. Tô Hạo bệ thủ tâm thần, năm ngón tay như mặc hoa Vũ Điện tung bay, từng đạo Ấn Quyết tại trong bàn tay của hắn nhảy lên, Động đến từng sợi thiên địa linh khí cùng Uẩn Linh Dịch tương dung, lấy dốc túi có tư thế rót vào Ngụy Hóa Tiên Mộc bên trong.

Tô Hạo quanh thân, thời gian dần qua dâng lên một tầng sương mù nhàn nhạt, U Lan mùi thơm ngát chậm rãi bay ra, Lại vây tụ hợp tại hắn bên ngoài thân thể thật lâu không tiêu tan. Trong sương mù, Ngụy Hóa Tiên Mộc lẳng lặng lơ lửng tại mi tâm Tô Hạo phía trên, Từng sợi như nước màn vàng sáng từ Ngụy Hóa Tiên Mộc bên trong chảy xuống, chui vào mi tâm Tô Hạo bên trong.

Theo thời gian trôi qua, Sương mù càng thêm nồng đậm, mà Ngụy Hóa Tiên Mộc thì không ngừng phai nhạt, tiểu nửa ngày trời sau, làm cuối cùng một luồng vàng sáng từ Ngụy Hóa Tiên Mộc chảy xuôi đến Tô Hạo mi tâm bên trong, Ngụy Hóa Tiên Mộc Rút cục Triệt để Mất đi sáng rọi, cuối cùng "ba" một tiếng biến thành ảo ảnh trong mơ. . .

đón lấy U Lan hương vụ không gió mà bay, hiện lên lốc xoáy hình thái bị Tô Hạo thu liễm đến trong cơ thể, làm xong nơi này hết thấy, hắn mới mở hai mắt ra, lộ ra một tia buông lỏng thần thái.

"luyện hóa hoàn thành!" Tô Hạo tâm niệm vừa động, Ngụy Hóa Tiên Mộc nhất thời như nước màn hiện lên, đưa hắn bao bọc lại. Không ra nửa hơi thời gian, màn nước tiêu tán, một cái dung mạo lạ lẫm hoàn toàn không giống Tô Hạo thiếu niên xuất hiện ngay tại chỗ.

Hắn ngày thường một bộ kiệt ngạo chi tướng, ngũ quan không thể nói tuấn mỹ nhưng mỗi một phần da thịt đều bạo phát lấy tùy tiện không có kỵ khí tức. . .

"Bộ dáng này đi ra ngoài cũng không có mấy người dám trêu a?" Tô Hạo cười khổ một tiếng, khẽ lắc đầu, "bất quá đây chỉ là cải biến dung mạo của ta, muốn sửa chữa khí tức vẫn còn khiếm khuyết một ít. . ."

Hắn hơi nhíu mày, trầm ngâm nói: "Ngụy Hóa Tiên Mộc sở dĩ gọi 'Ngụy hóa', ngay ở chỗ biến hóa về sau khí tức cùng bất chước người giống như đức, căn bản thật giả khó phân biệt. Bất quá muốn dùng nó cải biến khí tức, lại nhất định phải khiến nó trước kỳ lục qua loại kia khí tức mới được. . ."

"Ta gần nhất tiếp xúc đến nhân sự vật, có hay không khí tức đặc biệt cường đại đây này. . ."

Tô Hạo vuốt cằm vắt hết óc suy tư, bỗng nhiên để cho nghĩ tới điều gì, không khỏi vỗ đầu một cái: "Có!"

Hắn lập tức tâm niệm vừa động, nhất thời trong lòng bàn tay búa văn nhảy ra, Sau một khắc kim mang đan chéo, một chuỗi màu vàng lợt búa đá rơi vào trong tay của hắn.

"nếu bản về khí tức cường đại, coi như là Diệu Dương Kiếm Quyết kiểm thế giới ý cảnh đều so với không được Thiên Phủ Chi Thuộc vô tận Huyết Hải dị tượng! Cũng không biết Ngụy Hóa Tiên Mộc có thể hay không kỳ lục loại khí tức này. . ."

Tô Hạo nói thầm một tiếng, nhưng động tác cũng không do dự,

Hắn lấy tâm niệm câu thông Ngụy Hóa Tiên Mộc, đồng thời đem chân khí quán chú búa đá ở trong.

Rất nhanh búa đá rung động tránh ra, lưỡi búa phía trên màu đỏ sậm huyết quang lưu chuyển, phát ra Long Ngâm rung động mãnh liệt âm thanh.

Ồ...ồ...ồ...n...g. . .

Huyết quang cuộn đảo, động đến một mảnh lực chữ mình văn gào thét, tựa như một đạo che khuất bầu trời sóng máu!

"Ngay tại lúc này!"

Tô Hạo con mắt quang ngưng tụ, hít sâu một hơi, thúc dục Ngụy Hóa Tiên Mộc đón nhận sóng máu dị tượng.

Hắn chặt chẽ địa nhìn chăm chăm Ngụy Hóa Tiên Mộc, trong lòng có chút thấp thỏm cũng có chút chờ mong.

Chỉ thấy Huyết Hải sôi trào muốn đem hắn thôn phệ, mà đang ở Huyết Hải sóng biển sắp đụng chạm lấy hắn thời điểm, Ngụy Hóa Tiên Mộc bỗng nhiên phát ra một tia rất nhỏ tiếng vang, mà một mảnh màn sáng tự trong đó khuếch tán ra, đối với Huyết Hải dị tượng phản hướng bao phủ đi qua.

Thật giống như trong không gian đột nhiên xuất hiện một cái vô hình bàn tay khổng lồ, một trào một lấy đang lúc dễ như trở bàn tay mà đem Huyết Hải khóa chặt, sau đó mãnh liệt thôn phệ. . .

"Thành công ghi chép!"

Huyết Hải dị tượng nhất thời tiêu thất, Tô Hạo trước người chỉ còn lại có một mảnh hóa thành màn sáng Ngụy Hóa Tiên Mộc, hắn tâm niệm vừa động, Ngụy Hóa Tiên Mộc liền dung hợp tại hắn bên ngoài thân thể.

Một tầng màn nước xẹt qua da thịt, Tô Hạo lại lần nữa biến thành kia cái vẻ mặt kiệt ngạo tùy tiện thiếu niên, hắn hít lại thu hút, tâm niệm vừa động, Ngụy Hóa Tiên Mộc ở trong ghi chép kia một cỗ khí tức liền mãnh liệt bạo phát. . .

. . .

Hiện giờ thì giá trị nửa đêm, cát vàng khách sạn bị ánh trăng nhu hòa chột bao phủ, Ngân Huyết cùng cát vàng tôn nhau lên, quả thực có vài phần họa ý.

Trong khách sạn nào đó gian khách phòng, Hóa Liệt Môn Đại sư huynh đang cùng một gã khác tuổi còn nhỏ hắn vài phần gầy thiếu niên mật đàm. . .

"Cũng chính là. . . Lần này Tiên Thiên tông liên Thiếu Tông Chủ đều phái ra sao?" Đại sư huynh nhíu mày, vuốt cằm không biết suy nghĩ mấy thứ gì đó.

"Không chỉ là Tiên Thiên tông Thiếu Tông Chủ, nghe nói liền ngay cả cái khác mấy cái tông môn Thiếu Tông Chủ cũng đều xuất động. Lần này Lôi Nham Cốc hành trình, không biết bọn họ liên mưu đồ mấy thứ gì đó. . ." Gầy thiếu niên nhỏ giọng nói, bỗng nhiên lại đứng lên đi vài phần, cười gian nói, "Hắc hắc, Đại sư huynh. . . Nghe nói Tiên Thiên tông Thiếu Tông Chủ xinh đẹp như hoa, khí chất dịu dàng, nếu để cho ngài đoạt tới tay, chẳng phải là. . ."

Nghe thấy lời này, Đại sư huynh trong mắt không khỏi lộ ra một tia đắc ý, "Tiên Thiên tông Thiếu Tông Chủ ta đã từng thấy qua một mặt, quả thực khí chất bất phàm. Lần này ta chủ động chờ lệnh đi đến Lôi Nham Cốc, liền có vài phần mang năng chinh phục ý tứ, tuy chúng ta Hóa Liệt Môn một mực nước phụ thuộc tại Tiên Thiên tông, nhưng thật muốn bàn về nội tình, kỳ thật chúng ta cũng không yếu tại những Tam Tinh Tông đó cửa ít nhiều. Ta Lưu Văn Phong hoàn toàn đủ tư cách theo đuổi nàng. . ."

"Đúng rồi, ta muốn ngươi tra sự tình kém như thế nào đây? Ban ngày gia hỏa kia, có cái gì không địa vị?" Lưu Văn Phong chỉ người dĩ nhiên là là Tô Hạo, trong khi nói chuyện ánh mắt hắn hít lại, lạnh mũi nhọn lấp lánh.

"Không có." Gầy thiếu niên khinh thường cười cười, duỗi ra ngón tay nhẹ nhàng nắn vuốt, "Liền ngay cả một chút như vậy điểm địa vị cũng không có. . ."

"Hừ! Ta liền biết hắn không có cái gì địa vị, bất quá là ý vào chính mình có vài phần thực lực tại mạo xưng là trang hảo hán mà thôi!" Lưu Văn Phong âm trầm mà nhìn về Tô Hạo chỗ phòng trọ, thoáng suy nghĩ một cái chớp mắt, liền quyết định thừa dịp lúc ban đêm đi đem Tô Hạo tàn phá.

Nhưng lại tại hấn sát cơ vừa mới lộ ra, bước chân hầy còn không có bước ra cửa phòng thòi khác, một cổ như Thâm Uyên khí tức kinh khủng bỗng nhiên lấy Tô Hạo chỗ phòng trọ làm trung tâm bạo phát ra, trong nháy mắt bao phủ cả tòa cát vàng khách sạn. . .

Chỉ thấy Lưu Vân Phong vừa mới nâng lên bước chân, cứ như vậy tại cự ly mặt đất chưa đủ một tấc cao độ, sổng sò sò ngưng kết! !

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Đấu giá hội sớm khởi đầu

Ánh trăng nghiêng, mọi âm thanh đều tĩnh.

"Oanh ~~~ "

Một cổ thâm trầm như ngục khủng bố khí tức, không hề có dấu hiệu mà từ Hoàng Sa trong khách sạn bạo phát, cổ hơi thở này động đến Định Châu thành phương viên vài dặm phong vân, tại trong màn đêm diễn hóa xuất một vòng Huyết Nguyệt. . .

Huyết Nguyệt dị tượng chỉ xuất hiện nháy mắt, kia một đạo khí tức kinh khủng liền bỗng nhiên tiêu tán.

Ở lại Hoàng Sa trong khách sạn Hỏa Liệt Môn đệ tử, toàn bộ từ trong nhập định bị bùng tỉnh, khủng bố khí tức đảo qua, tất cả mọi người như đặt mình trong U Minh địa ngục, hàn triệt tận xương!

Cổ hơi thở này tuy chỉ xuất hiện ngắn ngủn một cái chớp mắt, nhưng thiên thượng bỗng nhiên xuất hiện Huyết Nguyệt dị tượng lại kinh động đến Định Châu thành bên trong tất cả tu sĩ.

Tiên Thiên tông, Lưu Vân Kiếm Tông, Ảnh Ma Tông, Hỏa Liệt Môn, Khô Hù Phái. . . Vô số tán tu đồng thời nhìn lên tinh không, không mấy đạo thân ảnh nhảy lên nóc nhà, càng có một ít ẩn thế không ra lão yêu quái thả ra thân thức dò xét. . .

"Cổ hơi thở này. . . Đến tốt cùng là thần thánh phương nào phủ xuống Định Châu thành? ! Vậy mà dẫn động thiên địa dị tượng!"

Vô số tu sĩ khởi đầu suy đoán, một ít nguyên bản chỉ cao khí ngang tông phái trưởng lão lập tức hạ lệnh để cho môn hạ đệ tử gần đây hành sự an phận một ít, sợ hãi nhầm trúng này một vị không biết tiền bối giận dữ. . .

. . .

Cự ly Định Châu thành trong vòng hơn mười dặm xa một chỗ băng sơn bên trong, một chỗ đóng băng núi đá bỗng nhiên bùng nổ, một vị toàn thân dính đầy mảnh băng tốc độ nam tử đầm máu, hấn nhìn bắt tay vào làm bên trong chặt chẽ nắm lấy một chuỗi búa hình dáng cái chìa khóa, không để ý mình đầy thương tích thân thể, lộ ra tùy tiện cười to.

"Ha ha ha ha. . . 300 năm! 300 năm! Ta giữ gìn băng sét vực 300 năm, rốt cuộc tìm được chuỗi này Thiên Phủ Chi Thước! Mà lại đối đãi ta luyện hóa này chìa khóa, liền tới thu nên thuộc về ta truyền thừa! Ha ha ha ha. . ."

Đang cười, phương xa phía chân trời, một vòng lóe lên tức thì Huyết Nguyệt hấp dẫn chú ý của hấn. . .

Tiếng cười của hấn véo von mà thôi, kia một đôi huyết trong mắt, điên cuồng tiểu ý dần dần tàn đi, tiếp theo bị một vòng âm trầm cùng sát cơ chọt bao phủ. Trầm mặc một lát, hấn bỗng nhiên bạo khởi một quyền, phần nộ địa đánh bể bên người một mặt băng bích!

"Không có khả năng! Không có khả năng! Ta còn không có luyện hóa Thiên Phủ Chi Thước, di tích còn chưa mở ra, Thanh Đồng Cổ Điện còn không có xuất thế —— Huyết Nguyệt dị tượng làm sao có thể xuất hiện! Rốt cuộc là kia một khâu sai rồi, kia một khâu? !"

"Không được —— truyền thừa phải là ta đấy! Ai cũng đoạt không đi! Để cho ta đi trước Lôi Nham Cốc ôm cây đợi thỏ, nhìn xem rốt cuộc là ai làm ra trò!" Hấn điên cuồng mà gầm rú, dưới chân đạp trên một đạo huyết quang, vắn vọt ra băng sét vực nhảy hướng phương xa.

. . .

Khủng bố khí tức rất nhanh tiêu thất, cũng không có tại Định Châu thành bên trong khiến cho quá mức kịch liệt phản ứng, rốt cuộc cổ hơi thở này lóe lên tức thì liền rốt cuộc không ai có thể tìm đến ngọn nguồn —— ngoại trừ Hỏa Liệt Môn Đại sư huynh Lưu Vân Phong.

Lúc này Lưu Vân Phong, như kiểu tượng điêu khắc bất động ở chỗ cũ, mãi cho đến khi nâng chân đều run lên, đầu óc của hắn mới từ trống rỗng bên trong thời gian dần qua phục hồi tinh thần lại.

"Ừng ục. . ."

Giữa cổ họng hơi hơi chuyển động, Lưu Vân Phong nuốt một ngụm nước miếng, bỗng nhiên cảm giác phía sau lưng của mình sớm đã bị mồ hôi lạnh thấm ướt. Hắn quay người trở về phòng, vừa vận nhìn thấy đồng dạng mặt mũi tràn đầy ngây ngốc xử sau lưng hắn gây thiếu niên, nhất thời trong lòng bốc lên một cỗ hỏa khí, trở tay chính là một chưởng!

"Ba!"

Gây thiếu niên bị phiến địa ở chỗ cũ vòng vo vài vòng mới ngã xuống đất, phốc một ngụm phun ra mấy cái hàm răng, sợ hãi trên mặt đất không dám động tác.

"Này đặc biệt sao chính là người trong miệng theo như lời không có chút nào điểm tới đầu người? !" Lưu Vân Phong chỉ vào Tô Hạo phòng trọ, đối với gây thiếu niên chửi ầm lên, "Người ta vậy là không có địa vị sao? ! Đó là điều thấp! Người ngu xuẩn cư nhiên nói cho ta biết hắn không có tới đầu, không có tới đầu cổ hơi thờ này làm thế nào tới? ! Người nói cho ta biết a!"

Hắn càng xem gây thiếu niên càng khí, tiến lên liền đạp mấy cước, mới phun nhỏ nước miếng mắng: "Vừa mới nhất định là sư phó của hắn tới, khá tốt ta không có tiến lên. . . Bằng không thì đã bị người là tên khốn kiếp hại chết!"

. . .

Định Châu thành Hoàng Sa giữa ngã tư đường, một đạo thân ảnh mượn ánh trăng chậm rãi di động.

Người này chính là Tô Hạo,

Bản thân hắn căn bản không có dự kiến đến Ngụy Hóa Tiên Mộc ghi chép Thiên Phủ Chi Thước dị tượng hội hình thành như vậy khí tức kinh khủng.

"Lần đầu tiên sử dụng Ngụy Hóa Tiên Mộc một chút kinh nghiệm cũng không có, khá tốt ta cơ cảnh nhanh chóng thay đổi trở về, bằng không thì đợi những cái kia cao giai tu sĩ phát ta, đoán chừng kết cục sẽ không so với bị Vân Yên Nhiên bắt được tốt hơn chỗ nào. . ." Tô Hạo lòng còn sợ hãi địa vỗ vỗ ngực, thờ ra một hơi, dựa vào một mặt rách nát Hoàng Sa vách tường nghỉ ngơi, "Mặc kệ có người hay không phát hiện ta, Hoàng Sa khách sạn là không thể trở về nữa."

Hắn tâm niệm vừa động, nhất thời Ngụy Hóa Tiên Mộc như nước màn vọt lên, đem dung mạo của hắn biến đổi thành một vị nhìn qua mười phần tùy tiện kiệt ngạo thiếu niên, đón lấy hắn lấy ra một kiện đen kịt áo choàng phục khoác lên người, lúc này mới vẫn dộn vào bóng đêm.

"Trong thời gian ngắn liền lấy dung mạo kỳ nhân a, có Ngụy Hóa Tiên Mộc, cho dù ta đứng ở có trước mặt Vân Yên Nhiên nàng đều không phát hiện được ta. Mấy ngày nay là hơn chú ý một chút Định Bảo Các thông tin châu a, sớm ngày tham gia đấu giá, ta cũng tốt sớm ngày tiến nhập đất hoang vực."

. . .

Sáng sớm, ánh sáng nhạt tự đám mây bỏ ra, làm Hoàng Sa Cổ Đạo lộ ra tối tăm mờ mịt quang ảnh.

Ong ~~~

Một tiếng run rẩy, đem Tô Hạo từ trong lúc ngủ mơ trực tiếp bừng tỉnh. Hắn vội vàng từ trong lòng lấy ra thông tin châu, quả nhiên lúc này thông tin châu đang tán phát ra nhàn nhạt quang sáng.

Đào qua thông tin châu bên trong tin tức, Tô Hạo trong lòng vui vẻ: "Liễu Sơn tới tin tức! Nguyên lai như thế. . . Đến đây Định Châu thành tu sĩ đã tới gần bảo hòa, cho nên đấu giá hội nói trước! Thật sự là trời tôi đã có người cho ta đưa gối đầu a!"

Tô Hạo muốn khởi hành, nhưng một đạo băng lãnh hệ thống thanh âm nhắc nhở tại vang lên bên tai, làm hắn mừng vui gấp bội: "Định, chúc mừng {Kí Chủ} thôn phệ tinh thiết nhuyễn kiếm, ban thưởng điểm kinh nghiệm EXP 50, ban thưởng hệ thống điểm kinh nghiệm EXP 50 điểm. . .

Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống (LV1): 950/1000

{Kí Chủ}: Tô Hạo

Điểm kinh nghiệm EXP: Nguyên lực, nguyên khí kỳ (bất trọng): 50/100

Công pháp:

Không

(chú thích: {Kí Chủ} đã kích hoạt kiếm quyết 'Diệu Dương', Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống thăng cấp sẽ biểu hiện) "

"Ha ha, thật sự là song hỷ lâm môn! Còn kém 150 điểm exp liền liền có thể trùng kích trực nguyên kỳ, hệ thống thăng cấp lại càng là chỉ kém 50 điểm exp!" Tô Hạo khẽ cười một tiếng, cùng với Thần Quang (năng sớm) đi về hướng vị trí của Định Bảo Các.

Bất giác Định Bảo Các, đứng lặng mặt trời mới mọc quang huy, hết sức uy nghiêm. Tuy Tô Hạo rất sớm liền đạt tới Định Bảo Các trước, nhưng bát mảnh tiến nhập Định Bảo Các trước thông đạo lại sớm đã đầy nổi lên như rồng hàng dài, chỉ là nhìn về phía trước rậm rạp chẳng chịt nhảy lên động đậy người, Tô Hạo cũng cảm giác một hồi đầu đại. . .

"Nhiều như vậy tu sĩ tới Định Bảo Các, chỉ ít có 6 thành hội tham dự thông hành bài cạnh tranh. . ." Tô Hạo xoa xoa mi tâm, không khỏi có chút ảo não, "Lúc trước nếu là ít găm một khối Lô Định Thiết Thụ vô cây, lấy nó chế tác thông hành bài cường ép qua sông Lạc Hồng Hà, cố gắng ta liền dùng không hơn đây này hàng dài, cùng nhiều người như vậy cạnh tranh chỉ vẹn vẹn có mười khối tám bảng. . . Ai, kinh nghiệm ít chính là nhiều lắm đi đường quanh co a!"

Đi theo hàng dài xếp hàng lại gần nửa thời cơ, Tô Hạo rốt cục đi tới thông đạo lối vào, tại trước người của hắn cũng chỉ còn lại chưa đủ hai mươi vị chờ đợi tiến nhập tán tu.

Lúc này, đội ngũ phía sau bỗng nhiên truyền đến một mảnh âm ỉ tiếng vang, Tô Hạo vô ý thức địa quay đầu nhìn lại, liền gặp được đang tại xếp hàng đám tán tu tự động phân ra hướng hai bên, nhượng ra một con đường. Mà ở đạo này trong, một đám đang mặc màu đỏ thẫm quần áo và trang sức tu sĩ hưởng thụ lấy xung quanh đám tán tu quăng tới kính nể mục quang, trực tiếp đi tới Tô Hạo trước người.

Nhìn đến xếp hàng tán tu nhao nhao tránh ra, duy chỉ có bao phủ tại áo đen bên trong Tô Hạo thờ ơ, đám kia tu sĩ bên trong cầm đầu một cái gậy thiếu niên lập tức chỉ vào Tô Hạo cái mũi, không vui nói: "Người! Nói người đó! Còn chưa cút khai mở chút, cái lối đi này sớm đã bị chúng ta người của Hỏa Liệt Môn dự định!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Mà lại cho người cái nện tôn thương là được

Nghe được gậy thiếu niên hùng hùng hổ hổ lời nói, Tô Hạo áo đen phía dưới lông mày thoáng hơi nhăn, "Người tại nói ta sao?"

Này gậy thiếu niên chính là đêm qua xuất hiện ở Lưu Vân Phong trong phòng người, hẳn ngày hôm qua không lý do địa đã trúng Lưu Vân Phong một chưởng, một đêm hạ xuống trong lòng ghen khuất hỏa khí không chỉ không có tiêu tán ngược lại thiếu sạch càng vượng, hẳn vốn muốn mượn uy danh của Lưu Vân Phong tới cáo mượn oai hùm tiêu tiêu lửa giận, không ngờ trâu bò đến một nửa cư nhiên đụng chạm trước mắt không biết phân biệt gia hỏa.

"Nói chính là người, còn không cho chúng ta cút ngay chút! Cái thông đạo này là chúng ta Hỏa Liệt Môn, chúng ta không tiến ai cũng không cho phép tiến vào, chúng ta tới rồi người nên xéo đi." Nếu không là trong môn trường lão đặc biệt dặn dò qua bọn họ những đệ tử này không nên tùy tiện sinh sự, gậy thiếu niên đã sớm một cước đạp cho đi.

"Đều là xếp hàng tiến, mọi người tự nhiên hẳn là thứ tự đến trước và sau." Tô Hạo nhàn nhạt địa nhìn lướt qua trước người những cái này người của Hỏa Liệt Môn, bất quá hẳn một lòng vội vàng nhập tràng, bởi vậy liền ngay cả một chút xiu cùng gậy thiếu niên tranh luận hứng thú cũng không có.

Tô Hạo quay người trực tiếp đi về hướng thông đạo nhập khẩu.

Gậy thiếu niên nhìn thấy đối phương căn bản để ý cũng không thèm chính mình, chỉ cảm thấy uy phong đùa nghịch tại trên móng đất, quả nhiên là cảm tức vô cùng.

"Chỉ là một cái tán tu, cũng dám bỏ qua chúng ta đường đường Hỏa Liệt Môn tinh anh đệ tử, thật sự là không coi ai ra gì!" Gậy thiếu niên tùy ý qua loa trách một cái lấy cớ, nói chuyện đồng thời bàn chân mãnh liệt một đạp mặt đất, trên hai tay màu đỏ thẫm chân khí hiện lên, xen lẫn một luồng hỏa khí đối với Tô Hạo phía sau lưng đánh tới, "Nếu như cha mẹ của người sư trưởng không có dạy người như thế nào tôn trọng một cái nhị tinh tông môn, ta sẽ tới giáo giáo người!"

Đại sư huynh cùng Hỏa sư tỷ vừa vặn có chuyện cần mượn một ít, vừa vặn cho hắn tại đồng môn sư huynh đệ trước mặt biểu hiện một phen lập lập uy phong cơ hội, gậy thiếu niên cũng sẽ không lãng phí cơ hội lần này, hẳn muốn đem trước mắt bao phủ tại áo đen bên trong người một kích đánh bại —— lấy để như trở bàn tay xu thế!

"Nghe nói Hầu sư huynh một mực đi theo tại bên người Đại sư huynh, nghĩ đến thực lực đề thăng cũng là đột nhiên tăng mạnh, chúng ta vừa vặn quan sát một phen Hầu sư huynh xuất thủ!"

"Đúng vậy, Hậu sư đệ tuy nhập môn chậm một chút một chút, thế nhưng thiên phú quả thật không tệ, hiện giờ đã có nguyên lực kỳ lục trọng tu vi, lần này Lôi Nham Cốc hành trình, chỉ cần hấn đi theo Đại sư huynh đạt được một chút cơ duyên, nhất định có thể trúc nguyên thành công!"

"Hậu sư huynh thật sự là lợi hại!"

"Các người nhìn! Đây là Đại sư huynh thành danh kỹ Xuyên Vân Chuồng, nghe nói là Đại sư huynh trúc nguyên thành công thì sáng chế chuồng pháp, một chuồng đánh ra, tốc độ cực nhanh đủ để xuyên vân mà qua!"

"Hậu sư huynh cư nhiên lấy được Đại sư huynh chỉ điểm, thật sự là ao ước sát chúng ta a!"

Nhìn thấy gầy thiếu niên xuất thủ, Hỏa Liệt Môn đệ tử nhao nhao trầm trồ khen ngợi.

Xung quanh thôi lui đám tán tu nghe được Hỏa Liệt Môn tiếng nghị luận, nhao nhao mừng thầm chính mình đủ thông minh không đỡ lấy Hỏa Liệt Môn nói, bằng không thì thẳng góc kia ngờ ra Hắc bào nhân chính là bọn họ tấm gương.

"Ai. . . Hấn cũng là không may, đối mặt Hỏa Liệt Môn tinh anh đệ tử, sợ là không có gì hảo kết cục. . ."

Chúng tán tu nhao nhao thờ dài.

"Con chuột nhất, chết đi!" Cảm thấy vô số đạo kính nể mục quang rơi vào trên người của mình, gầy thiếu niên trong lòng vô cùng đắc ý, trên mặt lại càng là hiện lên nổi lên một vòng vẻ hưng phấn, thủ hạ thể công không khỏi càng thêm lăng lệ thêm vài phần.

"Hấn đã xong. . ."

"Ai. . ." Chúng tán tu không khỏi tại trong lòng một con ngựa đau cả tàu được ăn thêm cỏ (*).

"Ba!"

Một đạo thanh thúy thanh âm bỗng nhiên vang lên, phảng phất đập vào tất cả mọi người trong lòng, làm bọn họ tiếng nghị luận hơi bị một hồi.

Vô số đạo mục quang nhất thời hội tụ mà đi, liền gặp được gầy thiếu niên thể như chẻ tre một cái Xuyên Vân Chuồng sắp tới đem đụng chạm lấy Tô Hạo thân thể thời điểm, bỗng nhiên cứng rắn địa ngưng kết tại bên kia, mặc cho hấn thể nào gằm nhẹ bạo khí, lại đều không cách nào nữa tiến thêm một phần một chút nào!

Tầm mắt theo gầy thiếu niên thủ chuồng hơi hơi di động, chúng tu sĩ đồng tử cũng không khỏi hơi bị co rút lại, chỉ thấy tại gầy thiếu niên chỗ cổ tay, một cái năm ngón tay thon dài thủ chuồng chẳng biết lúc nào tiện tay giữ tại bên kia.

Chỉ là như vậy nhìn như hơi hột địa nắm chặt,

Liền triệt để địa tan rã gầy thiếu niên một kích toàn lực.

"Tốc độ thật nhanh! Thật đáng sợ Cẩm Nã Thủ!"

Chúng tán tu nhao nhao ngược lại hít một hơi khí lạnh, bọn họ trong lòng tự hỏi nếu như rồi mới đối mặt gầy thiếu niên một kích này là bọn họ, như vậy cho dù bọn họ có thể phòng thủ ở, cũng sẽ không giống Tô Hạo dễ dàng như vậy!

Bọn họ khí lạnh còn không có rút xong, kế tiếp một màn lại làm cho bọn họ kia một luồng lương khí lại vừa cứng sừng sờ sờ địa kẹt tại trong cổ họng!

Các tu sĩ tầm mắt chỗ tập trung, liền gặp được Tô Hạo trở tay kéo một cái. . .

Tại chân khí thúc dục, gầy thiếu niên kia thoạt nhìn có chút thân thể đan bạc đã bị Tô Hạo như nói bao tải cũng như nhấc lên, ngay sau đó. . . Hung hăng địa nện trên mặt đất!

Đối với đối với chính mình động sát tâm người, Tô Hạo chưa bao giờ hội lưu thủ.

"Bành!"

Thân thể cùng Hoàng Sa mặt đất tiếp xúc thân mật thanh âm vang lên, mặt đất hơi lồi xuống một chút, một mảnh lớn cát bụi tùy theo đẩy ra.

Cát bụi phai đi, lộ ra gầy thiếu niên bóp méo vài phần thân hình, không biết hấn đã đoạn mấy cây xương cốt, nhưng khóe miệng tràn lấy dính đầy cát đất tơ máu, nó sinh từ dĩ nhiên không biết.

Ở đây tu sĩ, hoàn toàn yên tĩnh.

Hỏa Liệt Môn chúng đệ tử trọn mắt há hốc mồm, thật lâu không dám phát ra tiếng.

"Thiệt là. . . Có theo kịp thời gian cần phải có chút tiểu côn trùng nhảy ra nhiều sự tình." Tô Hạo vỗ nhẹ nhẹ trên tay bụi đất, trong miệng thấp giọng thì

thảo, thanh âm của hắn tuy không vang, nhưng ở trận địa số người lại đều nghe được rõ ràng rành rành, "Bất quá nhớ lại người là Hỏa Liệt Môn đệ tử phản thượng, mà lại cho người lưu lại cái nện tổn thương là được. . ."

Bình thân lời nói, lại làm cho ở đây tất cả mọi người tâm cũng bị hung hăng địa bắt một chút.

Mà lại lưu lại cái nện tổn thương!

Đối phương treo cuối cùng một hơi, tại cái này Hắc bào nhân trong mắt cư nhiên chỉ là một cái nện tổn thương! ! Nện tổn thương còn như thế, như vậy lại nghiêm trọng một ít chẳng phải là muốn dâng mạng? !

"Ừng ục. . ." Hỏa Liệt Môn đệ tử nhao nhao nuốt nước miếng một cái, đối mặt Tô Hạo mơ hồ tự áo choàng bên trong sớm tới mục quang, cả đám đều vô ý thức địa rụt cổ một cái: Lần này, Hầu sư huynh thật sự là đã trúng thiết bản!

Dạy dỗ một chút gây thiếu niên, Tô Hạo cũng không có dừng lại thêm liền đi tiến vào thông đạo, tiêu thất tại góc rẽ. Thẳng đến Tô Hạo bóng lưng đi xa, Hỏa Liệt Môn một đám đệ tử nhẹ nhàng thở ra, bọn họ nhìn nhìn gần như bị phế gây thiếu niên, lập tức đánh một cái giạt mình: "Nhanh! Nhanh thông báo Đại sư huynh cùng Hòa sư tỷ!"

. . .

Tiến nhập Định Bảo Các, Tô Hạo đi qua kia cái đã từng đã tới một lần quầy hàng, theo sau còn lại tán tu dòng người một chỗ tiến nhập có một cái ánh sáng hôn ám Hoàng Sa đường hầm.

Định Bảo Các phòng đấu giá, ở vào lầu các dưới mặt đất, nhưng không gian lại rộng lớn được giống như hiện đại hoá sân vận động. Phòng đấu giá mái vòm trên khảm nạm lên từng cái một chiếu sáng trận pháp, nhu hòa vàng sáng như nước màn bỏ ra, chiếu sáng lớn như vậy phòng đấu giá.

Bát mảnh Hoàng Sa đường hầm đem các tu sĩ dẫn đạo hướng phòng đấu giá bát mảnh ngồi vào khu, Tô Hạo đi ra đường hầm, chỉ cảm thấy tầm mắt thoáng cái trống trải, tầm mắt đạt tới, đều là như giống như con kiến rậm rạp chằng chịt nhập tràng tán tu.

Nhân nhật địa đảo qua bốn phía, tầm mắt của hắn cuối cùng nhiều hứng thú địa rơi vào phòng đấu giá trung ương vị trí.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Người của Lưu Vân Kiếm Tông, đến a!

Vô số đạo ngân bạch sắc vàng sáng như nước màn tự chụp bán trận mái vòm bỏ ra, nhu hòa được phẳng phát xuân giang trăng sáng.

Tại phòng đấu giá trung ương, Tô Hạo thấy được một cái diện tích như phòng học đại bình đài, toàn bộ bình đài do sắc thái sắc sở ngọc thạch cấu thành, tại nhu hòa màn sáng dưới lóe ra mê say sáng rọi.

Tô Hạo cảm giác đầu tiên là nếu như xuyên việt trước Địa Cầu có thể có một nhà phòng khiêu vũ có đủ loại này bình đài, căn bản không cần làm bất kỳ quảng cáo sẽ có vô số cấp Thế Giới vũ giả đến đây hiển vũ.

Lúc này Tô Hạo lại cảm thấy thông tin châu truyền đến rất nhỏ chấn động, hắn nhanh chóng địa nhìn lướt qua thông tin châu, sau một khắc áo choàng phía dưới tuần dật trên mặt liền hiển hiện nổi lên một vòng cười yếu ớt.

"Liễu Sơn này ngược lại là biết làm người, không chỉ chuẩn bị cho ta này trương có thể lãnh 500 hạ phẩm linh thạch tám từ kim tệ, càng thêm ta chuẩn bị xong hàng phía trước khách quý bao sương."

Lớn như vậy Định Bảo Các, cũng bất quá tám cái bao sương. Nếu là đem phòng đấu giá lấy bàn đấu giá làm trung tâm phân chia một khâu hai hoàn tam hoàn. . . . ., kia tám cái bao sương không thể nghi ngờ là ở vào một khâu trọng trung cho thân phận địa vị tối đỉnh cấp bao sương!

Đổi lại là bình thường, Tô Hạo tất nhiên sẽ không trước mắt bao người tiến nhập những cái này bao sương, có thể bao sương mang đến chỗ tốt lại làm hắn hơi bị động dung.

Đó chính là linh thạch mượn tiền, chỉ cần người là khách quý bao sương tôn quý khách nhân, liền có thể được hưởng đến từ Định Bảo Các vô điều kiện linh thạch mượn tiền! Nó khoản độ chí cao, đủ để khiến một ít tán tu cùng tiểu tông môn tinh anh đệ tử chùn bước.

Mà này cơ bản có nghĩa là, Tô Hạo chỉ cần đi vào bao sương, là có thể đấu giá được qua sông Lạc Hồng Hà thông hành bài!

Lấy lại bình tĩnh, Tô Hạo khẽ kéo kéo áo choàng vành nón, thừa dịp tán tu vẫn còn ở tiếp tục nhập tràng, tình cảnh còn có một ít hỗn loạn, hần nhanh chóng tăng nhanh bước chân, điều thấp về phía lấy hàng trước nhất một loại đang lúc bao sương đi đến.

Cùng lúc đó, Hoàng Sa đường ra của đường hầm, Hỏa Liệt Môn Đại sư huynh Lưu Vân Phong cùng Hỏa Vân khai nữ tử tại một đám đệ tử túm tụm dưới bước nhanh đi ra.

Sắc mặt của Lưu Vân Phong không phải là rất tốt, đây là hần sau khi xuất quan lần đầu tiên mang theo đồng môn sư đệ các sư muội xuất ra rèn luyện, có thể ngăn ngừa hai ngày trong thời gian đồng môn bên trong liền xuất hiện mấy vị tàn tật.

Mà này, đối với hần tương lai lên như điều gặp gió trở thành Hỏa Liệt Môn môn chủ hậu tuyển ảnh hưởng không thể nghi ngờ là thật không tốt.

"Vừa mới kia cái đã thương người của Hầu Tái đầu này? Hần chỉ so với chúng ta sớm đi vào một lát, còn không đến mức biến mất." Lưu Vân Phong nhủ mảy nhìn về phía bên cạnh sư đệ, trầm giọng nói.

"Đại sư huynh người xem, hần ở đằng kia đó! Chính là kia cái thân mặc áo choàng người!" Bên cạnh lập tức có mục quang nhạy bén đích sư đệ chỉ vào Tô Hạo bóng lưng kêu lên.

Lời còn chưa dứt, Lưu Vân Phong cũng cảm giác được sau lưng sư đệ muội nhóm trong cơ thể dâng lên phần nộ khí diễm.

"Không sai, chính là hần! Kia cái đi đường tư thế, hóa thành tro ta đều nhận ra!" Dòng người vì phân, mình đầy thương tích Hầu Tái đối với người khác nâng dưới đi ra, hần chỉ còn một luồng hơi yếu khí tức rời rạc, nhưng này như trước vô pháp che dấu hần oán giận độc ác mục quang, "Đại sư huynh, người này, ta muốn hần sống không bằng chết! Ta nhất định phải thân sinh. . ."

Lưu Vân Phong hơi hơi gờ tay, ý bảo Hầu Tái không nên nói nữa hạ xuống: "Người vừa mới đã uống đại trường lão ban cho ta hồi nguyên tán, trước không nên nổi giận, nhanh chóng tu dưỡng trở về. Về phần kia cái đầu đuôi lộ đuôi gia hỏa. . . Ta sẽ cho hần biết, chỉ có ta Hỏa Liệt Môn có thể khi dễ người, không ai có thể khi dễ đến chúng ta trên đầu Hỏa Liệt Môn!"

"Mấy người các người, cho ta đi chăm chăm khảm Định Bảo Các tám cái xuất khẩu, một khi phát hiện hần rồi đi, lập tức dùng thông tin châu liên hệ ta!"

"Vâng! Đại sư huynh!"

Lưu Vân Phong lại lạnh lùng nhìn Tô Hạo bóng lưng liếc một cái, lúc này mới đem kia bôi âm lãnh sát cơ thu hồi, khoe môi thoáng khơi gợi lên một vòng tàn nhẫn độ cong.

"Có thể tới tham gia đấu giá hội, trên người của người nhất định có bảo bối! Bất quá đợi giết người, người đồ đạc sở hữu đều là ta đấy!"

. . .

Tại Lưu Vân Phong thu hồi ánh mắt không bao lâu, Tô Hạo liền đi tới trong phòng đấu giá hai hoàn vị trí. Lúc này một vị nữ tu đi về hướng Tô Hạo, trên mặt mang một vòng chức nghiệp hóa mỉm cười, "Tiền bối, xa hơn tiến đến chính là khách quý bao sương,

Cần đưa ra khách quý bằng chứng tài năng đi vào."

Tô Hạo nhận nhặt gật gật đầu, đón lấy áo choàng lộ ra một đạo khe hở, một trương tấm tử kim tạp bị hần đưa ra. Căn cứ Liễu Sơn thuyết pháp, làm như vậy liền đầy đủ có đủ kia đội tiền nhập bao sương tư cách.

Quả nhiên, nữ tu vừa thấy được Tô Hạo tấm tử kim tạp, nụ cười trên mặt không khỏi ngưng trọng vài phần, nàng dùng tay làm dấu mời, "Tiền bối, Liễu Sơn Các chủ sớm đã vì ngài dự lưu lại Số 3 bao sương, xin mời đi theo ta."

Tô Hạo khẽ gật đầu, lập tức đi theo nữ tu đi đến. Trên đường, hần đột nhiên hỏi: "Có phải hay không từng cái kiểm giữ tấm tử kim tạp người cũng có thể đạt được bao sương?"

Nữ tu bộ pháp thoáng hơi lỏng, khẽ cười nói: "Tiền bối nói đùa, ta các cấp cho ra ngoài tấm tử kim tạp không có một trăm cũng có hơn mười, chỉ dựa vào muốn đi vào bao sương lại là không thể nào. Bất quá tiền bối tấm tử kim tạp trên có Liễu Sơn Các chủ tự tay điều khắc văn chương, toàn bộ Định Châu thành bên trong có được loại tạp phiên này bất quá một tay số lượng, tiền bối có thể lấy ra, cũng đã có đủ kia đội chân chính khách quý tư cách."

Tô Hạo nghe vậy, áo choàng phía dưới khuôn mặt không khỏi động dung, tuy không biết Liễu Sơn lúc trước cho mình tấm tử kim tạp dụng tâm là cái gì, thế nhưng này một phần nhân tình, hần Tô Hạo nhớ kỹ.

Khẽ gật đầu một cái, Tô Hạo một đường không nói chuyện, mãi cho đến tiền nhập bao sương, hần mới xoa xoa bị vô số đám biến người như thủy triều tạp âm chấn động có chút nhức mỏi lỗ tai, lộ nở một nụ cười khổ.

"Loại này tầng thứ đấu giá hội, nhân số sợ là không thua kiếp trước bất kỳ một hội World Cup trận bóng. . ." Bất quá càng nhiều người, lại càng là cho thấy vốn lần đấu giá hội bảo vật quá nhiều, nghĩ tới đây, Tô Hạo không khỏi lộ ra vẻ mong đợi.

Hơi liếm liếm bờ môi, Tô Hạo mục quang nhận nhặt đảo qua bốn phía, bỗng nhiên, con người của hần bỗng nhiên co rụt lại!

Chỉ thấy được phòng đấu giá cái nào đó lồi vào, tu sĩ đám biển người như thủy triều đều nhip tách ra, tiếp theo một đội trang phục chỉnh tề tu sĩ đội ngũ đi vào phòng đấu giá. Những người này đang mặc thanh Phong Lư Vân áo, lưng đeo một chuỗi khắc lấy Lư Vân đồ án bảo kiếm, lấy xuất trần dáng dấp hàng lâm trong sân.

Những tu sĩ này đa số tuổi nam thiếu nữ, hiển nhiên là là một loại tông phái trẻ tuổi tân sinh lực lượng. Bọn họ vừa xuất hiện, liền đưa tới xung quanh tán tu vô số đạo lửa nóng mục quang chú ý, lúc này chút mục quang rơi vào bọn họ sau lưng Lư Vân trên thân kiếm, lửa nóng bên trong liền lại nhiều ra một vòng rùng rục hâm mộ cùng kính nể.

Tô Hạo hơi co lại đồng tử chậm rãi khôi phục tự nhiên, khoe môi lại làm đầy lên không giống với tất cả những người khác lạnh lẽo tiêu ý.

"Người của Lư Vân Kiếm Tông. . . Đến a!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Bồi Nguyên Đan

Lư Vân Kiếm Tông trẻ tuổi tuần nam thiếu nữ, hưởng thụ lấy vô số đạo trần ngập kính ý mục quang nhập tràng, trên mặt vẻ đắc ý khó có thể che dấu. Bất quá, mỗi một vị chú ý tới chi tiết tu sĩ, đều phát hiện gần như tất cả Lư Vân Kiếm Tông đệ tử, đều vô ý thức mà đem mục quang hội tụ hướng một chỗ.

Vô số tán tu lập tức men theo những cái này trần ngập ngưỡng mộ tình cảnh mục quang nhìn lại, liền gặp được một đạo tuyết trần nhanh nhẹn bóng hình xinh đẹp tự Hoàng Sa đường hầm ở trong phiêu nhiên mà ra. . .

"Cái đó đúng. . . Lư Vân Kiếm Tông Thiếu Tông Chủ —— Vân Yên Nhiên! !" Không biết là vị nào tán tu vô ý thức địa kinh hô một tiếng, nhất thời tại kia một phương chỗ ngồi chỗ ngồi bên trong nhắc lên sóng to gió lớn.

"Cái gì? Nàng chính là Vân Yên Nhiên? ! Bực này Thiên Tư Quốc Sắc, không. . . Bực này khí chất cùng tư thái, quả thật như trích tiên đến thế gian, quả nhiên tuyệt không phải thế gian tất cả a!"

"Nếu là có thể ta có thể có được vị này rơi vào phạm trần Vân Trung Tiên Tử ưu ái, không. . . Nếu là có thể để cho nàng đặc biệt hướng ta chỗ này lườm liếc một cái, ta chính là chết đều thỏa mãn!"

"Ngươi liền chờ nằm mộng ban ngày! Tương truyền Vân Yên Nhiên từ lúc một năm trước liền đặt chân trúc nguyên kỳ, hiện giờ đi qua thời gian lâu như vậy, lấy thiên phú của người ta ít nhất cũng là trúc nguyên kỳ lục trọng trở lên tu vi, chỉ cần liền ngươi này nguyên lực kỳ tu vi, có kia đội tư cách sao?"

"Ai. . . Ngươi nói đúng a! Cũng không biết đến cùng muốn thần thánh phương nào, mới có thể có được nàng ưu ái?"

Nhao nhao tiếng nghị luận, làm Lư Vân Kiếm Tông các đệ tử trên mặt vinh quang bị tăng, nhưng rơi vào trong tai Vân Yên Nhiên, lại chưa từng khiến nàng bình tĩnh trên mặt câu dẫn ra một tia gợn sóng.

Đối với Lư Vân Kiếm Tông những người còn lại đạt đến đầu hơi hạm, Vân Yên Nhiên bình tĩnh mục quang nhàn nhạt địa đảo qua bốn phía, phạm trần nó mục quang chỗ và, hết thấy tu sĩ không khỏi tim đập rộn lên, kiệt lực tại này trước mặt vị Tiên Tử lộ ra chính mình đẹp nhất hảo một mặt, bất quá Vân Yên Nhiên căn bản không có tại ý những vật này, ánh mắt của nàng cuối cùng rơi vào một khâu cái nào đó trong rạp. . .

Một khâu khách quý khu, số hai bao sương!

Chân ngọc hơi chia xuống đất mặt, Vân Yên Nhiên như Lư Vân bỗng bèn hạ xuống, bóng hình xinh đẹp chỗ qua, độc lưu lại một luồng không giống lan không giống quê đẹp và tinh mịn mùi thơm, làm cho người khó quên.

Tại Tô Hạo hip lại trong hai trông mắt, Vân Yên Nhiên thân ảnh rất nhanh phóng đại. Áo choàng, tay phải hấn lén lút ngưng tụ lại kiếm chỉ, Diệu Dương Kiếm Quyết không tiếng động thúc dục. . .

Bất quá Vân Yên Nhiên từ bọc của hấn mái hiển lúc trước đi qua, kính đi thẳng tới số hai bao sương, nhưng lại tại nàng sắp bước vào bao sương thời điểm, nó bộ pháp rồi đột nhiên trì trệ, sau đó mãnh liệt nhìn phía Số 3 bao sương vị trí, lầm bầm nói, "Địch ý. . . ?"

"Ta hiện giờ đã đặt chân nguyên đan kỳ nhị trọng, trẻ tuổi dĩ nhiên vô địch. Tuy không biết kia sọi lóe lên tức thì địch ý có phải hay không ảo giác, nhưng

thật muốn xông ta mà đến. . . Cho dù là Ảnh Phong Nhai, ta cũng làm cho ngươi có đến mà không có về!"

Đôi mi thanh tú hơi nhúu một chút, nàng thu hồi ánh mắt, bước chân vào trong rạp.

...

Tô Hạo thu hồi ánh mắt, nhẹ lắc lắc tay, Diệu Dương kiếm khí liền biến thành một đạo gần như vận vọng không gian nhiệt độ cao tiêu tán tại trong không khí.

Giờ tay hơi xoa xoa mi tâm, Tô Hạo lộ ra một nụ cười khổ: "Ai, đã quên này khách quý bao sương là có thể đủ ngăn cách hết thấy khí tức rồi. Bất quá. . . Vốn tưởng rằng này chính là một cái bình thường Đấu Giá Hành, lại không nghĩ rằng liền Văn Yên Nhiên đều tới."

Đem Văn Yên Nhiên ném ở một bên, Tô Hạo liếm liếm bờ môi, đối với này lần đấu giá hội chờ mong cảm giác lại tăng lên không ít.

Lúc này, trong phòng đấu giá ánh sáng đột nhiên biến mất, lớn như vậy hội trường lâm vào một mảnh trong bóng tối.

Đám người đứng ngoài xem âm ỉ tiếng nghị luận, cũng là theo ánh sáng biến mất mà dần dần yên tĩnh lại. Tô Hạo mở mắt, đề xuống trong lòng chờ mong, con người đen nhánh chỗ sâu trong, một vòng lửa nóng dần dần dâng lên.

Đấu giá hội, cuối cùng cũng bắt đầu!

Keng!

Thanh thúy tiếng chuông trong bóng đêm vang lên, ngay sau đó phòng đấu giá mái vòm phía trên cái nào đó pháp trận bỗng nhiên khởi động, một mảnh màn sáng tựa như thác nước trượt xuống, chiếu rọi tại sắc sở ngọc thạch trên bình đài, khiến cho toàn bộ bàn đấu giá thoảng cái đã trở thành toàn trường tiêu điểm.

Tô Hạo mục quang ngưng tụ, liền gặp được ngọc thạch trên bình đài chẳng biết lúc nào nhiều hơn một đạo dáng người hơi hơi mập ra thân ảnh.

"Tại hạ Định Bảo Các Liễu Sơn, chính là lần này Đấu Giá Hành người phụ trách." Liễu Sơn đối với bốn phương ôm quyền, nói tiếp, "Chư vị đạo hữu không xa vạn dặm đến đây này hoang vu Định Châu thành tham gia này lần đấu giá hội, làm ta các rất cảm thấy vinh hạnh, Liễu mỗi lúc này đại biểu Định Bảo Các đi trước cảm tạ chư vị đạo hữu đến, lại cầu chúc mỗi một vị đạo hữu cũng có thể vô tới ngưỡng mộ trong lòng bảo vật."

"Được rồi, lời ông tiếng ve mọi người cũng đều không thích nghe, ta hiện tại tuyên bố, vốn lần đấu giá hội chính thức khởi đầu!" Với tư cách là một người kinh nghiệm lão đạo đấu giá sư, Liễu Sơn tự nhiên biết những người này muốn nhìn cái gì không muốn xem cái gì, vì vậy đối với lời khách sáo cũng bị hấn trực tiếp tỉnh lược. Bất quá quả thật, hấn chiêu thức ấy chiếm được cả sảnh đường ủng hộ, liền ngay cả một khâu còn lại trong rạp đại nhân vật, cũng đều không khỏi khẽ gật đầu.

"Trước hết mời ra vốn lần đấu giá hội đệ nhất kiện vật đấu giá!" Liễu Sơn vung tay lên, trên đài đấu giá nhất thời liền có một cái Truyền Tống Pháp Trận sáng lên, óng ánh ánh sáng giăng co mấy hơi thờ thờ gian mới phai đi, đón lấy một cái bình ngọc liền xuất hiện ở trước người của hắn.

Liễu Sơn lại đánh ra mấy đạo pháp quyết, nhất thời lại có một cái pháp trận sáng lên. Lần này là một cái hình chiếu loại pháp trận, trực tiếp đem bình ngọc hình ảnh hình chiếu tại phòng đấu giá trên không, điều này làm cho tất cả tu sĩ vừa nhìn liền rõ ràng.

Số 3 trong rạp, Tô Hạo bỗng nhiên vỗ tay phát ra tiếng, "Ta hiểu được! Nguyên lai là Thái Linh Cấu Trận Thạch, khó trách nhỏ như vậy một chỗ có thể khắc nhiều như vậy trận pháp! Tương truyền loại này tảng đá mười phần khó được, chỉ có hoàng nham ngưng tụ chi địa, sấm gió đổ vào chỗ mới có thể thai nghén, Liễu Sơn dưới chân kia khối hắc là ba màu cấu trận thạch, có thể đồng thời điều khắc ba loại bất đồng trận pháp. Nếu ta đoán không lầm, khắc hẳn là hình chiếu, khuếch đại âm thanh cùng truyền tống này ba cái trận pháp."

Tô Hạo suy tư thời điểm, Liễu Sơn cũng tại lời ít mà ý nhiều giới thiệu đệ nhất kiện vật đấu giá.

"Đây là một lọ Bồi Nguyên Đan, nói lên Bồi Nguyên Đan công hiệu, tin tưởng chư vị đạo hữu hẳn là không xa lạ gì. Nơi này tổng cộng sáu mai đan được, trong đó một mai thượng đẳng Bồi Nguyên Đan, hai miếng trung đẳng Bồi Nguyên Đan, ba miếng hạ đẳng Bồi Nguyên Đan, chính là một lò sinh ra." Liễu Sơn đón lấy khuếch đại âm thanh trận pháp nói, "Nếu là đồng thời ăn vào, đối với nguyên lực nguyên khí kỳ đạo hữu ngưng tụ tinh, khí, thần đem có trợ giúp rất lớn. Giá khởi điểm một Vạn Kim tệ, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn một ngàn kim tệ, như lấy linh thạch lên giá, giá khởi điểm một mai hạ phẩm linh thạch, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn một mai hạ phẩm linh thạch."

"Ba Vạn Kim tệ, Bồi Nguyên Đan này ta muốn!" Liễu Sơn lời còn chưa dứt, Hắc Ám ở dưới ngòi vào khu liền có tu sĩ báo ra giá cả. Theo thanh âm hân vang lên, một đạo quang trụ liền từ hắc ngòi vào dưới vọt lên, hướng tất cả mọi người tỏ rõ đấu giá người vị trí chỗ.

"Năm Vạn Kim tệ." Một nghe được có người tăng giá, quang trụ vị trí lập tức một lần nữa tuyển định.

"Hai miếng hạ phẩm linh thạch. Lão hủ trùng kích trúc nguyên tám mươi năm, sớm đi đạt được Bồi Nguyên Đan, đem giảm bớt bao nhiêu thời gian a!" Linh thạch lên giá, làm đấu giá người khí thế trì trệ, bất quá rất nhanh, đấu giá dậy sóng lại lần nữa nhắc lên.

"Hừ, bốn mai hạ phẩm linh thạch! Bồi Nguyên Đan ta tình thế bất buộc!"

...

Cuối cùng Bồi Nguyên Đan giá cả định tại mười hai mai hạ phẩm linh thạch, Tô Hạo biết này chủ yếu là bởi vì những đan dược này phẩm chất không coi là thật tốt nguyên nhân, nếu như là một lọ cực phẩm Bồi Nguyên Đan, sợ là cái giá này hội lại lật lên vài lần.

Bồi Nguyên Đan rất nhanh hoàn thành giao hàng, Liễu Sơn ánh mắt nhìn giống như tùy ý địa đảo qua bốn phía, thấy ở đây tu sĩ nhiệt tình cũng bị điều động thêm vài phần, lập tức bốp pháp quyết gọi ra đệ nhị kiện vật đầu giá.

Ông ánh hào quang từ trên đài đầu giá dâng lên, vô số đạo mục quang hội tụ mà đến. Đệ nhất kiện vật đầu giá chính là Bồi Nguyên Đan, lần này vật đầu giá sẽ là gì chứ?

Bỗng nhiên, cự ly phòng đầu giá gần nhất Tô Hạo cảm nhận được một cổ dần dần dâng lên không tầm thường khí tức, con người đen nhánh bên trong về kinh ngạc chậm rãi xuất hiện.

"Hào nồng nặc Hỏa thuộc tính khí tức, hi vọng đây là một kiện Hỏa thuộc tính pháp bảo a! Tốt nhất hay là một bả có thể xứng với ta Diệu Dương Kiếm Quyết kiểm khí pháp bảo!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Cạnh tranh Liệt Dương kiếm

Trên đài đầu giá ông ánh chói mắt hào quang dần dần trở nên nhu hòa, Truyền Tống Pháp Trận quảng sáng như sương khí phai đi.

Tại vô số đạo chờ mong mục quang nhìn chăm chú, một chuỗi toàn thân màu đỏ thẩm trường kiếm, tại chiếu sáng pháp trận chiếu rọi lộ ra tí ti rừng rực khí tức, trên thân kiếm lưu chảy năng lượng ba động kỳ lạ minh văn, chiêu kỳ đây là một bả không giống bình thường kiếm khí.

"Kiếm này danh viết Liệt Dương, chính là luyện khí danh sư lấy Thâm Hải Trầm Ngân dung luyện tạo thành, trong đó dung hợp với bộ phận Liệt Dương thép, một kiếm bỏ ra, kiếm khí đủ để dung kim rèn sắt. Nếu là ở tòa có tu tập Hỏa thuộc tính kiếm quyết đạo hữu, kiếm này có thể nói là vì người lượng thân chế tạo, ngàn vạn không thể bỏ qua!" Liễu Sơn tay cầm Liệt Dương kiếm, bấm tay hơi phui kiếm thân, nháy mắt kiếm rung động Long Ngâm.

Một luồng chân khí quán chú trong đó, trên thân kiếm liền hiển hiện nổi lên một mảnh nhân nhạ xích khí, làm cả bàn đầu giá nhiệt độ lên một lượt thăng lên vài phần, Liễu Sơn hí lại thu hút nói: "Giá khởi điểm mười Vạn Kim tệ, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn một Vạn Kim tệ, chư vị xin mời!"

"Mười một Vạn Kim tệ! Cái này xác thực vì ta lượng thân chế tạo!"

"Hừ, mười ba Vạn Kim tệ!"

"Mười lăm Vạn Kim tệ, kiếm này ta tình thế bắt buộc!"

...

Liễu Sơn cao giọng chưa dứt, cạnh tranh âm thanh liền liên tiếp, từng đạo chùm sáng từ ngời vào trong vùng sáng lên, lại rất nhanh bật nơi khác.

Đệ bát mảnh ngời vào khu, ngời xuống Hỏa Liệt Môn đệ tử vừa thấy được chuỗi kiếm này, nhất thời hai mắt tỏa ánh sáng nội tâm vui vô cùng, bắt quá bọn họ trong lòng cả đời xuất rục rịch ý muốn, mục quang liền vô ý thức kiêng kỵ mà nhìn về cái nào đó phương vị. Tại nơi này, Lưu Vân Phong cùng Hỏa Vân khải nữ tử sóng vai mà ngồi.

"Đại sư huynh, ta có thể đủ cảm giác được chân khí trong cơ thể mười phần khát vọng quán chú tại đây chuỗi Liệt Dương trong kiếm! Chỉ cần ta được đến thanh kiếm này, chiến lực nhất định sẽ đột nhiên tăng mạnh!" Hỏa Vân khải nữ tử nhìn không chuyển mắt địa nhìn chăm chăm Liệt Dương kiếm, trong ánh mắt tràn đầy lửa nóng, năng vô ý thức địa nắm chặt tay của Lưu Vân Phong cổ tay, "Đại sư huynh, chuỗi kiếm này ta nhất định chụp được!"

Lưu Vân Phong trầm giọng gắt đầu, hí mắt nhìn về phía Liệt Dương kiếm, suy nghĩ một lần liền nói: "Sư muội người yên tâm, chuỗi kiếm này cuối cùng nhất định sẽ bị chúng ta vô tới tay được!" Trong mắt của hắn hiện lên một vòng tự tin, "Ta Hỏa Liệt Môn tuy không coi là nhất lưu hàng loạt, thế nhưng vùng tục danh, vẫn có vài phần trọng lượng."

"Ừ, ta tin tưởng sư huynh." Hỏa Vân khải nữ tử nghe vậy, lập tức lộ ra vui sướng nụ cười.

...

Số 3 trong rạp, Tô Hạo cảm thụ được quanh mình đầu giá đầy sóng, cũng không có tham dự đầu giá. Chuôi này Liệt Dương kiếm vô cùng không sai, quả thật chính là vì Diệu Dương Kiếm Quyết của hắn lượng thân chế tạo kiếm khí, kiếm này hắn tình thế bất buộc, bất quá bây giờ còn chưa tới hắn đầu giá thời điểm.

Chỉ là vài phút thời gian, cạnh tranh giá cả liền từ kim tệ nhảy tới hạ phẩm linh thạch. Hơn nữa không ra một lát, nó giá cả đã tăng lên đến ba mươi mai hạ phẩm linh thạch, mơ hồ có đột phá bốn mươi mai hạ phẩm linh thạch dấu hiệu.

Nhìn đến mọi nơi đầu giá một mảnh lửa nóng, Liễu Sơn hơi mập trên mặt cũng là lộ ra một vòng nụ cười. Liệt Dương kiếm giá khởi điểm tuy không cao, chỉ là từ một mai hạ phẩm linh thạch khởi đầu, thế nhưng nó chân thực giá vị lại hẳn là tại năm mươi mai. Nếu không phải đập chủ đề nghị từ kim tệ khởi đầu, Liễu Sơn sẽ trực tiếp báo ra hai mươi mai hạ phẩm linh thạch giá khởi điểm.

Làm linh thạch giá vị tiếp cận ba mươi thời điểm, đầu giá người dần dần giảm bớt, chậm rãi, chỉ còn lại có hai đạo thanh âm.

"Ba mươi mai hạ phẩm linh thạch!"

"Ba mươi một mai hạ phẩm linh thạch."

"35 mai hạ phẩm linh thạch!"

"Ba mươi sáu mai hạ phẩm linh thạch."

"Bốn mươi mai hạ phẩm linh thạch! Lỗ Tắc, ngươi là đang cố ý khiêu khích ta!" Một đạo ánh sáng đang ngồi chỗ ngồi khu vọt lên, chiếu ra người kia tu sĩ trẻ tuổi cắn răng âm trầm bộ dáng, rất hiển nhiên đây là một vị tán tu, bốn mươi lăm mai hạ phẩm linh thạch đã tiếp cận hắn lần ranh.

"Hừ, không có linh thạch chút ngay, lão tử chẳng muốn khiêu khích ngươi! Bốn mươi. . . Một mai hạ phẩm linh thạch!" Ánh sáng chuyển di, chiếu sáng một vị khác mặt mang trên nụ cười tu sĩ.

"Lỗ Tắc ngươi khinh người quá đáng! Ta muốn cùng ngươi trên quyết đấu đài!"

"Ha ha ha,

Bằng ngươi cũng muốn tìm ta quyết đấu? Chỉ là một cái nguyên lực kỳ lục trọng phế vật, ngươi đâu đáng ta nhằm vào? Cho dù ngươi là quý xuống tới mời ta nhằm vào, ta còn không vui đó!" Tùy tiện tiếng cười ngay sau đó vang lên, lại làm Liễu Sơn khẽ chau mày, cái giá này vị, tựa hồ nếu so với tâm lý của mình giá vị thấp một ít a. . .

"Oan gia nên giải không nên kết, hai vị có cái gì không thoải đại khái có thể đợi đầu giá hội sau khi kết thúc lên giải quyết, hoàn toàn không cần phải tại thanh bảo kiếm này trên hờn dỗi. Không bằng như vậy, ta xuất bốn mươi hai mai hạ phẩm linh thạch cạnh tranh, kính xin hai vị bán chúng ta Hòa Liệt Môn một cái mặt mũi, như vậy đừng lại trận này trò khôi hài như thế nào?"

Một đạo sang sáng thanh âm bỗng nhiên từ Số 8 ngồi vào khu vang lên, theo sát biểu tượng cạnh tranh quang trụ lên tiếng vọt lên, quang trụ trong đó, có thể thấy một vị nam tử mặc áo đỏ mặt mang tiểu ý địa ngồi lên. Người này chính là Lưu Vân Phong, tại nó bên cạnh trong bóng tối, Hòa Vân khải nữ tử từ cùng với một đám Hòa Liệt Môn đệ tử ngưỡng mộ địa nhìn qua hắn.

Này liền là chúng ta Đại sư huynh! Mới mở miệng, ai cũng được nghe lời!

Lỗ Tắc vốn còn muốn tùy tiện địa phản mắng một tiếng xen vào việc của người khác, nhưng vừa nghe đến Hòa Liệt Môn ba chữ, nhất thời kia đã đến yết hầu tiếng mắng lập tức biến đổi: "Ha ha, nguyên lai là Hòa Liệt Môn tiên bối, nếu như tiên bối mở miệng, vậy vân bối tự nhiên cung kính không bằng tuân mệnh."

Nói qua hắn xong Lưu Vân Phong ôm lấy, liền vẫn ngồi xuống, Hắc Ám, nó trong đôi mắt hiện lên một tia hận ý. Nếu là hắn không muốn Liệt Dương kiếm há lại sẽ đi cạnh tranh? Nhưng hôm nay Lưu Vân Phong đỡ đòn Hòa Liệt Môn danh hào đứng ra, hắn chỉ là một kẻ con em gia tộc thì như thế nào có thể đối chiến tông môn? !

Trên mặt của Lưu Vân Phong tràn đầy tiểu ý, tựa như đối với kết quả này rất là thỏa mãn.

Có thể trên mặt của Liễu Sơn lại đã hiện lên nháy mắt âm ai.

Chuôi này Liệt Dương kiếm mặc dù chỉ là hạ phẩm nguyên khí, nhưng đập chủ lại là bạn tốt của hắn. Nếu không phải nhìn tại hắn Liễu Sơn có vài phần chút tình mọn, đập chủ há có thể để cho hắn từ kim tệ khởi đầu kêu giá? Huống hồ chuôi này Liệt Dương kiếm giá trị tuyệt đối không chỉ bốn mươi hai mai hạ phẩm linh thạch, hiện giờ lại bị Lưu Vân Phong đặt ở cái giá này vị.

Một chuôi hạ phẩm nguyên khí, lợi hại chút tông môn tự nhiên không để vào mắt, có thể đầu giá không thể nghĩ ngờ chỉ là vô danh âm thanh tiểu tông phái cùng tán tu. Hiện giờ Lưu Vân Phong đỡ đòn nhị tinh tông môn danh hào xuất ra một hồi trâu bò, để cho nghĩ đầu giá tu sĩ đều sợ ném chuột vỡ bình không dám đầu giá, bây giờ nhìn tuy không có gì, nhưng đối với sau này bọn họ Định Bảo Các đầu giá hội tính công bình cùng danh dự đều sẽ là một cái không nhỏ đả kích.

Lưu Vân Phong hưởng thụ một phen sau lưng sư đệ muội nhóm sùng bái mục quang, kiên trì không tại trên mặt lộ ra quá nhiều vẻ đắc ý, đối với xung

quanh một hồi ôm quyền: "Đa tạ chư vị cho chúng ta Hòa Liệt Môn phần này chút tình mọn, cái này chuỗi Liệt Dương kiếm tại hạ liền. . ."

"Năm mươi mai hạ phẩm linh thạch. . ."

Nhân nhật thanh âm đàm thoại, bỗng nhiên tại phòng đấu giá Hắc Ám bầu không khí dưới vang lên, trong chớp mắt đám người đứng ngoài xem hoàn toàn yên tĩnh.

Số 8 ngồi vào trong vùng, Lưu Vân Phong treo cười yếu ớt trên mặt đột nhiên xuất hiện một tia kinh ngạc, đón lấy bỗng nhiên âm trầm xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Liệt Dương kiếm, thượng phẩm nguyên khí?

Lớn như vậy phòng đấu giá, yên tĩnh không tiếng động.

Vô số đạo mục quang trong bóng đêm dò xét, nhao nhao muốn nhìn một chút rốt cuộc là thần thánh phương nào tại đấu giá.

"Còn có người dám vào lúc đó nhảy ra đụng Hòa Liệt Môn nghịch lân, không muốn sống nữa?"

"Xuyt! Ngươi nhỏ giọng một chút, không chừng cũng là bối cảnh thâm hậu chủ nhân, chúng ta hay là lẳng lặng hãy chờ xem!"

Người ta Hòa Liệt Môn vừa đem lời quở xuống, nhiệt độ còn không có hàng xuống đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ bị người cho dính, da mặt bị đánh thật sự là ba ba vang. Hình như người ta Hòa Liệt Môn không phải là một cái phổ thông nhị tinh tông môn, mà là một cái treo lên Tiên Thiên tông bấp chần nhị tinh tông môn, ở chỗ này đánh Hòa Liệt Môn mặt, cùng lướt Tiên Thiên tông mặt mũi có cái gì khác nhau?

Lưu Vân Phong mặt âm trầm theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một đạo trắng kiện như thân cây quang trụ rồi đột nhiên vọt lên, sáng loáng kích thích ánh mắt của hắn.

Tầm mắt chậm rãi dời xuống, Lưu Vân Phong đồng tử bỗng nhiên co rút lại, trong lòng không khỏi nhảy dựng: "Một khâu khách quý khu, Số 3 bao sương!"

"51 mai hạ phẩm linh thạch!" Lưu Vân Phong đem kia bôi âm trầm thu được đáy mắt, mở miệng đấu giá.

"55 mai hạ phẩm linh thạch." Tô Hạo bình thần thanh âm từ Số 3 bao sương bay ra.

"56 mai hạ phẩm linh thạch!" Lưu Vân Phong cắn răng, tiếp tục cạnh tranh.

Bên cạnh Hòa Vân khải nữ tử gặp phải ánh sáng trụ là từ một khâu khách quý khu sáng lên, không khỏi thần sắc xiết chặt, lập tức giật giật Lưu Vân Phong ông tay áo, nhỏ giọng địa nhắc nhở một câu, "Su huynh, người hay là không muốn đấu giá, đối phương có thể nhập tọa bao sương, sau lưng thân phận nhất định cực kỳ khủng khiếp. Người có thể ngàn vạn không nên đắc tội hắn."

Lưu Vân Phong hừ lạnh một tiếng, mắt lé quét nữ tử liếc một cái, âm thanh lạnh lùng nói: "Su muội yên tâm, ta Hòa Liệt Môn chân chính kiêng kỵ, chỉ có ngoại vực tam tông mà thôi. Tiên Thiên tông Lăng thị tỷ muội tại số một bao sương, Lưu Vân Kiếm Tông Vân Yên Nhiên tại số hai bao sương, Ảnh Ma Tông Ảnh Phong Nhai tại Số 8 bao sương. . . Trừ đó ra, cho dù là tại trong rạp người, cũng chỉ là một ít dưới cơ duyên xảo hợp lấy được khách quý tư cách mà thôi, lấy chúng ta Hòa Liệt Môn thâm hậu bối cảnh, há có thể e sợ hắn?"

"60 mai hạ phẩm linh thạch." Tô Hạo thanh âm bất ôn bất hòa.

"Đạo hữu thật đúng nên vì chỉ là một chuỗi hạ phẩm nguyên khí cùng chúng ta Hòa Liệt Môn ồn ào cái không thoải mái?" Lưu Vân Phong cao giọng hô, thấy Tô Hạo không có trả lời, sắc mặt hần lạnh lẽo, trong mắt rốt cục nổi lên một tia hỏa khí, "Hừ, 61 mai hạ phẩm linh thạch!"

"Người cũng chỉ hội một mai một mai linh thạch thêm sao?" Tiếng cười lạnh từ Số 3 bao sương truyền đến, Tô Hạo thần sắc bình tĩnh, nhưng tận lực đem thanh âm khống chế địa nghe vào trầm thấp âm lãnh một ít, "Bảy mươi mai hạ phẩm linh thạch."

Lưu Vân Phong khí thế trì trệ, hần sở dĩ có thể điều động hạ phẩm linh thạch, vẫn phải là tông môn trưởng lão thủ dụ. Chỉ bất quá đạo kia thủ dụ lại muốn hần cần phải lấy được vốn lần đấu giá hội kiện của người nào đó vật đấu giá, lại còn lúc này trên cơ sở, cho phép hần hoạt động một phần nhỏ làm chính mình dùng mà thôi.

Thế nhưng là trước mắt đầu giá, đã tới gần hần đủ khả năng tham ô cực hạn.

"Đạo hữu nếu ngươi là thật muốn lấy bức này loè thiên hạ đáng đáp khiêu chiến ta Hòa Liệt Môn điểm máu chốt, kia tại hạ tự nhiên phụng bồi đến cùng. Chỉ bất quá tại ngươi đầu giá lúc trước, mong rằng ngươi có thể có đầy đủ nắm chắc tiếp được chúng ta lừa gạt của Hòa Liệt Môn!" Lưu Vân Phong trầm mặt quát, nó tay áo phía dưới thủ chương, sớm đã bôi vì phần nộ mà chặt chẽ nắm lại, cự ly hần lân cận một chút người càng có thể nghe được nó trong cơ thể bởi vì chân khí cấp tốc chảy xuôi mà mơ hồ phát ra thông gió tiếng vang, "Bảy mươi lăm mai hạ phẩm linh thạch!"

"Ngươi mỗi lần tăng giá đều cùng cái mẹ pháo cũng như làm bà làm bầm, chỉ sợ lãng phí thời gian của ta!" Tô Hạo thanh âm trầm thấp nghe giống như lười biếng vang lên, "Ta cạnh tranh, tự nhiên là cảm thấy nó đủ cái giá này vị, cùng chọn không khiêu chiến không có quan hệ gì. . ."

Không ít tu sĩ nghe vậy, đều cho rằng đây là Tô Hạo chịu thua, có thể kể tiếp, lại làm Lưu Vân Phong vừa mới chuẩn bị treo lên nụ cười đắc ý, sống sờ sờ ngưng kết.

"Bất quá ngươi nếu như nói khiêu chiến điểm máu chốt, như vậy để cho ta nhìn ngươi điểm máu chốt a. . . Một trăm mai hạ phẩm linh thạch! Ngươi muốn là đầu giá như vậy xin cứ tự nhiên, nếu không đầu giá, liền nhanh chóng cầm miệng của ngươi lại."

Một cái nhị tinh tông môn,

Tô Hạo là thật không có để ở trong mắt. Như Hòa Liệt Môn kia chờ ở nhị tinh tông môn bên trong vị cư một đường tông môn, cũng chỉ là có một cái quanh năm không ra thể huyền dịch cảnh cao thủ tọa trấn mà thôi, tông môn bên trong môn chủ, trưởng lão cũng chỉ là nguyên đan kỳ, những người này không phải là tại xử lý tông môn công việc chính là đang bế quan tu luyện, quả quyết sẽ không vì môn hạ đệ tử trên Đầu Giá Hành được mất mà vung tay đánh nhau.

Tô Hạo chân chính đắc tội, bất quá chính là hiện trường Hòa Liệt Môn những đệ tử này mà thôi. Mà một cái trúc nguyên kỳ nhất trọng Lưu Vân Phong, hần còn không để tại mắt.

Lưu Vân Phong bị Tô Hạo như vậy vừa quát, đáy lòng hỏa khí đại thịnh, thế nhưng là một trăm mai hạ phẩm linh thạch sớm đã vượt qua hần đủ khả năng tham ô cực hạn.

"Hừ! Dùng một trăm mai hạ phẩm linh thạch cạnh tranh một chuỗi hạ phẩm nguyên khí, chỉ có đầu óc rút nhân tài phải làm như vậy. Ngươi yêu hoa này tiền tiêu uống phí, ta cũng sẽ không phụng bồi!" Lưu Vân Phong hất lên ống tay áo, sắc mặt âm trầm được ngồi xuống.

Ba tiếng chùy vang, Liễu Sơn tuyên bố Liệt Dương kiếm về Số 3 bao sương tất cả. Tại hần tuyên bố thuộc sở hữu thời điểm, hần hướng Tô Hạo quăng đi ánh mắt cảm kích. Dưới cái nhìn của hần, như Tô Hạo bức này lai lịch bất phàm, liền Lô Định Thiết Thụ rễ cây đều lấy được xuất tán tu, sau lưng nhất định có loại nào đó thế lực tồn tại. Người như vậy, tuyệt đối là không cần một chuỗi hạ phẩm nguyên khí, Tô Hạo sở hữu cạnh tranh, đơn giản là vì cho Liễu Sơn một cái mặt mũi, vẫn hỏi Định Bảo Các lâu dài danh dự.

"Cái này người, ta kết giao được giá trị." Liễu Sơn trong nội tâm hô to, trong tay lại tiếp tục lấy cạnh tranh công việc, "Kế tiếp món này đầu giá, là một tổ tu luyện hỗ trợ lẫn nhau công pháp. . ."

Tô Hạo nhàn nhạt nhìn thoáng qua bàn đầu giá, liền biết lần này vật đầu giá đến phiên chính mình giao cho Định Bảo Các "Tu La Huyết Thủ" cùng "Huyết Bình Quyết" công pháp, lập tức hần liền thu hồi ánh mắt, đem lực chú ý thả trong tay Liệt Dương trên thân kiếm.

Liệt Dương kiếm xúc cảm ám áp, trên chuỗi kiếm có từng vòng vân tay, nhìn kỹ phía dưới phẳng phất có hỏa văn tại lưu động. Thân kiếm mình vẫn phiền phức, ẩn hàm loại nào đó động đến trong thiên địa Hóa thuộc tính linh khí lực lượng, đầu ngón tay sờ nhẹ mình vẫn, Tô Hạo lông mày nhíu lại: "Đúng là trận pháp mình vẫn? Có thể lấy mình vẫn điều khắc pháp khí phía trên, chuỗi này Liệt Dương kiếm phẩm chất tuyệt đối không chỉ hạ phẩm nguyên khí a!"

Tô Hạo không chút do dự bức ra một giọt tinh huyết, tinh huyết rơi vào Liệt Dương trên thân kiếm, Xùy~~ một tiếng hóa thành một mảnh nhàn nhạt huyết vụ. Huyết vụ bị mình vẫn hấp thu, bất quá mấy hơi thở thời gian, Tô Hạo cũng cảm giác được tâm niệm của tự mình câu thông Liệt Dương kiếm, một đạo tin tức theo sát truyền vào trong đầu.

"Liệt Dương kiếm, thượng phẩm nguyên khí, toàn lực hành động có thể sánh ngang cực phẩm nguyên khí. Lão phu lấy Thâm Hải Trầm Ngân dung luyện Liệt Dương thép đúc kiếm này, vì câu phẩm chất cao hơn tăng lâu, đặc biệt điều khắc bảy đạo trận pháp mình vẫn tại trên thân kiếm. Một khi mình vẫn thúc dục, đem câu thông trong phạm vi nhỏ Địa Hóa trợ cảm kiếm người mà chiến, nhưng Địa Hóa quá mức tảo bạo khó có thể chống đỡ, mấy vị thủ kiếm người đều hồng bét Địa Hóa đốt người mà chết. . . Nếu không sử dụng mình vẫn, thì kiếm này chỉ có thể phát huy đến hạ phẩm nguyên khí uy năng, hiệu quả giảm bớt đi nhiều. Lão phu thỉnh lão hữu bằng giá thấp giá bắt đầu, nhìn qua người hữu duyên có được có thể phát huy ra kiếm này chân chính uy năng. . . Được kiếm này người nhớ lấy, nếu không phải tinh thông hóa điểm người, chớ để dẫn động Địa Hóa, nhớ lấy! Nhớ lấy!"

Chương 39: Định Thủy Lệnh

Trong rạp, thiếu niên cầm trong tay Liệt Dương kiếm mà đứng, tuần dật trên mặt, một vòng kinh hải chậm rãi hiển hiện.

"Trong phạm vi nhỏ dẫn động Địa Hóa mình vẫn?" Tô Hạo liếc nhìn trên thân kiếm bảy đạo mình vẫn, hấn trận đạo đã nhập môn, tự nhiên nhìn ra được những cái này trận pháp mình vẫn mười phần bất phàm. Ngày xưa Vân Yên Nhiên dùng để vây khốn giết hấn tiên thân Thất Tuyệt Tỏa Mệnh Trận, nó mình vẫn cùng trước mắt mình vẫn so sánh, chênh lệch căn bản không thể tính bằng lẽ thường.

"Ta liền biết đây không phải tầm thường kiếm khí, hắc hắc, một trăm hạ phẩm linh thạch. . . Thật sự hoa giá trị." Tô Hạo lộ ra vẻ tươi cười, thử đem một luồng chân khí quán chú trong đó, chân khí chảy qua mình vẫn, nháy mắt ánh lửa hơi trán, động đến trong không khí tí ti từng sợi linh khí, tại thân kiếm mặt ngoài hình thành một mảnh màu đỏ thẩm hòa khí.

Mình vẫn chớp lên, một luồng vô cùng cuồng bạo khí tức tràn ra, sắp sửa hướng về dưới mặt đất mạn. Tô Hạo biến sắc, nhanh chóng rút về chân khí, hơi run thân kiếm, hòa khí dần dần tiêu tán.

"Cực kỳ lực lượng bá đạo! Chân khí quán chú đầy, mình vẫn lại có thể tự hành hấp thu tới dẫn động Địa Hóa!" Tô Hạo liếm liếm bờ môi, bỗng nhiên lộ ra vẻ mong đợi, "Lấy Địa Hóa thi triển Diệu Dương Kiếm Quyết, không biết hiệu quả bao nhiêu? Đáng tiếc nơi này hay là Định Bảo Các, ta không thể thi triển ra nhìn xem uy năng. . ."

Hơi lúc đầu, Tô Hạo cổ tay một phen, Liệt Dương kiếm liền bị thu vào trong cơ thể. Hấn vừa mới luyện hóa Liệt Dương kiếm, cần lấy bản thân chân khí cực kỳ chứa nuôi dưỡng một phen, tương lai lúc đối địch tề ra, mới có thể phát huy ra uy lực của 120%.

Mục quang nhìn về phía trong phòng đấu giá Liễu Sơn, lúc này hấn "Tu La Huyết Thủ" công pháp cùng "Huyết Bình Quyết" công pháp vừa vận đánh ra, tổng cộng lấy được tám mươi mai hạ phẩm linh thạch.

Đối với cái giá này, Tô Hạo vẫn là hết sức hài lòng. Rốt cuộc này hai bộ công pháp tới một mức độ nào đó cùng Liệt Dương kiếm có chút giống, đều là những cái kia cao sao tông môn chương mất, thấp sao tông môn, gia tộc đệ tử cùng tán tu mới có hứng thú đi cạnh tranh đồ vật.

Kế tiếp vài món vật đấu giá, đơn giản là một ít tương tự Bồi Nguyên Đan công hiệu đan dược cùng với một ít Tô Hạo căn bản không dùng được công pháp, pháp bảo. Những vật này tuy hấn không cần, nhưng mỗi lần vừa lên đài cũng sẽ ở vài phút bên trong bị cạnh tranh.

Nhìn đến liên tiếp vài món vật đấu giá đều không phải mình cần, Tô Hạo dứt khoát lưng tựa trên mềm mại cái ghế, hơi hơi nhắm mắt dưỡng khí định thần, chờ đợi thông hành bài hoặc là có thể có thể làm cho lòng hấn động đồ vật.

Đấu giá hội giai đoạn trước, cũng không có xuất hiện qua cái gì có thể đủ dẫn bạo bầu không khí nhân vật. Những cái kia cạnh tranh người, phần lớn đều là một ít ngò vào trong vùng thiên trung hậu dãy con em gia tộc cùng tán tu, cho dù là như Hỏa Liệt Môn kia đội nhị tinh tông môn, xuất thủ số lần cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay. Mà những cái kia một khâu hai hoàn nhân vật, cho đến tận này lại càng không có xuất thủ qua một lần.

Keng!

Thanh thúy chuông vang âm thanh vang lên, trên đài đấu giá vàng sáng lại lần nữa đại phóng, óng ánh hào quang so với phía trước đều muốn chói mắt vài phần. Tô Hạo hơi hơi trợn mắt, trực giác nói cho hấn biết, như vậy trận chiến hấn không phải là không có lửa thì sao có khói.

Chói mắt ánh sáng dần dần tán đi, trên đài đấu giá xuất hiện một cái chậu rửa mặt lớn nhỏ cái khay bạc, trong cái khay bạc, mười miếng hiện ra kim loại sáng bóng cổ xưa phiền phức lẳng lẳng trưng bày lấy.

Những cái này phiền phức vừa ra trận, liền hấp dẫn không ít mục quang. Rốt cuộc gần như từng cái lấy được tin tức tu sĩ, đều là hướng về phía chúng. Thậm chí không ít người hội áp lên chính mình vốn ban đầu tới đấu giá, rốt cuộc, những cái này phiền phức biểu tượng địa phương, đối với bọn họ mà nói có vô cùng khủng bố lực hấp dẫn.

"Chắc hẳn chư vị cũng đều nghe nói qua Lôi Nham Cốc cái chỗ này. Lôi Nham Cốc Phong Vân Lôi Điện, có thể trợ tu sĩ Tồi thể rèn phách, tăng cường bản thân; Lôi Nham Cốc bên trong trên thạch bích, càng có vô số thiên nhiên trận pháp hình thức ban đầu, tu sĩ chỉ cần lĩnh hội nhỏ tí tẹo, là có thể thành tựu một phen trận đạo cơ nghiệp. . ."

"Bất quá, Lôi Nham Cốc ở vào đất hoang ngoại vực, mà muốn đi vào đất hoang vực, liền phải vượt qua Lạc Hồng Hà. Nhưng Lạc Hồng Hà yếu Thủy Năng đủ cách trở hết thủy sinh mệnh. . ." Liễu Sơn cười mỉm nói, trong lời nói tràn ngập sức hấp dẫn, hấn cảm lấy một mai phiền phức, cất cao giọng nói, "Ha ha, vật ấy tên là Định Thủy Lệnh, chính là lấy Lô Định Thiết Thụ thân cảnh luyện chế. . . Tu sĩ cầm vật ấy, có thể trong thời gian ngắn tách ra Nhược Thủy mà đi, chỉ cần tốc độ rất nhanh,

Liền có thể qua sông Lạc Hồng Hà!"

Cao giọng rồi mới rơi xuống, bát phương ngò vào khu liền nhắc lên từng đợt bạo động.

Vô số người mục quang nóng hổi địa nhìn chăm chăm trong cái khay bạc mười miếng phiến gỗ, loại này có thể làm cho người qua sông rơi hồng cái bảo vật căn bản có thể ngộ nhưng không thể cầu, chỉ cần có thể tiến nhập đất hoang vực, vậy có nghĩa là thiên đại cơ duyên.

Cơ duyên hai chữ, mơ hồ nhanh, nhưng ở trận mỗi một vị tu sĩ, đều nguyên ý đem hết toàn lực đập trên đánh cược một lần, dù cho lại mù mịt cũng không ngoại lệ.

Thấy thời cơ đã đến, Liễu Sơn vung tay lên: "Tổng cộng mười miếng Định Thủy Lệnh, mỗi một cái giá khởi điểm một trăm hạ phẩm linh thạch, chư vị xin mời!"

"120 mai hạ phẩm linh thạch!" Lời nói của Liễu Sơn vừa mới rơi xuống, xếp sau liền có tán tu cao giọng hô lên.

"130 mai!"

"150 mai!"

Đấu giá thanh âm liên tiếp, nhưng thanh âm lại đều đến từ chính ngòi vào khu trung hậu vị trí. Một ít chân chính đối với phiến gỗ động tâm tư người, lại còn chưa bắt đầu đấu giá, bởi vì bọn họ biết, chân chính có nội tình người đều là khinh thường tại tại ngay từ đầu liền đấu giá. Chỉ có đồng giá cách tăng lên sắp đình chỉ thời điểm, mới là bọn họ chân chính khởi đầu đấu vô thời khắc.

Không ra 10 phút, quả thứ nhất phiến gỗ giá cả liền tăng lên đến 250 mai hạ phẩm linh thạch, lại còn mơ hồ xuất hiện dừng lại xu thế.

"270 mai." Từ hoàn vị trí, rốt cục có người ở trong yên lặng lên tiếng, tượng trưng cho chân chính đấu vô khởi đầu.

Nhưng không đợi những người khác đấu giá, một đạo đấu giá quang trụ xông nó, làm cho người ghé mắt.

"300 mai." Vô số người ngoặt đầu nhìn lại, trong lòng không khỏi nhảy dựng.

Số 3 bao sưng!

Kế cùng người của Hỏa Liệt Môn đấu giá Liệt Dương kiếm, vị này nhân vật thần bí lại tăng giá! Một thêm chính là ba mươi mai hạ phẩm linh thạch!

Đây chính là hạ phẩm linh thạch a!

Không ít chuẩn bị đấu giá tu sĩ bắt đầu rồi do dự, ngược lại không phải là bởi vì đấu giá không nổi, mà là bọn họ trong lòng tự hỏi, đối phương thế lực so với Hỏa Liệt Môn tới còn kém hơn một chút. Vị thần bí nhân kia vật liền Hỏa Liệt Môn cũng dám giẫm, chắc hẳn nội tình lại càng là thâm hậu, không cần phải vì một mai phiến gỗ mà tới trở mặt. Rốt cuộc. . .

"Còn có chín miếng, này một mai ta tạm thời buông tay, không cùng hắn tranh giành!" Không ít nhân tâm ngọn nguồn đều toát ra thống nhất ý nghĩ.

Tô Hạo cũng không ngờ rằng, chính mình lần đầu tiên đã làm xong xuất huyết nhiều chuẩn bị, nghênh đón cư nhiên là kết cục! Một lần đấu giá, trực tiếp làm xong?

Trực tiếp linh thạch giao hàng hoàn tất, đem Định Thủy Lệnh cầm trong tay, Tô Hạo như trước có một loại như mộng ảo cảm giác. Vì cạnh tranh như vậy thứ gì, ta đều chuẩn bị vận dụng táng gia bại sản! Có thể làm sao có thể nhẹ nhàng như vậy? !

Tô Hạo lắc đầu, vuốt vuốt vài cái Định Thủy Lệnh liền đem nó thu vào: "Bất kể thế nào nói, nhiều tiết kiệm một lần hạ phẩm linh thạch luôn là không tệ."

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Áp trực vật đấu giá, thần bí quyền trực

Tại Tô Hạo thành công đấu giá được quả thứ nhất Định Thủy Lệnh, trong phòng đấu giá bầu không khí thoáng yên lặng một lát, liền lại vì quả thứ hai phiến gỗ đấu giá mà nhắc lên đây sóng. Bất quá không biết vì cái gì, mỗi một lần đấu giá đều tại 280, chín mươi mai bên cạnh là được nộp. Chỉ vụn vụn có một lần kịch liệt đấu giá, cũng bất quá nâng giá đến ba trăm mười mai hạ phẩm linh thạch.

Tô Hạo cũng không khỏi có chút nghi hoặc: "Vì cái gì mười miếng phiến gỗ đều cạnh tranh đã xong, nhưng như cũ không thấy trước hai hoàn những người còn lại cạnh tranh đấu này? Lưu Vân Kiếm Tông phía sau núi trên có một cây Lô Định Thiết Thụ, cho nên Vân Yên Nhiên không tham dự cạnh

tranh, quên đi, như thế nào những người còn lại cũng không cạnh tranh? Hẳn là này phiến gỗ còn có cái gì tác dụng phụ hay sao?"

Hắn nhìn không được muốn lấy ra phiến gỗ tỉ mỉ quan sát, Liễu Sơn cười mỉm thanh âm lại sang sảng địa vang lên: "Tại hạ cũng không nghĩ tới lấy Định Thủy Lệnh như thế chịu mọi người hoan nghênh, võ tới đạo hữu đáng cao hứng, thế nhưng không có võ tới đạo hữu cũng không cần nản chí.

Những Định Thủy Lệnh này chính là Tiên Thiên Thánh tông tiền bối ủy thác ta các đấu giá, chư vị đạo hữu nếu là không có võ tới phiến gỗ cũng muốn tiến nhập đất hoang vực, có thể đi Tiên Thiên Thánh tông tại chúng ta Định Châu thành lập nhiều phân đà vị trí tìm Lý Chấp Sự, chỉ cần giao nạp hai trăm mai hạ phẩm linh thạch, đợi Lôi Nham Cốc mở ra ngày, Tiên Thiên Thánh tông sẽ đem chư vị đưa vào đất hoang vực."

Chúng tu sĩ nghe vậy, trước mặt vẫn còn ở vì linh thạch không đủ mà đắm ngực dậm chân bọn họ, sau một khắc liền vui mừng nhường mảy, thậm chí nhân sinh thay đổi rất nhanh thật sự rất khó dự liệu.

Số 3 trong rạp, Tô Hạo không khỏi lộ ra một tia bưng tỉnh cười khỏ: "Khó trách cũng không trông thấy một khâu hai hoàn người cạnh tranh, nguyên lai là cái này nguyên nhân! Bất quá ta mặc dù nhiều bỏ ra một trăm mai hạ phẩm linh thạch, nhưng ít ra có thể một mình hành động, không cần cùng Tiên Thiên tông người cột vào một chỗ. . . Tiên này hoa cũng không tính oan uống."

Kể tiếp cạnh tranh, còn ra phát hiện ra không ít làm cho người đỏ mắt vật đấu giá, nhắc lên một hồi lại một hồi dậy sóng.

Tô Hạo ký gửi kia đoạn Lô Định Thiết Thụ rễ cây, cũng là đưa tới không ít tu sĩ cạnh tranh, cuối cùng bị Số 8 trong rạp Ảnh Ma Tông tu sĩ lấy sáu trăm năm mươi mai hạ phẩm linh thạch cạnh tranh đạt được.

Tại cái khác vật đấu giá bên trong, có một cây nguyên đan kỳ Thanh Phong Tước lông vũ, lại càng là liền Vân Yên Nhiên đều ra một lần tay, chỉ bất quá món đồ đấu giá này cuối cùng lại lấy chín trăm tám mươi mai hạ phẩm linh thạch giá cả bị trong một gian phòng thần bí Tiên Thiên tông nhân sĩ thu hoạch.

Nhìn qua kia từng kiện từng kiện sớm đã tăng lên đến giá trên trời vật đấu giá, ngồi vào khu tam hoàn bên ngoài tu sĩ thoảng cái đã trở thành phụ gia, ngẫu nhiên có mấy lần xếp sau tu sĩ đem hết toàn lực bạo phát đi ra đấu giá, cũng rất nhanh bao phủ tại Top 3 hoàn tu sĩ xa xỉ xuất thủ bên trong.

Lại một kiện vật đấu giá bị người thu nhập vào trong túi, Tô Hạo suy nghĩ chính mình nếu không cứ như vậy lặng yên rồi đi a? Bỗng nhiên trên đài đấu giá lại một lần bạo phát nổi lên óng ánh hào quang. Hào quang tản đi, một mai cổ xưa quyền trục lẳng lẳng nằm ở trong đó.

"Đây là vốn lần đấu giá hội cuối cùng vài kiện áp trục vật đấu giá nhất —— ý cảnh quyền trục!" Liễu Sơn hắng giọng một cái, cao giọng nói.

Này thoảng đề cao mấy cái đề-xi-ben thanh âm, tự nhiên khơi gợi lên càng nhiều tu sĩ chú ý, "Này một bộ quyền trục hết sức đặc thù, theo ký gửi người nói rõ, này bộ quyền trục ghi lại hẳn là loại nào đó đặc thù công pháp, nhưng đối với Tu Luyện Giả yêu cầu vô cùng cao. . . Quyền trục người sở hữu tự hỏi vô pháp tu luyện, lúc này mới giao cho ta các tiền hành đấu giá."

Cao giọng vừa còn không rơi xuống, liền tại không có gì bất ngờ xảy ra địa đang ngồi chỗ ngồi trong vùng nhắc lên một cổ hứng thú triều dâng.

Mọi người đều biết, Tu chân giới có một chút từ viễn cổ truyền thừa xuống cường đại công pháp, những công pháp này ít nhất cũng là Địa giai tầng thứ, càng có một ít cường đại công pháp bản thân vô cùng nghịch thiên, tại phù hợp tu sĩ trong tay, một khi luyện thành uy lực thậm chí có thể so với Thiên giai hạ phẩm chí tôn công pháp!

Bất quá những công pháp này, đa số tại tuế nguyệt trường hà ăn mòn dưới nhận lấy các loại các loại hư hao, thậm chí một ít bản đơn lẻ càng tàn phá không chịu nổi, tu sĩ tu luyện mười phần cổ sức. Hiện giờ này một cuốn đang tại đấu giá quyền trục, không chừng chính là người sau.

"Bộ công pháp kia tên là 'Hoàng Sa', căn cứ ta các chuyên nghiệp Giám định sư mà nói, bộ công pháp kia ghi lại hẳn là một loại nào đó cường đại ý cảnh, về phân loại này ý cảnh là đứng kiểm quyết, Dao Quyết hay hoặc là cái khác loại hình công pháp có tương trợ,

Ta các vô pháp phán đoán, bởi vậy chỉ cấp ra Nhân giai thượng phẩm định giá. Bất quá này cuốn quyền trục bên trong ghi lại ý cảnh, nếu là có thể cảm ngộ nhỏ tí tẹo, ta nghĩ đối với đang ngồi một ít đang tại cô đọng căn cơ đại địa, hay hoặc là chuẩn bị trùng kích nguyên đan kỳ che chắn đạo hữu mà nói, sẽ lấy được lợi ích không nhỏ. . ."

Liễu Sơn vung tay lên, cười tùm tùm nói: "Giá khởi điểm 500 mai hạ phẩm linh thạch, trên không ngừng phát triển. Nhưng theo ký gửi người nói rõ, hẳn duy trì lấy vật đổi vật. Chư vị xin mời!"

Tiếng nói hạ xuống có mấy phút thời gian, hội trường đấu giá đều là một mảnh yên lặng, thật lâu đều chưa từng có người lên tiếng đấu giá.

Cũng chẳng trách hồ sẽ xuất hiện như vậy xấu hổ cục diện, món này vật đấu giá nhìn như cường đại lại vô cùng gân gà. Nói không dễ nghe một ít, đó là người ta nghiên cứu nửa ngày chết sống trên ghẹo không ra cái nguyên cớ, lúc này mới lấy ra ký gửi "Nhật còn dư lại", mục đích hẳn là chỉ là khiến nó phát huy một ít nhiệt lượng thừa a. . .

Nếu không là kia quyền trục có thể làm cho người cảm thụ ý cảnh, miễn cưỡng đối với những cái kia kẹt tại trúc nguyên, nguyên đan bình cảnh trên nhiều năm tu vi không có tiến thêm tu sĩ có chút tương trợ, Liễu Sơn căn bản sẽ không đem nó đặt ở áp trục đấu giá.

"Đồ tốt như vậy, như thế nào cũng không có người cạnh tranh đâu này? Ta xuất 500 mai hạ phẩm linh thạch thử một chút nước!" Hoi có vẻ âm trầm tiếng nói vang lên, Số 3 bao sương nhất thời quang trụ ngưng trời, hết sức đáng chú ý.

Chúng tu sĩ mục quang quét tới, sau một khắc không khỏi tròn trắng mắt: Thăng này có phải hay không ngu ngốc? Thứ này rõ ràng chỉ có mảnh lõi mà

thôi, làm sao có thể còn có người đi đấu giá?

Bắt quá có cái thứ nhất đấu giá người, tự nhiên sẽ có cái thứ hai, cái thứ ba, chỉ bắt quá những người này đa số ôm một ít thứ một lần tâm lý, bọn họ không kém linh thạch, nhưng cũng sẽ không nhiều hoa tiền tiêu uổng phí, một khi giá vị vượt qua bọn họ đủ khả năng "Vuốt vuốt" cực hạn, bọn họ sẽ dừng lại.

"600 mai hạ phẩm linh thạch." Đây là Tô Hạo lần thứ hai đấu giá, nghe có chút lười biếng trầm thấp tiếng nói, cực kỳ giống một ít hơi đen cảnh phú Nhi đại đệ tử.

Có thể Tô Hạo nội tâm lại vô cùng khẩn trương, lần này đấu giá, càng làm cho được trái tim của hắn đông đông nhảy lên.

Kia mai quyền trục vừa xuất hiện, sớm đã bị Tô Hạo luyện hóa tại thể nội Nhất Hiệt Kiếm Chương liền phát ra từng sợi kích động rung động.

Nghe xong Liễu Sơn nói đó là ý cảnh quyền trục, Tô Hạo lại liên tưởng đến lúc trước chính mình luyện hóa Nhất Hiệt Kiếm Chương thời điểm, cảm nhận được chính là một cái mệnh mỏng kiếm thể giới ý cảnh, ngay lập tức sinh lòng rung động, hào không do dự lựa chọn cạnh tranh.

"Nếu như này bộ quyền trục bên trong thật sự còn cất dấu Nhất Hiệt Kiếm Chương, như vậy ta nhất định phải đem nó vỗ tới trong tay!" Diệu Dương Kiếm Quyết cường đại, Tô Hạo chỉ là linh ngộ nhỏ tí tẹo liền hiểu rất rõ, hiện giờ này bộ quyền trục có thể khiến cho ghi lại Diệu Dương Kiếm Quyết lá vàng cộng mình, chắc hẳn cho dù không phải là cái tầng thứ kia đồ vật cũng không kém là bao nhiêu.

"Sáu trăm năm mươi mai hạ phẩm linh thạch."

Như Không Cốc U Lan thanh đậm tiếng nói, bỗng nhiên trong bóng đêm vang lên, tựa như một khúc không gây bụi bậm âm thanh thiên nhiên, chậm rãi phiêu đảng hạ xuống, lại làm Tô Hạo trong đôi mắt, rồi đột nhiên lướt trên âm lãnh về.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Tranh nhau đấu giá

Tầm mắt vì dời, Tô Hạo mục quang rơi vào bên cạnh bao sương phía trên. Chỗ đó, một đạo quang trụ phóng lên trời.

"Vân, yên. . . Nhưng!" Tô Hạo lạnh giọng thì thào, khoe môi câu dẫn ra một tia cười lạnh, "Người cũng nhịn không được nữa sao?"

Vô số đạo đại nhân vật mục quang hội tụ mà đến, lúc bọn họ nhìn đến cái này chẳng biết vật gì quyền trục thậm chí ngay cả Vân Yên Nhiên đều đã bị kinh động thời điểm, trong lòng lập tức đã ra động tác cổ tới —— Vân Yên Nhiên cạnh tranh, có lẽ là có ý nâng giá, có lẽ là thật sự thấy được quyền trục giá trị, vậy chúng ta. . . Đến cùng có muốn hay không đáp?

Nếu là đấu giá cuối cùng còn không có vỗ tới, không công đắc tội người ta vạch không có lợi nhất?

Không ít nhân tâm đầu đã ra động tác muốn lui lại, vì một cuốn ý nghĩa không rõ quyền trục mà đắc tội một cái lớn như vậy Tam Tinh Tông cửa, không khỏi quá cái được không bù đắp đủ cái mất.

"Bảy trăm mai hạ phẩm linh thạch." Ngút trời quang trụ chuyển dời đến Số 8 bao sương vị trí, chúng tu sĩ trong lòng khẽ giật mình: Ảnh Ma Tông cũng xuất thủ! Khá tốt chính mình không có cạnh tranh, bằng không thì một khi đè ép bọn họ giá lại bị bọn họ phản áp, đắc tội liền không chỉ là Lưu Vân Kiếm Tông!

"Ảnh Phong Nhai, người cũng phải cùng ta đấu giá? Bảy trăm năm mươi mai." Vân Yên Nhiên thanh âm vang lên, thanh thanh đậm đậm, tựa như thuận miệng vấn đề.

"Ha ha. . . Ta chỉ là tốt kì, có thể lệnh đường nhà Vân thiếu Tông chủ nhìn trúng đến cùng là vật gì mà thôi." Ảnh Phong Nhai cười mím nói, "Tuy ta không hiểu, nhưng có thể biết, có thể làm cho người động tâm đồ vật tuyệt đối không đơn giản. . . 800 mai!"

Số hai trong rạp, Vân Yên Nhiên lông mày khẽ đen cau lại, thanh nhả thanh âm nhàn nhạt vang lên: "Người sai rồi, ta sợ dĩ cạnh tranh, bắt quá là chính là cảm thấy ý cảnh quyền trục có chút ý tứ, người nếu là muốn, chỉ cần lại thêm một lần, ta Vân Yên Nhiên bỏ những thứ yêu thích chính là. Tám trăm mười mai."

Số 8 trong rạp truyền đến Ảnh Phong Nhai trầm thấp tiếng cười, ánh mắt của hắn chặt chẽ địa nhìn chăm chăm kia mai cổ xưa quyền trục, thấp giọng thì

thảo: "Thứ này có chút ý tứ, ta thích. . ."

"Thiếu Tông Chủ, mai này quyền trục nhìn như bắt phàm trên thực tế hay là rất gân gà, ngài hiện giờ ở vào trục nguyên Cửu Trọng bình cảnh, chỉ cần chụp được kia một kiện đồ vật, bước vào trục nguyên viên mãn liền ở trong tầm tay. . . Nếu là ở trên quyền trục tiêu xài linh thạch, vậy kể tiếp kia kiện đồ vật sợ là chúng ta lại không có tiền vốn cạnh tranh a!" Nghe được Ảnh Phong Nhai thanh âm, một bên một vị bao phủ tại áo đen bên trong lão già nhập vào thân đi qua lo lắng nói.

"Ừ. . . Lệ lão nói có lý." Ảnh Phong Nhai hẹp dài trong mắt lướt qua một tia khôn khéo hào quang, "Bất quá vật ấy rơi vào trong tay Vân Yên Nhiên, ta như trước cảm thấy không ổn. Mặc kệ nó đến cùng có cái gì giá trị, một khi bị Lưu Vân Kiếm Tông ăn, ta muốn lại túm lấy tới liền có chút khó khăn. . ."

Trong phòng đấu giá, hoàn toàn yên tĩnh, vô số đạo mục quang rơi vào Số 8 bao sương, nhao nhao muốn nhìn xem Ảnh Phong Nhai đối mặt Vân Yên Nhiên quảng xuống lời đến cùng có cái gì đáp lại.

Cũng liền tại bọn họ chờ đợi trong đó, đen kịt mải vòm, Tô Hạo sang sảng thanh âm, cùng với ngút trời quang trụ, lặng yên quanh quẩn lại.

"Ảnh Thiếu Tông Chủ tạm thời không thêm giá, kia tại hạ tăng giá, không biết Vân thiếu Tông chủ lời nói mới rồi còn giữ lời? Chín trăm mai!"

Chín trăm mai!

Duy nhất một lần tăng giá, trực tiếp từ tám trăm mười mai thêm đến chín trăm mai!

Đến tốt cùng là gia hỏa nào ngại sống lâu, cư nhiên tại Ảnh Ma Tông cũng bắt đầu do dự thời điểm nhảy ra đấu giá? Người chẳng lẽ nghe không ra một câu nói kia là Vân Yên Nhiên thả ra tối hậu thư sao?

Vân Yên Nhiên neho lại con mắt, xua tay lạnh nhạt con mắt quang, rốt cục lại lần nữa chuyển hướng về phía Số 3 bao sương. Đưa mắt nhìn một lát, nàng chậm rãi che dấu ánh sáng lạnh, lại lần nữa khôi phục tự nhiên.

Liễu Sơn tự nhiên biết Số 3 trong rạp người là Tô Hạo, mỗi một lần Tô Hạo đấu giá, hắn đều muốn thay Tô Hạo bóp chân mồ hôi lạnh. Gia hỏa này đã trước phải tội Họa Liệt Môn, hiện giờ còn dám đánh Lưu Vân Kiếm Tông mặt, nhất định là ý vào thế lực sau lưng kinh người mới dám chơi như vậy!

Chỉ là. . . Hắn làm như vậy thật sự rất giống là chơi với lửa a! !

Bốn bề vắng lặng cạnh tranh, Vân Yên Nhiên lựa chọn trăm mặc, Ảnh Phong Nhai cũng không có đấu giá.

Vô số tu sĩ nhìn thấy biểu tượng, lại đều âm thầm chấn kinh: Số 3 trong rạp người hẳn là có lai lịch lớn? Khó trách dám một đường giẫm lên tất cả Đại Tông môn đệ tử đấu giá,

Quả nhiên là nội tâm nắm chắc không có sợ hãi a!

Thấy không có người tại cạnh tranh, chùy rơi ba lần, Liễu Sơn thở ra một hơi, tuyên bố này cuốn quyền trục về Số 3 bao sương tất cả.

Số 8 trong rạp, Ảnh Phong Nhai vô ý thức địa lườm Tô Hạo vị trí liếc một cái, mục quang bỗng nhiên âm lạnh xuống: "Lệ lão, người nhanh chóng sai người đi cho ta điều tra một chút Số 3 trong rạp người. . ."

Lệ lão khẽ gật đầu, cũng không đề xuất nghi vấn, trực tiếp lấy ra thông tin châu phát ra mệnh lệnh. Làm xong đây hết thấy, hắn mới nhú mày nói: "Thiếu Tông Chủ, Số 3 trong rạp người tựa hồ rất có lực lượng. Trước kia hắn lo lắng giẫm Họa Liệt Môn người ta còn cảm thấy bình thường, có thể hắn hiện giờ đối mặt ngài cùng Vân Yên Nhiên thời điểm, như cũ là kia phó không mặt không nhạt thái độ. . . Ta hoài nghi hẳn là cái địa phương kia người, cũng chỉ có cái địa phương kia ra người, mới có thể không sợ bất kỳ thế lực."

Nghe được Lệ lão lời này, chẳng quản Ảnh Phong Nhai sớm có phỏng đoán, đồng tử lại vẫn là không khỏi hơi hơi co rút lại, đón lấy chậm rãi khôi phục tự nhiên. Hắn gật, trầm giọng nói: "Người phỏng đoán không phải không có lý, điểm này ta cũng có nghĩ tới. . . Như hắn thật sự là người trong liên minh, ta đây khẩu khí này cũng liền nuốt xuống, nếu là điều tra tới hắn bối cảnh gì cũng không có —— vậy đừng trách bản thiếu gia đen ăn đen!"

Lệ lão sâu chấp nhận, bỗng nhiên thông tin châu run lên, một vòng ánh sáng dâng lên.

"Nhanh như vậy?" Ảnh Phong Nhai nhăn Trâu lông mày.

Lệ lão gật đầu, nhanh chóng đọc đến tin tức, tiếp theo mi già giãn ra, chòm râu phía dưới lộ ra một tia khinh thường nụ cười: "Hừ hừ, theo tuyến nhân (*) hồi báo, người này không hề có bối cảnh, bất quá là một cái có chút gấp gáp tán tu, ở chỗ này mạo xưng là trang hảo hán mà thôi."

Ảnh Phong Nhai xem thường địa cười nhạo một tiếng, con mắt quang vô cùng lạnh lẽo, "Người này dám như vậy tùy tiện gọi đập, nhất định là lưu lại hảo thoát đi hậu thủ, ta lo lắng hắn trong hội đồ thừa dịp ám rời sân, người nhanh chóng phái người từ bốn phương tám hướng chăm chăm nhanh hắn, ta muốn để cho hắn gặp gỡ. . . Đừng ở đây!"

. . .

Làm xong giao hàng thủ tục, Tô Hạo không có nhìn nhiều quyền trục liếc một cái liền đem nó thu nhập vào thiếp thân trong túi trữ vật. Về sau hắn dựa vào thư nệm cái ghế, hơi hơi nhắm mắt, tính toán rồi đi thời cơ.

Lúc này, Liễu Sơn đã lại đập đã xong vài món áp trực vật phẩm, óng ánh hào quang phai đi, lại một kiện vật phẩm đấu giá xuất hiện trên bàn đấu giá.

Đây là một cái thuẫn tủy Bạch Vô Hạ bình ngọc, thân bình phía trên dùng tổ bút phác họa lấy hoa văn, một bút vẽ một cái vô cùng hào phóng. Miệng bình có mềm nhét chặn, nhưng mơ hồ có kỳ lạ mùi thơm từ trong đó bay ra, làm Tô Hạo tinh thần chấn động.

"Chắc chắc chắc. . . Lại là tốt bảo bối! Bất quá cho dù ta chỉ còn lại linh thạch không có toàn bộ hao hết, nghĩ đến cũng đập không dưới cái này đồ vật." Tô Hạo từ đáy lòng thì thảo tự nói.

Chỉ thấy Liễu Sơn lấy tay nâng lên bình ngọc, tại hình chiếu trận pháp dưới sự trợ giúp, bình ngọc hình ảnh đại phóng sáng rọi, hấp dẫn vô số đạo lửa nóng mục quang.

"Đây là mỗi lần Đấu Giá Hành đếm ngược đệ nhị kiện áp trực vật đấu giá. . . Tên là 'Âm Dương Huyền Dịch' !" Liễu Sơn tràn ngập sức hấp dẫn thanh âm, động đến vô số tu sĩ tâm tư.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Âm Dương Huyền Dịch

Âm Dương Huyền Dịch bốn chữ vừa ra, liền lập tức không có gì bất ngờ xảy ra địa tại bát mảnh ngòi vào trong vùng nhắc lên nghị luận sóng nhiệt, thậm chí liền ngay cả không ít thế gia trong tông phái Lão Quái Vật, cũng đều đang nghe nghe thấy được mấy chữ này mất thời điểm, chòm râu hơi run mí mắt hơi nhảy.

"Dĩ nhiên là Âm Dương Huyền Dịch. . . Hừ, Định Bảo Các thật sự là thật lớn thủ bút a! Vậy mà liền Âm Dương Huyền Dịch cũng có thể làm ra tới đấu giá!"

Liễu Sơn mục quang chậm rãi đảo qua bốn phía, nghe được dần dần bởi vì tiếng nghị luận mà trở nên ồn ào não động phòng đấu giá, có chút dừng lại, vừa mới giờ lên chùy đánh một chút bàn đấu giá.

Đồng!

Chùy rơi, âm lên, như Tiếng Chuông Buổi Sáng Tiếng Trống Hoàng Hôn, chấn động nhân tâm.

Phòng đấu giá lập tức trở nên yên tĩnh không tiếng động, trong bóng tối, chỉ còn lại vô số vị thờ khí thô tu sĩ đem lửa nóng mục quang ném ra, tham lam chết nhìn chăm chăm bình ngọc, thật lâu chưa từng trong nháy mắt.

"Tên Âm Dương Huyền Dịch, chắc hẳn chư vị cũng không xa lạ gì." Liễu Sơn cười mỉm nói, "Trương truyền Âm Dương Huyền Dịch là vô pháp người vì chế riêng cho, chỉ có đã hết con khỗ, đến ngày sung sướng chi địa thiên địa linh khí, tại trải qua băng hỏa rèn luyện về sau mới có thể khôi đầu ngưng tụ. Mỗi trăm năm, mới có thể xuất hiện 9981 tích(giọt), mà nó mỗi một giọt, đối với tu sĩ mà nói đều có được to lớn bổ dưỡng tác dụng! Nếu là nuốt dưới Âm Dương Huyền Dịch sẽ đi Trúc Cơ, xác xuất thành công đem cao tới chín thành, thậm chí nó đối với cầu luyện nguyên đan cũng có được không nhỏ tương trợ. . ."

Thế gian bảo vật đông đảo, tối quá làm người khác chú ý, đơn giản chính là một ít có thể trực tiếp đề thăng tu sĩ tu vi cảnh giới bảo vật. Tuy những vật này cực kỳ khó được lại thường xuyên có chứa một ít tác dụng phụ, nhưng mỗi lần xuất hiện chắc chắn trở thành vô số tu sĩ tranh nhau cướp đoạt tài nguyên.

Âm Dương Huyền Dịch, chính là loại bảo vật này. Nếu là này Âm Dương Huyền Dịch xuất hiện địa phương không ở trong Định Bảo Các, những cái này đồ vật tu sĩ đã sớm kiếm nén không được tranh đấu đối với giết đi lên.

"Trong bình ngọc tổng cộng cửu tích(giọt) Âm Dương Huyền Dịch, giá khởi điểm một ngàn hạ phẩm linh thạch, chư vị xin mời!"

Liễu Sơn cười mỉm lời nói, tựa như một chậu nước lạnh trực tiếp trảm lên xếp sau vô số tu sĩ trên đầu, một ngàn số lượng, đối với những thứ này thế đơn lực bạc tán tu mà nói không khác giá trên trời. Thậm chí liền ngay cả một ít thế lực không nhỏ gia tộc, tại đối mặt một ngàn cái số này thời điểm đều cảm thấy xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch!

Vô số đạo ánh mắt nhìn hướng một khâu, tựa như chỉ có nhập tọa chỗ đó người, tài năng chuẩn bị kia đợi cạnh tranh Âm Dương Huyền Dịch tư cách cùng thực lực.

Trong đó không ít tia ánh mắt nhìn về phía Số 3 bao sương, nhao nhao suy đoán tài đại khí thô chủ nhân có phải hay không vừa muốn vung tiền bỗng nhiên ngân tới đầu giá.

"Một ngàn mai."

Vân Yên Nhiên không màng danh lợi thanh âm đầu tiên vang lên, thoáng cái lòi trở lại vô số đạo lướt hướng Số 3 bao sương mục quang.

"Ha ha, Vân thiếu Tông chủ, xuất ra một cái giá khởi điểm liền bắt đầu cạnh tranh, ngươi cạnh tranh quyết tâm có phải hay không quá nhỏ một chút? Một ngàn hai trăm mai." Lời của Ảnh Phong Nhai âm theo sát liền vang lên.

"Ta ngược lại là cảm thấy, quyết tâm hay không cùng ra giá không quan hệ, chỉ cần ảnh công tử ngươi mang đủ rồi linh thạch, tự nhiên có thể quay dưới nó. . . 1500 mai."

Số một bao sương, quang trụ phóng lên trời, Tiên Thiên tông tại yên lặng nhiều lần đầu giá, rốt cục lại lần nữa phát ra tiếng. Mới mở miệng, chính là 1500 mai, trọn vẹn tại Ảnh Phong Nhai trên cơ sở tăng lên 400 mai hạ phẩm linh thạch, dù là Vân Yên Nhiên, cũng không khỏi nhìn nhiều số một bao sương vài lần.

"Lăng Thanh Âm, đối mặt Âm Dương Huyền Dịch, quả nhiên lấy tính tình của ngươi cũng nhịn không được nữa!" Ảnh Phong Nhai âm trầm mà cười nói, "Đáng tiếc Âm Dương Huyền Dịch này, ta tình thế bắt buộc! 1600 mai!"

Trong một gian phòng, rõ ràng ngồi lên hai vị nữ tử áo xanh, một vị dịu dàng đoan trang, một vị dí dỏm khả ái, nếu là Tô Hạo ở chỗ này, tất nhiên có thể nhận ra hai người này chính là cùng hần từng có một lần hợp tác quan hệ Lăng Thanh Âm cùng Lăng Nguyệt Nhi.

"Sư tỷ, ngươi có thể thật sự là hào phóng, vừa thấy Tô Đại Ca của ngươi đầu giá, liền ngay cả 'Hoàng Sa kiếm quyết' cũng không muốn!" Lăng Nguyệt Nhi kéo Lăng Thanh Âm Thiên Thiên bàn tay như ngọc trắng, quệt mồm bắt mắt lắm lắm.

Lăng Thanh Âm bắt đầu dĩ cười cười: "Chúng ta thiếu nợ hần một lần, lần này coi như là báo ân a. Lại nói kia một bộ Hoàng Sa kiếm quyết, nguyên bản cũng chỉ là tốt kì mới nghĩ đập, Tô Đại Ca nếu như muốn,

Đề cho cho hần chứ sao. Chỉ là một bộ Nhân giai thượng phẩm công pháp, chúng ta Tiên Thiên tông Công Pháp Các ngược lại không thiếu."

"Nhưng cái này của ngươi sao làm, người ta cũng không biết a! Nếu không. . . Ta giúp ngươi nói cho hần biết?" Lăng Nguyệt Nhi lung lay trong tay một mai ngọc châu, lộ ra giảo hoạt nụ cười.

"Cái đó đúng. . . Liễu Sơn giao cho truyền tin của ta châu! Như thế nào chạy trên tay ngươi đi rồi!" Xưa nay gặp không sợ hãi Lăng Thanh Âm vừa thấy được Lăng Nguyệt Nhi trên tay ngọc châu, lập tức tựa như kinh hãi đến con thỏ cũng như, vội vàng đưa tay liền đi bắt ngọc châu, Lăng Nguyệt Nhi bỗng nhiên co rút lại tay, đem ngọc châu nắm chặt hơn.

"Không cho không cho liền không cho!" Lăng Nguyệt Nhi dí dỏm địa lè lưỡi.

"Nguyệt Nhi đừng làm rộn, nhanh cho ta."

Cuối cùng Lăng Thanh Âm hay là cẩn thận từng li từng tí địa thu hồi thông tin châu.

Nhìn đến Lăng Thanh Âm kia phó năng bảo bối cũng như làm về ta đây, Lăng Nguyệt Nhi không khỏi héch miệng, thầm nghĩ chính là trước kia vỗ tới kia cây Thanh Phong Tước lông vũ, cũng phải không được bực này "Quy cách" chiêu đãi a.

"Sư tỷ, ngươi bộ dạng như vậy thế nhưng là một chút Thiếu Tông Chủ bộ dáng cũng không có chứ, ta thật sự không rõ, ngươi cũng liền cùng hần từng có một lần tiếp xúc mà thôi, đáng như vậy vì hần suy nghĩ sao?" Lăng Nguyệt Nhi có chút không thoải mái nói hỏi, "So với hần lớn lên đẹp mắt, tông môn trong cũng có không ít; mạnh hơn hần, tông môn trong lại càng là nhiều; hai cái đều tốt, cũng có thể dãy cái hàng dài chờ ngươi đi chọn đó!"

Nghe được lời của Lăng Nguyệt Nhi, Lăng Thanh Âm trong lúc nhất thời liền cạnh tranh đều quên, chỉ là kinh ngạc nghĩ nghĩ bộ dáng Tô Hạo, có chút thất thần địa lắc đầu: "Ta cũng không rõ ràng lắm, cố gắng lần đầu tiên tiếp xúc bộ dáng kia của hần ngươi, cho nên ấn tượng tương đối khác sâu a. . . Về phần cái gì suy nghĩ không đến nghĩ, ngược lại không đến mức như như ngươi nói vậy nghiêm trọng."

Lăng Nguyệt Nhi nhìn nhìn bộ dáng Lăng Thanh Âm, không tại đáy lòng thờ dài, cũng ổn định lại quyết tâm: Quyết định không thể để cho sư tỷ chậm trễ tại tay của Tô Hạo lên!

Nàng hung hăng trừng mắt nhìn Số 3 bao sương liếc một cái, bỗng nhiên trong lòng buồn bực: Ồ? Dựa theo hần mấy lần trước nước tiểu tính, lúc này như thế nào cũng nên xuất ra đầu giá a, như thế nào trầm mặc đến bây giờ?

. . .

Số 8 ngồi vào khu xếp sau, nhìn qua hàng phía trước gần như tiến nhập gay cấn cạnh tranh tình cảnh, những cái này tán tu cùng tiểu tông môn lại là kinh hãi lại là hâm mộ, trong mắt lấp lánh lửa nóng mục quang, lại càng là tiết lộ bọn họ đối với cường đại khát vọng.

Trong đó tự nhiên đã bao hàm Hỏa Liệt Môn các đệ tử, mà ở những người này hạch tâm vị trí, đang híp mắt quan sát hàng phía trước lửa nóng cạnh

tranh Lưu Văn Phong, trong tay bỗng nhiên chấn động.

Rất nhỏ chấn động, cũng làm cho đang dựa vào tại trên bả vai hắc Hòa Văn khải nữ tử cảm nhận được, lập tức nâng con ngươi nhìn về phía Lưu Văn Phong, lại vừa vận cùng người sau quay tới tầm mắt nhìn nhau một chút.

"Đại sư huynh. . ." Hòa Văn khải nữ tử nhỏ giọng ní non.

Lưu Văn Phong ý bảo nàng không nên hỏi nhiều, đồng thời lấy ra một mai thông tin châu nhìn lại, sau một khắc, nó nhìn như ôn hòa trên mặt lộ ra một vòng âm nhu cười lạnh: "Hắn rốt cục rồi sao. . ."

"Đại sư huynh, chẳng lẽ là?"

"Ha ha, kia cái đã thương Hắc Tái gia hỏa sớm rồi sao! Sư muội người mà lại an tọa, đối đãi ta đi cho hắn một chút giáo huấn, để cho hắn hiểu được, có chút thiết bản thể nhưng là đã không được. Đã, muốn bồi thường trên máu chảy đầm đìa giáo huấn!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Đánh giá thấp rất nhiều

Thì qua giữa trưa, Định Châu thành bên trong phiêu tán điểm một chút cát bụi khóa hạt, cạo ở trên mặt như đánh bóng. Nóng rất dương quang từ phía chân trời bỏ ra, làm cho thoáng có chút khô nứt đại địa, nổi lên nóng hồi khí tức.

Một đạo bao phủ tại áo đen bên trong thân ảnh, lấy nhìn như tùy ý bộ pháp đi xuyên qua cát đất kiến trúc trong đó, bực này thần bí thân ảnh, kỳ thật tại hiện giờ tu sĩ bát phương tới tụ họp Định Châu thành bên trong cũng không ít thấy, bởi vậy chính là có người thấy được, cũng sẽ không lưu ý cái gì.

Chỉ bất quá, tại đây đạo hắc bào thân ảnh về sau vài trăm mét địa phương, một đám đang mặc màu đỏ thẫm áo bào người đang thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ truy tung lấy.

"Người đâu?" Một vị hai đầu lông mày mang theo điểm âm vụ nam tử xuất hiện ở những người này bên cạnh.

Vừa thấy được người này xuất hiện, những người khác trên mặt nhao nhao lộ ra sắc mặt kinh hi: "Đại sư huynh, hắn ngay ở phía trước trăm mét, ta đoán chừng hắn muốn ra khỏi thành!"

"Ra khỏi thành? Vậy thì, đánh ta người của Hỏa Liệt Môn, tự nhiên vội vã chạy trốn chết, bất quá đợi hắn đi ra ngoài thời điểm, chính là hắn đi vào Quỷ Môn Quan chỉ kịp!" Nam tử âm lãnh địa cười cười, điểm một chút sát cơ, dần dần tràn ngập đôi mắt, "Các người đi trước đường vòng cửa thành mai phục, đến lúc đó chúng ta tới cái trong ngoài giáp công, thay hầu hết lấy lại công đạo!"

"Vâng!" Mọi người bàn chân đập mạnh đất, nhanh chóng lướt hướng bốn phương, hướng về cửa thành bọc đánh mà đi.

. . .

Áo đen bên trong thân ảnh, dĩ nhiên là là Tô Hạo. Âm Dương Huyền Dịch vừa lên đài, Tô Hạo liền biết mình rời đi thời cơ đến, ngay tại chú ý của mọi người lực đều tập trung trên Âm Dương Huyền Dịch thời điểm, hắn quyết đoán lựa chọn lại.

Nếu là lấy vật đổi vật, hắn chỉ cần lấy ra một bình Uẩn Linh Dịch liền có thể có rất lớn nắm chắc chụp được Âm Dương Huyền Dịch, nhưng thất phu vô tội hoài bích kỳ tội đạo lý hắn hiểu. Nếu thật là như vậy, cùng chờ đợi không phải là hắn vô số người ánh mắt hâm mộ, mà là vô số lòng tham lam rung động —— hắn tự hỏi có chút thực lực, nhưng cũng không phải biến người đổi thủ.

"Thực lực, vẫn không đủ a. . ." Đang cân nhắc hắn đi ra Định Châu thành cửa thành, nơi này đi thông Kim Sa sa mạc, một đường về phía trước có thể đi đến Vân Lô Hạp. Mục tiêu của hắn là qua sông chỗ đó Lạc Hồng Hà tiến nhập Đại Hoang Vực Ngoại vực, sau đó đuổi tại vô số tu sĩ lúc trước thắng đến Lôi Nam Cốc.

Vừa vào đất hoang vực, đem tại không có người nhận ra hắn.

Bỗng nhiên, Tô Hạo bước chân có chút dừng lại.

XIU....XIU... CHÍU...U...U! ——

Mấy đạo âm thanh xé gió lên, Tô Hạo bốn phía liền thêm lực ra từng đạo thân ảnh. Những người này hiện lên bao vây xu thế đưa hắn vây ở trung ương, mục quang đều nhìn hắn, phảng phất đang nhìn cá trong chậu.

"Mai phục?" Áo đen, truyền đến Tô Hạo hơi có vẻ không lời nói thâm âm thanh.

"Biết trùng mai phục, còn không thúc thủ chịu trói?" Có người giễu cợt nói, lập tức đưa tới đồng bạn một hồi cười vang. Tô Hạo khoé mắt liếc qua lờm lờm cửa thành, chỉ thấy chỗ đó, Lưu Vân Phong thân ảnh tại mấy cái lên xuống đang lúc thêm lực mà đến.

"Người đến là không ít." Tô Hạo thản nhiên nói, "Đáng tiếc ta thời gian đang gấp, không bằng các ngươi để cho cái đường thả ta đi qua, ta liền làm như không nhìn thấy các ngươi như thế nào đây?"

Tô nghe giống như cầu xin tha thứ, lập tức khiến cho một mảnh cười nhạo.

Lúc này, Lưu Vân Phong đã đi tới vòng mai phục.

"Đã thương ta người của Hỏa Liệt Môn, hiện giờ còn muốn toàn thân trở ra, ngươi có phải hay không có chút nhớ nhung nhiều?" Lưu Vân Phong trầm giọng cười lạnh, bốn phía những người này, đều là trong môn trưởng lão một ít đệ tử thân truyền, mang theo bọn họ xuất ra đùa nghịch đùa nghịch uy phong, đối với chính mình ngày sau trở thành môn chủ hậu tuyển rất có tương trợ.

"Nguyên lai là người của Hỏa Liệt Môn a." Áo đen, Tô Hạo thanh âm dần dần trở nên lạnh, "Ba lần bốn lượt theo ta đối nghịch, không tìm các ngươi phiền toái đã rất tốt, các ngươi còn chính mình đụng vào. . . Liền thật sự muốn chết như vậy sao?"

Lời vừa nói ra, bốn phía đệ tử không khỏi nghĩ tới Tô Hạo hành hạ tổn thương hầu nhét một màn, nhất thời bị làm kinh sợ một chút.

Lưu Vân Phong nghe được lời này, trong mắt ngược lại ứa ra sát cơ, hắn gắt gao địa nhìn chăm chăm Tô Hạo, một trương âm nhu khuôn mặt nhất thời khí địa có chút vặn vẹo, "Hào hảo hảo, vốn để cho ngươi quý xuống bị phạt, việc này cho dù bỏ qua đi. Hiện tại xem ra là không được nói chuyện. . ."

"Giết hắn đi!" Vung tay lên,

Lưu Vân Phong âm trầm địa quát khê nói.

Nhất thời bốn phía Hỏa Liệt Môn đệ tử liền bộc phát ra một tiếng quát chói tai, về sau nhao nhao rút ra bảo kiếm, đối với Tô Hạo hung hăng bỏ tới.

Đứng ở chỗ cũ, Tô Hạo cũng không có bất kỳ né tránh cử động. Tại vô số thân bảo kiếm sắp bỏ trúng hắn thời điểm, chỉ thấy nó áo choàng khê nhếch, một đạo không khí bóng khi liền nhảy vào dưới mặt đất, bành địa một tiếng xoáy lên một mảnh cát đất.

Cát đất bên trong, kẹp ở lấy Tô Hạo một đạo thâm hậu ám kinh, những Hỏa Liệt Môn này đệ tử đụng một cái đến cát đất, liền đem trong đó ám kinh dẫn bạo, từng cái một bị chấn động liền lùi mấy bước, ho ra máu không chi.

"Tê. . ."

Thấy Tô Hạo tiện tay một kích liền đẩy lui dày đặc như vậy thế công, Lưu Vân Phong mặt không đổi sắc, trong lòng lại hít vào một hơi khí lạnh.

Chúng đệ tử hai mặt nhìn nhau, cuối cùng vẫn còn cắn răng một cái lại lần nữa vây giết đi lên.

Tô Hạo nhíu nhíu mày, cổ tay một phen, Liệt Dương kiếm té ra. . .

Chân khí quán chú Liệt Dương kiếm, trên thân kiếm lập tức dâng lên một mảnh hỏa khí, trong chớp mắt đề thăng nhiệt độ cao, làm cho không khí mơ hồ vặn vẹo. Tô Hạo không hề có sức tương trợ bỏ ra vài miếng kiếm quang, nhảy mắt quang ảnh thác loạn, một loạt mà lên Hỏa Liệt Môn đệ tử bị không lồ sóng khí oanh được tứ tán ra, trong tay bảo kiếm nhao nhao bẻ gãy, từng cái một thương vong thảm trọng.

"Ngươi tự tìm chết!" Nhìn thấy như vậy thảm trạng, Lưu Vân Phong khoé mắt, hắn gầm nhẹ một tiếng, trên trán sát cơ lộ rõ. Thế nhưng hắn vừa thấy được Liệt Dương kiếm, kia gạt bỏ cơ liền hóa thành vô tận tham lam, "Thì ra là ngươi võ tới Liệt Dương kiếm! Có thể nhập tọa Số 3 bao sương, nghĩ đến ngươi nội tình cũng là không tệ, giết ngươi, ngươi tất cả bí mật đều sẽ là ta đây!"

Lưu Vân Phong liếm liếm bờ môi, trên hai tay đã có nhàn nhạt màu đỏ thẫm chân khí dâng lên, tựa như một đôi hừng hực thiêu đốt cánh tay khai.

"Bành!"

Bàn chân mãnh liệt một đạp mặt đất, Lưu Vân Phong thân hình cũng đã như mũi tên bắn ra, tiếp theo một cái bắn ra, trong chớp mắt liền vượt qua đệ tử còn lại đối tới Tô Hạo trước người.

"Xuyên Vân Chương!"

Chỉ nghe một tiếng quát chói tai, Lưu Vân Phong nổi lên chân khí thủ chương cũng đã che hướng Tô Hạo đầu, lăng lệ chương phong, ép tới Tô Hạo áo đen bay phất phới.

Nhìn qua kia tiếp tục phóng đại thủ chương. Tô Hạo khẽ chau mày, hơi địa nghiêng đi thân thể, liền khiến nó dán lồng ngực của mình rơi đập tại trên mặt đất.

Nhất thời bụi đất tóe lên, cát bụi tứ tán.

Một chương thất bại, sắc mặt của Lư Vãn Phong có chút âm trầm, khoe miệng hơi vênh lên, tầm mắt ở trong Hoàng Sa chậm rãi di động, "Không nghĩ được người cũng có hai thanh xoát. . ."

"Bành!"

Một cái tràn ngập sức bật nắm tay đánh vào trên mặt của hắn, đưa hắn chưa nói xong lời sống sờ sờ cắt đứt. Trên nắm tay cô đọng ám kinh tại trong chớp mắt bạo phát, đem cả người hắn đánh ra phiêu tán Hoàng Sa, bỗng địa một tiếng rơi đập tại cách đó không xa trên mặt đất, lòi ra một đạo thật dài dấu vết.

Mới vừa từ trên mặt đất bò lên bản thân bị trọng thương Hỏa Liệt Môn đệ tử, nguyên bản còn chuẩn bị thay Lư Vãn Phong trầm trở khen ngợi, có thể đột nhiên xuất hiện biến hóa lại khiến cho mọi người trở tay không kịp, trầm trở khen ngợi thanh âm, liền đơn giản chỉ cần sống sờ sờ ngăn ở trong cổ họng.

"Người. . . Oa. . ." Lư Vãn Phong từ trên mặt đất bò lên, nửa bên mặt gò má sưng phồng lên, một câu nói còn chưa dứt lời, cũng đã phun ra ngụm lớn máu tươi. Hắn oán hận địa xóa đi khoe miệng huyết dịch, nhìn về phía kia một mảnh đầy trời Hoàng Sa, trong mắt đều là vẻ điên cuồng, "Xem ra, ta còn là đánh giá thấp người rồi a!"

Hắn chậm rãi đứng người lên, liều mạng thúc dục chân khí tại thể nội chạy, lấy tốc độ nhanh nhất vượt lên thương thế. Có thể một đạo loại quỷ mị thanh âm bỗng nhiên từ sau lưng của hắn truyền đến, làm hắn vừa mới bắt đầu dâng chân khí mãnh liệt trì trệ, toàn thân cơ bắp cũng ở nháy mắt cứng ngắt!

"Đánh giá thấp rất nhiều. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Lệ lão Truy Sát

"Bành!"

Chỉ nghe một tiếng tiếng phá hủy vang lên, Lư Vãn Phong thân thể tựa như như đạn pháo bị đánh bay, sau đó như điều đứt dây rơi đập trên mặt đất, giơ lên mảnh lớn bụi đất.

Tô Hạo hóa thành một đạo hắc ảnh thẳng đuổi theo, không cho hắn bất kỳ thời cơ hội, Liệt Dương kiếm mang theo ánh lửa trực tiếp quét ra!

"Xùy~~ —— "

Liệt diễm hùng hực, oanh ở trên người Lư Vãn Phong, dâng lên một cỗ dày đặc bạch sắc sương mù. Ánh lửa trong đó, chỉ nghe Lư Vãn Phong tiếng kêu thảm thiết dần dần biến yếu. . .

"Trúc nguyên kỳ nhất trọng, cũng bất quá chỉ như vậy a. . ." Tô Hạo đem Liệt Dương kiếm thu hồi trong cơ thể, kiếm này vừa mới bị hắn luyện hóa, còn không thích hợp tư huyết, chỉ bằng hiện đem bản thân can trường chứa nuôi dưỡng một phen mới được.

Lư Vãn Phong vừa chết, chúng Hỏa Liệt Môn đệ tử nhao nhao dọa bề mặt, làm chim thú tán.

Tô Hạo ánh mắt híp lại, đầu ngón tay lướt đi mấy đạo kiếm mang, trực tiếp cách không đem bọn họ đều tru sát. Tu chân giới, nhân mạng như cỏ gian, người muốn giết ta phải làm tốt bị ta giết chuẩn bị, đây là ân cừ, không có chuyện gì để nói.

Không có ở lâu ý đầy đất thi thể, Tô Hạo nhanh chóng hướng về Kim Sa sa mạc lao đi.

...

Định Bảo Các, thấp phòng đầu giá.

" . . Nếu như không có đạo hữu lần nữa cạnh tranh, như vậy chài này Âm Dương Huyền Dịch liền về số hai bao sương khách quý tất cả." Ba chùy gõ rơi, tại vô số đạo lửa nóng mục quang nhìn chăm chú, Liễu Sơn tuyên bố Âm Dương Huyền Dịch người cuối cùng sở hữu.

Đợi đến lửa nóng này bầu không khí lại lần nữa ảm lên chỉ kịp, Liễu Sơn gõ bàn đầu giá, nổi lên chân khí lên tiếng nói: "Kế tiếp, đem trình lên vốn lần đầu giá hội cuối cùng một kiện vật đầu giá! Không biết chư vị đạo hữu, có từng nghe nói qua 'Thiên Phủ Chi Thước' kiện vật phẩm này, kế tiếp vật đầu giá, tức là có quan hệ kia đệ tứ chuôi tin tức về Thiên Phủ Chi Thước. . ."

Không kịp lại lần nữa hỏa bạo đầu giá hội, số hai trong rạp, Vân Yên Nhiên ngón tay ngọc vuốt ve trang bị cừu tích(giọt) Âm Dương Huyền Dịch bình ngọc, thì thảo ngâm nghĩ: "Này cừu tích(giọt) Âm Dương Huyền Dịch, có khả năng để ta dưới áp chế trong cơ thể đi xóa nguyên khí a. . . Tô Hạo a Tô Hạo, vì thái độ người ta thể nhưng là nhọc lòng, hi vọng gặp lại người thời điểm, người có thể làm cho ta hảo hảo kinh hi một phen a!"

Vân Yên Nhiên phượng mâu ở trong, băng lãnh sáng rọi tựa như có thể đông kết vạn vật.

. . .

Số 8 bao sương, ngồi nghiêm chỉnh Lệ lão thân hình bỗng nhiên chấn động: "Không tốt!"

"Chuyện gì xảy ra?" Ảnh Phong Nhai mơ hồ phát giác được có cái gì không ổn sự tình phát sinh.

"Không sao, cũng không tính là cái đại sự gì. . ." Lệ lão hít sâu một hơi, hơi cương thân hình, dần dần hòa hoãn: "Mới vừa có tuyến nhân (*) báo cáo, nói là Định Châu thành chỗ cửa thành phát sinh tranh đấu, một người trong đó. . . Tề ra Liệt Dương kiếm."

Ảnh Phong Nhai bên miệng cười yếu ớt đột nhiên ngưng kết, nó sắc mặt lập tức âm lạnh xuống: "Như thế nói đến. . . Qua đi lâu như vậy thời gian dưới tay người nhân tài phát hiện Số 3 trong rạp tên kia chạy? Các người chăm chăm được thật là nhanh a!"

Lệ lão áo choàng ở dưới lão thân thể lập tức run rẩy lên: "Thỉnh Thiếu Tông Chủ chớ trách, cho ta một phút đồng hồ thời gian, ta nhất định đem thủ cấp của hắn mang về!"

"Vậy còn không mau đây? Xử ở chỗ này làm gì?" Ảnh Phong Nhai trầm giọng quát chói tai.

"Vâng!" Lệ lão thân hình hơi hơi vặn vẹo, liền hóa thành một đạo khói đen chui ra khỏi bao sương, tại bốn phía Hắc Ám dưới ánh đèn như kiểu quỷ mị hư vô bay ra, không để cho một người phát hiện.

"Tông môn bên trong đang ăn cơm chùa lão gia hỏa thực là càng ngày càng nhiều!" Ảnh Phong Nhai liếc qua Lệ lão rồi đi vị trí, suy tư liên tục, "Bất quá lão gia hỏa này kẹt tại Nguyên Đan Cảnh Cửu Trọng trăm năm chưa từng tiến thêm, nội tình tích lũy ngược lại thâm hậu. . . Nếu là có thể đưa hắn chiêu đến dưới trướng, ngày sau ta kế thừa Ảnh Ma Tông thì hắn sẽ có một cô không nhỏ trợ lực."

. . .

Tô Hạo mới vừa đến đạt Kim Sa sa mạc, cũng cảm giác được ngực có chút khó chịu, một cổ mưa gió nổi lên Tiên Thiên cảm ứng làm hắn mảy may nhần lại.

"Ta đã bỏ sót cái gì sao?" Tô Hạo thả chậm bốn tẩu tốc độ, nhứ mảy thì thảo tự nói, mấy hơi thở, hắn khẽ lắc đầu, "Hỏa Liệt Môn mai phục người của ta đều chết mất, nên không có ai biết ta hành tung. . . Có thể đến cùng chuyện gì xảy ra? Vì cái gì ta sẽ cảm thấy như vậy áp lực. . ."

Hắn vô ý thức địa quay đầu lại nhìn nhìn định Định Châu Thành phương hướng,

Bỗng nhiên xa xa trên đường chân trời một đạo tiếp tục lướt đến thân ảnh hấp dẫn chú ý của hắn.

Người kia tại dưới trời chiều thiem lược, dưới chân đi nhanh như gió, cả người phiêu hốt đang lúc liền vượt qua thật lớn một đoạn khoảng cách.

"Thừa lúc chạy cười gió? ! Nguyên đan kỳ tu sĩ!" Tô Hạo bỗng nhiên đồng tử co rút lại, "Không đúng! Đó là Ma ảnh chợt hiện! Người của Ảnh Ma Tông!"

"Má..., người của Ảnh Ma Tông làm sao có thể tìm tới ta sao? !" Tô Hạo đánh một cái giật mình, hào không do dự mà đem chân khí quán chú hai chân, bành địa một tiếng tại Kim Sa sa mạc trên bước ra một cái cái hố nhỏ, đồng thời thân thể mượn lực như báo săn bay tán loạn, hướng về phương xa Vân Lô Hạp màu nâu đỏ núi đá cực nhanh chạy nhảy.

"Đạo hữu xin dừng bước! Lão hủ có chuyện quan trọng thương lượng!" Lệ lão tự nhiên phát hiện bay nhanh Tô Hạo, hắn đem nguyên lực dung nhập yết hầu cách xa khoảng cách xa kêu gọi đầu hàng, ý đồ để cho Tô Hạo tốc độ hơi bỗng, nào biết Tô Hạo càng thêm bán mạng địa chạy thoát thân.

"Rễ cỏ tán tu chính là rễ cỏ tán tu, hành tẩu thế gian liền một bộ cao cấp thân pháp công pháp cũng không có. . ." Lệ lão cười nhạo một tiếng, chân thấp bóng đen Truy Sát mà đi.

Trăm trọng cự ly, tại nó nguyên đan kỳ Cửu Trọng khủng bố dưới thực lực, lập tức bị gần hơn!

"Sát, thật sự là nguyên đan kỳ tu sĩ! Chết tiệt Ảnh Ma Tông!" Tô Hạo trong lòng thầm mắng một tiếng, đem hết toàn lực thúc dục Lưu Vân kiếm quyết, làm cho bản thân thân pháp tăng nhanh một ít, mới tốt dần dần gần hơn cùng Vân Lô Hạp cự ly.

"Hắn đánh máu gà sao? Như thế nào tốc độ bỗng nhiên bạo tăng nhiều như vậy? !" Lệ lão Hắc bào ở dưới râu mép mãnh liệt nhếch lên, thiếu chút nữa bị trước mặt cạo tới phong vén đến trong lỗ mũi.

"Chạy chạy chạy, người chính là chạy nhanh hơn nữa, nhanh hơn được lão phu Linh Mẫn Ngự Kiếm Quyết sao? !" Nhìn qua đã bồn tẩu đến màu nâu đỏ dưới núi đá Tô Hạo, Lệ lão tán loạn chồm râu, bỗng dừng nhấc lên một vòng cười lạnh, "Lão hủ tuy bị nhốt nguyên đan kỳ Cửu Trọng hơn một trăm ba mươi năm qua, nhưng nội tình chi thâm hậu há lại người đời tiểu bối có khả năng khinh thường? !"

Trăm dặm phi kiếm lấy đầu người cấp như lấy đồ trong túi, là tích biến kỳ tu sĩ tiêu chí, nhưng một ít hiếm thấy Ngự kiếm loại pháp quyết cũng có thể để cho cấp thấp tu sĩ tại nội tình tích lũy đến trình độ nhất định về sau cũng có thể sử dụng ra, chỉ bất quá dạng như vậy tể ra phi kiếm là vô pháp như cánh tay thúc đẩy, cũng không cách nào vượt qua quá khoảng cách xa giết địch.

Hắn bởi vậy hít sâu một hơi, toàn lực thúc dục Ma ảnh chợt hiện tới gần Tô Hạo, làm cho người sau tiến nhập hấn chém giết tuyến bên trong.

Bên kia, Tô Hạo điên cuồng mà xông lên màu nâu đỏ núi đá, thân núi này hơi nghiêng thường xuyên có sét oanh, nhưng hắn từng có một lần đi theo Lăng Thanh Âm tránh né sét kinh nghiệm, bởi vậy hắn men theo ký ức bồn tẩu, ngược lại tránh được vô số tái phát sét, chợt có vài đạo đánh hướng hắn tránh cũng không thể tránh sét, cũng bị hắn lấy Lô Định Thiết Thụ rễ cây xảo diệu hóa giải.

"Tiểu bối chạy đâu!"

Bất quá Tô Hạo vừa mới lao xuống Vân Lô Hạp, Lệ lão toàn thân đắm chìm ở lôi quang bên trong thân ảnh thật giống một mai Hỏa Tiên từ thân núi khác một bên xông nó, tràn ngập sát ý gào to, lại càng là đưa tới đầy trời Lô Vân hô ứng. . .

Đón lấy Lệ lão liên bao phủ tại lôi điện bên trong. . .

"Ư đầu óc tôi dại!" Tô Hạo mắt lé thoáng nhìn một màn kia, không khỏi thấp giọng phun một câu, thế nhưng là sau một khắc, một chuỗi quán quanh tại vô số hắc khí phía dưới phi kiếm lại không hề có dấu hiệu địa nhảy lên tại trước mắt của hắn.

Từ vong bóng mờ, cùng với phi kiếm sắc bén kiếm khí thoáng cái bao phủ hắn, làm con người của hắn mãnh liệt co rút lại trở thành lỗ kim cờ.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Qua sông Lạc Hồng Hà

Lôi Vân bật kín Vân Lô Hạp, sét nhiều lần hạ xuống.

Một chuỗi quán quanh lấy vô số hắc khí phi kiếm cực nhanh bắn về phía một vị Hắc bào nhân mặt, một đạo sấm sét âm âm rơi xuống, bốn nhảy lên Lô Xà, chiếu ra áo choàng phía dưới kia một Trương Tuấn dật khuôn mặt.

Tô Hạo đồng từ đã co rút lại trở thành lỗ kim cờ, bóng ma từ vong bao phủ phía dưới hắn, đầu óc so với dĩ vãng tất cả thời khắc đều muốn thanh tỉnh. Nhìn nhìn tại trước mắt cấp tốc phóng đại phi kiếm, trên mặt của hắn hiện lên nổi lên một vòng vẻ điên cuồng.

"Chi là một chuỗi phi kiếm, há có thể làm ta tuyệt vọng? !" Tô Hạo hét lớn một tiếng, nhất thời chân khí tuôn ra, chỉ thấy miệng hắn mở lớn, nghênh hướng lướt đến phi kiếm. . .

Xa xa hạp cốc chi đình, bao phủ tại lôi quang bên trong Lệ lão, già nua trên mặt tràn đầy tự tin về đắc ý. Bỗng nhiên, trong tay hắn kiếm chỉ mãnh liệt buông lỏng, một cổ đáng sợ cảm giác rõ ràng địa truyền tới trong đầu của hắn: Linh Mẫn Ngự Kiếm Quyết mất đi hiệu lực! Kia một cây gấn bó tâm niệm của hắn cùng phi kiếm mấy trăm năm liên hệ ràng buộc, đứt đoạn!

Không hề có dấu hiệu đứt đoạn!

Hắn vĩnh viễn mất đi hắn bản mạng phi kiếm! !

"Đáng chết, đến cùng xảy ra chuyện gì? !" Lệ lão điên cuồng hét lên một tiếng, Bạo Tẩu nguyên lực từ trong cơ thể gào thét, khiến cho hắn mãnh liệt tránh thoát sét trời buột.

Hắn khóe mắt, phóng tầm mắt nhìn lại, liền gặp được Tô Hạo kia bao phủ tại áo đen ở dưới thân ảnh đã xông về phía Vân Lô Hạp hạp cốc chỗ sâu trong. . .

"Khinh thường! Đáng chết! ! Đáng chết a! !" Hấn điên cuồng mà gầm rú, nhưng hấn mình bạch mình đã bởi vì quá độ bành trướng tự tin mà mất đi truy đuổi giết Tô Hạo tốt nhất cơ hội.

...

Bên kia, lúc Tô Hạo vang lên bên tai hệ thống băng lãnh thanh âm nhắc nhở, hấn cảm thấy lúc này âm thanh này quả thật so với âm thanh thiên nhiên còn động lòng người!

"Đình! Chúc mừng {Kí Chủ} thôn phệ Hắc Tuyết Ma Ảnh Kiếm, thôn phệ nhiệm vụ khởi động. . .

Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống (LV1)

Trước mất thôn phệ nhiệm vụ: Hắc Tuyết Ma Ảnh Kiếm (cực phẩm nguyên khí)

Cần thiết thời gian: 15 thiên

Trước mất thôn phệ tiến trình: 0. 01% "

Không kịp đi vui mừng khôn xiết, Tô Hạo nhìn cũng không nhìn Lê lão, quay lại thân thể liền điên cuồng bỏ chạy mà đi.

Không ra một lát, hấn liền đi tới Lạc Hồng Hà bờ. Không có nhiều do dự, hấn trực tiếp té ra Định Thủy Lệnh.

Đem bản thân tinh khí nhanh chóng rót vào Định Thủy Lệnh, hấn rõ ràng địa cảm thấy Định Thủy Lệnh bên trong tỏ khắp lấy kỳ diệu khí tức, những cái này khí tức giống như tảng sa màn cũng như đưa hấn bao bọc lại, làm ngoại giới bất kỳ khí tức cũng không thể đụng chạm lấy hấn.

Tô Hạo trong lòng vui vẻ, thử dùng áo choàng một góc đi đụng Lạc Hồng Hà nước. Chỉ thấy tự nhiên xoắn tới Lạc Hồng Hà nước sắp tới đem đụng chạm lấy hấn áo bào thời điểm, đột nhiên một phân thành hai từ nó hai bên chảy qua. . .

"Quả nhiên hữu hiệu!" Xác định Định Thủy Lệnh công năng, Tô Hạo không chút do dự nhảy vào Lạc Hồng Hà, một cái lặn xuống nước đắm xuống, thân ảnh tiêu thất tại Lạc Hồng Hà.

Mấy hơi thở thời gian, Lê lão mặt mũi tràn đầy âm trầm địa nâng bị sét oanh được rách rưới áo bào xuất hiện ở Lạc Hồng Hà bờ.

Lạc Hồng Hà nước thanh tịnh thấy đáy, Lê lão như chìm ung ánh mắt nhảy cảm một khi nhìn quét, liền rõ ràng địa tập trung vào kia ở trong Lạc Hồng Hà lặn Tô Hạo. Bất quá trên người của hấn căn bản lại không có Định Thủy Lệnh, vì vậy cũng chỉ có thể oán giận vô cùng mà nhìn Tô Hạo thân ảnh tiêu thất tại hấn trong tầm mắt, cuối cùng nuốt hận mà về.

"Không có bốn mạng phi kiếm, ta đem suốt đời dừng lại nguyên đan kỳ. . . Ai. . ." Lê lão quay người chậm rãi rời đi, khí tức không còn như lúc trước truy đuổi giết Tô Hạo thì như vậy tùy tiện, ngược lại có vài phần cô đơn cùng tiêu tụy. Đầu đầy tóc đen, lại tại nháy mắt trở nên hoa râm.

Bỗng nhiên chân hấn bước trì trệ, "Không được, kia đồ hỗn trướng kiếp ta phi kiếm, làm ta khó chịu nổi, ta há có thể uống dưới hận này? ! Đúng! Không tiêu hận này ta tu vi mới khó tiến thêm nữa. Đối đãi ta mang tới Định Thủy Lệnh, nơi nơi đất hoang vực trung tướng người đánh chết. . . Chỉ cần coi bỏ này khúc mắc, ta nhất định có thể bước vào Huyền Dịch kỳ!"

...

Vừa vào Lạc Hồng Hà, vô cùng vô tận Nhược Thủy chi lực liền từ bốn phương tám hướng hướng Tô Hạo đè ép đi qua, Lạc Hồng Hà mặt ngoài nhìn như gợn sóng không thịnh hành, kì thực nội bộ mạch nước ngầm một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng.

Liên tục không dứt, chưa từng gián đoạn.

"Thân thể của ta hoài Định Thủy Lệnh, có thể phân ra nước mà đi, qua sông còn như vậy khó khăn, nếu là không có Định Thủy Lệnh, chẳng phải là trực tiếp sờ nước bỏ mình?" Tô Hạo trong lòng hoảng hốt, tâm niệm câu thông Định Thủy Lệnh, lại chấn kinh phát hiện Định Thủy Lệnh đang tại lọt vào ăn mòn.

"Này. . . ? !" Tô Hạo nhớ tới lời của Liễu Sơn, lại vừa nghĩ Lô Định Thiết Thụ rễ cây định trụ sét ngăn cách cảnh tượng, không khỏi bừng tỉnh: Định Thủy Lệnh phân ra nước, nhất định cũng có một cái thừa nhận cực hạn, nếu là đến thời gian ta còn không có qua sông, cũng là chỉ còn đường chết!

"Đã gặp quỷ!" Phun một tiếng, Tô Hạo cắn răng cuồng bơi, Lạc Hồng Hà này thật là quỷ dị, không nói trong nước không có nhỏ tí tạo linh khí, liền ngay cả trên mặt nước cũng đều là không khí trầm lắng, hấn căn bản vô pháp vận công tiếp tế bản thân, chỉ có thể bằng vào lực lượng cơ thể qua sông!

Bọt nước văng khắp nơi, Tô Hạo trôi lên mặt nước, đôi thở ra một hơi, lại lần nữa liều mạng du hành.

Theo thời gian trôi qua, Định Thủy Lệnh một chút bị ăn mòn, mà tô trắng bóc cùng bờ bên kia cự ly, cũng rốt cực chậm rãi kéo gần lại lên. . .

Một trăm trượng, tám mươi trượng, năm mươi trượng, bốn mươi trượng, ba mươi trượng. . .

Bỗng nhiên một cỗ khủng bố từ khí từ bốn phía ba đào bên trong đè ép qua, làm Tô Hạo đang tại đông đưa tứ chi đột nhiên cứng ngắc!

"Rãnh! !" Tô Hạo nhận không được phát nổ miệng thô, tâm niệm câu thông Định Thủy Lệnh, phát hiện người sau cuối cùng một góc, dĩ nhiên ăn mòn hầu như không còn! !

...

"Răng rắc. . ."

Quen thuộc thời gian, Lạc Hồng Hà tới gần đất hoang vực một chỗ mặt hồ, bỗng nhiên phát ra thủy tinh phá toái thanh âm, sau đó chỉ thấy một mảnh giống mạng nhện vết rạn treo lên kia một chỗ mặt hồ, sau một khắc mặt hồ liền "Pằng lang" một tiếng, hóa thành vô số thể rắn mảnh vỡ phá toái mà đi!

Mảnh vỡ tung bay, toàn thân bao phủ tại ảo đen bên trong Tô Hạo, như mũi tên nhọn từ Lạc Hồng Hà ngọn nguồn thoát ra, đối với bờ sông cấp tốc tọt tới. Hơn hai mươi trọng cự ly, mấy lần trong nháy mắt thời gian liền bị Tô Hạo vượt qua!

Ở phía sau hần, vô số mảnh vỡ vững chắc hóa Lạc Hồng Hà thủy triều, lấy mất thường có thể thấy tốc độ nhuyễn bắt đầu chuyển động, về sau nhanh chóng hoá lỏng, bổ sung lấy ghế trống kia bộ phận không gian!

Thủy triều cơ hồ là dán Tô Hạo phía sau lưng khẹp lại, Tô Hạo thiêu đốt chân khí chạy đào mạng, thế nhưng là trên người ảo đen cạnh góc như trước bị Nhược Thủy chỗ đụng chạm. Chỉ là dính vào một chút, kia vị trí góc áo thuận tiện giống bị không gian thôn phệ đồng dạng, trực tiếp biến mất. . .

Lạc Hồng Hà bờ, bình tĩnh không gió, Tô Hạo hóa thành một đạo bóng đen bỗng nhiên thoát ra, đồng địa một tiếng đập vào bên cạnh bờ, trượt ra một mảnh dài hơn một trọng đất vàng kéo dấu vết (tích).

Ào ào xôn xao ~ ~ ~

Cự ly Tô Hạo mấy trọng xa con dê, Nhược Thủy không khe hở khẹp kín, xoáy lên một đạo nghịch dăng lên hướng trung tâm, ào ào Nhược Thủy thanh âm, tựa như tại vì không thể thôn phệ hần mà phần nộ gầm nhẹ.

"Ha ha ha. . . Ha ha ha ha. . ."

Tô Hạo thả ra sáng khoải lâm li tiếng cười to, hần run khai mở áo đen chậm rãi giờ tay, ừ. . . Trời chiều đẹp vô hạn.

Tại hần áo đen bên trong, năm đoạn đã sinh cơ lui tán, hóa thành phạm trần mộc Lô Định Thiết Thụ rễ cây đảo quanh cút ra. . .

"Lăng Thanh Âm quả nhiên không có gạt ta, tân sinh Lô Định Thiết Thụ rễ cây có thể ngăn ngại ngưng kết sự vật trạng thái. . . Chỉ bất quá đem trên đường đi hơn hai mươi trọng Nhược Thủy toàn bộ ngưng kết, cần số lượng thật đúng là không ít a! Thế nhưng, ta còn là tới! Haaa...! Ha ha ha. . ."

Mục quang xuyên thấu qua khe hở, có thể nhìn thấy chân trời từng mảnh lưu vân, đêm đó hà như hòa, tựa như đốt lên nửa bầu trời.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Giết

Tô Hạo liền như vậy bốn ngã chổng vó địa nằm vật xuống tại Lạc Hồng Hà bờ hồi phục chân khí, mãi cho đến nửa đêm, từng trận hơi lạnh gió đêm lướt qua Lạc Hồng Hà mà đến, mới đưa hần từ nghỉ ngơi bên trong thối tỉnh.

Hoi hoai trợn mắt, chỉ thấy thương khung chỗ sâu trong, trắng sáng sao thưa, ô thước bay về phía nam.

Bỗng nhiên, cách đó không xa trong rừng cây truyền đến tất tiếng xột xoạt tốt tiếng vang, làm cả người hần phản lưng cơ bắp bỗng nhiên kéo căng, hần lập tức một cái lý ngư đã đình, liền từ trên mặt đất trực tiếp lật lên thân.

Bất quá hần vừa vận còn không có đứng vững, trong mắt liền bỗng nhiên lướt qua một luồng cơ cảnh. Vì vậy hần không chút do dự nghiêng đi thân thể, bàn chân dựa thể chia xuống đất, cả người liền giống như một mảnh như cá bơi lội trượt lên tụt hậu mấy cái thân vị.

XIU....XIU... CHÍU...U...U! ——

Mấy đạo lưu quang mang theo âm thanh xé gió đâm thấu bóng đêm phóng tới, trong đó đa số dính tại Tô Hạo ban đầu vị trí, cuối cùng một đạo lưu quang thì là hiếm lại càng hiếm địa dán Tô Hạo nửa trái nghiêng người từ xẹt qua, sắc bén khí kinh, tại hần áo đen trên kéo ra một đạo nhẹ nhàng lỗ hổng.

"Vô duyên vô cớ địa đánh lên? Đầu óc có bệnh?" Tô Hạo nheo mắt lại chặt chẽ địa nhìn chăm chăm phía trước rừng nhiệt đới, trong mắt lãnh mang lưu chuyển, hần tâm niệm vừa động, Liệt Dương kiếm không tiếng động địa nắm trong tay, bí mật tại rộng thùng thình áo đen phía dưới.

Sa sa sa. . .

Bóng cây nhẹ nghiêng, cành lá lay động, mấy đạo bóng đen từ trong bụi cây lướt đi, mang theo âm thanh xé gió cắm ở Tô Hạo bốn phía, hiện lên Thập tự vây giết trận hình đưa hần vây ở trung ương.

"Nhận lầm người? Hay là có ý?" Tô Hạo nhìn khắp bốn phía bình tĩnh mà hỏi, tầm mắt đạt tới, mỗi người trạng thái cũng bị hần ghi tạc trong nội tâm.

Những người này quần áo và trang sức hai bên đều không cùng, ống tay áo có nhiều tổn hại, hiển nhiên là tán tu hoặc là một ít đến từ bất đồng tông phái tu sĩ. Bọn họ phân bố trận thế có chút huyền diệu, cũng không phải là tùy ý mà đứng, hiển nhiên là trải qua vô số lần diễn luyện mài giũa mới có thể ngưng tụ ra tới vây giết đội hình.

"Người là Tiên Thiên tông đệ tử? Lưu Vân Kiếm Tông đệ tử? Hay là Ảnh Ma Tông đệ tử?" Cầm đầu một vị áo bào xanh trung niên lấy khí hơi thở tập trung vào Tô Hạo, liên tiếp hỏi ra mấy cái tông môn tục danh, thấy Tô Hạo cũng không trả lời, trong mắt hào quang dần dần trở nên lạnh, "Vậy xem ra cũng không phải sao? . . . Động thủ! "

Hai chữ cuối cùng, hỗn hợp có một luồng chân khí hô lên, như vậy đột ngột địa vang lên, làm cho người như gặp phải cảnh tỉnh. Nhưng xung quanh hơn mười vị mục quang băng lãnh tán tu nghe vậy, lập tức phát ra một tiếng quát chói tai, nhanh chóng tề ra chính mình pháp khí công hướng Tô Hạo.

Như vậy lăng lệ xuất thủ cùng phối hợp, hiển nhiên không là lần đầu tiên sử dụng ra.

Nháy mắt, lưu quang tràn ra bốn phía, chân khí cuồng loạn.

Vô số trọng kiếm cương, đao khí, châm mang từ hai bên đều không cùng góc độ đánh úp về phía Tô Hạo, dày đặc thế công phảng phất một Trương Thiên la địa võng đưa hần bao phủ.

Tô Hạo lẳng lặng đứng ở chỗ cũ, cũng không có lập tức đối với mấy cái này thế công làm ra phản ứng gì, chỉ là nó quanh thân áo đen lại chậm rãi phiêu bất đầu chuyển động. . .

Đang ở đó chút thế công sắp đụng chạm lấy thân thể của hần thời điểm, hần bỗng nhiên mục quang ngưng tụ, trong tay Liệt Dương kiếm tung bay, lấy tiêu sái thoải mái kiếm pháp bỏ ra mấy đạo kiếm mang, kia kiếm mang tựa như chân trời từng mảnh từng mảnh lưu vân, chồng chất, diễn biến vì nhất trọng lưu vân màn kiếm!

Đình! Đình đình đình đình. . .

Những cái kia kiếm mang đao khí rơi vào màn kiếm, phát ra xào xào dày đặc mà thanh thúy vang lên thanh âm, nhất thời Hỏa Tinh vắng khắp nơi, trong không khí đã dẫn phát một cỗ gay mũi kim loại xung đột mùi.

Tô Hạo chiêu thức ấy màn kiếm, đưa hần chính diện những cái kia thế công đều ngăn cản, lại làm phía sau lưng của hần thoáng cái đã trở thành bạc nhược vị trí! Công phía sau lưng (vác) mấy vị tán tu, trên mặt dâng lên một vòng hung phấn ửng hồng, vừa nghĩ tới trước mắt người này sắp trở thành nó khí dưới vòng hôn, trong tay thế công nhất thời càng hung hiểm hơn thêm vài phần!

Cảm thụ được sau lưng áp chế mà đến khủng bố mà thác loạn gió mạnh, Tô Hạo đình chỉ một hơi, nhanh chóng lấy chân khí quán chú Liệt Dương kiếm, tiếp theo hần kiếm thế một nghiêng, kiếm mang liền bỗng nhiên nghịch chuyển!

"Oanh ~ ~ ~ "

Kiếm thế có thể đạt được, màn kiếm bên trong từng mảnh lưu vân tại chốc lát đang lúc biến thành vô số trọng rắng đỏ, một mảnh lớn liệt điểm tràn ngập màn sáng, khủng bố nhiệt độ làm không khí đều mơ hồ bóp méo lên.

"A! Đây. . . Đây là có chuyện gì? ! Tại sao có thể như vậy? !"

"Cứu. . . Cứu ta! Cứu ta! Không. . . Không! A —— "

Tán tu bên trong bỗng nhiên truyền đến một hồi kêu thảm đầy thê lương.

Chỉ thấy cự ly Tô Hạo Hỏa Vân Kiếm màn gần nhất vị kia tán tu, tại bị liệt điểm ăn mòn đến trong chớp mắt, cả người liền là hóa thành một mảnh chùy, ngay sau đó vô số trọng hỏa điểm trèo lên bên ngoài thân thể, chỉ là mấy hơi thở thời gian, kia thê thảm kêu rên liền triệt để chấm dứt, một đoạn kích thước cánh tay chừng khô cây khô "Nhào trèo lên" một tiếng rơi đập trên mặt đất. . .

Một luồng thịt nướng tiêu hương từ thân khô bên trong dâng lên, dần dần theo gió tỏa khắp. . .

Yên tĩnh.

Giống như chết yên tĩnh.

Trước kia những cái kia hưng phấn mà kêu to phóng tới Tô Hạo phía sau lưng tán tu, lúc này từng cái một điên cuồng phanh lại xe không dám lần nữa đi phía trước nữa bước, sợ sát tĩnh trở tay bỏ ra một đạo hỏa vân để mình cũng biến thành than cốc que gỗ.

Xung quanh mặt khác mấy vị tán tu, nhìn trên mặt đất kia một đoạn thiêu sạch đều chung khô đồng bạn, chỉ cảm thấy hưng phấn rống lên một tiếng hóa thành một hơi nghẹn tại giữa cổ họng, không thể đi lên sượng mặt, làm cho người gần như muốn hít thở không thông.

"Ừng ục. . ." Giữa cổ họng hơi hơi chuyển động, có tán tu âm thầm nuốt nước miếng một cái, trong nội tâm đã ra động tác muốn lui lại.

Đám tán tu ngăn cả người, có thể Tô Hạo lại không có. Đối mặt không hề có lý do muốn giết mình người, Tô Hạo chưa bao giờ sẽ đi tận lực nghĩ một cái giết lý do của bọn hắn.

"Xùy~~~~~"

Huyết quang tiêu xạ, nhuộm hồng cả bầu trời đêm.

Mấy viên tán tu đầu lâu bay lên, đến chết khòe miệng của bọn hắn cũng còn ngưng kết một vòng thất thần cùng kinh hãi, nó trước mắt thấy cuối cùng một màn, chính là Tô Hạo rút kiếm đi về hướng một mặt khác cảnh tượng.

Bọn họ sinh cơ đoạn tuyệt, nhanh chóng mờ hồ trong tầm mắt, chỉ thấy một đạo huy kiếm mờ lung thân ảnh, cùng với tiêu xạ mà ra vô số huyết châu.

Không phải là bọn họ phản ứng không kịp, mà là Tô Hạo kiếm, quá nhanh quá trời chảy! Từ giết cái thứ nhất đến giết cái cuối cùng, tổng cộng liền một chiêu, chỉ bất quá một chiêu này khiến cho vô cùng tiêu sái thoải mái, như văn nhân mặc khách múa bút vẩy mực như vậy nước chảy mây trôi. . . Mười bước giết một người người, ngàn dặm không lưu hành!

Một viên cuối cùng kẻ tập kích đầu lâu mặt mang không cam lòng cùng vẻ hoảng sợ, nhiễm lấy huyết châu rơi xuống đất, Tô Hạo một cái giẫm chặn tại chỗ, thông dong tránh đi tiêu xạ huyết dịch, tới đến cuối cùng một người tán tu lúc trước.

Đây chính là người kia cầm đầu áo bào xanh trung niên, chẳng qua hiện nay hắn thu tại trong tay áo thủ chương, đã không chế không nổi địa đang run rung động run rẩy, kịch liệt run rẩy, thậm chí ánh hưởng tới hắn đứng vững hai chân.

"Vừa, vừa mới đó là. . . Lưu vân. . . Kiếm quyết? !" Thanh âm của hắn, bởi vì cực độ rung động cùng sợ hãi mà trở nên bén nhọn run rẩy.

Tô Hạo hồ hững giờ kiếm.

"Các loại, chờ một chút! Hiểu lầm! Điều là hiểu lầm a! ! Chúng ta không biết ngươi là Lưu Vân Thánh Tông tiền bối! Là. . . Là vẫn bối có mắt không nhìn được Thái Sơn, kính xin tiền bối, giờ cao đánh khẽ a! !" Áo bào xanh trung niên vội vàng tiếng buồn bã cầu xin tha thứ, một đôi chân đã là run trở thành mì sợi.

Tô Hạo tròn mắt hơi híp, định đánh xuống.

"Đạo hữu xin dừng tay! Không muốn tổn thương tánh mạng hắn! !"

Một đạo trong sáng tiếng quát, cùng với âm thanh xé gió từ trong bụi cây truyền đến, một mảnh lăng lệ đao mang theo sát thiểm lược mà ra.

Tô Hạo nhìn cũng không nhìn kia mảnh đao mang, trở tay một chương đem chi gạt ra, đồng thời khòe môi hơi nhấc lên, gọn gàng địa chém xuống một kiếm!

Nhìn qua mặt mang nồng nặc không cam lòng cùng oán giận về vô lực ngã xuống đất áo bào xanh trung niên thi thể, vị nào vừa mới mới đi đến được Tô Hạo trước người cách đó không xa thanh niên, sắc mặt bỗng nhiên âm trầm xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Ngang sức ngang tài

Đen kịt bóng đêm, ánh trăng dịu dàng. Thiếu niên chậm rãi thu kiếm, tại trước người của hắn, một cổ thi thể vô lực trượt xuống. Tại thiếu niên cách đó không xa, áo bào tím thanh niên thái dương chậm rãi bạo khởi gân xanh.

"Ta để cho ngươi dừng tay, ngươi chẳng lẽ không có nghe sao? !" Áo bào tím thanh niên mặt âm trầm chất vấn.

Tô Hạo mắt lé liếc qua hắn, lại nhìn một chút cách đó không xa xuống đất ba phần đao mang, khoe môi hiển hiện một tia trêu tức, "Ngươi gọi người dừng tay phương thức rất đặc thù, mà ta cũng dùng ta đặc thù nhất dừng tay kỹ xảo."

"Hào! Hào! Ha ha, tiểu tử, có dũng khí! Bất quá. . ." Áo bào tím thanh niên nghiêng rằng nghiêng lợi địa một trận cười to, ánh mắt âm lãnh lại như độc xà thổ tín tập trung vào Tô Hạo, ". . . Ngươi đây là tại tự tìm đường chết! !"

Một cổ mạnh mẽ khí thế, mãnh liệt từ trong cơ thể của hắn bạo phát đi ra, nhất thời nó áo bào tím không gió mà bay, phát ra bay phát phối thanh âm. Không lồ uy áp, thoáng cái chấn động xung quanh bờ sông thắm cỏ cỏ thơm đứt từng khúc.

"Bành!"

Áo bào tím thanh niên một cước sụp đổ mặt đất, thân hình tựa như tia chớp nhảy lên xuất, chốc lát đang lúc liền tới Tô Hạo trước người, bạo khởi một quyền, xen lẫn xanh đen sắc chân khí xoáy thẳng đến người sau trấn đập tới!

"Chết đi!"

Nắm tay lâm mặt, không lồ phong áp thổi trúng Tô Hạo tóc đen mất trật tự. Đang ở đó chỉ một quyền đầu sắp nện vào Tô Hạo thời điểm, một chuỗi toàn thân màu đỏ sậm trường kiếm đột ngột địa thoáng hiện!

Nắm tay hung hăng địa đập vào trường kiếm, chỉ là một cái đối mặt tiếp xúc, trường kiếm liền bị lực lượng kinh khủng kia chỗ áp ngạt.

Nhưng mà trường kiếm tuy uốn lượn trở thành một cái đáng sợ mà mạo hiểm độ cong, lại thủy chung chưa từng đứt gãy, mà đang ở mũi kiếm uốn lượn được sắp đụng phải Tô Hạo đầu thời điểm, hắn con mắt quang ngưng tụ, bỗng nhiên đem một cổ chân khí quán chú thân kiếm!

"Keng ~ ~ ~ "

Trường kiếm phía trên bạo dâng lên hùng lực liệt diễm, nháy mắt kiếm rung động Long Ngâm, keng địa một tiếng liền đem quyền kia đầu bắn trở về!

Tô Hạo dựa thể điểm nhẹ mặt đất, thân hình nhanh lùi lại đồng thời, lại là liền tiếp vài kiếm bỏ ra.

Chỉ thấy mấy mảnh kiếm quang bay tán loạn, bỗng nhiên lướt hướng kia áo bào tím thanh niên, người sau biến sắc, một tiếng hét to, nhất thời bên ngoài thân thể cương khí tràn ra bốn phía. Cương khí cùng kiếm quang đối chiến, phát ra kim loại vang lên tiếng vang. áo bào tím thanh niên cứng rắn địa ăn này mấy mảnh kiếm quang, chính mình thì chặt vật rút lui mấy bước.

"Trúc Nguyên tử trọng tu sĩ?" Tô Hạo vừa thấy được áo bào tím thanh niên hộ thể gió mạnh, sắc mặt liền ngưng trọng lên, trong tay Liệt Dương kiếm bỗng nhiên tung bay, vô số kiếm mang hiển hiện, kiếm thế khép mở, động đến những cái kia kiếm mang hóa thành từng mảnh từng mảnh lưu vân. . .

Áo bào tím thanh niên nhìn nhìn trên người biến thành vài rách áo áo bào, đầu tiên là có chút kinh ngạc, bất quá rất nhanh này bồi kinh ngạc liền hóa thành lạnh lạnh tiểu ý: "Từ khi ta đột phá tự Trúc Nguyên trung kỳ đến nay, có thể khiến ta chặt vật như thể tán tu đã không nhiều lắm. Nhớ lại phần này chặt vật, ta sẽ cho ngươi lưu lại đây đủ thi. . . Há? ! Lưu Vân Kiếm Quyết? Ngươi lại có thể Lưu Vân Kiếm Quyết? ! Ngươi là người của Lưu Vân Kiếm Tông?"

"Được rồi, mặc dù ngươi là người của Lưu Vân Kiếm Tông, giết đi dưới tay của ta ta cũng lưu lại ngươi không được!"

Áo bào tím thanh niên quyết định chú ý, giờ tay đang lúc té ra một chuỗi tử kim khoan đao. Hắn hít sâu một hơi, "Đạp" địa một cước đạp tán một mảnh thảo mảnh, thân thể nhảy lên thật cao, cầm đao hai tay, đã là gân xanh hiện ra - dữ dội.

Một đao hung ác đánh rót, đao khí như không lồ thác nước chiếu nghiêng xuống, đối với Tô Hạo cọt rừa mà đi!

...

Cự ly này mảnh bờ sông hơn mười trượng khoảng cách một cái khác mảnh trong bụi cây, một đạo cường tráng thân ảnh nhìn chăm chăm đang giao thủ hai người, một mực có chút hứng thú dần dần quang, cũng ở gặp được áo bào tím thanh niên xuất thủ trở nên ngưng trọng vài phần.

"Cực kỳ lợi hại nguyên lực kỳ tiểu gia hỏa, mỗi một lần xuất thủ cư nhiên đều làm hắn đánh ra chân khí phát huy 120% tác dụng rồi mới thu tay lại. . . Nhìn, hắn cư nhiên bức Tôn Khiếu sử dụng ra 'Đoạn Lăng Nhất Đao' . "

"Cái gì? Ngươi không nhìn lầm a?" Bên cạnh mấy vị tán tu, một nghe nói như thế lập tức chính là cả kinh, nhao nhao ghé mắt nhìn lại. Chỉ là liếc một cái, liền bị kia bao phủ vòng chiến ngưng trọng bầu không khí làm ảnh hưởng, không khỏi nhú mày.

"Chỉ là một cái nguyên khí kỳ bát trọng tiểu gia hỏa,

Cư nhiên có thể phát ra ngang hàng Tôn Khiếu khí thế uy áp, lợi hại a!"

"Các ngươi nhìn kỹ, vậy có phải hay không. . . Lưu Vân Kiếm Quyết màn kiếm?"

"Uy, Vân Tiêu mau nhìn! Tiểu gia hỏa kia là các ngươi Lưu Vân Kiếm Tông vẫn bồi đó! Thân thủ thật sự là không được!" Có một vị tán tu chọc chọc một vị dựa lấy cây cối ngâm cỏ đuôi chó ngủ gật tu sĩ, nhắc nhở.

Tu sĩ kia nghe vậy, thân hình đầu tiên là run lên, bất quá không ra nửa hơi thời gian, hắn vừa mới mở ra hai con ngươi liền lại khép lại.

"Ta sớm đã không phải là người của Lưu Vân Kiếm Tông, ngươi gọi không gọi ta, đã không có ý nghĩa. Người kia cùng Tôn Khiếu đối chiến, sống hay chết, cũng không có quan hệ gì với ta."

"Ngươi. . . Ai. . ." Bên cạnh tu sĩ kia thờ dài, không nói thêm gì nữa, liền đem mực quang quăng hướng chiến trường. Sau một khắc, nó trong mắt liền tràn đầy ngưng trọng.

"Bọn họ cư nhiên. . . Ngang sức ngang tài?!"

"Khí tức của hắn bất quá mới nguyên lực kỳ bát trọng, điều này sao có thể?"

...

Bên kia, treo thác nước đao khí tràn ngập khắp không gian, như mây đen đè xuống, không lồ to lớn áp khí đem bờ sông cỏ thơm chấn động mất trật tự phá toái, cũng đem Tô Hạo áo đen thổi địa phòng lên lại.

"Còn không chết đi? ! Đoạn Lăng Nhất Đao! !" Sắc mặt ứng hồng Tôn Khiếu rít gào nói.

Tô Hạo ánh mắt bỗng nhiên trở nên lảng lẽ, kiếm trong tay thế ngưng tụ.

Kiếm quyết lên, màn kiếm tuôn ra!

"Đoạn sóng thì như thế nào? ! Cho ta —— PHÁ...!" Tô Hạo quát lên một tiếng lớn, áo bào đã hạ thủ cánh tay, nổi gân xanh, kinh mạch ở trong chân khí tuôn ra.

Đồng thời, kiếm thế thành, tam trọng màn kiếm hóa thành lưu vân sóng lớn cuộn cuộn mà đi!

Sóng lớn màn kiếm ngược dòng mà lên xông thẳng Vân Tiêu.

Treo thác nước đao khí thanh thế to lớn chiếu nghiêng xuống.

"Oanh ——"

Đao kiếm tương giao, một cỗ khổng lồ chân khí gió mạnh, như rung động hướng về bốn phía khuếch tán mà đi. Rung động có thể đạt được, cỏ cây đều hóa thành tro tàn!

"Quả thật là ngang sức ngang tài!" Rừng cây ở giữa tu sĩ không khỏi thảm thán.

"Không, là thiếu niên kia thắng. Hắn mới bất quá là nguyên lực kỳ bát trọng tu vi, là có thể cô đọng xuất tam trọng lưu vân màn kiếm. . . Như hắn và chúng ta đứng ở cùng một đẳng cấp, ai cũng khó có khả năng là đối thủ của hắn."

Luôi nhac trong đó lộ ra vài phần thổn thức lời của vang lên, chúng tán tu ghé mắt nhìn lại, chỉ thấy người kia gọi là Vân Tiêu thanh niên chẳng biết lúc nào đã nghiêm túc nhìn phía vòng chiến.

Trong vòng chiến, rung động tản đi, bụi đất bay xuống, dưới ánh trăng, chỉ thấy hai đạo thân ảnh giằng co mà đứng.

Gió đêm quét mà qua, Lạc Hồng Hà thủy triều tuôn động, phản chiếu lấy nghiêng dài thân ảnh.

Tôn Khiếu thần sắc bỗng nhiên xiết chặt, trên mặt dâng lên một vòng mặt tự nhiên ứng hồng, hắn chỉ cảm thấy yết hầu ngòn ngọt, một ngụm máu tươi liền oa địa phun ra. Trước kia khi kinh này ra, hần lực cũ đã qua lực mới không sinh, lại là từ chỗ cao rơi xuống, ăn quá nhiều kiếm khí trùng kích, tuy có gió mạnh hộ thể, cũng không miễn bị oanh xuất nội thương.

Tô Hạo tình huống cũng chỉ so với Tôn Khiếu tốt hơn nửa phần, bất quá Lưu Vân Kiếm Quyết tương đối ôn hòa, có thể rất nhanh hóa giải trùng kích vượt lên thương thế. Hắn hít sâu một hơi, đè xuống trong lòng cuộn cuộn khí huyết, cảm trong tay Liệt Dương kiếm từng bước một hướng về Tôn Khiếu tới gần. . .

"Đã đủ rồi, không cần đánh tiếp." Một đạo bình thanh âm vang lên, theo sát mấy đạo nhân ảnh từ trong rừng bắn ra, đem Tôn Khiếu hộ tại sau lưng.

Tôn Khiếu vừa nhìn thấy mặt, trước kia do ứng hồng trở nên trên mặt tái nhợt, bỗng dừng dâng lên một vòng mừng rỡ.

Tô Hạo lông mày, vẫn không khỏi cực kỳ nhủ lại.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Kinh nghiệm thu hoạch, Nguyên Lực kỳ đỉnh phong!

Lạc Hồng Hà bờ một mảnh mất trật tự, một loại trong phạm vi, thậm chí hủy hết, bùn đất như là bị ngư cày qua cũng như.

Một vị áo đen thiếu niên cùng một đội tu sĩ xa xa đối lập, gió đêm nhẹ phẩy, thiếu niên thoáng có chút tổn hại áo bào chậm rãi phiêu động.

"Lại tới một đám?" Tô Hạo chau mày, này mấy cái vừa mới xuất hiện tán tu thoát nhìn rất lợi hại, nhất là cầm đầu vị nào ngâm cây cỏ đuôi chó thanh niên, lại càng là cho hắn một loại nhàn nhạt khí thế uy áp.

"Hắc hắc, Tiểu Quỷ Đầu, lần này ngươi nhất định phải chết!" Tôn Khiếu trốn ở mấy vị kia tán tu đằng sau cười lạnh nhìn về phía Tô Hạo.

Tô Hạo nắm chặt Liệt Dương kiếm, híp lại khóe mắt, hiện lên như đao mũi nhọn lạnh lùng nghiêm nghị hào quang, đồng thời hắn điên cuồng vận chuyển Lưu Vân Kiếm Quyết khôi phục chân khí.

Có thể lời của Vân Tiêu, lại làm Tôn Khiếu trên mặt cười lạnh rồi đột nhiên ngưng kết.

"Chuyện vừa rồi, cứ định như vậy đi." Vân Tiêu bình thản nói.

"Ngươi nói cái gì? Vân Tiêu ngươi làm cái quỷ gì? Sao có thể cứ như vậy được rồi, chẳng lẽ ngươi của ta cứ như vậy chết vô ích sao?" Tôn Khiếu nghe xong Vân Tiêu, lập tức muốn phóng tới người sau lý luận, lại bị hộ tống Vân Tiêu mà đến một vị tán tu giữ tay ngăn lại.

Vân Tiêu lười nhác mục quang rồi đột nhiên trở nên lạnh lẽo, hán lạnh lùng liếc qua Tôn Khiếu, chỉ là cái nhìn này, để cho người sau như bố trí hàm băng: "Các ngươi vừa mới việc làm, đừng cho là ta không nhìn thấy. Các ngươi tiểu đội người chặn giết tiến nhập đất hoang vực tán tu, giết người đoạt bảo cũng không phải lần một lần hai, ngươi đừng tưởng rằng không có người khác biết. Về phần dưới tay ngươi người, đã chết cũng liền chết rồi. . . Tu chân giới, không thiếu nhất chính là tu sĩ."

"Ngươi. . . Vân Tiêu ngươi quá lạnh máu!" Tôn Khiếu phẫn nộ địa quát, thế nhưng trong nội tâm vô cùng lãnh tĩnh, hán mắng rất nhiều câu, thấy Vân Tiêu thủy chung thờ ơ, đành phải oán giận địa khoét liếc một cái Tô Hạo, cuối cùng oán hận địa quay đầu lại.

"Vậy việc này coi như xong đi." Tô Hạo cũng không là một cái hội thỏa hiệp người, nhưng trước mắt đối phương chiến lực cao hơn hắn xuất không chỉ một lần, hắn cũng không phải đỉnh phong trạng thái, chỉ có thể tùy ý đuổi bọn họ rồi đi, bất quá Tôn Khiếu người này lại bị hắn nhớ kỹ. Lần sau gặp lại, Tô Hạo sẽ không cho hắn mạng sống cơ hội.

Vân Tiêu lại đánh giá Tô Hạo một phen, sau đó hơi có vẻ thỏa mãn gật đầu, hỏi: "Ngươi muốn đi Lôi Nham Cốc?"

"Ta đi chỗ nào, còn chưa tới phiên ngươi tới hỏi a?" Tô Hạo cẩn thận nhìn bọn họ liếc một cái, "Gút mắc nếu như rõ ràng, mọi người đại lộ chỉ thiên tất cả đi một bên a." Dứt lời hắn lập tức dọc theo phản phương hướng rồi đi.

Bỗng nhiên, một đạo cấp tốc âm thanh xé gió từ sau lưng của hắn truyền đến, hán lông mày nhíu lại, trở tay một kiếm bổ về phía tới vật.

"Đỉnh!"

Hỏa Tinh tóe lên, một mai kim loại quyền trục bị phản chấn địa chọc vào rơi vào một bên. Tô Hạo ngưng mắt nhìn về phía quyền trục phóng tới phương hướng, Vân Tiêu cùng với đồng hành của hắn đám người lại sớm đã biến mất.

"Lôi Nham Cốc đem khai, nếu ngươi là muốn đi nơi nào, đi theo trên quyền trục chỗ vài bố phương vị tiến lên chính là."

Vân Tiêu nhàn nhạt thanh âm, xuyên thấu qua chân khí tăng phúc từ rừng cây chỗ sâu trong truyền đến.

Nhìn chằm chằm quyền trục nhìn lại nhìn, Tô Hạo suy nghĩ một lát, hay là quyết định tạm thời không đi lấy mai này quyền trục. Chờ hắn thương thế khôi phục, chân khí hồi phục, lại đến nơi này xem xét quyền trục không muộn.

Tại cái này ngươi lừa ta gạt Tu chân giới, người xa lạ đồ vật hay là không nên tùy tiện cầm thì tốt hơn.

Tô Hạo hít sâu một hơi, đối với một chỗ rừng cây bắn ra mà đi, thân ảnh rất nhanh tiêu thất trong bóng đêm.

...

Bên kia, một chỗ rừng nhiệt đới.

"Lôi Nham Cốc tuy không tính là cái gì nhất lưu Bỉ cảnh, nhưng không có địa đồ chỉ dẫn, lấy bản lãnh của tiểu tử kia còn chưa đủ để lấy tìm tới nơi nào đây. Vân Tiêu ngược lại là hào phóng, loại kia địa đồ quyền trục vốn là thừa thớt, cứ nhiên tiện tay liền cho ném đi." Một vị đang tại trong rừng bay vọt tu sĩ nhạo báng bên cạnh một vị khác thanh niên.

Vân Tiêu lắc đầu, trong mắt lộ ra vài tia hồi ức: "Vậy bất quá là đã từng tông môn cho ta phân biệt đường quyền trục mà thôi, tiểu tử kia nếu là người của Lưu Vân Kiếm Tông, ta liền ném cho hắn, coi như là cùng Lưu Vân Kiếm Tông không còn dây dưa a. . . Đúng rồi, cự ly Lôi Nham Cốc bên trong cốc mở ra, tựa hồ không bao lâu a?"

"Còn có hai tháng nhiều một chút,

Đoạn này thời gian, chúng ta phải hảo hảo mài giữa một chút Dẫn Lôi Trận. Như vậy mới có thể ở trong cốc mở ra thời điểm đi tận khả năng xâm nhập một ít. . ."

"Ta cuối cùng cảm thấy Lôi Nham Cốc bên trong cốc có cái gì không thể cho ai biết bí mật, lần này nhất định phải đem nó bắt được tới!"

...

Tô Hạo tại cự ly Lạc Hồng Hà bờ sông cách đó không xa phát hiện một chỗ hồngбет sét oanh kích mà thành thiên nhiên huyết động, lúc này hào không do dự địa chui vào, khoan chân điều tức lên.

Bể thủ tâm thần, lặng yên vận công phương pháp, chân khí tại thể nội chạy, tí ti từng sợi, như tia nước nhỏ chảy qua, thoải mái từng đạo kinh mạch. Theo thời gian trôi qua, xung quanh thiên địa linh khí không ngừng mà bị hấp thu, sau đó chuyển hóa làm bản thân chân khí quay về quỹ bản thân.

Một mảnh sương mù nhàn nhạt, bỗng nhiên xuất hiện ở hắn quanh thân, sương mù cuộn cuộn, tựa như hải nhi hơi thở. Tại sương mù ở trong, Tô Hạo thân ảnh như ẩn như hiện.

Chậm rãi, Tô Hạo chẳng những khôi phục chân khí, liền ngày gần đây bởi vì không ngừng xuất thủ mà lưu ở trong cơ thể nội thương cũng thời gian dần qua chữa trị.

Bất quá hắn cũng không vội lấy tính lại, mà là gần một bước khởi đầu cảm thụ lên Diệu Dương Kiếm Quyết kiếm thế giới ý cảnh.

Hắn hai đạo kiếm quyết, Lưu Vân Kiếm Quyết đặc điểm là nhẹ nhàng phiêu dật, mà Diệu Dương Kiếm Quyết đặc điểm thì là cực hạn quy nhất, lấy điểm phá mặt. Đáng tiếc hắn nắm giữ Diệu Dương Kiếm Quyết da lông, bằng không thì tại đối mặt Tôn Khiếu Đoạn Lăng Nhất Dao thời điểm té ra Diệu Dương Kiếm Quyết, một luồng hỏa khí xẹt qua, đủ để ngăn ra người sau như thác nước cọ rửa mà đến đao khí.

"Diệu Dương Kiếm Quyết càng sâu tầng thứ linh ngộ đến cùng hắn là như thế nào nha. . . Một chút hàn quang, ba Thiên Kiếm mang. Sáu kín Cổ Đạo, Hỏa Vũ Diệu Dương. . . Một chút hàn quang, ba Thiên Kiếm mang. . ."

...

Tô Hạo đắm chìm tại đối với kiếm thế giới cảm ngộ bên trong, thời gian chậm rãi trôi qua.

Không biết đi qua bao lâu, mặt mày đóng chặt Tô Hạo bỗng nhiên thân hình run lên, hắn phảng phất đã nghe được trong cơ thể truyền đến một tia răng rắc tiếng vang, theo sát thật giống như có cái gì gõ cùm xiềng xích phá toái, cả người hắn thoáng cái liền nhẹ nhõm, toàn thân vô số lỗ chân lông khởi đầu điên cuồng mà từ quanh thân trong sương mù hấp thu linh khí. . .

Băng lãnh hệ thống thanh âm nhắc nhở, cũng tại thời khắc này vang lên.

"Đỉnh! Chúc mừng {Kí Chủ} tiêu hóa Hắc Tuyệt Ma Ảnh Kiếm 25%, bộ phận điểm kinh nghiệm EXP khởi đầu thu hoạch. . ."

Hệ thống màn sáng nhảy ra, ký tự khởi đầu nhảy, số liệu khởi đầu đổi mới.

"Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống (LV1): 950/1000

{Kí Chủ}: Tô Hạo

Điểm kinh nghiệm EXP: Nguyên Lực, nguyên khí kỳ (Đại viên mãn): 100/100

Công pháp:

Không

(chú thích: {Kí Chủ} đã kích hoạt kiếm quyết 'Diệu Dương', Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống thăng cấp sẽ biểu hiện) "

Tô Hạo trong lòng vui vẻ, con mắt chăm chú địa nhìn chăm chăm hệ thống màn sáng trên mấy chữ mất, nhìn không được vui vẻ nói: "Cực phẩm nguyên khí Hắc Tước Ma Ảnh Kiếm quả nhiên cực kỳ khủng khiếp! Chỉ là một phần tư điểm kinh nghiệm EXP liền có 150, trực tiếp để ta từ Nguyên Lực, nguyên khí kỳ bát trọng đột phá đến Nguyên Lực, nguyên khí kỳ đỉnh phong! Thật tốt quá!"

Tô Hạo không kịp cao hứng, tối tăm bên trong liền truyền đến một cổ huyền diệu tối nghĩa thiên nhân cảm ứng.

Đột phá thời khắc, đến!

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Cấu trúc căn cơ đại địa, Trúc Nguyên kỳ 1 trọng

Đề xuống trong lòng pháp phòng tâm tĩnh, Tô Hạo hít sâu một hơi, tâm niệm chìm vào trong Đan Điền. . .

Trong Đan Điền, là một mảnh Hỗn độn cảnh tượng, nhưng ở đây một mảnh Hỗn độn bên trong, thấp thoáng có thể thấy cửu cổ màu đỏ thẫm "Khí" cùng chín đạo xanh thẫm sắc "Tinh". Cửu Trọng Nguyên Lực kỳ, mỗi đề thăng nhất trọng đều trong đan điền hình thành một cổ khí, mà Cửu Trọng nguyên khí kỳ thì có thể đề thăng tu sĩ tinh.

Một cổ cảm giác kỳ diệu từ Tô Hạo trong Đan Điền dâng lên, hần lập tức giờ tay, năm ngón tay như hồ điệp xuyên hoa tung bay, ngưng kết một đạo lại một đạo đặc biệt huyền diệu thủ ấn. Theo những cái này thủ ấn không ngừng đánh ra, nó xung quanh trong phạm vi nhỏ thiên địa linh khí lấy một cái cực kỳ chậm rãi tốc độ hướng hần hợp thành tụ tới, thời gian dần qua hóa thành một mảnh nhân nhật linh khí sương mù đưa hần bao phủ.

Trong Đan Điền, cửu cổ khí khởi đầu cùng chín đạo tinh giao thoa dung hợp, mười tám đạo tinh thuần năng lượng động đến du tẩu cùng Tô Hạo trong cơ thể từng sợi chân khí khởi đầu xuyên qua, tựa như dệt lưới từ từ kết hợp lại với nhau. . .

Tô Hạo không ngừng mà mượn thủ ấn, linh khí không ngừng hội tụ, tinh khí không ngừng dung hòa. . .

Theo thời gian trôi qua, tinh khí không ngừng bện, tại một mảnh Hỗn độn trong Đan Điền hình thành một mảnh mông lung quang đoàn. Lúc này, Tô Hạo một bộ áo đen không gió mà bay, tại hần xung quanh, hội tụ mà đến linh khí sớm đã hình thành một cái nửa trường phương viên linh khí xoáy, mà hần thì thân ở luồng khí xoáy trung tâm, điên cuồng được hấp thu lấy luồng khí xoáy bên trong thiên địa linh khí.

Làm cái cuối cùng thủ ấn ký kết mà ra thời điểm, Tô Hạo mãnh liệt nhấc tới một hơi, tâm thần toàn bộ sáp nhập vào mông lung quang đoàn. Lúc này, tinh khí thần dung hòa, mông lung quang đoàn khởi đầu phát sinh chất biến.

"Răng rắc. . ."

Rất nhỏ phá toái thanh âm, cùng với lấy sét đánh xu thế che kín mông lung quang đoàn vết rạn vang lên, về sau phảng phất một đạo lôi quang phá vỡ phía chân trời, mông lung quang đoàn bịch một tiếng phá toái!

"Hừ!"

Tô Hạo phát ra một đạo kêu rên.

Trong Đan Điền, thanh người không ngừng tăng lên, trọc [đục] người không ngừng lắng đọng. . .

Thanh người, tí ti từng sợi phiêu thăng, giống như vân giống như sương mù, bông bênh nhiều, cuối cùng hóa thành vô số đạo chân khí lượn vòng ở đan điền phía trên, lớn vòn không ngừng tiêu tan.

Trọc [đục] người, từng ly từng tý lắng đọng, không ngừng tích lũy, không ngừng dày đặc, cuối cùng trong đan điền hình thành một mảnh căn cơ đại địa hình thức ban đầu. . .

Này mảnh hình thức ban đầu vừa xuất hiện, liền điên cuồng mà từ trong Đan Điền rút ra chân khí, những cái kia lượn vòng ở đan điền phía trên chân khí, cũng giống như đã minh bạch bản thân sứ mạng, nhao nhao hóa thành chân khí mưa phùn rơi xuống, làm dịu căn cơ đại địa.

Thời gian chậm rãi trôi qua, hình thức ban đầu cũng đã trở thành chân chính căn cơ đại địa, lại còn không ngừng trở nên trầm trọng trầm ổn.

Một lúc nào đó, Tô Hạo rồi đột nhiên mở ra, đại khẩu mở rộng, linh khí chung quanh xoay thuận tiện như nhận lấy khổng lồ lực hấp dẫn xông về phía miệng của hắn. Theo những cái này linh khí dừng mảnh vào, Tô Hạo nguyên bản chân khí hao hết thân thể cũng nhanh chóng địa khôi phục lực lượng, khí tức của hắn cũng tùy theo mà liên tiếp trào được đưa lên. . .

Lúc hắn khí tức đạt tới Nguyên Lực, nguyên khí kỳ Đại viên mãn thời khắc, hắn rồi đột nhiên phát ra một tiếng gầm nhẹ.

"Răng rắc. . ."

Chỉ nghe trong cơ thể truyền đến một tia che chắn phá toái tiếng vang, tiếp theo một cổ duệ biến cảm giác, giống như thủy triều tuôn hướng toàn thân của hắn. Tô Hạo quanh thân lỗ chân lông mở lớn, điên cuồng mà hấp thu những cái kia dạt tán tại linh khí xoay bên ngoài rất nhỏ linh khí.

Hệ thống màn sáng trên số liệu, cũng tùy theo mà biến hóa:

"Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống (LV1): 950/1000

{Kí Chủ}: Tô Hạo

Điểm kinh nghiệm EXP: Trúc Nguyên kỳ (nhất trọng): 150/200

Công pháp:

Không

(chú thích: {Kí Chủ} đã kích hoạt kiểm quyết 'Điều Dương', Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống thăng cấp sẽ biểu hiện) "

Tô Hạo nắm chặt lại nắm tay, hắn rõ ràng địa cảm giác được: Hiện giờ tuy lực lượng trong cơ thể hay là chân khí, thể nhưng này đã cùng Nguyên Lực, nguyên khí kỳ thì có long trời lở đất biến hóa.

"Trước kia chân khí của ta, là chạy tại trong kinh mạch, phiêu tán tại trong Đan Điền không rễ chân khí; mà hiện giờ chân khí của ta, lại là tồn tại ở căn cơ đại địa bên trong, tụ hợp mà không tiêu tan, tràn ngập lực ngưng tụ!"

"Căn cơ đại địa,

Chịu tải tu sĩ sơ hữu, đây là Trúc Nguyên kỳ! Thật cường đại cảm giác! Hiện giờ ta lại đổi mặt Tôn Khiếu, lại đổi mặt cái kia treo thác nước đồng dạng đạo khí, căn bản không cần tại vận dụng tam trọng lưu vân màn kiểm. . . Ừ, nhị trọng, thậm chí nhất trọng cũng đủ để đánh vỡ hắn; tam trọng, hắn là đủ để đánh tan đạo khí đưa hắn giết chết!"

"Ta hiện giờ thực lực chân thật, hắn là tại Trúc Nguyên ngũ trọng, đổi mặt Trúc Nguyên hậu kỳ tu sĩ miễn cưỡng có thể sống tạm, mà đổi mặt Trúc Nguyên giai đoạn trước tu sĩ. . . Ta dĩ nhiên không sợ!"

Tô Hạo thật muốn cao giọng cười to, bỗng nhiên chú ý tới màn sáng trên phiêu động con số biến thành 150/200: "Ồ, lại thêm 150 điểm exp, hắn là ta lần này bẻ quan hao tổn ba ngày nhiều thời giờ?"

Hắn tinh tế vừa nhìn, chỉ thấy Vô Hạn Thôn Phệ Hệ Thống bên trong Hắc Tuyệt Ma Ảnh Kiểm thôn phệ tiến trình đã đạt đến 65. 25%, cái này biểu thị hắn bẻ quan không chỉ ba ngày thời gian, hắn là tại năm ngày.

"Hiện giờ ta không chỉ là toàn thắng thời kì, lại càng là đột phá đến Trúc Nguyên nhất trọng, có thể đi nhìn một cái tên kia cột cho ta quyền trục đến cùng là vật gì. Coi như là hắn ám toán, lấy ta thực lực hôm nay cũng đủ để tự bảo vệ mình không ngại a. . ."

Trong nội tâm quyết định chủ ý, Tô Hạo lập tức đi ra huyết động, dọc theo ký ức trở lại bên cạnh bờ. Quả nhiên, Lạc Hồng Hà thật sự là nổi danh ít ai lui tới, chẳng quản đi qua nhiều ngày như vậy, kia bị cuốn trục đều bảo trì chân xuống mặt đất thì trạng thái.

Khoảng cách gần vừa nhìn, Tô Hạo vẫn không khỏi được cả kinh.

"Đây là Lưu Vân Kiểm Tông phân biệt đường quyền trục, ta tiền thân từng tại Lưu Vân Kiểm Tông Tàng Thư Các nhìn thấy qua. . . Nghĩ đến là bởi vì lúc trước sắc trời hôn ám, ta lại gấp chạy đi, cho nên mới không để ý đến chi tiết này a!" Tại quyền trục cạnh ngoài, khắc lấy một cái chỉ có Lưu Vân Kiểm Tông đệ tử mới có thể phân biệt rõ giản dị lưu ảnh mây án, hiện giờ nhìn kỹ, Tô Hạo liếc một cái liền nhận ra.

Loại này quyền trục chế tác không dễ, lại là đặc chế, bởi vậy trừ phi là chế tác quyền trục người tự mình động tay chân, bằng không chỉ bằng người thanh niên kia, còn không có đủ kia chờ ở trên quyền trục động tay chân thực lực.

Bất quá Tô Hạo như trước rất cẩn thận thối lui ra khỏi mấy trường cự ly, lúc này đối với lấy quyền trục đánh ra một đạo lưu vân kiểm khí.

"Tạch...! Đát!"

Quyền trục vừa tiếp xúc với lưu vân kiểm khí, nội bộ cơ quan liền bị xúc động, chỉ nghe từng tiếng vang, quyền trục liền tự động trải rộng ra.

Một bộ địa đồ, sôi nổi trên giấy.

"Quả nhiên là đi đến Lôi Nham Cốc địa đồ, chắc hẳn người kia là đang âm thầm gặp được ta đánh ra Lưu Vân Kiếm Quyết, đem ta ngộ nhận là Lưu Vân Kiếm Tông đệ tử, mới đem quyền trục cho ta." Tô Hạo trầm ngâm nói, hẳn nhớ kỹ quyền trục bên trong khóa về địa đồ, tiếp theo đánh ra một đạo Diệu Dương kiếm khí, chỉ nghe "Xoẹt" một tiếng, quyền trục nhất thời đứt hủy.

Làm xong đây hết thảy, Tô Hạo tâm niệm câu thông Ngụy Hóa Tiên Mộc, nhất thời lực lượng Ngụy Hóa Tiên Mộc giống như thủy triều bao trùm quanh thân, đưa hắn biến đổi thành một vị khí chất nho nhã thanh niên.

"Lôi Nham Cốc, ta đến rồi!" Đại khái phân biệt một chút phương vị, Tô Hạo mũi chân chia xuống đất nhảy lên, như châu châu mấy cái lên xuống, thân ảnh liền biến mất ở phương xa.

(hết hạn một chương này hơi bị, Quyền thứ nhất (Nguyên Lực, nguyên khí kỳ) đã chấm dứt, chương sau khởi đầu vì Quyền 2.. Được rồi, này sinh tân cầu chiếu cố ~ cầu phiếu đề cử rồi ~ cầu cất chứa rồi ~)

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Thôn Phệ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.